

Thiên Sứ Địa Ngục - Hell Angel (Người Tốt Hay Kẻ Xấu)

Contents

Thiên Sứ Địa Ngục - Hell Angel (Người Tốt Hay Kẻ Xấu)	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	9
5. Chương 5	11
6. Chương 6	13
7. Chương 7	15
8. Chương 8	19
9. Chương 9	22
10. Chương 10	25
11. Chương 11	28
12. Chương 12	30
13. Chương 13	33
14. Chương 14	36
15. Chương 15	38
16. Chương 16	41
17. Chương 17	44
18. Chương 18	47
19. Chương 19	51
20. Chương 20	54
21. Chương 21	56
22. Chương 22	58
23. Chương 23	60
24. Chương 24	63
25. Chương 25	66
26. Chương 26	69
27. Chương 27	72
28. Chương 28	75
29. Chương 29	78
30. Chương 30	82
31. Chương 31	84
32. Chương 32	87
33. Chương 33	90
34. Chương 34	93
35. Chương 35	96
36. Chương 36	99
37. Chương 37	101
38. Chương 38	105
39. Chương 39	108
40. Chương 40 - End	112

Thiên Sứ Địa Ngục - Hell Angel (Người Tốt Hay Kẻ Xấu)

Giới thiệu

Ella Chen – Ella (sát thủ) Tình yêu có là gì khi người ấy và cô ko chung đường, chối bỏ cô 1 cách lạnh lùng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-su-dia-nguc-hell-angel-nguoi-tot-hay-ke-xau>

1. Chương 1

“kếtttttttttttttt”

-ko biết 3 bức tượng nữ thần này đúc bằng cái gì mà nặng thật – tiếng anh bảo vệ than thở

-ráng đi! Nghe nói là 3 bức tượng này đáng giá tới 100 triệu USD – người giao hàng nhe răng cười – thôi chúng ta đi ra ngoài thôi!

“kịch!”

Cánh cửa sắt nặng chịch vừa khép lại

“rắc...xoảng...” 3 bức tượng đã hóa thành3 cô gái trong bộ đồ đen xinh đẹp

-Hebe! – Selina nhìn nhanh về phía cô và nhận được 1 cái gật đầu của Hebe.

Hebe lộn mấy vòng để nhảy qua lưới điện cảm ứng và dừng thân mình ngay trước hộp điều khiển, nhếch mép cười Hebe lẩm bẩm

-bọn ngốc! ko biết bọn ta là ai sao mà bày mấy cái trò chơi trẻ con này?

Gỗ lách tách mấy phím vi tính lướt nhanh, Hebe đã thâm nhập mạng lưới bảo vệ, kiểm tra tất cả tình hình chung quanh và tắt luôn cả lưới điện! nhận được tín hiệu ngón tay cái của Hebe, Ella biết mọi việc đã ok! cô từ tốn bước lại trước tủ kính đựng vương trượng của vua Ai Cập trên đó có gắn viên huyết kim cương lớn nhất thế giới, rút ra chiếc máy khoan kính 1 cách nhẹ nhàng và làm việc như chẳng có gì xảy ra. Nhún vai nhìn Selina và Hebe với chiếc vương trượng trên tay

-chẳng còn việc gì để làm nữa sao? Cón con thể này cũng làm phiền mình!

-Ella! Cậu lại bắt đầu thế rồi – Selina lắc đầu ko hài lòng – chưa rời khỏi đây thì ko nên nói gì cả....

-Biết thế là tốt! tắt cả gờ tay lên!

Giật mình quay lại, sau lưng 3 người bây giờ là cả 1 quân đoàn cảnh sát với những vũ khí hiện đại. và giọng nói vừa vang lên là của 1 người cũng còn khá trẻ, gương mặt anh lạnh lùng nhưng mắt anh lại rực lửa, nhìn cả 3 người như hận thù từ lúc nào

-nhân danh luật pháp chúng tôi....

-Ko cần nói nhiều! - Hebe cắt ngang và thấy ra 1 trái lựu đạn về phía mọi người – thử cái này xem, tôi mới chế tạo đó!

“rầm!!!” 1 tiếng nổ lớn, khói bay mịt mù và cả 1 góc tường lớn trống hoác vì sức công phá trái bom tuy “nhỏ nhưng sức công phá ko nhỏ” của Hebe vừa chọi ra . bịt mồm, tay Chun vẩy khói trước mắt để nhìn thấy mọi thứ rõ hơn nhưng chỗ đứng của 3 người giờ là trống ko.

-tất cả mau lục soát khắp tòa nhà này, nhất định là họ chưa chạy thoát đâu! – Chun cầm máy bộ đàm lên – alo, lực lượng trên ko! Báo cáo xem có thấy ai trốn thoát bằng đường sân thượng ko?

-Alo! Xin báo lại là chưa thấy đối tượng xuất hiện! hết!

-Ok! Tất cả mau xối tung cả tòa nhà này lên cho tôi! – Chun hét lên

Cách đó ko xa có 2 người đang nhìn anh....đó là Jiro và Angela – cộng sự của anh

-nếu anh ta ko bình tĩnh, chẳng bao giờ bắt được “Hell Angel”! – Jiro nhún vai

-tại sao? Hôm nay chúng ta mai phục rất kỹ....

-bọn họ là ai? Là “Hell Angel” – Jiro mỉm cười 1 cách thích thú – ko có đường rút lui an toàn, bọn họ có thể nổi danh vậy sao?

-Thôi đi! – giọng Chun gay gắt – hôm nay tớ sẽ tóm bọn “khủng bố” này và cắt cánh xem bọn nó là quỷ hay thiên sứ!

Và anh quay lưng bỏ đi. Mối hận thù trong Chun càng bùng phát khi thấy trái lựu đạn của Hebe chọi ra, nó làm anh nhớ tới cái chết của Ariel – hôn thê yêu dấu của anh! Họ đang hạnh phúc chuẩn bị đám cưới và tất cả mọi thứ vụt biến mất chỉ sau 1 tiếng “bùm”....tất cả là do “Hell Angel”, anh phải bắt họ trả giá! Angela vội vã chạy theo Chun, chỉ cần có thể làm Chun vui và ở cạnh Chun thì sao cũng được! Jiro nhún vai nhìn tên bạn đang đánh mất lý trí của mình, anh bước theo đám cảnh sát ra dần phía cửa thoát hiểm!

-Selina! Cách này hay thật, bọn họ sẽ ko nghĩ chúng ta ra bằng cách này – Hebe mỉm cười nheo mắt với Selina

-Dù jì thì tớ cũng căm ghét bộ cảnh sát phục này! – Ella lạnh lùng lên tiếng

-Vậy các cô có thể ko mặc! – giọng Jiro vang lên sau lưng

Xoay lưng lại, Selina mỉm cười

-sao anh biết là 3 chúng tôi!

-Cách an toàn nhất rời khỏi đây là hóa thành người chúng tôi ! ko lẽ cô cho rằng chỉ mình cô mới nghĩ ra? Tôi cũng có chút ít não mà – Jiro cười điệu và chỉ vào đầu mình – xin các cô chỉ giáo thêm!

Dứt lời Jiro nhảy vào túm lấy Selina nhưng Ella đã nhanh tay hơn gạt tay anh ra, đáp trả anh bằng 1 cú đá cực mạnh. Jiro cũng vừa kịp xoay người né cú đá của Ella, đưa tay chụp lấy ngay chân cô và xoay cho cô ngã xuống nhưng tay Ella vừa chạm đất thì cô đã lấy đà búng người lên cho 1 cú vào ngực Jiro làm anh phải lùi ra sau mấy bước.

-anh hãy quên việc bắt chúng tôi đi! Nó là ko thể - Selina cười ngọt ngào

-rất tiếc đây là nhiệm vụ của tôi – Jiro mỉm cười đáp trả

anh lại lao vào tình bắt lấy Selina lần nữa thì...

“click” Ella đã rút súng ra chĩa về phía anh và lên cò đạn. cả 4 người im lặng nhìn nhau

-khử hấn đi! – Hebe lên tiếng

“đoàn!” viên đạn của Ella vừa thoát ra khỏi hòng súng và đang lao nhanh về phía Jiro thì nó đã bị văng sang 1 hướng khác. Nhíu mày nhìn sang hướng vừa phát ra viên đạn bắn tạt viên đạn của mình, Ella bắt gặp lại ánh mắt giận dữ lúc này

-muốn đấu súng sao? ở đây chúng ta có 6 người, nếu 2 trong 3 thắng thì sẽ được làm mọi thứ theo ý mình – Chun nhếch mép

-ok!

Ella vừa dứt lời Chun đã lao vào Hebe vì anh nhận ra Hebe là người đã chọi trái bom khi nãy...vậy nhất định là kẻ đã hại chết Ariel của anh! Anh nhất định phải bắt cô trước, Ella tính lao theo để cứu Hebe nhưng Selina đã giữ Ella và đưa mắt về phía Jiro!!! Thoáng chốc Ella đã hiểu ra vấn đề, cô đánh nhau với Jiro 1 cách cực lực, những ngón đòn học được trong thời gian qua Ella đều đem ra sử dụng 1 cách cực nhanh và hiểm! cần phải rút ngắn thời gian càng nhiều càng tốt! phía Selina - Angela cũng chẳng khác chút nào, cô cần hạ gục Angela để cứu Hebe. Rút trong thắt lưng là cây roi bằng sắt, Selina mỉm cười 1 chút rồi nhìn vào mắt đối thủ để đánh giá sức lực, Angela vội lùi lại phía sau rút súng ra nhưng đã bị cây roi của Selina quần vào tay và rút về 1 cách nhanh chóng. Trên tay Angela bây giờ đã xuất hiện 1 vết bầm lớn vì cây roi sắt!

“chát!” tiếng roi của Selina vút xuống sàn vào nó lại lao vào Angela như...đang dạy thú! Khó khăn lắm Angela mới tránh được ngọn roi của Selina nhưng càng lúc càng bị dồn vào chân tường...đánh cũng ko được vì cơ thể người sao chịu nổi cây roi sắt của Selina. Nhếch mép cười 1 lần nữa “vút!!!”chiếc roi của Selina đã quần vào cổ Angela và kéo cô ngã xuống sàn. Dậm 1 chân lên ngực Angela

-cô đừng nhúc nhích, chiếc roi của tôi hay siết chặt bất thường lắm!- giọng Selina chế giễu

liếc mắt sang phía Chun và Hebe, rõ ràng là tình thế nghiêng về phía Chun rất nhiều nhưng ko sao, cô biết mình cũng sẽ thắng! tình hình bên Jiro và Ella đúng như cô dự đoán. Jiro đã ko thể khuất phục được Ella. “tên Chun chết tiệt! tự nhiên đưa mọi người vào tình thế bất lợi! kiểu này thì đánh đấm làm jì nữa” Jiro rửa thầm

“bốp!” với 1 cú quật người tuyệt hảo, Ella đã cho Jiro nằm sấp dưới đất và 2 tay anh bị gấp ngược ra sau!

-đủ rồi anh bạn! chúng tôi đã thắng – Selina cắt ngang cuộc đấu của Chun và Hebe

“gừ...gừ...” ầm ức ầm nhưng Chun ko thể làm jì anh đành buông Hebe ra.... Ella nhếch méch nhìn Chun khinh bỉ “tên ngốc! chỉ “hữu dũng vô mưu”, ko biết thế nào là tình thế!!”

-Như thỏa thuận ban đầu và chúng tôi sẽ đi...nhưng có lẽ phải làm phiền cô bạn xinh đẹp đây đưa chúng tôi 1 đoạn! ko cần 2 anh tiễn bọn tôi! Chúng tôi biết đường về! – Selina nghiêng người cung kính nói với Chun và Jiro

-Chết tiệt! – Chun gào lên khi nhìn cả 3 người ung dung rời khỏi đó cùng với Angela mà anh lại chẳng làm được jì!

Nhưng trước khi ra khỏi cửa, Ella bất ngờ đã quay lại giơ súng lên và bắn 1 phát cực chuẩn vào chùm đèn trần trên đầu Chun và Jiro, nó rớt xuống 1 cách nhanh chóng ngăn ko cho anh đuổi theo. Cuộc đối đầu lần đầu đã kết thúc 1-0 cho “Hell Angel”.

2. Chương 2

-Selina, sao cậu ko để Ella đấu với tên kia chứ? Hấn đánh mình đau quá – Hebe nhăn nhó

-Để Ella đấu với Jiro, chúng ta sẽ thắng 1! Nếu là tớ hoặc cậu đấu với Angela, chúng ta sẽ thắng 2! Và thế là cuộc chơi kết thúc! – Selina xoay ghế nhìn vô màn hình laptop

-Nhưng...sao ko để Ella đấu với tên kia?

-Hấn là Chun – Selina mỉm cười – Chun ko dễ đối phó đâu, chúng ta cần cơ hội ăn chắc....cậu nghĩ cậu hay tớ có thể thắng Jiro hả? cậu đấu với Chun rồi và thấy cả Jiro rồi, cậu nghĩ sao?

-Uhm..... – Hebe khẽ gật gù – Chun và Jiro có lẽ hơn cả tớ và cậu....Lần sau có gặp lại thì cứ chia cặp thế này mà đấu, chúng ta nhất định sẽ thắng he..h.e....

-Ngốc! – Selina bước tới nhéo mũi Hebe – cậu tưởng tên Jiro ấy ko có não à? Hắn luôn bám sát điểm của tớ lúc ở trường và là cấp dưới của tớ trong sở, cậu có biết hắn tinh ý cỡ nào ko? Ngày nào tớ cũng phải đấu trí với hắn để phòng hắn phát hiện ra sơ hở!

Hebe le lưỡi, ko ngờ công cuộc nội gián của Selina cũng khó khăn quá!

-Ella đâu? – Hebe cầm chiếc bánh lên, nằm xuống giường vừa ăn vừa hỏi

-..... – Selina im lặng nhìn lên trần nhà...giờ này chắc Ella lại chìm trong nỗi đauvết thương - tớ đi xem anh Alan ngủ chưa.....

Trên nóc ngôi nhà 3 tầng, có 1 bóng đêm ngồi lặng lẽ nhìn lên trời...vết thương nơi vai trái của cô lại nhức nhối sau mỗi lần hoàn thành 1 phi vụ.....trong đêm lạnh và tuyết rơi thế này chỉ có 1 thứ duy nhất nóng hổi rơi xuống là nước mắt của người ngồi đó.... Ella!

—hồi tưởng—

-đứng lại đi Ella nếu ko anh sẽ bắn em! – người con trai gần giọng

-Dason...chính là anh đã đưa cảnh sát tới đây ? – Ella đứng lại nhưng cô vẫn ko quay lại nhìn người con trai ấy....

-Phải! anh là 1 cảnh sát và phải truy bắt phần tử nguy hiểm.....

-Phần tử nguy hiểm? – Ella nhếch mép cười – ha....ha....vậy ra bây giờ em hoá thành 1 kẻ nguy hiểm trong mắt anh rồi! ha...ha....

-Ella, em đầu hàng đi! Anh hứa sẽ xin toà....

-Anh im đi! – Ella quay lại nhìn anh giận dữ - tôi nghĩ anh thực lòng muốn cùng tôi bỏ lại quá khứ và tôi đã tin anh! Tôi tin anh nói cho anh mọi bí mật....

-..... - Dason nhìn sang chỗ khác

-Và bây giờ...anh đưa cảnh sát tới đây tàn sát chị em tôi....

-Họ ko phải là chị em của em ! họ là “khủng bố”, họ....

-Họ là chị em của tôi, đã vì 1 tên ngu ngốc như tôi mà ngã xuống! suốt cả cuộc đời này tôi sẽ ko quên.....ai đã cho tôi bài học này!

“click” Dason đưa súng lên nhìn Ella, anh cũng muốn van xin cô quay lại....nhưng trong mắt Ella bây giờ là lửa hận ngút ngàn. Chính mắt cô đã nhìn thấy người bạn của mình vì che đạn cho cô mà chết trong tay cô....viên đạn do chính Dason bắn ra! và nó đã đi xuyên qua tim bạn cô, găm thẳng vào vai trái Ella! và cô ôm lấy vết thương nhìn anh đau đớn, nỗi đau này còn giết chết cô hơn cả viên đạn đó...ước gì người trúng viên đạn đó là cô.... Ella lắc đầu nhìn Dason lần nữa rồi cô buông tay cho thân mình rơi xuống....từ tầng 10.....

-Ella! cậu ko sao chứ? – Selina nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh Ella và khoát vào người cô chiếc áo ấm

-Ko sao! Mọi thứ đã là quá khứ... Lần đó nhờ có cậu đến cứu kịp...

-Đừng Ella! chúng mình là người trong 1 nhà, cần nương tựa nhau mà sống....nhưng cậu bây giờ sống mà còn hơn chết....tớ còn nhớ lần đầu tiên khi cậu tỉnh dậy, cậu đã ngồi yên trong phòng suốt 1 tuần...và sau đó cậu đã từ 1 người bình thường mà trở thành sát thủ giỏi nhất của bang hội!

-Nhờ có vết thương này mà tớ đã sáng mắt ra – Ella nhếch mép cười đau khổ - tớ chỉ hận là chưa thể trả thù cho Mandy!

Lắc đầu trước trái tim đã hoá đá của Ella, Selina thở dài đứng dậy! bên cạnh việc chăm sóc Ella và Hebe, Selina còn phải chăm sóc cả Alan – người chồng ngốc nghếch của cô và cả ân tình cô nợ bang hội “Sống còn”

—————quá khứ Selina—————

Selina và Alan là bạn học từ nhỏ, nhà anh ở cạnh nhà cô và cái cách anh chăm sóc Selina, cô ngộ nhận cho rằng đó là tình anh em! Cho đến 1 ngày Selina đang ở trường Đại học và đó là chuyện mà suốt cả cuộc đời này Selina ko thể nào quên.... Hôm đó mọi việc vẫn diễn ra như bình thường, Alan chờ Selina nơi cuối dãy hành lang nhưng có 1 anh chàng lớp trên muốn hẹn hò với cô nên cô đã nấn ná ở lại....

-Selina, em muốn đi chơi với anh ta thật à? – Alan cố che dấu nỗi buồn của anh – anh ta ko phải là 1 người tốt!

-Nhưng anh ta là 1 hotboy! – Selina tỉnh nghịch trả lời

-Selina.....anh.... – chợt Alan nắm tay Selina dừng lại -muốn.....

-Sao?

-Anh..... - Alan lấp bắp ngẩng lên nhìn Selina -anh.....

Chợt mặt đất rung rinh dữ dội, với 1 linh tính người con trai che chở cho người yêu, Alan vội nắm chặt tay Selina kéo cô chạy nhanh về phía khoảng trống nhưng 1 góc tường vừa sụp xuống và người yêu bé nhỏ của anh đang trong tầm rơi của mảng tường

“TRÁNH RA!!!”

Alan chỉ kịp hét lên và xô Selina ra ngoài và thay vào đó là anh.....khi mọi việc đã qua cơn địa chấn, Selina lom còm bò dậy từ đồng đồ nát, tay chân Selina bị xây xước khá nặng

nhưng nó ko làm cô đau bằng việc đang diễn ra trước mắt.... Alan nằm đó, máu chảy ra rất nhiều từ đầu anh, Selina oà khóc, bằng 2 bàn tay yếu đuối và bé nhỏ, Selina ráng nâng tảng đá ra khỏi người Alan và tấm tức gọi tên anh

-dừng Alan! Em xin anh, đừng nằm im như thế, 1 mình em ko làm được gì đâu, em sợ lắm! anh trả lời em đi! – Selina lay Alan – anh à, mở mắt ra đi anh! Đứng mà! Có ai ko? Giúp tôi với, hãy cứu anh ấy đi!.....

—————trong bệnh viện—————

-xin lỗi! e rằng anh ta ko thể qua khỏi.... – bác sĩ lắc đầu nhìn người nhà Alan 1 cách tuyệt vọng

-ko! Các người nói dối! – Selina lùi lại *****ng vào tường, cô ôm chặt lấy đầu – đây ko phải là sự thật! ko phải!

-mọi người hãy vô nhìn mặt nạn nhân 1 lần cuối....

vị bác sĩ ái ngại nhìn người nhà Alan, cuối đầu xin lỗi và ông ngập ngừng bước đi. Ba mẹ Alan khóc lóc thảm thiết bước vào trong nhìn mặt anh...chỉ còn lại 1 mình Selina ngồi ôm gối ở góc hành lang...tất cả trở nên im lặng 1 cách đáng sợ....mọi việc diễn ra nhanh quá! Sáng nay anh vừa cười và vừa đứng chờ cô nơi góc hành lang, anh chưa nói với cô điều gì đó.....vậy mà bây giờ....mọi thứ lại sắp thành quá khứ! Sao có thể chấp nhận như vậy....hình ảnh Alan xô cô ra để cứu cô vừa hiện ra trong mắt Selina.....máu! máu của anh nhiều quá, có ai giúp cô ko? Làm ơn đi! Có ai đó mang Alan về dùm đi....

-nếu tôi có thể giúp cho người trong đó sống lại, cô sẽ làm việc cho chúng tôi chứ? – có 1 bóng người vừa ngồi xuống chiếc ghế gần đó

....làm sống lại? có phải là ông ta nói có thể làm có thể làm Alan...sống lại? Selina ngẩng đầu lên. Đó là 1 người đàn ông khá lớn tuổi nhưng vẫn còn nét cứng cỏi. gương mặt toát ra uy lực mà ai nhìn vào cũng có cảm giác khiếp sợ. ông mặc 1 chiếc áo khoác to màu đen, mỉm cười với cô

-đổi lại cô sẽ làm việc cho chúng tôi chứ?

-.....tôi... - Selina ngần ngừ - nhưng tôi ko biết ông là ai....

-Nếu cô suy nghĩ quá chậm! tôi e là....ko có ai có thể làm việc này nữa.....cô là người thông minh nên chỉ cần suy nghĩ trong tích tắc..... 1.....2....

-Được! hãy cứu Alan ngay đi! – Selina ko cần tới tiếng đếm thứ 3

-Tốt! nhưng tôi nói trước, cậu ấy sẽ sống nhưng còn hậu quả ra sao thì...chắc cô có thể tự lường được! bây giờ thì đi theo tôi! – người đàn ông đứng dậy

Người đàn ông đó dẫn Selina lên 1 chiếc xe và bịt mắt Selina lại....cuộc đời cô từ đây sang 1 trang mới mà chính cô trước đây cũng ko ngờ!

Nửa năm sau Selina quay trở về nhà....cảnh vật vẫn như xưa, mọi người vẫn thế! Có khác chăng là bây giờ.... Alan nhìn cô cười 1 cách ngây ngô! Selina đã nhớ anh rất nhiều nhưng cô ko thể gặp anh. Tổ chức “Sống còn” muốn cô qua hết thời gian thử thách mới được về với gia đình....cô ko thể nói với mọi người mình là ai! Selina bước tới gần Alan, cô mong chờ 1 phép màu

-Alan.....anh đã khỏe....- Selina ngập ngừng bước tới chạm vào vai anh

-..... - Alan quay lại nhìn cô và rồi.... – chị là ai vậy ?

-..... Alan.....anh.... – Selina gần như muốn ngất xỉu

Alan trước mắt cô đang nhìn cô cườimắt anh cười, tim anh cười ...nhưng lại ko có Selina trong đó! 1 nỗi hụt hẫng trào dâng lên!!! Selina cắn môi cho tiếng khóc ko bật ra, cô đã hy vọng rất nhiều khi nghe nói ca phẫu thuật của anh đã thành công....đã chuẩn bị tâm lý rất nhiều khi Calvin – người chịu trách nhiệm dạy dỗ cô đã nói là anh ko được như xưa....nhưng thà nó làlà 1 cái gì đó chứ ko phải là anh nhìn cô mà ko biết cô là ai ! nó còn đáng sợ hơn là cô nhìn thấy anh mà hay anh bị liệt!!! “mọi chuyện là do mình mà ra!” Selina đã tự nhủ như thế và cô bước vào nhà gặp ba má Alan....

1 tháng sau đám cưới đã diễn ra! Chú rể cười ngô nghê bên cạnh cô dâu xinh đẹp, nắm tay cô dâu mà gọi là “chị ơi! Chơi trò này cũng vui quá hả?”.... kẻ khóc người cười! ai mới là kẻ hạnh phúc thật sự?

3. Chương 3

-Ella! Gọi Hebe về nhà ngay! Chúng ta có mật lệnh – Selina thông báo ngắn gọn khi cô từ trong căn phòng bí mật bước ra.

Ella gật đầu và phone ngay cho Hebe. Mỗi ngày 3 cô gái vẫn hoạt động như những người bình thường và chỉ khi làm nhiệm vụ mới trở thành “Hell Angel”. Selina vẫn là Selina Ren – cảnh sát cấp cao của phòng “Tâm lý tội phạm”. Hebe vẫn là Hebe Tian – thư ký của Chủ tịch Calvin Chen tập đoàn đa quốc gia C&K. và Ella vẫn là Ella Chen nhưng cô ko thể xuất hiện ở những nơi có giới truyền thông vì Dason đã biết cô là ai và cô đã hóa thân thành 1 người quản thủ thư viện cho 1 trường Đại học với vỏ bọc thật hiền lành....

Trời tối buông xuống, cả khu biệt thự sang trọng im lặng chỉ thỉnh thoảng có tiếng chó sủa nhưng người bảo vệ đi trực đêm. 3 bóng đen vừa nhảy qua hàng rào, đáp xuống 1 cách thật nhẹ nhàng trên mặt đất như 3 cánh bướm đêm! Họ tiến từng bước lại gần 1 ngôi nhà nằm khuất sâu vào phía trong của cả khu biệt thự, nó nằm gần bờ sông.

-hôm nay sẽ do Hebe hành động! – Selina nói

gật đầu! bao nhiêu đó đủ hiểu rồi! thông thường những kẻ phản bội tổ chức sẽ phải lãnh nhận hình phạt tàn khốc nhất....mà cái khoản này thì Hebe đã được học từ nhỏ. 3 người quăng dây móc lên tầng 3 và đu theo men tường bò lên 1 cách nhanh chóng. Ella đặt nhẹ khẩu súng hãm thanh của mình lên ổ khoá và “bụp!” 1 tiếng động nhỏ vang lên! Ella vặn nhẹ chốt cửa và bước vào trongthì đèn bật sáng. Đối tượng hôm nay cần thủ tiêu đang ngồi chễm chệ giữa nhà với 1 đám vệ sĩ vây quanh. Súng chĩa thẳng về phía các cô và 1 tên trọng bọng đó bước lại túc lấy khẩu súng của Ella và cả 2 khẩu súng trên người Selina và Hebe.

-cuối cùng các người cũng tới! – người đàn ông nhếch mép cười – chiêu đãi bọn họ thật tử tế vào! Để ta còn gửi về cho tổ chức “Sống còn” xem ha..h.a....

Bọn tay chân của người đàn ông đó lao vào “Hell Angel” nhưng đổi lại vẫn là sự bình thản trên gương mặt 3 cô gái. Selina rút ra cây roi trong thắt lưng và quán nhanh nó vào cổ tên người Mỹ đang hùng hục lao tới

cô, ném hấn xuống sàn 1 cách nhanh chóng. Vút chiếc roi tạt ngang sang người tên bên phải rồi lại sang trái....những việc này cứ như ngày Selina đang tập sử dụng roi đánh bao cát. Hebe gập người xuống, tung ra 1 loạt phi tiêu về phía bọn vệ sĩ và cô ngẩn mặt lên cườì khinh bỉ. rồi cô lại xoay sang trái, tay cô vẫn ko ngừng bung ra phi tiêu

-bọn nhãi nhép này làm tốn thời gian quá – Hebe lầm bầm

-vậy kết thúc đi! – Ella danh mặt lại, cuối xuống rút súng từ đôi ủng cao ra

“tạch...tạch....tạch....”

1 loạt súng lia lên, với tài bắn chính xác, Ella ko để phí 1 viên đạn nào. Khi Ella dừng lại, cô nhún vai nhìn Hebe và Selina

-bọn nó chết hết rồi!

-nhưng con mồi vẫn chưa bị diệt! – Selina mỉm cười – và hãy làm nhanh lên trước khi bọn cảnh sát tới!

Selina lấy ra máy dò thân nhiệt – 1 sản phẩm mới của tổ chức và dùng nó định vị chỗ của ông Lee – con mồi hôm nay. Bọn họ bước vào phòng ngủ, trong đó chỉ có 2 tên người ***** đang đứng chờ sẵn. 1 trong 2 tên đã xông vào đá Hebe văng vô tường. Phũ ngực và đứng dậy, Hebe nhăn nhó nhìn tên đó 1 cách giận dữ.

-dám đánh ta?! – giọng Hebe rít lên

Hebe đá nhanh vào ngực tên lùn đó và trong lúc hấn xoay người để né tránh thì Hebe đã chụp lấy tay hấn xoay vòng nên mạnh vào tường. Ella đứng kế bên nhìn thấy chỉ nhún vai và nhún người nhảy tới trước mặt tên còn lại trong lúc Selina đi tìm con mồi đang trốn trong phòng kín. Cuộc đấu diễn ra khá gay gắt! 2 tên ***** không là loại tầm thường như những tên nhãi nhép lúc nãy nhưng như thế thì càn kích thích hơn khi giao chiến. Ella nghiêng người đá 1 chân lên mặt đối thủ, xoay người thì tay cô đã đánh vào mặt và cứ thế liên tục ko cho đối thủ có cơ hội phản công. Để được nhanh và chính xác như vậy, Ella đã phải hằng ngày đeo đá vào chân rồi nhảy lên thành tường và đá vào ko trung liên tục như thế. Ella xoay người lại lưng hướng về phía đối phương rồi bung gót chân lên cao như ngựa đá, khi thân chân lại thì đập bàn chân mạnh xuống mặt đất lộn nhào lên cao khỏi đối thủ. 1 tay Ella móc vào chùm đèn trần và bấu chặt 2 chân vào cổ tên người Trung Hoa, siết thật mạnh “craack!!!” 1 âm thanh khô khốc vang lên, tên ***** ngã xuống đất nằm bất động.

Selina bước ra nhìn Hebe khẽ hất đầu vào trong chứng tỏ cô đã bắt được con mồi. khi đi ngang, Selina khẽ vịn cô lại

-nấu con mồi ko cần quá lâu như tổ chức quy định đâu! Nếu được cứ kết thúc cho nhanh!

Hebe khẽ lắc đầu mỉm cười rồi bước vào trong. Selina và Ella bước ra ban công hít thở ko khí cho cảm thấy nhẹ người hơn 1 chút, những xác người ở đây làm Selina cảm thấy mệt mỏi. tuy ko nói ra nhưng có lẽ cả Selina và Ella đều biết 2 người bọn họ mong muốn điều gì....

Đúng ra Hebe tính để cho những con rắn bò lên mình con mồi rồi mới từ từ r** thịt và con mồi sẽ chậm chậm mà tê đi chết trong khi bị rắn cắn, nhưng khi Hebe thò tay vào túi đồ của mình cô lại nhớ đến lời của Selina.....1 thoáng ngẩn ngừ trong mắt cô....Hebe đã bỏ tay qua chiếc túi kế bên....

Hebe lùi ra xa và cẩn thận kéo con vật đang quằn quại lên, lôi nó về hướng cần thiết rồi ném nó xuống con mồi.

-Anh bạn mày bắt đầu nặng rồi – Hebe cười lạnh lùng

Hebe thả con vật sáng lấp lánh như kim cương xuống gần chiếc ghế trời chặt con mồi – ông Lee trên đó. Mỉm cười mà chính Hebe cũng ko biết là nụ cười này có ý nghĩa gì.... Hebe kéo chiếc mặt nạ ra khỏi mặt, cô có thói quen khi hành quyết 1 ai đó, bao giờ cũng gỡ chiếc mặt nạ ra!...để họ biết ai giết mình mà báo thù hay để cho cô có chút cảm giác dễ thở hơn???

Vừa oằn mình lên vừa phun phì phì, con rắn được thả xuống người ông Lee. Khi tìm thấy một cái gì cứng dưới mình, con rắn chuyển sang tấn công nhanh như chớp. Con rắn mổ vào cổ, vào mặt con mỗi hai ba lần. Dù căm ghét và bản chất lạnh lùng, mặt Hebe vẫn tái nhợt đi và tay cô run lên. Nhưng con mỗi đã bị trói chặt ko thể làm gì được nữa. ông Lee kinh hoàng, đau đớn và gương mặt nhăn nhó thê thảm. Hebe để cho con rắn cắn con mỗi thêm một lần nữa. Có lẽ thế là quá đủ. Trông con mỗi đã có vẻ hết sức kinh khủng, ông ta co giật nhiều lần cho tới khi nọc độc lan khắp cơ thể. chắc chắn là ông ta không còn có thể tỉnh lại được nữa..... Hebe thu con rắn lại vô 1 cái ***g rồi mới bỏ vô túi, lau 1 giọt nước mắt vừa rút khỏi khóe mắt xinh đẹp

-chúc ngủ ngon! – Hebe quay lưng bước đi.

4. Chương 4

-khốn kiếp! – giọng Chun rít qua kẽ răng – bọn chúng lại giết nguoi trước mũi chúng ta

Jiro bước tới xem xét thật kỹ vết thương của nạn nhân rồi anh bước tới vỗ vai Chun

-còn may cho ông ta! Lần này bọn họ đã nương tay cho nạn nhân được chết sớm!

-????

-Còn nhớ những lần trước, các nạn nhân của “Hell Angel” luôn chết 1 cách thật thê thảm như thế nào ko? 2 mắt lòi ra, tóc thì bạc trắng, mặt thì cào nát....cả móng tay và móng chân cũng bị rút hết...lần này coi như ông ta may!

-ọe...ọe..... – Angela vờ sợ hãi trước cảnh này để tranh thủ sự quan tâm của Chun

-Angela...cô.... – Jiro nhếch mép cười, anh thừa biết thủ đoạn của cô, những trò trẻ này chỉ lừa được Chun thôi - ...chỉ là bao nhiêu đây mà cô đã thấy chóng mặt...chắc trường đào tạo cảnh sát phải dạy lại từ đầu thôi!

-Jiro! Sao cậu lại nói thế với Angela – Chun nhăn mặt bước tới đưa khăn tay cho Angela – em ko sao chứ?

-Dạ! được rồi – Angela mỉm cười – anh Jiro nói đúng...em thật vô dụng!

-Em là con gái thấy mấy cảnh này dĩ nhiên là phải sợ rồi, Jiro chỉ chọc em thôi ko có ý gì đâu!

-Tớ có nói là tớ nói đùa sao? – Jiro nhún vai rồi bỏ đi, anh thừa biết lúc này chắc hẳn Angela đang căm tức nhìn theo anh.

Trong đầu Jiro bây giờ chỉ tập trung vào vụ án, anh đang vạch ra 1 kế hoạch cho việc bắt “Hell Angel” nhưng có lẽ nên có sự tham khảo qua sếp anh là Selina Ren.

-madam! Cô nghĩ sao về kế hoạch của tôi?

-Đưa 1 nhân chứng ra làm con mỗi để dụ “Hell Angel”....anh nghĩ cách này có thể sao? Nếu anh có thể chơi đòn tâm lý này tôi nghĩ là bọn họ cũng chẳng dễ gì mắc bẫy. tôi nhớ là anh đánh giá rất cao “Hell Angel”....sao bây giờ anh lại sử dụng chiêu này?

-Bí mật! – Jiro nheo mắt cười với Selina – quá nhiều người biết sẽ ko hay!

-Nhưng tôi là người chịu trách nhiệm mọi hành động của anh – Selina nhún vai – và tôi ko muốn bị đuổi việc!

-Vây 1 bữa ăn tối để mua chuộc tin tức từ tôi thì sao? – Jiro bắt đầu trêu Selina

Xòe bàn tay đeo nhẫn cưới lên thay cho câu trả lời của mình, Selina mỉm cười đứng dậy cầm lấy áo khoác rồi khỏi văn phòng

-hẹn ngày mai nếu anh vẫn còn muốn tôi phê duyệt cho kế hoạch của anh! – Selina gật đầu chào Jiro

-ko thể tin được cô ấy lại có chồng! – Jiro lằm bằm sau khi cánh cửa đóng lại – mà mình lại thích cô ta mới chết!

Jiro thọc 2 tay vào túi quần bước đi lững thững trên đường phố, giờ này mọi người hối hả về nhà dùng cơm với gia đình hoặc ít ra những người yêu nhau cũng đang hẹn hò trong 1 nhà hàng nào đó. Còn anh..... ba mẹ ở nước ngoài, người yêu thì ko có mà nếu có thì cô ta cũng đã có chồng.....chán thật! Jiro sút mạnh vào viên sỏi dưới đường làm nó bay lên và đáp thẳng vào 1 nhà hàng gần đó. Nhìn theo tầm bay của viên sỏi, Jiro cũng

ngồi....lại đó nữa rồi! nụ cười làm anh chết lên chết xuống mấy năm nay..... Selina và Alan đang trong nhà hàng và cô chăm sóc anh với nụ cười ngọt ngào nhất, lời nói dịu dàng nhất, và cả cử chỉ êm ái nhất. ánh mắt cô hiền lành nhìn vào Alan.....cô khoanh tay ngồi nhìn Alan mút từng thìa kem và cười khúc khích rồi cô lấy khăn lau kem cho anh....mọi thứ vẫn thế ko gì thay đổi. 3 năm nay nụ cười này anh chỉ thấy khi nào Selina ở gần Alan – người chồng ngốc nghếch của cô.

—————Jiro nhớ lại lần đầu gặp Selina—————

Vừa đặt chân xuống máy bay, Jiro vừa đi vừa hít thở nhìn cảnh vật chung quanh...lâu rồi anh ko về Đài Loan! “con gái Đài Loan cũng xinh quá!” Jiro thích thú tự nhủ và anh hít sâu với bất kỳ cô gái nào anh gặp cho tới khi anh va phải 1 anh ngốc

-anh ơi! Anh làm rớt cây kem của Alan ừi!

-???? này nhóc! Cái gì mà anh chứ? – Jiro tính trêu Alan – nhìn cậu cũng muốn già hơn tôi ấy chứ! Cậu làm dơ áo tôi rồi, đền đi nếu ko tôi sẽ đưa cậu tới cảnh sát! – và anh bắt đầu nhăn mặt dọa Alan

-Hu...hu.....chị ơi, anh này ăn hiếp Alan! Anh xấu! – Alan hoảng sợ và bắt đầu khóc thút thít

-Này! Tôi chỉ đùa thôi – Jiro bối rối – anh...anh đừng khóc!

Nhưng Alan lại càng khóc dữ hơn

-ok! Ok! – Jiro xoa tay – Alan muốn gì nào? Anh mua cho Alan nhé!

-Alan muốn ăn kem – Alan lập tức nín khóc và nhe răng ra cười

Jiro đưa anh đi mua kem mà lắc đầu “ko biết ai mà vô phúc có 1 tên khùng thế nhỉ? To xác thế này chắc tốn tiền nuôi lắm he..h.e...” nhưng chợt anh chàng to xác Alan nhảy cẫng lên quăng cả que kem mà chạy băng sang bên kia đường..... đó là 1 cô gái xinh đẹp, đôi mắt mở to nhìn dáo dác xung quanh như đang tìm ai đó, gương mặt lộ rõ vẻ lo lắng....nhưng kìa! Nụ cười của cô.....trời! tìm anh chạy chệch mất 1 nhịp rồi, nắng chiều có lẽ đã dịu bớt sau nụ cười của cô và cả gió cũng...cũng mát hơn...nhưng cô ta quen với tên ngốc!!!! Jiro thấy cô ta ôm lấy tên ngốc mà khóc rồi lại cười ngay trong khi tên ngốc ngơ nghe nhìn cô cười mà thấy...phát ghét!nhìn tên ngốc nhảy tưng tưng lên nắm tay cô gái ấy và kéo cô đi, Jiro khẽ nhún vai “tệ thật! chắc là anh trai hay người nhà...có lẽ nào xinh thế mà chọn 1 tên ngốc!!!”

Ngày hôm sau Jiro đến trình diện ở sở cảnh sát và nghe nói là sếp của anh là 1 phụ nữ xinh đẹp! và ngay khi anh quay lại..... “là cô ấy!” ý nghĩ chạy nhanh trong đầu Jiro khi gặp lại cô gái chiều hôm qua.... “có nên hỏi Alan là gì của cô ta ko? Mà sao mình phải để ý tới chuyện này? Nhảm nhí!”

-hi! Cô là sếp tôi à? Xinh quá! – Jiro bắt lấy tay Selina và kín đáo nhìn vô, ko thấy nhăn cười anh khẽ cười thầm

-chào anh! Tôi là Selina....có chuyện gì với bàn tay tôi à?

-Ah....tôi – Jiro bối rối khi bị Selina bắt gặp cái nhìn của anh - ...chỉ là...là tôi đang tự hỏi có nên hẹn hò với cấp trên của mình ko? Và ko biết cô ấy đã có chồng chưa?

-Vây để tôi thay cô ấy trả lời anh rằng có!

Và Selina xoay khung hình trên bàn làm việc của mình lại.... “chúa ơi! Đúng là tên ngốc ấy thật! ông trời ko có mắt “đóa hoa lài mà cấm bãi *** trâu!” và từ lúc này....anh bắt đầu hiểu kỳ về cô nàng Selina! Thật

thú vị khi phát hiện ra cô ấy từng học chung trường với anh...bây giờ làm chung sở! cái này gọi là duyên phận??

5. Chương 5

Cô gái đang uốn éo thân hình khêu gợi của mình trên sàn diễn làm cho đám...ông già ở dưới gọi là “dê cụ” xịt máu tùm lum và hò hét ầm ĩ. Từng nắm tiền USD được tung lên sân khấu để cổ vũ cho cô gái nhảy khêu gợi hơn và lột bớt những mảnh vải nhỏ trên người! và trong lúc ấy ở tòa nhà đối diện trên sân thượng, 1 bóng người ngồi im đấy với cây súng cối. súng cối chỉ để tác chiến đánh gần và rất hiệu quả trong đánh gần, có thể tiêu diệt các mục tiêu bị khuất lấp bởi vật cản đồng thời nó có thể bắn ra từ vị trí được che chắn tốt. Ella ngồi đó và lặng thầm như 1 ...1 thiên sứ đến từ điện ngục, nhiệm vụ của cô là quan sát và bắn phá mở đường cho 2 người ở trong kia.

“alo! Hebe cậu có nghe rõ tớ ko! Tớ đã để khẩu súng trong cái mâm đang đi tới!” âm điệu trong chiếc tai nghe ko hề làm Hebe phân tâm mà chỉ làm cô đảo mắt dòm xem cái mâm ấy tới đâu rồi? và trong chớp nhoáng, Hebe lộn nhào người tới phía trước, đứng lắc lư hông mình và nheo ánh mắt gợi tình, cô nổ 1 nụ cười mê hồn đi kèm với bàn tay đang lăn mò xuống sợi dây buộc chiếc váy ngắn cũn cỡn. ở dưới mọi người hú hét ầm ĩ vì tới phần nóng bỏng nhất mà ko biết là có 1 con mồi sắp sửa bị săn!!! Đột nhiên mắt cô đánh lại và cuối gập người về trước chộp lấy khẩu súng đang được bưng tới và “đùng!” âm thanh vang lên! Ngài Nghị sĩ Tang đã có 1 chỗ thủng ngay trên đầu! mọi người hoảng loạn la lên và nhón nháo bỏ chạy! mấy tên cận vệ của các ngài viên chức cấp cao lập tức nã súng vào Hebe nhưng “bùm!” ngay góc nhà đã nổ tung và Hebe biến mất ngay chỗ đó với tròng cười lạnh lùng

-chống đối với “Sống còn” thì chỉ có kết cục như thế!

-đây là loại súng đã được cải tiến! – Chun cầm lấy đầu đạn của bên phòng Khám nghiệm tử thi gửi qua – bình thường loại súng này đã có sức sát thương rất cao ở cự ly ngắn từ 50- 70 m.

-dựa vào đâu cậu cho là súng đã được cải tiến? – Jiro thắc mắc

-nhìn chỗ này nè – Chun chỉ vô đầu đạn - ở đây có 1 cái khe nhỏ, họ đã cố tình khắc sâu vào đó và để thuốc độc cực mạnh vào đây! Dù ko bằng trúng đầu ngài Nghị sĩ thì ông ta cũng chết ngay sau đó vì loại độc này!

-Vậy các anh tình làm gì? – tiếng Selina vang lên sau lưng mọi người – muốn tôi duyệt kế hoạch đưa nhân chứng còn lại của chúng ta ra đánh cược à?

-tôi... – Chun cũng bắn khoắn. Cho tới giờ anh cũng ko biết gì nhiều về “Hell Angel”, có chăng chỉ là những thông tin rất mập mờ...

-nhưng dưới sự lãnh đạo của tôi thì có thể - 1 người thanh niên bước vào, anh mỉm cười tự tin như thế - xin chào! Tôi là Dason – vừa được nhận nhiệm vụ giải quyết “Hell Angel”!

Selina nhìn qua Dason 1 lần thật kỹ “anh ta chính là người mà Ella tìm! Kẻ khốn kiếp làm cho Ella ko bao giờ còn cười được nữa! hôm nay người đã xuất hiện thì coi như tới số rồi!”

-này! Sao cô nhìn anh ta ghê thế? – Jiro nhui mày nhìn Dason

-ko! Chỉ là tôi ko thích các anh chàng đẹp trai! Bọn họ thường lừa dối các cô gái ngốc nghếch – Selina nhún vai

“ngốc nghếch...2 từ này lâu rồi mình ko nghe! Kể từ lúc Ella nhảy xuống từ tòa nhà đó...” Dason nghĩ ngợi 1 lúc nhưng anh lấy lại vẻ mặt bình thường ngay. Anh mỉm cười bước tới chào Chun, Jiro và cả Angela

-Selina cậu đi đâu vậy? – Ella ngạc nhiên khi nhìn thấy Selina vô phòng vũ khí lấy súng và chuẩn bị cả đạn độc được

-Mình.... – Selina bối rối ko muốn cho Ella biết – mình.....

-Có hành động gì à?

-Ko! Mình chỉ muốn kiểm tra súng lại thôi

Gật đầu như hiểu những gì Selina nói nhưng trong Ella đã dấy lên 1 mối nghi ngờ....

Dason dừng xe tại bãi đậu xe và lững thững bước ra ngoài. Anh vừa về lại Đà Loan sau bao nhiêu năm xa cách...kể từ ngày anh được thăng chức vì đã phá 1 địa điểm của “Sống còn” và anh đã xin ra nước ngoài để được đào tạo thêm.....

“click” 1 âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai anh. 1 vật tròn, lạnh và trơn kê vào bên trái thái dương.....

-hôm nay tôi sẽ cho anh chết 1 cách thê thảm nhất! 1 phát là quá nhẹ với anh!

-cô nghĩ dễ dàng thế sao? – Dason nhếch mép cười lạnh

nhanh như cắt, Dason nắm chặt tay Selina giựt mạnh về phía mình đồng thời bẻ khớp tay cô xuống buộc cô phải buông khẩu súng ra. Anh bước chân phải lên và xoay người cùng lúc dùng tay nắm lấy cổ áo Selina. Dason xoay người quét chân phải và dẫn Selina lên cao rồi anh lại kéo đầu Selina vào vai phải của mình, bước chân phải lên và anh vật nhanh Selina xuống đất nhưng Selina đã kịp lăn người sang 1 bên, đứng dậy nhìn anh

-đòn judo tuyệt lắm nhưng chưa đủ hạ gục tôi! – Selina khinh bỉ nhìn anh

“kai”

Selina đưa thẳng 1 đấm vào mặt Dason nhưng anh ko hề nao núng, tay anh đưa lên gạt ngang, vòng tay theo cổ tay Selina và mổ xuống đó. Selina thúc chân trái lên hông anh nhưng anh lại nắm lấy cổ chân cô, siết chặt và hất tung cô lên .

-để tôi xem cô là ai mà dám tới đây giết tôi !

Dason bước tới định gỡ mặt nạ Selina ra nhưng đã có 1 bóng người nhảy xuống, chặt vào tay anh và đá anh bằng liên hoàn cước khiến anh phải lìa xa đối thủ. Bóng đen nhảy lộn ngược lại và đỡ Selina đứng dậy! Dason bây giờ đã có thời gian nhìn kỹ người mới tới là ai.....là.....

-Ella! – Dason vui mừng kêu lên

-Ngừng lại! – Ella hét lên – tôi đến đây chỉ là muốn đưa bạn tôi về! tôi và anh cũng ko có gì để nói! Nếu lần sau gặp lại nhất định anh hoặc tôi phải chết!

Ánh mắt lửa của Ella lại bùng cháy sau bao nhiêu năm xa cách...cũng ánh mắt này, lần cuối anh nhìn thấy và bây giờ lại là lần gặp mặt lại đầu tiên! Cô vẫn hận anh như thế!

-Ella! Anh có thể để bạn em đi nhưng em phải ở lại! anh ko nghĩ là 2 ta ko có gì để nói

-Anh muốn thì cứ đứng nói 1 mình, tôi ko có hứng thú

Và Ella dìu Selina bước đi nhưng Dason đã bước tới nắm vai Ella lại nhưng cô đã buông Selina ra và cuối người xuống tránh khỏi tay anh. Đá ngược chân ra sau làm Dason phải nhảy ra xa, Ella xoay lại nhìn anh lạnh lùng và cả đầu khổ...

-được rồi! em đi đi nhưng hãy nhớ là anh nhất định sẽ tìm ra em! Anh yêu em Ella!

ném cho Dason cái nhìn mà có thể làm hoá đá bất cứ con mồi nào của cô, Ella chỉ ước sao có thể bắn cho anh 1 phát để kết thúc nỗi oán giận trong lòng nhưng bây giờ cô biết anh cũng chẳng còn là Dason của ngày xưa..... im lặng Ella dìu Selina bỏ đi.

-nếu tớ ko đến kịp thì cậu đã bị lộ rồi...sao cậu bất cẩn thế!

-.....

-Mình chỉ lo cho cậu – Ella cuối xuống ôm lấy Selina bật khóc – cậu là bạn, cũng là ân nhân của mình, nếu vì mình mà có chuyện gì với cậu, mình sẽ ko bao giờ tha thứ...

Selina đã đưa tay ngăn Ella lại và lắc đầu...cô biết mình cũng đã thật hấp tấp! quay sang Hebe thấy cô đang ôm gối ngủ, Selina khẽ ra hiệu đi ra ngoài....và khi cánh cửa khép lại thì có 1 đôi mắt vụt mở trong bóng tối.....

Selina bỏ xuống bàn là mấy bộ hồ sơ mà cô đã điều tra về “Destroy Angel” và cả Dason.

-đề nghị của Jiro là sẽ lấy 1 nhân chứng bên cảnh sát làm mối nhử chúng ta....

-Và chờ chúng ta xuất hiện để tóm bọn ta – Hebe nhếch mép cười

Gật đầu thay cho lời xác nhận, Selina mở các đoạn phim tư liệu về sở trường và cả lý lịch của từng người cho Hebe và Ella xem

-nếu chúng ta ko xuất hiện thì Jiro sẽ biết chúng ta có nội gián. Nhưng nếu xuất hiện thì phải giết cho được con mối và...đổi phó với bọn họ ko phải dễ!

Ella gật đầu và nhìn sang Hebe khi thấy cô thích thú nhìn vào hồ sơ của Dason...1 nỗi lo dấy lên trong tim....không thể nào để chuyện riêng làm nguy hiểm cho mọi người!

-được! chúng ta sẽ hành động thật chu đáo...nhưng mình muốn 2 cậu phải hứa 1 điều...

-chuyện gì?

-Ko ai được đi tìm Dason...chính bản thân mình sẽ giải quyết! đó là luật của mình!

Nói xong Ella bước ra ngoài và đóng cánh cửa sau lưng lại...lau nhanh giọt nước mắt, chính bản thân Ella cũng ko dám chắc mình có thực sự giết được Dason ko? Nhưng nghĩ tới Mandy...mọi chuyện rồi sẽ có thể!

6. Chương 6

Như kế hoạch, Selina ko thể xuất hiện được vì vậy cô đã nghĩ ra cách níu chân Dason, ko để anh tham gia hoạt động, tiện cho việc Hebe và Ella hành động. Ella sẽ giả làm cô gái phục vụ phòng trong khách sạn và khi tiếp cận con mối, cô biết mình cần làm gì. Hebe sẽ cho nổ tung hết các thang máy cũng như tạo ra vụ nổ ở sảnh lớn để phân tán lực lượng cảnh sát....và ngày giờ hành động đã tới!

Cô phục vụ phòng với mái tóc xoăn đánh nhẹ, có nụ cười khoe chiếc răng khểnh, thân hình xinh xắn trong chiếc váy ngắn và cả đôi mắt thiên thần trong cặp mắt kính thật to...ko thể làm bất cứ vị cảnh sát nào nghi ngờ cô là Ella Chen – sát thủ của “Sống còn”. Ngày nào vào giờ này Ella cũng đi đến phòng 4022 của con mối để dọn dẹp, tạo sự quen thuộc cho mấy tên cảnh sát, cô biết đâu đó trong những dãy phòng này là nơi mà “Destroy Angel” đang ẩn nấp và chờ cô....đẩy xe gần qua khúc rẽ ngoặt, Ella nghe có tiếng người con gái đang khóc dữ dội. đứng lại trong im lặng, Ella lắng nghe

-Chun, anh ko thể nào quay lại nhìn em 1 lần sao? Tình cảm của em bao năm nay anh luôn biết mà....

-Anh xin lỗi em Angela! Anh thật sự chẳng thể nào quên được Ariel...

-Nhưng cô ấy đã chết hơn 2 năm nay! – Angela ôm mạnh lấy lưng Chun

-Angela...anh xin em! Hãy dừng lại đi – giọng Chun khỏ sở

“vậy ra đây là người có cô bạn gái tên là Ariel...đã chết trong vụ nổ siêu thị HK! Anh ta cũng thật điên rồ, theo đuổi mình và mọi người đã mấy năm chỉ vì muốn trả thù cho cô gái đó....nỗi hận thù vì tình yêu thật có sức mạnh làm thay đổi mọi thứ! anh ấy vẫn 1 lòng yêu cô ta...cô Ariel đó thật may mắn...nhưng người tốt thường chẳng bao giờ có kết thúc tốt đẹp!” Ella nhún vai lắc đầu. đây ko là lúc cho cô nghĩ tới những chuyện đó! Cần

tập trung vào con mối! liếc nhanh về phía mặt đồng hồ, gần tới giờ rồi... Ella mím môi đẩy xe tiến về phía phòng 4022...

Trong lúc Chun còn đang bận bịu vì Angela thì “bùm!!!”. Tiếng nổ lớn làm rung rinh mặt đất và cả mọi thứ chung quanh. Chun và Angela vừa đứng vững lại thăng bằng thì tiếp tục là nghe có tiếng còi báo cháy

“Alo, hiện nay chúng tôi có chút sự cố ở toà nhà bên trái. Xin các quý khách đang cư ngụ tại đó vui lòng ra khỏi phòng và đi theo sự hướng dẫn của chúng tôi. Xin quý khách cứ bình tĩnh...” Chun nhíu mày quay lại chỗ Jiro ngay lập tức nhưng anh đã kịp nhận ra tình cảnh đang rất nhốn nháo, khách các phòng ủa ra chạy toán loạn, cả nhân chứng phòng 4022 cũng mở cửa chạy ra ngoài, Chun lập tức cùng 4 viên cảnh sát chạy lại gần bảo vệ nhân chứng. Nhưng để di chuyển trong trường hợp này ko phải là dễ, khói bay mịt mù, dòng người xô đẩy nhau mà cháy thì càng lúc càng lan rộng và to hơn, các cửa thoát hiểm lại bị kẹt....thêm nhiều phụ nữ và trẻ em đang kẹt trên các tầng lầu, Chun và Jiro lại ko thể nhắm mắt làm ngơ. Jiro nhủ mày trong tíc tắc

-Chun! Cậu và Angela đưa nhân chứng ra cửa thoát hiểm và lên xe về Sở trước đi, tớ đã gọi cho chi viện rồi! nhớ là ko được rời xa ông ấy đấy!

Jiro nói rồi anh lao nhanh lên tầng lầu trên để cứu những người khác. Chun nhìn theo Jiro rồi anh nhanh chóng đẩy nhân chứng đi...qua tới tầng 1 thì Chun nghe có tiếng hét lên

-còn 1 cô gái kẹt trong phòng kia anh ơi, anh làm ơn giúp em với!

Chun quay lại trong anh thoáng ngần ngừ nhưng cô gái với bụi bám đầy mặt lại đang chảy rất nhiều máu...từ đây xuống tầng hầm chỉ còn mấy bước...mọi chuyện rồi sẽ ổn!

-Angela, hãy đưa cô gái này theo xuống dưới! anh sẽ quay lại ngay!

Ko kịp cho Angela kêu anh lại, Chun đã vội chạy ngược lại....có 1 nụ cười vừa thoáng nở trên môi ai đó.

Angela bực bội nhưng cũng phải đưa nhân chứng lên xe trước, cô nhất định sẽ chờ anh...

“bụp!!chéo!!”

Có tiếng súng hăm thanh đầu đó vút lên , phản ứng nhanh Angela cuống xuống, lộn người qua xe....cô gái vừa bị thương khi nãy đã rút khăn ra lau sạch vết máu và trên tay còn đang cầm khẩu súng hăm thanh. Angela vội ấn đầu nhân chứng xuống, tra nhanh chìa vào ổ khoá. Cần ra khỏi chỗ này gấp! qua kiếng chiếu hậu, 3 cộng sự của cô đã nằm dưới sàn.... Tăng ga nhanh, Angela lái xe về phía cửa nhưng có 1 người con gái khác nhảy ra ngay trước đầu xe, 1 phát của khẩu súng tên lửa tầm xa sẽ phá tan mọi thứ!

“bùm!!!”

Angela chỉ kịp nhảy ra khỏi xe, lăn tròn dưới đất và bất lực nhìn nhân chứng trở thành vật thiêu!!! Quẩn quại trong đám lửa! Angela vừa đứng dậy chưa kịp làm gì thì cô gái đó lập tức phóng tới đá 1 cước vào ngay cằm của Angela làm cô xịt cả máu và choáng váng mặt mày. Cô gái đó xoay người lại đá thêm 1 cú đá bồi làm Angela lăn ra bất tỉnh. Lúc này, cô gái vừa lau những vết máu giả đang bước lại gần

-để tớ giết nó! – Hebe lên đạn

Ella chỉ im lặng, ko có câu trả lời! nhưng chợt cô kéo Hebe ngã người ra sau, 1 viên đạn vừa bay xượt qua 2 người. Chun đã quay lại kịp và chính anh vừa bắn ra phát đạn cứu Angela. Ella bật người dậy ch**** nhanh khẩu súng vào đầu Angela

-anh muốn 1 phát hay 2 phát? – giọng Ella trở nên khô khốc

Sự đông cứng vừa trôi dạt trong Chun...đúng như anh nghĩ, 2 người này đã dùng Angela để uy hiếp anh.

-bỏ súng xuống và bước lại gần đây! – Ella vẫn ko thay đổi – tôi biết là anh nhanh nhưng chắc anh biết là tôi cũng ko thua anh, chỉ cần anh có hành động khác...e rằng viên đạn của tôi cũng sẽ có chỗ để đáp xuống!

Chun biết! cô là người đã bắn rơi chùm đèn lần trước...mục tiêu xa mà cô vẫn có thể nhắm chính xác, anh rất khâm phục tài bắn của cô. Chun thở dài, anh bước lại gần Ella và Hebe. Nhếch mép cười, Hebe tính bắn Chun nhưng Ella đã bước tới đập 1 cán súng vào đầu anh làm anh ngã lăn ra bất tỉnh....nhưng trong cơn mê anh còn thấy...

-sao cậu ko để tớ giết hán? – Hebe nhú mày – cậu ghét bọn cảnh sát lắm mà!

-anh ta là người tốt! đôi khi cũng có trường hợp ngoại lệ...

đó là tất cả những gì Chun còn thấy được và sau đó là anh bắt đầu mê man....trong cơn mơ anh thấy Ariel lại về và đang nhìn anh mỉm cười. cô chạy trước anh, ngoái đầu lại gọi tên anh thật to, vẫy tay với anh trong thứ ánh sáng chói lòa...cô gần nhưng cũng xa mịt mờ...sao Ariel càng lúc càng xa anh vậy? anh đưa tay níu giữ cô lại, anh ko thể xa cô thêm nữa....nỗi nhớ khó chịu quá! Nhưng khi anh chụp được Ariel và cô xoay lại...anh lại nhìn thấy 1 khuôn mặt thiên thần khác....ko phải là đôi môi hay dấu ra của Ariel mà là 1 bờ môi mềm mướt bướng bỉnh, ko phải là khuôn mặt bầu bĩnh của Ariel mà là gương mặt thiên thần hiền lành pha lẫn thông minh, không phải là đôi mắt dịu dàng của Ariel mà là cặp mắt biết nói pha lẫn chút buồn, có cả niềm vui nhìn anh...thiên thần đưa bàn tay chạm vào gò má anh...sự tiếp xúc làm tim anh chợt rộn lên niềm vui khó hiểu..nó rất êm ái và ấm áp, nỗi đau trong anh chợt tan biến. Thiên thần nhìn anh nở nụ cười và hình như đang nói gì đó nhưng anh nghe ko rõ....mọi thứ lại tối sầm!!!

Chun giật mình mở mắt ra, chung quanh là căn phòng trắng toát, đầu anh đã được băng kín, nhức như búa bổ.

-đây là đâu vậy? – Chun tự lẩm bẩm hỏi chính mình

“cách!” có tiếng cửa mở. ngẩng đầu lên.....là Jiro! Thở dài nhìn Jiro, Chun nhớ lại chuyện ở bãi đậu xe và anh cảm thấy ân hận, nếu anh nghe lời Jiro thì...

-cậu ko sao chứ? May cho cậu là vết thương cũng ko nặng lắm – Jiro nheo mắt nhìn anh – mà sao họ lại ko bắn chết cậu??? ko lẽ vì mấy cô nàng đã phải lòng cậu?

-đừng có đùa! – Chun nhăn mặt...anh đang từ từ nhớ lại cơn mơ lúc này – cậu...đưa tớ vào đây à?

Lắc đầu nhìn Chun rồi Jiro nhún vai...anh cũng chẳng biết ai đưa Chun vào bệnh viện. anh chỉ nhận được điện thoại báo là Chun đang ở bệnh viện này thế thôi!...nhưng có 1 cái gì đó rơi ở dưới đất, Jiro cúi xuống nhặt lên. Săm soi và nhìn kỹ 1 lúc, Jiro quay sang tính nói với Chun nhưng đã thấy anh rời khỏi giường bệnh bước tới bên cửa sổ

-có lẽ là mình nằm mơ...cậu biết ko Jiro? Khi nãy mình đã thấy 1 thiên thần, nhưng mà... - Chun tự cười với chính bản thân mình -.....thiên thần làm sao mà có thật trên đời! ngốc thật!

-có lẽ tớ biết cô thiên thần ấy tên gì và ở đâu! – Jiro chép miệng

7. Chương 7

- cô Chen! – Ella giật mình quay lại khi có tiếng gọi mình sau lưng và thật bất ngờ....là anh! Chính là anh ko ai khác...thoảng bối rối trong mắt nhưng Ella lại bình tĩnh ngay

- anh là..... – Ella bình thản như chưa từng quen anh.

- Tôi là Wu Chun....cách đây hơn 1 tháng có vụ cháy ở khách sạn Kim...và tôi đã được ai đó đưa vào bệnh viện...tôi nghĩ tôi nên cảm ơn người đó....

- Vậy thì liên quan gì đến tôi? – Ella vẫn lạnh lùng như thế. Cô nghĩ mình ko nên thừa nhận.

- Đây là thẻ của cô.... – Chun ngập ngừng đưa trả thẻ cho Ella

- Ah....thì ra....cảm ơn anh! – Ella cầm lấy rồi quay lưng bỏ đi

- Khoan đã! – Chun chặn Ella lại – cô cũng nên cho tôi có cơ hội cảm ơn cô chứ..

- Ko cần! nếu anh muốn cảm ơn tôi thì anh đừng đến làm phiền tôi nữa. chuyện tôi đưa anh vào bệnh viện tôi cũng đã quên rồi. xin lỗi anh!

Ella nói luôn 1 hơi và gật đầu chào Chun sau đó bước lên xe rời khỏi sân trường. Qua kính chiếu hậu, Ella nhận thấy anh đang nhìn theo mình “anh đừng cảm ơn tôi! Rồi sẽ có ngày anh sẽ phải hối hận khi biết tôi là ai. Mình có sai lầm khi đưa anh ta vào bệnh viện lúc đó ko?...hy vọng mọi việc sẽ kết thúc tại đây!”

Chun cau mày nhìn theo chiếc xe Ella mỗi lúc 1 xa. Anh tự hỏi sao Ella lại khó chịu với anh đến thế? Anh gây phiền phức gì cho cô à? Nhưng đây là lần đầu 2 người gặp nhau...và cô cũng chẳng có vẻ gì nhớ anh là ai.... 1 người thật lạ lùng! Anh nhún vai.

- mình thật ko hiểu tại sao cô ấy lại hơi khó chịu với mình... - Chun gãi đầu nhìn Jiro chờ đợi ý kiến của anh
- tâm lý phụ nữ...là chúa phức tạp! mình cũng đang phó tay với 1 cô nàng đây. - Jiro lấy cuốn sách ra khỏi mặt mình, vươn vai ngáp dài - lấy ai ko lấy lại đi lấy 1 tên ngốc....chẳng thể hiểu nổi!

- vậy tớ có nên tìm cô ấy 1 lần nữa ko?

- Ko nên! - giọng Dason vang lên ngoài cửa - tôi ko biết cô gái anh đang nói đến là ai nhưng đây là giờ làm việc, đừng phân tâm như thế. Tới phòng họp đi!

Mọi người tập trung tại phòng họp, đèn được tắt hết và trên màn hình chiếu bắt đầu xuất hiện lại các cảnh camera ngày hôm ấy....mọi người đều tập trung xem các đoạn phân tích đã được chiếu chậm....và chợt có 1 hình ảnh vừa lướt qua tích tắc làm Dason chú ý....

- tắt cả ra ngoài hết đi! - đột ngột Dason ra lệnh cắt ngang

- nhưng..... - Jiro nhìn Dason 1 cách khó hiểu

- ra ngoài và viết báo cáo thật tường tận chuyện hôm đó cho tôi. Trưa nay sau giờ nghỉ tắt cả bản báo cáo phải đặt trên bàn cho tôi. Đây là lệnh!

- Yes, sir! - 3 người đồng thanh trả lời và rời khỏi phòng.

Dason run tay cầm lấy remote lùi lại hình ảnh vừa thoáng qua mắt anh. 1 cách thật chậm chạp, cô hầu phòng từ từ xuất hiện ở 1 góc camera nhưng cô cũng biến rất nhanh. Xem hết 4 cuốn băng, anh chẳng thể tìm thấy hình ảnh của cô, chỉ duy nhất trong khoảnh khắc này, chưa tới 2s..... Cho đoạn phim dừng lại, Dason lắc đầu ko thể tin vào mắt mình...đúng là Ella!!! cái cách cô hoá trang thành cô hầu phòng làm anh nhớ lại hình ảnh có 1 lần cô đã đùa anh như thế...đúng là hình ảnh này ko thể làm đi đâu được. vậy là 1 lần nữa anh lại nhìn thấy cô. Dason mỉm cười khê

- em sẽ ko thể nào thoát khỏi anh đâu Ella! kỹ năng hoá trang của em thật tuyệt vời nhưng chưa đủ qua mắt anh đâu. Anh nhất định sẽ bắt được em!

Chun vẫn ko bỏ cuộc và anh quyết định tới tìm Ella 1 lần nữa. Anh muốn biết tại sao mình lại làm Ella khó chịu đến thế? Mà tại sao anh cứ phải biết điều này thì anh cũng...phó tay! Anh lững thững bước vào khuôn viên trường. hôm nay là ngày lễ hội của trường nên đón tiếp rất nhiều khách ngoài, anh muốn tìm thấy Ella cũng ko phải là 1 việc dễ dàng gì nhưng anh tự nhủ sẽ ko trở về tay ko như lần rồi. Anh ngó quanh quất và....

- cô Ella, chụp giùm em 1 tấm đi! - có tiếng cô nữ sinh vang lên đâu đây và cả cái tên anh đang tìm

“ông trời cũng giúp mình ha..ha.....” Chun nhìn theo tiếng gọi và thích thú phát hiện ra “mục tiêu” của mình hôm nay mặc áo rộng cổ có sọc ngang màu đen, tuy nó hơi rộng 1 tý nhưng điều này lại làm chết người vì nó làm bật lằn da trắng và mịn màng ở bờ vai cô ...nó quá quyến rũ.

Nhìn Ella, anh gật gù “thế mới biết là ko cần ăn mặc hở hang cũng có thể làm người khác phải say.... Cô ấy thật biết cách ăn mặc!” nụ cười thiên thần lại nở trên môi cô như trong giấc mơ của anh, khác hẳn lần rồi gặp mặt. Anh nheo mắt đứng đó nhìn cô, im lặng thưởng thức nụ cười và cả ánh mắt đánh yêu này.... cho tới lúc

- tìm ai giúp chúng mình chụp chung 1 tấm đi.

Ella vô tình đưa ánh mắt sang nhìn anh và tắt ngay nụ cười. anh bối rối 1 tý rồi cũng bước lại đó

- để anh giúp em chụp cho mọi người 1 tấm. – Chun mỉm cười dễ thương đề nghị

- ok! Cảm ơn anh! – Ella gật đầu lạnh lùng

- ai thế cô ơi? – đám sinh viên nhao nhao lên – chú ấy đẹp trai quá! Bạn trai cô mà cô dấu kỹ với bọn em nhá!

Chun mỉm cười với tất cả lời bình luận trên. Nó quá tuyệt vời với anh. Chỉ riêng Ella là nhú mày khó chịu. linh tính mách bảo cô rồi đây mọi chuyện sẽ ko đơn giản để kết thúc như cô tưởng.

- anh đã giúp em vậy em ko chụp với anh 1 tấm sao? – Chun đề nghị tình quái

- phải rồi! chụp 1 tấm đi cô ơi – đám sinh viên hào hứng ủng hộ - đứng sát vào cô ơi. Cười tươi nhá! Tự nhiên hơn đi. Cô và chú xứng đôi quá!

Chun mỉm cười nhìn Ella và khoác tay lên vai cô, kéo cô lại gần mình. Anh thì thào vào tai Ella “mỉm cười 1 tý nào, mọi người đang vui vẻ mà!” Ella liếc xéo anh rồi quay sang nhìn đám học trò mà...ngoác miệng ra cười.

- cảm ơn mọi người! – Chun vui vẻ đề nghị - hay tôi mời mọi người đi ăn nhé. Ella, ý em thế nào?

- Tôi..... – Ella định từ chối

- Đi đi cô ơi! Giới thiệu chú ấy với bọn em đi

- Đây ko phải là....

- Tôi là Wu Chun – cảnh sát điều tra và hiện nay đang rất muốn tiếp cận mục tiêu tên là Ella Chen, mọi người giúp tôi chứ? – Chun hóm hỉnh đùa

- Ok! Ye! Vậy là từ nay cô Ella sẽ ko đi đi về về 1 mình nữa ha..ha....

- Em ko từ chối? – Chun nhướn mày nhìn cô

- Đi thôi! – Ella cúi kính đáp trả anh

Chun mỉm cười bước ra xe khởi động máy. Vậy là anh đã có thể tiếp cận cô bước đầu khá thuận lợi.

2 người ngồi đối diện nhau trong quán thức ăn nhanh, mặc cho mấy cô nàng sinh viên đang nhí nhố đùa giỡn và Ella thì khó chịu nhìn ra đường, còn anh thì vẫn cứ như thế...ngồi im lặng thích thú nhìn cô

- đủ rồi! – Ella lên tiếng – anh muốn gì?

- Anh có làm gì phiền đến em sao? Anh chỉ muốn cảm ơn em và mời em dùng 1 bữa cơm

- Vậy đến hôm nay là chấm dứt. tôi đã nhận lời cảm ơn của anh và cũng đã đi ăn với anh. Anh chẳng còn nợ gì tôi. – Ella bực bội nhìn anh

- Ok! – Chun trả lời cụt ngắn trước thái độ khó chịu của Ella....và anh thấy mình hơi thất vọng....

Chun cầm tấm hình của mình và Ella để lên bàn làm việc. kể từ lúc gặp nhau lần thứ 2 đến giờ, anh đã ko tìm đến Ella nữa, anh ko muốn cô cảm thấy khó chịu....nhưng bản thân anh lại thấy khó chịu.... xét cho cùng thì cả 2 người cũng chưa có gì để gọi là ko thể ko gặp nhau....nhưng ở Ella luôn có 1 sự quen thuộc, hình như.....anh đã gặp cô đâu đó!! Mà là ở đâu nhỉ? Trí não anh hoạt động suốt cả mấy ngày nay mà vẫn ko tìm ra....hay là vì cô đã cứu anh? Nếu thế cũng ko đúng, cũng có nhiều người đã cứu anh....nhưng anh đâu có cái cảm giác này!!! Khó hiểu thật! Chun lắc đầu xua bớt suy nghĩ trong đầu mình và nhìn lại vào đồng hồ mình...đã 4h00, sắp đến giờ tan trường.... anh đứng dậy, cầm lấy áo khoác và rời khỏi Sở.

Đỗ xe chậm chậm bên ngoài cửa trường, Chun ngồi đó im lặng nhìn mọi người ra về. và sau cùng Ella cũng xuất hiện....lững thững bước về phía trước. hôm nay cô ko đi xe! Chun bước ra khỏi xe và im lặng đi theo

sau lưng, anh thích thú phát hiện ra thêm 1 điểm đáng iu của Ella nữa khi cô chợt dừng lại tại 1 khu vực cho thú hoang ăn. Ella lôi ra túi thức ăn thừa và đặt vào cái bát nhỏ ở gần đấy, lũ chó méo hoang vừa thấy cô đã vội ùa ra như 1 sự quen thuộc. Ella ngồi xuống ôm lấy đầu gối nhìn bọn chúng thật yêu thương

- ăn ngoan nào! Tao còn nhiều lắm! – Ella vuốt ve 1 chú chó và thì thầm

Anh đứng đó, ko cách xa cô lắm nhưng vẫn có thể quan sát được mọi thứ đang diễn ra... “cô ấy có thể cười với tất cả mọi người, thậm chí là thú hoang...nhưng với mình thì ko???”...Ella vẫn ngồi yên ở đấy cho tới lúc mặt trời lặn mà cô vẫn chưa đứng dậy đi về, Chun bắt đầu thấy lo lắng cho cô vì anh nhận ra...cô ngồi yên nhưng nước mắt lại chảy ra từ khoé mắt...1 cách trầm lặng trong bóng tối. Anh tính bước tới

- ngồi yên! Đưa hết tiền đây! – giọng 1 tên nhóc lóc chóc chìa dao về phía Ella

- cô nàng cũng xinh ra phết! cướp tiền mà bỏ qua cô này cũng uổng ke..ke... - 1 tên khác cười lên khả ố với Ella

Ella từ từ đứng dậy nhìn bọn cướp, khoảng 5 tên, có dao và cả súng. Mắt Ella đánh lại, ngay lúc này đây cô đang muốn tìm 1 ai đó và nện cho 1 trận.... thiên đường có lối ko đi nhưng điện ngục ko cửa lại có lắm kẻ muốn vào. Tay Ella đang siết lại khi tên cầm đầu tiến lại gần và tính sờ vào mặt cô

“AAAAAAAAA”

Có tiếng hét lên nhưng là của tên cầm đầu. tay hắn đang bị bóp chặt đến mức độ gần như là vỡ xương ra trong ánh mắt giận dữ của Chun. Anh bóp chặt nó và quật hấn ngã ra sau. Bọn đàn em thấy Chun đánh đại ca của mình liền lao vào trả thù. Chun cười nhếch mép. Tay anh túm gọn lấy cổ 1 tên gần đó, thoi 1 đấm thật mạnh vào bụng hắn rồi nắm lấy cổ áo hắn xoay mạnh nện vào mấy tên kia. 1 tên khác cầm dao trong tay, hươ hươ trước mặt Chun, vờn anh như sắp sửa đâm thì đã bị anh chụp lấy cổ tay, bẻ ngược lên phía trên làm hắn la oai oái, buông tay hắn ra và đá cho hắn 1 phát văng ra đập mạnh mặt vào chiếc xích đu gần đó.... Tên đàn anh thấy thế liền cầm lấy con dao rút dưới đất, chém búa xua vào Chun nhưng anh đã kịp lách người né tránh các mũi dao. Bất ngờ 1 tên đàn em khác đã ôm lấy Chun cứng ngắc từ phía sau, mũi dao xượt nhanh qua vai Chun làm anh chảy 1 ít máu nhưng lại thổi bùng cơn giận trong anh. Hét lớn 1 tiếng, Chun co người lại, búng 2 chân lên đá thẳng vào bụng tên đàn anh đang lao tới khiến hắn bị bắt ngờ và bật ngửa ra sau. Chân Chun vừa chạm đất, anh vội dùng sức co người lại, gồng tên kia trên lưng và quật hấn ra phía trước. và anh nhảy lên cao, thúc mạnh 1 cùi chỏ vào bụng tên này làm hắn chỉ kịp “á” rồi ngã ra bất tỉnh. Chun đứng dậy nhìn tên đầu đàn đang lúi đần tìm đường trốn....

- lại đây! – Chun gầm lên

tên đầu đàn hoảng sợ lú lú rú rú buông dao bước lại gần.... Chun lấy trong người ra chiếc còng số 8 và móc vào tay hắn với xích đu rồi anh ung dung gọi điện thoại

- vừa bắt được 1 băng cướp trấn lột. đến ngay địa chỉ xyz !

Trong lúc anh đang nói điện thoại thì Ella đã bước tới, lấy khăn tay băng ngay vết thương cho anh. Xem xét cẩn thận 1 lúc, Ella ngẩng đầu lên bắt gặp ánh mắt Chun đang nhìn mình chằm chằm

- cảm ơn anh! Nhưng xin anh đừng nhìn người khác như thế! – Ella thở dài

- sao em lại thở dài! Em khó chịu vì tôi cứu em? Hay vì lý do nào khác? – Chun vẫn tiếp tục

-

- Nhìn tôi và nói chuyện đi nếu em thật sự ko để ý đến tôi !

- Tôi ko phải là phạm nhân nên ko cần nghe lời anh – Ella bướng bỉnh nhìn Chun – hơn nữa, từ bây giờ anh ko cần cảm thấy mắc nợ tôi nữa. hôm nay anh đã cứu tôi. Vậy là huê! – Ella quay lưng tính bỏ đi

- Kết thúc vậy sao? – Chun níu vai Ella lại – tôi ko nghĩ đơn giản đến thế - Chun nhún vai nhìn Ella, ánh mắt anh hơi khác thường – lần trước tôi và em đã kết thúc mọi món nợ, lần này chính là em nợ tôi! Và tôi muốn được đền ơn!

Ella sững sốt quay lại nhìn Chun.... “anh ta muốn gì nữa đây?” 1 chút cảnh giác ánh lên trong mắt Ella, cô lách vai mình khỏi tay Chun và lùi lại 1 bước.

- ha..ha.... – Chun thích thú trước thái độ đề phòng của Ella – ko cần phải thế! Tôi chỉ muốn gặp em nhiều hơn 1 tý, cái này ko làm khó em chứ?

- Nhưng.....

- Em có bạn trai rồi?

- Chưa!

- Vậy là ok nhé! Khi nào tôi muốn làm phiền em tôi sẽ gọi điện thoại cho em! Bây giờ thì đưa điện thoại cho tôi nào – Chun khuyến khích

Thở dài 1 lần nữa, cô đưa điện thoại mình cho Chun nhưng Chun đã lắc đầu

- tôi muốn em tự đọc số cho tôi hơn! – Chun nheo mắt

- anh..... 090xxxxxx – Ella nhắm mắt trả lời trong thái độ cực kỳ phiền não

- em hợp tác rất tốt! – Chun chế giễu – xứng đáng tuyên dương là 1 công dân tốt he..he..... lần sau gặp lại nhé!

Đưa tay chào tạm biệt Ella, Chun quay lưng đi về phía xe mình trong khi Ella đứng đó “sao mình lại vướn vào anh ta chứ? Lẽ ra khi này mình ko nên im lặng nghe lời anh ta. Cái đầu ngu xuẩn này, sao hôm nay mà phản ứng chậm thế? Tại sao vậy hả? bây giờ thì xong rồi.....đành đi bước nào hay bước đó....mình sẽ cố gắng hạn chế mọi tiếp xúc!”

[HÂN] cái nì mà gọi là “thi ân bất cầu báo” à??? Hèm có quân tử gì hít!

8. Chương 8

- sao cậu có vẻ khổ sở thế? – Selina vui vẻ ngồi xuống cạnh Ella

- mình....đã tự gây ra hoạ rồi! – Ella nhìn Selina cười nhếch nhếch

- ????

- Là thế này – Ella bắt đầu kể mọi chuyện với Selina

- Hiểu rồi! vậy là cậu nghĩ tội mình đã gây ra đau khổ cho Chun nên cậu đã cứu Chun...và bây giờ thì cậu kẹt với Chun.... – Selina nhìn Ella 1 lúc – e rằng cậu còn khổ nhiều lắm! Chun ko bao giờ bỏ cuộc nếu anh ta chưa chạm tới đích! Đọc tư liệu rồi chứ?

- – Ella chắc lưỡi ngán ngẩm – anh ấy vừa gọi cho mình và muốn hẹn mình đi uống café...

Nhướn mày nhìn Ella 1 tý.... Selina bắt đầu trêu chọc cô

- Vậy cậu muốn tớ làm gì? Trang điểm cho cậu đi chơi? Ý hay đấy!

nhưng ánh mắt của Ella đã đánh lại và quay sang nhìn Selina ko vừa lòng tý nào

- ok! Được rồi bạn hiền! – Selina xua tay làm hoà – nếu vậy hãy cho Chun thấy cậu là 1 cô gái như thế nào!

Ngạc nhiên khi nghe Ella hẹn mình ở 1 quán....bar. Anh ko nghĩ với những gì anh biết về cô mà cô lại yêu thích những nơi này... “chắc cô ấy đã nghĩ ra chiêu gì đối phó với mình...” Chun cười thầm khi anh đang cho xe vào bãi đỗ. Tiếng nhạc đập mạnh vào tai anh khi người phục vụ vừa kéo cánh cửa mở ra cho anh với thái độ cung kính. Bước từng bước xuống cầu thang và đảo mắt tìm Ella....nhưng có lẽ do tối quá, ánh đèn lại cứ chao qua chao lại, người thì cứ chen chúc làm anh bắt đầu khó chịu.

- ye! Nữa đi! Nữa đi! Thêm 1 chai bia ở đây đi

- cởi áo ra đi em gái! Thân hình bốc lửa quá!

- Làm 1 màn nữa đi. Em là nữ hoàng của tối nay rồi

Tiếng ồn ào phát ra ở sân biểu diễn, tiếng người cổ vũ cuồng nhiệt, tiếng vỗ tay khích lệ điên cuồng...và cả giọng cười sầm sỡ,khả ố khiến Chun chẳng hiểu tại sao Ella lại hẹn anh ở đây??? Nhưng mắt anh cũng nhìn về phía đó....và anh bắt đầu cười “thì ra đây là nguyên nhân ha...ha....”

Ella đang đứng đó, nhìn anh với ánh mắt khiêu khích, tay thì đang mơn trớn mấy gã đàn ông bu xung quanh cô. Cô dựa sát thân mình vào 1 gã đang ôm chặt cô từ sau lưng, tay hắn thì vuốt ve lên bắp đùi trắng như trứng gà bóc của Ella(chảy máu! Chồn nhìn chân BB mà còn chít lên chít xuống nà). Mặt hắn còn vùi vào tóc Ella và cô đang lả lơi cợt cợt với tất cả những gã đàn ông còn lại đang hau háu nhìn cô như chó sói đói mồi.(nghĩ tới đây chồn muốn giết chết mấy tên dê xồm ừì) Chun quay mặt sang chỗ khác nhếch mép cười “ầu trĩ thật! nhưng ko thể phủ nhận...cô ấy quyến rũ quá. Thân hình cô ấy thật hoàn hảo....”. anh bước lại gần cô

- anh tới rồi à? – Ella héch mặt nhìn anh – uống 1 chút chứ? Rồi ta sẽ ra nhảy

- – anh im lặng cười cười, cầm lấy chai bia từ tay Ella.

- Anh thấy tôi hôm nay thế nào? Đừng có bắt ngờ đấy, tôi cũng thường hay như thế này thôi. Nếu anh muốn theo đuổi tôi thì phải chấp nhận chuyện này, tôi cũng....

Ella chưa kịp nói hết câu thì Chun đã bước tới, ôm lấy eo Ella, kéo sát cô vào mình và hôn vào môi cô ngầu ngẩn. lưỡi anh lướt trên môi cô, vào trong miệng rồi anh chọt ngậm lấy lưỡi của Ella và mút nó. Vòng tay anh siết chặt cô áp sát vào anh hơn nữa trong tiếng reo hò của đám đông. Ella gần như bất động, cô cứ mở to mắt nhìn anh cho tới khi chính anh buông cô ra

- về nhà thôi vợ iu, con đang chờ em đó. Đừng giận anh nữa! – Chun nắm lấy tay cô và kéo cô ra khỏi đám đông.

- Nhưng.... – Ella sốc khi nghe anh nói thế - ...con nào?

- Được rồi! anh biết là em giận anh – Chun tỉnh queo – nhưng với cái thai 3 tháng mà em cứ uống rượu thế này là ko tốt đâu...

- Oh! Có chồng, có con rồi à? – tiếng 1 người gần đó – lại còn đang mang thai...tôi nghĩ cô ấy nên về nhà thôi.

- Đúng đấy!...lỡ có chuyện gì với cái thai thì chúng tôi ...ko chịu trách nhiệm được đâu!

Ella tính quay lại phân bua thì Chun đã mỉm cười rồi choàng tay qua vai cô, kéo cô vào lòng mình cùng sánh bước rời khỏi quán bar. Tới bãi đỗ xe, Ella vùng khỏi tay Chun, quắc mắt nhìn anh

- sao anh dám....

Nhưng Chun đã mặc áo khoác của anh vào người cô

- nếu em thật sự ghét tôi đến thế thì cứ từ chối...đừng làm những việc mình ko thích...tôi nghĩ phong cách này ko hợp với em đâu. Lên xe ! tôi đưa em về.

Chun mở cửa xe cho Ella và từ lúc đó cho tới khi về đến nhà Ella, anh ko hề nói với cô 1 lời nào. Anh im lặng lái xe và mở nhạc để giảm bớt cảm giác nặng nề giữa 2 người.

- Ella! 2 tuần nay cậu cứ như mất hồn vậy? – Hebe quan tâm nhìn Ella dậm dậm muống đến nát cả bữa ăn sáng của mình.

- Mình..... - Ella chán nản nhìn qua Selina – cảm thấy mình hơi quá đáng với anh ấy! mình....

- Cậu muốn cho anh ta thêm 1 cơ hội phải ko? – Selina bỏ ly sữa xuống – tùy cậu! miễn là cậu biết mình đang làm gì.

- Mình.... – Ella bối rối – chỉ 1 lần nữa thôi! Mình chỉ gặp anh ta để nói mọi chuyện rồi mình sẽ....

- Đừng giải thích với mình! – Selina lắc đầu xua tay với Ella.

Hebe hết nhìn Ella lại nhìn Selina.....cô biết, nhất định 2 người này đang có việc gì đó giấu mình. Và Hebe muốn làm cho rõ! Vì cô nghĩ mình.....

Gặp di động xuống, Chun vẫn cứ đứng đó cứ như là anh ko tin vào lỗ tai mình. Có đúng thật là Ella vừa gọi cho anh và hẹn anh ko? Nhưng cái màn hình hiện ra sờ sờ số của Ella....vậy là ko phải mơ! Yes! Nhưng....lần này là vấn đề gì đây? Rõ ràng cô ko thích anh, cô từ chối anh bằng mọi cách?....nhưng dù có chuyện gì tệ hơn nữa, anh cũng sẽ đi gặp Ella! đó mới là điều quan trọng.

- Jiro, mình về sớm 1 tý! Có việc quan trọng – Chun thấy chìa khoá phòng cho Jiro và chạy nhanh ra cửa

- Đúng là cậu ta may mắn hơn mình! – Jiro ngán ngẩm tự than vãn

- Là cô gái này à? – Angela cầm khung hình trên bàn làm việc của Chun, giận dữ dằn mạnh xuống bàn – anh ấy ko thể nào từ chối mình để chọn 1 người như thế này! Ko thể nào chấp nhận nổi!

- em muốn đi đâu?

- Uhm.....nơi nào anh hay đi nhất mỗi khi anh buồn! – Ella dẫn đo trong giây lát

- Ok! Em cài dây an toàn đi – Chun mỉm cười cho xe chạy

Đỗ xe tại cửa ra vào khu nghĩa trang, Ella hơi nhíu mày 1 tý vì...cái nơi mà anh hay tới....nó hình như là hơi quá đặc biệt so với mọi người. cô quay sang nhìn anh

- em ko xuống à? – Chun mỉm cười với Ella

- Ờ...ở đây à? – Ella bật cười – sở thích của anh cũng lạ lắm!

- khi đến nơi tôi sẽ nói cho em biết tại sao – Chun hài hước mở cửa bước ra ngoài.

2 người im lặng, người trước người sau đi lên từng bậc thang nhưng ở 1 ngã rẽ, Chun đã bước sang con đường mòn nhỏ. Mỉm cười, Ella thở ra 1 hơi dài “anh ta thật sự rất khó hiểu!...nhưng đặc biệt!” và cô vui vẻ cất bước tiếp tục theo chân Chun.... Gió thổi *****g lộng ở 2 bên triền núi, cây cảnh chung quanh đang bắt đầu thay lá, lại thêm trời đang bắt đầu về chiều làm cho cảnh vật thêm yên tĩnh và buồn man mác. Ella dừng lại 1 lúc, phóng tầm mắt ra xa, cảm nhận mọi thứ chung quanh...lâu rồi chưa có cảm giác yên tĩnh và lặng lẽ đến thế này. Ko ai làm phiền, ko ai gọi cho cô nhớ tới cuộc sống của mình, ko ai làm cô...đau lòng!

- em mệt à?

Giật mình Ella quay lại thấy Chun đang nhìn mình mỉm cười thật hiền hoà và ân cần. anh đưa tay ra cho Ella

- lại đây! Anh đỡ em!

- – Ella lưỡng lự

Và Chun đã bước lại nắm chặt lấy tay Ella, bước nhanh về phía trước. anh vừa đi vừa chỉ dẫn cho Ella

- em phải cẩn thận nhìn xuống chân đấy, ở đây tuy khí hậu mát mẻ nhưng do có lá cây mục nên cũng dễ bị trượt chân lắm, ok?

- Ok!

- Em có thích nơi này ko?

- Có! Nó rất tuyệt!

- Em có thích lẩu bò ko? Mỗi khi ở đây về anh thường đi ăn lẩu bò

- Vậy kỳ này hãy đổi thành lẩu nấm – Ella cười khúc khích – em thích lẩu nấm!

Ngạc nhiên quay lại nhìn Ella, cô cách anh chỉ có mấy bước chân, tay cô đang trong tay anh....nó ấm áp và gần gũi, đây là lần đầu tiên anh đến nơi này mà anh cảm thấy lại vui như thế! Nụ cười cô dành cho anh lúc này cứ như 2 người đã quen nhau lâu lắm....thật tuyệt khi anh cảm thấy 2 người xích lại gần nhau.

- sắp tới rồi! chúng ta đi thôi – Chun cười thật hạnh phúc và anh nắm tay Ella chặt hơn nữa!

Ella và Chun dừng lại trước 1 ngôi mộ được xây bằng đá hoa cương. Nó ko có cỏ dại mọc chung quanh, chứng tỏ nơi này luôn được chăm sóc cẩn thận. Ella nhìn vào bia mộ và cô đã biết.....

Ariel Lin

1979 – 2006

.....thì ra đây là nơi mà Chun thường xuyên lui tới mỗi khi anh buồn....và nỗi buồn này có phải do cô gián tiếp gây ra cho anh? Nhìn theo dáng Chun cặm cụi ngồi xuống nhổ vài bụi cỏ mọc lưa thưa gần đó, Ella cảm thấy có chút hối hận và có lỗi với anh.

- ngày ấy anh và Ariel là những người bạn thưở nhỏ - giọng Chun đều đều vang lên – rồi bọn anh lớn lên bên nhau. Anh đã yêu Ariel với tất cả những gì trong tuổi thơ và trân trọng nó. Mối tình đầu và anh hy vọng nó cũng là sau cùng. Anh muốn đám cưới cùng cô ấy – Chun sờ nhẹ vào hình Ariel khắc trên bia đá – và khi anh đã sẵn sàng chạm vào hạnh phúc.... Cái khoảnh khắc cô ấy đứng trong trời chiều trên bãi biển, gió thổi tung bay tóc cô ấy và.... Ariel đã nhận lời lấy anh. Cái khoảnh khắc ấy thật hạnh phúc! Nó làm anh say....say như chưa từng được như thế!

Nước mắt lặng thầm rời khỏi khoé mắt Ella .

- Và chúa trời trên cao thật ganh tỵ với anh! Người mang cô ấy đi trong 1 lần cô ấy đi mua sắm đồ cưới. lẽ ra anh nên đi cùng cô ấy.....nhưng anh lại quá bận rộn! và anh biết.... chúa trời đã trừng phạt anh như thế nào! Người mang Ariel về bên người, bỏ lại anh ở đây....anh đã từng muốn đi theo cô ấy, muốn đi tìm cô ấy.....

- Nhưnganh đã ko làm thế.... – Ella thật sự xúc động

- Anh biết! – Chun mỉm cười thật buồn nhưng anh lại nắm chặt lấy tay Ella áp vào má anh – Ariel đã đưa em đến với anh! Chúa trời đã cho anh cơ hội lần thứ 2....anh sẽ trân trọng nó.... em sẽ cho anh cơ hội chứ?

Thôi thúc từ trong thâm tâm, Ella muốn ôm lấy anh, muốn xoa dịu nỗi đau và đến gần anh như cô có thể....nhưng....cô chỉ im lặng nhìn anh....

- hãy cho em thời gian! – Ella bật khóc nói với Chun và cô quay lưng bỏ chạy...ko phải chạy khỏi Chun mà là chạy khỏi bóng tối trong lòng cô, khỏi nỗi ám ảnh chính cô đã hại chết Ariel....và hơn cả là cô biếttình yêu của anh dành cho Ariel đã làm trái tim Ella mềm lại.....

9. Chương 9

- Ella! cậu bắt đầu yêu 1 ai đó rồi phải ko? – Hebe nhìn chăm chăm vào Ella khi thấy cô đang tư lự ngoài lan can

- Ko có! – Ella chối và nén tiếng thở dài

-tốt nhất là thế! Cậu đừng bao giờ quên mình là ai! – Hebe nhìn Ella mà chỉ muốn ôm lấy cô vào lòngnhưng rồi cô lại ra ngoài và tìm 1 người khác.

- anh hãy ngăn cản Ella lại! em xin anh! Hãy giúp em – Hebe gần như lạc giọng

Quay lại nhìn vào mắt Hebe, Calvin mỉm cười khẽ và lắc đầu từ chối

- tại sao? Anh là thầy, là bạn và là người mà Ella kính trọng nhất. Chỉ cần anh nói 1 lời thì nhất định Ella sẽ từ bỏ mọi chuyện....

- khi yêu 1 ai đó em nên làm cho họ hạnh phúc – Calvin chậm rãi ngồi xuống ghế - niềm vui của họ cũng là của mình....khi em nhận ra tình yêu của mình đang đi vào 1 ngõ cụt và nếu nói nói ra chỉ làm họ thêm phiền lòng...thì hãy nên bằng lòng với những gì mình đang có. Hãy chấp nhận ở bên cạnh như 1 người thân.... Tình yêu của anh cũng chỉ có thế!

- Tình yêu của anh??? – Hebe kinh ngạc nhìn anh, chưa bao giờ cô biết rằng anh đã yêu 1 ai đó....

- Anh yêu cái cách cô ấy thể hiện sự mạnh mẽ và chịu đựng của nỗi đau, yêu cái cách cô ấy đứng dậy và tiếp tục sống để có thể hướng về tương lai...và yêu cả cái cách cô ấy thay đổi trong thời gian qua....nhưng rồi anh nhận ra tình yêu của anh dành cho cô ấy ko thể làm xoa dịu mọi thứ. Anh nên im lặng và đi song hành bên cuộc đời cô ấy, giúp đỡ, lắng nghe và chăm sóc....như 1 người anh!

Thì ra ngoại trừ bề ngoài lịch lãm, trái tim lạnh lùng...như những gì Hebe biết, anh Calvin còn có 1 trái tim thật ấm áp và thấu hiểu....kinh ngạc đến nỗi ko tin vào lỗ tai mình, chưa bao giờ Hebe có thể nhận ra ánh mắt ấm áp và tình yêu của anh dành cho cô

gái nào. Cô luôn ở bên cạnh anh...vậy mà lẽ nào cô lại ko nhận ra? nhưng Calvin đã mỉm cười đứng dậy và tiễn Hebe ra về

- hãy im lặng và chờ đợi!em là 1 sát thủ mà... nếu em vẫn cho là điều này ko nên với Ella thì hãy đến tìm anh!

Đã 1 tuần nữa trôi qua, Ella vẫn mãi lơ đãng với công việc và cả tổ chức. cô thấy nỗi ân hận và nhớ Chun hình như càng lúc càng day dứt. Nó chôn vùi trong cả những giấc mơ, trong cả suy nghĩ, trong cả ánh mắt.....nhưng nếu cô ko là Ella Chen của “Sống còn”, ko là Ella Chen gián tiếp hại chết Ariel thì có lẽ...đây là điều tuyệt vời nhất mà lâu rồi cô đã quên mất. ko tin vào tình yêu! Dason luôn ám ảnh cô, tình yêu đau khổ này luôn dần vùi trái tim cô và giờ đây, nhìn cách Chun vẫn vì Ariel....cô biết, trái tim cô lại đang thôi thúc 1 lần nữa!... Ella thở dài lắc đầu xua tan mọi ý nghĩ, cô ngồi im lặng trong 1 góc phòng cố gắng tập trung cho môn Yoga....nhưng xem ra chẳng tỳ nào là hữu hiệu!

“reng.....”

Tiếng chuông điện thoại vang lên, chậm chạp nhìn vào màn hình....là số của Selina.

- alo, mình nghe đây....

- Hebe đã đi giết Chun! Kể từ nay mọi trần trở của cậu đã có thể bỏ xuống! – giọng Selina vang lên lạnh lùng – cậu....

“cạch..... títt..tít.....”

Có tiếng điện thoại rơi xuống đất và đầu dây bên kia là đôi môi đang nở nụ cười của Selina.....

Ella chạy tức tốc tới nhà Chun vừa khóc, mọi thứ chung quanh như mờ đi vì làn nước mắt của mình hay nước mưa? Ella cũng chẳng hiểu tại sao lại cảm thấy lo lắng và khóc vì anh? Chẳng phải anh chết thì mọi chuyện đã được giải quyết sao? Nếu anh chết thì chẳng còn ai làm phiền cô và cũng ko ai truy đuổi “Hell Angel” nữa sao? Nhưng cô biết cái cô muốn ko phải là thế này! dù có phải tránh xa anh hay trốn đến 1 nơi nào đó xa xăm ko 1 bóng người trên trái đất này thì cô cũng muốn anh được an toàn và vui vẻ....cô nhận ra ngay giờ phút này.....“Chun, hãy chờ em! Đừng xảy ra bất kỳ chuyện gì...em xin anh!”

Chun bật lên bật xuống chiếc điện thoại của mình, anh đang phân vân xem mình nên gọi hay ko cho Ella nhỉ? Cũng đã lâu rồi từ bữa chiều anh ngỏ lời với cô đến bây giờ...Cô vẫn ko liên lạc với anh....liệu có là đường đột?

“reng...”

1 số điện thoại lạ hoặc hiện lên.

- Alo! Tôi là Wu Chun đây....

- Alo! Chúng tôi tìm thấy số điện thoại của anh trong máy của nạn nhân nên gọi cho anh. Hiện nay cô Ella Chen đang bị thương rất nặng. chúng tôi gọi từ bệnh viện BK.... Alo...alo....

“tít.....tít.....”

Chun bật nhanh người khỏi ghế, với tay lấy chùm chìa khoá, Chun ào ra khỏi nhà quên cả áo khoác. Anh chỉ có 1 ý nghĩ duy nhất bây giờ là gặp Ella.... Chúa trời ko thể lại mang thiên thần rời xa anh...ko thể như thế! “Ella, anh xin em! Hãy cố gắng lên và chờ anh! Anh còn rất nhiều thứ phải nói với em...”. Bấm mạnh vào thang máy nhưng hôm nay nó lại trêu anh, cứ nằm ì ra đấy, mãi mà cũng ko mở cửa mà anh lại đang gấp. Liếc nhanh về phía thang bộ, chẳng cần suy nghĩ, nó chính là cách duy nhất để anh chạy ngay tới chỗ của Ella.

“rầm...rầm....” có tiếng chân chạy từ trên xuống và...cả tiếng chạy từ dưới lên....rồi tất cả im lặng....im lặng đến ko ngờ....họ đã gặp một nửa của mình ở lưng chừng cầu thang....

- Ella? em ko sao chứ?– Chun kinh ngạc kêu lên và ôm lấy thân hình đang ướt sũng vì nước mưa của cô

- Chun hu..hu.... – Ella bật khóc ôm chặt lấy anh

Run rẩy, Chun dùng bàn tay mình ôm lấy gương mặt của Ella, anh đang lau những giọt nước mắt pha lê....

- sao em lại khóc? – anh dịu dàng lo lắng hỏi

- em...em....hix...tưởng anh có...hix...có chuyện gì... - Ella nấc lên – hix...em...

- em khóc vì anh? – Chun ko tin vào lỗ tai mình...anh thấy mình đang bay trên mây – em...em lo lắng cho anh?

Ngước đôi mắt nâu còn đang đầm nước của mình, Ella nhìn Chun gật nhẹ đầu...đây chính là lúc cô ko thể giấu bản thân mình....nếu thật sự Chun có chuyện gì.... Trán Chun từ từ dần ra, miệng anh từ từ...hình thành nên 1 nụ cười thật hạnh phúc. Anh ôm mạnh lấy Ella vào lòng, tay anh siết chặt lấy thân hình bé nhỏ này, ép chặt đầu cô vào ngực anh. Dụi mặt vào tóc Ella, Chun thì thầm

- anh chỉ muốn hỏi em 1 câu nữa thôi...em sẽ cho anh 1 cơ hội chứ?

- Yes! – Ella gật đầu và vòng tay quanh người anh, ôm chặt anh hơn nữa

Nếu ko có cuộc gặp mặt ngày hôm nay thì làm sao Ella biết được cô cần anh tới mức nào. Làm sao cô biết là anh có 1 vị trí quan trọng đến thế trong lòng cô. Những giây phút qua, Ella thật sự đã đánh mất bản thân, đã quên mất mình là ai? Và cô luôn xử sự bình tĩnh như thế nào...vậy mà giờ đây, xem cô đã làm gì nào? Chạy và khóc tức tưởi trong mưa để đến nhà anh và rồi nhận ra mình đã lọt vào cái bẫy của Selina....chỉ vì cô ko dám nhìn vào tình cảm của mình! chỉ vì cô cũng thật sự...thật sự yêu anh mất rồi! “mình sẽ trân trọng những gì đang có...dù biết là ngày mai này mọi thứ lại sẽ vỡ tan. Hạnh phúc thật mong manh....nhưng mình nhất định sẽ giữ gìn những ngày này thật cẩn thận.....mình chỉ muốn hưởng hạnh phúc 1 lần thật sự trong đời...chỉ 1 thời gian thôi!”

- Calvin, em thật sự ko thể chịu đựng được nữa – giọng Hebe cáu bẳn – ngày nào tên cảnh sát ấy cũng làm phiền Ella.....

Calvin rời mắt khỏi đồng hồ sơ nhìn Hebe cười có vẻ nhạo báng. Ánh mắt anh nhìn cô với vẻ muốn nghe thấy sự thật.

- uhm...thì...đúng là ko làm phiền Ella nhưng cũng làm phiền em.... – Hebe thở dài ngồi xuống – em...ko muốn thế này....

- Tại sao vậy Hebe? – giọng Calvin giễu cợt – vì em yêu Ella? đó ko phải là tình yêu!

- Đừng nhạo báng tình yêu của em! – Hebe giận dữ đứng dậy đập mạnh lên mặt bàn – em có thể vì Ella làm mọi chuyện, có thể chết vì cô ấy...chỉ có em mới ko làm cô ấy đau khổ!

- Nhưng em ko cho Ella niềm vui – giọng Calvin bình thản như chẳng có gì xảy ra, anh lại tiếp tục nhìn vào xấp hồ sơ

- Anh..... - Hebe bắt lực thừa nhận đó là sự thật....

- Gần đây Ella có vui ko?

-có! – Hebe nhăn mặt lại

Calvin ngừng viết và ngẩng mặt lên nhìn Hebe cười cười

- Ra ngoài đi nhóc con! – giọng Calvin trêu đùa – khi nào em suy nghĩ kỹ hơn về chuyện Ella hãy tìm anh! Hãy nghĩ mình là em gái Ella...và em phải vui vì chị em vừa tìm lại được nụ cười!

Hebe tính trả lời lại Calvin nhưng anh đã cúi xuống tiếp tục với đồng hồ sơ...và Hebe cũng biết 1 khi Calvin đã nói ko bàn tới thì ko nên tiếp tục nói về vấn đề đó nữa. Hy vọng cuối cùng có thể mang Ella ra khỏi Chun....xem ra cũng quá xa vời.

Ngồi nghịch nghịch mấy chậu bông treo trên lơ lửng, Hebe vừa suy nghĩ tới chuyện Ella và cả lời của Calvin.... Từ lâu rồi, cô cảm thấy tình cảm của mình dành cho Ella ko đơn thuần là tình bạn, nó có cái gì đó cứ thôi thúc mãnh liệt hơn trong cô. Nó giống như là....là....những khi Ella khóc, cô cũng cảm thấy muốn khóc và giết chết hay phá huỷ bất cứ thứ gì làm Ella đau khổ. Những lúc Ella cười, Hebe cũng cảm thấy mình trên mây, dễ chịu với tất cả....có lẽ mọi việc chỉ dừng ở đó nếu ko có 1 ngày...1 ngày mà Hebe cũng chẳng thể quên - cô bị thương trong 1 lần hành động, khi tỉnh lại cô nhận ra có 1 vật thật nặng đang đè lên tay mình....và đó là Ella. Gương mặt nằm nghiêng, mắt nhắm nghiền lộ rõ vẻ mệt mỏi vì chăm sóc cho Hebe.... nhẹ nhàng Hebe đặt 1 bàn tay sờ lên gò má Ella, 1 cảm xúc vừa nảy sinh và thấm sâu vào tận trong tim Hebe. Ngay lúc này đây, cô cảm thấy mình yêu Ella hơn bao giờ hết và nhận ra rằng Ella như 1 thiên thần đáng yêu, đáng được bảo vệ. Ngồi dậy và nhẹ nhàng rướn người tới gần Ella đang say ngủ, Hebe chạm nhẹ môi mình vào má Ella. chỉ 1 nụ hôn nhưng đã làm cho Hebe xác nhận được tình cảm của mình với Ella..... Hebe luôn hy vọng và chờ đợi 1 ngày cô sẽ thổ lộ tất cả tình cảm của mình với Ella nhưng bây giờ thì..... “anh Calvin chết tiệt, ko chịu giúp mình....làm sao mà mình có thể xem Ella như 1 người chị gái chứ hả? tình yêu của mình đâu có dễ dàng gì mà thay đổi như thế? Anh Calvin tưởng ai cũng như anh ấy à? Thật là.....nhưng khoan! Xem như chị gái á? Hôm bữa anh ấy nói là....xem như em gái..... vậy người anh ấy yêu là.....”

10. Chương 10

Nhìn vào màn hình vi tính mà trong đầu ko thể tập trung được, Hebe buông cây bút thở dài. Từ ngày phát hiện ra chuyện.... “hừm! sao đầu óc ko thể tập trung vậy hả? mình mà ko hỏi được trực tiếp anh Calvin thì đúng là mìnhchẳng thể làm được việc gì nữa!”

-nhóc! – Calvin đứng trước mặt Hebe – suy nghĩ gì mà thờ người ra vậy? ko phải là em lại xoay qua yêu Selina chứ? Cô ấy có chồng rồi đấy ha..ha...

-hừm! – Hebe liếc Calvin bĩu môi – anh đừng có điên! em muốn hỏi anh cái này.... Người anh nói có phải làlà Ella ko?

-.....chuyện gì? – Calvin vẫn cười thật bình thản

-Người anh yêu....em.... – Hebe lắc đầu chán nản – mà thôi!

-Công việc ở đây thực sự rảnh rỗi đến thế sao? – Calvin đút 2 tay vào túi quần. nheo mắt nhìn Hebe – nếu em ko còn việc gì để làm thì anh có nhiệm vụ mới cho em đây....

Calvin thấy 1 tập hồ sơ lên bàn Hebe

-đây là đối tượng cho đợt hành động kế tiếp! tới nay em sẽ đi dự tiệc với anh. Em hãy chuẩn bị đi!

-Nhưng...em đang ko vui và ko muốn.....

Hebe đã ngưng ngang câu nói khi bắt gặp ánh mắt nghiêm khắc của Calvin....Tiu ngửi Hebe cầm lấy xấp hồ sơ

-em biết rồi!

-anh đang nói với em về công việc của tổ chức chứ ko phải là chuyện riêng tư – Calvin nhìn vào Hebe lần nữa trước khi anh bước vào phòng làm việc.

Hebe luôn xem Calvin như 1 người anh, 1 người thầy và 1 người tin tưởng...Hebe ko hiểu sao mình lại rất thích làm nũng với Calvin dù...lần nào anh cũng chẳng chịu làm theo ý cô nhưng cô lại thích cái cách hơi... đe dọa của anh khi an ủi cô?! Thật ngược đời. nó làm cho cô vừa sợ anh vừa thoả mãn bản tính cao ngạo của mình.... mà xét cho cùng thì trong “Sống còn” cô chỉ sợ 1 mình Calvin mà thôi. Anh luôn có gì đó rất khó hiểu trong ánh mắt. Hôm nay cũng thế, cô lại đầu hàng chịu thua anh 1 lần nữa dù lúc này quan tâm hàng đầu của cô là Ella nhưng cô cũng ko dám nghịch ý Calvin.....

Xuất hiện ở sảnh lớn là 1 cô gái mặc đầm trắng hở ngực. Rất quyến rũ và duyên dáng! Bộ đầm thắt ngang eo bằng 1 sợi dây màu vàng cang tôn thân hình cực chuẩn của cô. Điểm xuyết trên đó là sợi dây chuyền bạch kim thanh mảnh trên làn da trắng mịn màng, cô bước những bước đi tự tin trên thảm đỏ và ngẩng cao đầu mỉm cười 1 chút với sắc đẹp của mình

-em đừng có làm cho mọi người quá chú ý như thế! – Calvin từ phía sau bước tới khoác tay vào tay Hebe

-em đẹp mà! – Hebe buống bình

-ko phải thi hoa hậu! – Calvin đáp trả trong khi anh vẫn cười với mọi người – chú ý vào con mồi !

Và Calvin đưa Hebe tới trước 1 người đàn ông mặc đồ vest trắng trên dưới khoảng 45 tuổi. ông ta vừa thấy Calvin và Hebe liền mỉm cười thân mật

-cậu Calvin, thật ko ngờ cậu cũng nể mặt tới đây tham dự buổi tiệc nhỏ này ha...ha....

-Ko dám! – Calvin kính cẩn bắt tay ông – ở đây có ai ko biết nghị sĩ Lin sắp tới sẽ ứng cử làm tổng thống chứ? Tôi ko nể mặt cũng ko được!

-Cậu nói quá ha...ha.... còn quý cô xinh đẹp này là.....

-Hebe Tain – thư ký của tôi!

-Woa! Xin chào tiểu thư – vừa nói ông Lin vừa hôn vào tay Hebe – cậu Calvin thật biết lựa chọn thư ký...

-Ông quá khen – Hebe mỉm cười nhã nhặn nhưng thật ra cô đang rất bực mình vì cái cách ông Lin nhìn cô...cứ như là muốn nhảy xổ vào cô.

-Tôi có thể mời cô 1 điệu nhảy chăng?

Liếc nhanh về phía Calvin và nhận được cái gật đầu của anh, Hebe đành nén giận mỉm cười bước theo ông Lin ra ngoài khiêu vũ. Cánh tay ông ta trượt nhanh qua eo Hebe, kéo sát cô vào thân hình mập mạp của ông, tay còn lại ông rờ dần xuống phía dưới

-cô Tain he..he....tôi mà đắc cử tổng thống thì tập đoàn C&K sẽ rất có lợi he..h.e...

-vâng! – Hebe vẫn mỉm cười

-nhưng cần phải nghĩ xem giữa tôi và C&K có mối liên hệ gì ko cái đã - ông Lin vừa nói vừa kê mặt sát vào má Hebe rồi chọt liếm vào đó.

Cảm giác ghê tởm trào dâng lên trong Hebe. Nếu là phản ứng bình thường, cô đã sẵn sàng tặng ông 1 cái tát nhưng cô biết...rồi sẽ có ngày cô cho ông biết thế nào là ...”Sống còn”.

-xin lỗi ông Lin, tôi có tý việc cần bàn với cô Tain, ông ko phiền chứ?

-À...à...ko ! cứ tự nhiên!

-Cám ơn ông!

Hebe quay lại nở 1 nụ cười và vẫy tay tạm biệt ông Lin nhưng miệng cô lại lầm bầm

-chờ đó rồi có ngày ta sẽ cho người thành 1 miếng thịt cháy! ***** già ngu ngốc!

Calvin khẽ mỉm cười khi nghe Hebe nói thế.

-cô Tain, cứ từ từ! con mỗi vẫn còn giá trị!

Hebe thở dài nén giận xuống. Đây ko phải là lần đầu cô sử dụng sắc đẹp của mình làm mỗi nhử....nhưng chưa bao giờ lại bị con mỗi liếm láp thế này. Cô cảm thấy ghê tởm!

-mà này... - Calvin ngập ngừng nhìn Hebe – hôm nay anh mới biết thế nào là tóc tơ....

Hebe đang tức giận nhưng nghe Calvin khen mình thì cô cũng ngẩng đầu lên nhìn anh ngạc nhiên

-thực chứ....chưa bao giờ nghe anh khen em....

-ừm....mà là tơ vò! – Calvin tỉnh queo – em làm tóc ở đâu mà rối thế?

“ack!!!!” Hebe đứng hình toàn tập với câu nói của Calvin.....cứ ngỡ là anh khen mình thế mà..... Hebe tức giận đứng lại tại chỗ, dậm chân phụng phịu khiến cho Calvin mắc cở quá. Anh quay lại quàng tay qua vai cô và xoa đầu cô như 1 đứa trẻ...

-đi thôi nhóc!

-đây là địa hình khảo sát của công viên Riverview. Sắp tới nghị sỹ Lin sẽ có 1 cuộc vận động ở đây nhân ngày Quốc tế Thiếu nhi 1/6...

Calvin ngừng lại bấm nút cho màn hình chạy tới rõ hơn từng khu vực

-Selina, vẫn như mọi khi, vị trí của em là đài thiên văn. Em cảm thấy kỳ này nên hành động thế nào?

Selina gật đầu và nhìn vào bản đồ suy nghĩ 1 lát.

-Ella...bữa đó cậu có hẹn với Chun chứ?

-Có! – Ella gật đầu – nhưng mình có thể dời cuộc hẹn lại....

-Ko! – Selina mỉm cười – chỉ cần cậu vẫn có thể ra tay là ok.

-Cậu có làm được ko? – Hebe thấy vẻ ngần ngại trong mắt Ella – nếu ko thì cứ để tớ! mình có thể....

-Ko! Hôm đó em phải xuất hiện cùng với anh – Calvin cắt ngang – chúng ta cũng là khách mời...và em nhớ cố gắng diễn xuất cho giống đấy!

Hebe liếc Calvin bĩu môi. Anh dám chê khả năng diễn xuất của cô à? Nhưng ko thèm tranh cãi với anh, cô chỉ sợ Chun sẽ làm Ella phân tâm....

-Mình là Ella chen! – Ella cắt ngang – và là 1 sát thủ. Mình sẽ hoàn thành nhiệm vụ. chỉ sợ hôm đó đồng trẻ em sẽ có sơ xuất...

-từ khi nào Ella Chen mất tự tin vào tài bắn của mình? – Calvin nheo mắt nhìn cô

-Ko! – Ella lắc đầu ***** – em chỉ ko muốn có chút sơ hở nào...

-Vậy được! – Selina nhìn sang Hebe – cậu sẽ là kế hoạch 2. nếu Ella có sự cố tớ sẽ liên lạc cho cậu và...

-Tớ sẽ tiếp cận và giải quyết phần còn lại – Hebe tiếp lời Selina 1 cách tự tin.

-Ok! Mọi người giải tán và chuẩn bị đi. – Calvin đứng dậy bước ra khỏi phòng.

Công viên Riverview là công viên trò chơi dành cho thiếu nhi lớn nhất ở Đài Loan. Hôm nay là ngày lễ 1/6 dĩ nhiên là công viên rất đông người qua lại, các trò chơi thì đa dạng hơn và có cả ưu đãi dành cho thiếu nhi. Đặc biệt hôm nay còn có nghị sỹ Lin sẽ trao giải thưởng cho học sinh giỏi ngay tại đây nên đã đông lại càng đông hơn. Và cả “Destroy Angel” cũng bị lôi vào cuộc.....câu chuyện ko ai ngờ tới.

-Ella! – Chun gãi đầu – anh xin lỗi vì hôm nay là ngày chúng mình đi chơi nhưng anh cũng phải làm việc...

-Ko sao! – Ella mỉm cười dịu dàng an ủi anh

-Nhưng anh vẫn có thể dạo chơi chung quanh cùng em. Chỉ cần anh vẫn luôn ở gần đài phun nước là được....thật ngại quá!

-Có việc gì ở đó à? – Ella mở to đôi mắt tròn xoe mắt nhìn anh

-Chỉ là việc cón con –Chun cười xoa – trông chừng ông Nghị sỹ Lin! Anh ko nghĩ là có việc gì sẽ xảy ra....

-Phải! – Ella cũng mỉm cười với anh – chúng mình lại đó chụp hình đi!

Chun vui vẻ nắm tay Ella đưa cô lại gần đài phun nước và chụp hình. Hôm nay trông Ella rất vui vẻ thoải mái, anh cứ sợ cô giận khi nghe anh nói kết hợp công việc và cả đi chơi nhưng bây giờ xem ra anh quá lo xa..... cô như 1 con chim non buổi sáng đang líu lo ca hát... “cầu trời cho hôm nay đừng xảy ra chuyện gì cắt đứt niềm vui của con!” Chun thầm lẩm bẩm khi nhìn thấy Ella nhẹ nhàng xoay người trong nắng mai.....

11. Chương 11

Ông nghị sỹ vui vẻ lên đọc bài phát biểu và bắt tay với từng vị đại biểu cho giới báo chí chụp hình. Đây cũng là 1 hình thức lấy điểm trong mắt mọi người nên tội gì không làm?! Ngài nghị sỹ Lin tuy kẹt công việc quan trọng như thế nhưng vẫn không quên nhìn về phía cô thư ký xinh đẹp Hebe ra tín hiệu. Hebe bực bội nhưng cố gắng nở 1 nụ cười nụ cười mê hồn ban phát cho hân trong đầu thầm nghĩ tới cảnh Ella bắn trượt và tự tay mình sẽ....ha....ha..... Hebe cười 1 cách thoải mái nhưng...không được! thế thì Ella sẽ bị quở trách nếu không hoàn thành nhiệm vụ.... Calvin liếc nhìn sang Hebe khi nhận ra cô hoàn toàn ko tập trung

- em làm sao vậy?

- em lo cho Ella....ước gì em có thể làm thay thế cô ấy...

- anh lại tin tưởng vào Ella hoàn toàn! – Calvin nheo mắt – anh đã chứng kiến cả quá trình thay đổi của cô ấy, sự trưởng thành và bây giờ...Ella là Ella của “Sống còn” chứ ko còn là của ngày xưa...

- nhưng lúc ấy Ella chưa quen biết “hắn” và trong tim Ella là sự thù hận!

- em khác Ella ở chỗ em luôn lạnh lùng nhưng còn Ella thì ko bao giờ nhằm lẫn trong công việc!

Calvin cắt ngang và ra hiệu cho Hebe ko bàn tới vấn đề này nữa. Sáng nay khi ở trong xe, anh đã ko cho Hebe mang súng theo phòng hờ và cô rất sốc về vấn đề này nhưng mọi quyết định của Calvin chưa bao giờ là sai lầm.

Mắt Ella ko ngừng quan sát 1 cách kín đáo về phía con mồi, trí óc cô giờ đã phân làm 2 – 1 cho Chun và 1 cho nhiệm vụ.

- Ella, con mồi đang vào thế thuận lợi! – giọng Selina vang lên trong chiếc máy nghe nhỏ xú

Nụ cười lập tức tắt ngấm trên đôi môi đang nở, thay vào đó là nét mặt đau đớn. Ella cuối gập người xuống ôm lấy bụng

- Ella! em ko sao chứ? – Chun vội buông máy chụp hình chạy lại đỡ Ella ngồi xuống chiếc ghế gần đó

- Em ko sao..... – Ella thở 1 cách khó nhọc - ...em đau bụng quá...em cần uống nước.....

- Được! em chờ anh 1 tí!

Chun vừa quay lưng hoà lẫn vào dòng người tấp nập, Ella liền ngồi dậy. Cô mím môi nhìn theo bóng anh có chút áy náy “xin lỗi anh!” và đứng dậy rời khỏi chỗ đó.

Chun đang vui vẻ cầm 2 chai nước suối và cả túi thuốc giảm đau anh vừa tìm thấy chạy về chỗ cũ thì

- chạy nhanh đi! Có người bị bắn chết kìa....

1 người chạy ngược chiều và phải anh hét hãi lên tiếng và giọng người nhốn nháo làm anh khựng người lại...đã có chuyện xảy ra. “Ella!” Chun tăng tốc chạy nhanh hơn về phía Ella nhưng nơi đó giờ lại đang hỗn loạn, mọi người xô đẩy, dẫm đạp lên nhau để bỏ chạy.

- Ella! Ella! – Chun hét lên và xô mọi người ra để tìm cô

“reng...reng...”

- alo! – Chun hét vào trong điện thoại

- cậu đang ở đâu vậy? – Jiro hỏi hả - ông Nghị sẽ bị bắn chết rồi! “Hell Angel” đã ra tay ngay tại đây! Cậu quay về đây nhanh lên

- Chết tiệt! – Chun bực bội – bây giờ ko được! mọi người đang rất hỗn loạn mà tớ lại ko biết lạc Ella ở đâu nữa....lát nữa tớ sẽ gọi lại cho cậu sau!

Chun gấp nhanh máy. Anh biết là anh ko nên như thế nhưng với anh bây giờ, Ella mới là quan trọng! chưa thấy cô ra khỏi chỗ này anh sẽ ko thể nào tập trung cho công việc. nếu có chuyện gì xảy ra nữa thì làm sao? Anh cũng đã từng để Ariel như thế....

- Chun! – Ella đứng ở 1 góc cây và vẫy tay với anh

- Em ko sao chứ? Em ở đâu vậy? – Chun lo lắng nhìn cô

- Ko sao! Em thấy muốn ới nên đi vào toilet thôi....sao anh lo lắng quá vậy?

- Để anh đưa em ra khỏi đây! – Chun vừa nói vừa dìu Ella ra phía cửa – lát nữa anh sẽ đến nhà tìm em!

Ella gật đầu mỉm cười vỗ nhẹ vào tay anh.... nhẹ nhàng nép người vào lòng Chun để anh dìu cô ra xe....trong mắt Ella thoáng ánh lên vẻ ân hận vì cô vừa....lừa dối anh. Chun đâu biết rằng anh vừa phạm phải sai lầm, rồi đây sẽ ra sao nếu cứ tiếp tục thế này? Nhưng bây giờ có suy nghĩ nhiều cũng ko được, xét cho cùng đó cũng là nhiệm vụ của cô.

Ella hướng về khu vực trò chơi cưỡi ngựa gỗ, nhẹ nhàng nhảy lên 1 con ngựa gần đó và vòng tay ôm lấy cậu bé.

- Nhắm mắt lại em mới cảm thấy mình đang cưỡi ngựa thần bay lên chứ!

Ella nhanh chóng luồn tay vào túi xách lấy ra khẩu súng cực nhỏ và cô biết ...chỉ có 1 cơ hội cho 1 viên đạn.... Khéo léo luồn tay và khẩu súng vào trong chùm bong bóng của đứa bé, Ella đưa lên thẳng mục tiêu và môi vẫn nở nụ cười nhìn xung quanh chờ cho vòng quay quay lại lần nữa. Ella cần tính toán chính xác hướng đi của vòng quay và cả sự xê dịch của mục tiêu. Đến vòng thứ 3 thì Ella đã xác định được tốc độ và hướng đi của viên đạn, ngón tay thanh mảnh nhẹ nhàng lên cò súng và.....

Ella luồn các ngón tay vào tóc bởi hồi nhớ lại sáng nay...trong lúc nguy hiểm đó hình ảnh của Chun đã hiện lên và....suýt tý nữa cô đã phải làm phiền đến Hebe. May mà cô đã kịp bình tâm và ko trượt mục tiêu....nhưng nghĩ tới thái độ lo lắng quan tâm của Chun.... Ella lại thấy có lỗi và ko muốn tiếp tục như thế với anh. Nếu ko có anh sáng nay, e rằng Ella khó lòng mà ra khỏi khu vực đó với sự kiểm soát chặt chẽ như thế! Anh đã tiếp tay với cô bằng cách mang vũ khí cho cô ra khỏi chỗ đó 1 cách vô tình.... Ko ai nghi ngờ Chun! Với tay cầm lấy khung hình 2 người, Ella cười buồn với nó

- Chun! Ko biết sau này anh có còn dịu dàng thế này với em ko? Anh là kẻ ngốc!

Đã quen nhau hơn 1 tháng nay, ngày nào anh cũng đưa cô đi làm và đón cô về. 2 người rất vui vẻ và hạnh phúc, có lúc nó làm Ella quên mất mình là ai và thực sự nghĩ mình là Ella Chen – quản thủ thư viện và là 1 cô gái bình thường như bao người khác.

“reng...reng...”

Có tiếng chuông cửa, Ella đứng dậy ra mở cửa và đó là Chun. Anh tắt bếp dành thời gian đến thăm cô và mua cả đồ ăn cho cô. Nhanh nhẹn lách người vào trong, Chun đi thẳng xuống nhà bếp, đặt đồ ăn xuống và kéo Ella vào vòng tay mình

- em ko sao chứ? Anh lo lắng cho em quá...

- ko sao! – Ella mỉm cười nhẹ - chỉ là em hay bị đau bao tử thôi.

- anh có mua 1 ít đồ nấu cháo bào ngư, em có muốn ăn ko? – Chun ân cần vuốt lên gò má Ella

Gật đầu cười với anh thể hiện sự đồng ý, Ella ngồi xuống ghế chờ đợi thưởng thức tay nghề của anh. Mặc lấy tạp dề, Chun vui vẻ xắn tay áo chuẩn bị mọi thứ, anh cảm thấy vui những lúc như thế này – nó chính là 1 gia đình thật sự!

“Anh quan tâm và chăm sóc cho em nhiều quá Chun....nếu thế em lại càng khó khăn để rời xa anh.... Em phải làm sao đây? Phải làm sao với tình yêu này? Em chỉ sợ bản thân mình ko thể gượng nổi...và cả anh cũng sẽ thế nếu 1 ngày anh biết em là ai, nếu 1 ngày anh nhận ra rằng anh yêu em nhiều quá...anh nhất định sẽ hận em.....nhất định sẽ là thế anh à.....”

Ella cười thật buồn rồi cô quyết định đứng dậy nhẹ nhàng bước tới vòng tay mềm mại quanh eo anh, áp mặt vào lưng anh. Hơi khựng người lại 1 tí, Chun ngoái cổ ra sau nhìn Ella

- em ko sao chứ?

- Em chỉ muốn ở gần anh 1 lát....lưng anh ấm quá!

Chun mỉm cười nắm chặt lấy tay Ella, dịu dàng xoa nhẹ, vỗ về và anh tiếp tục nấu ăn cho 2 người. Cuộc sống là vậy... thật yên bình trước những cơn giông!

- Chun đâu? – Dason bước vào phòng bực bội

- Đi chăm sóc cho tình yêu ừ – Jiro nhún vai – người ta hạnh phúc quá....

- Đây là lúc nào mà còn thế? Hôm nay mọi người có mặt ở hiện trường mà để sự việc này xảy ra là tại sao? Tôi vừa bị cấp trên la đây...

Dason vừa nói vừa bước lại gần bàn làm việc của Chun, anh ngồi lên mặt bàn và nhăn nhó với Jiro và Angela....

- Tôi cần anh giúp tôi liên lạc với bên cảnh sát khu vực dò tìm dùm tôi 1 người....

Chợt Dason ngừng lại, anh vừa cầm khung hình trên bàn Chun lên và.....anh ko tin vào mắt mình

- đây là ...bạn gái Chun à? – giọng Dason lạc hẳn

- Phải! – Jiro gật đầu nhưng thấy Dason nhìn chằm chằm vào khung hình – cô ấy rất xinh phải ko? Tình cảm của họ tốt lắm....

Dason chẳng nói lời nào, dằn mạnh khung hình xuống và tức giận bỏ đi ra ngoài. Anh bước nhanh xuống nhà để xe và tra chìa khoá vào ổ, anh ước gì mình có thể bay đến ngay chỗ 2 người và....bắt lấy Ella mang đi. Cô đang quen với 1 người khác...nghĩa là cô đã

thật sự quên đi tình yêu của anh! Ko thể chấp nhận được! càng nghĩ càng tức giận, Dason đá mạnh vào hông xe

- AAAAAA!

12. Chương 12

Chun vui vẻ lái xe ra khỏi chỗ làm đến đón Ella tại trường mà ko biết là Dason đang bám theo xe mình. “hôm nay anh sẽ mang em đi!” Dason mím môi xoay tay lái theo xe Chun. Nhẹ nhàng tắt xe đậu cách sau

lưng Chun khoảng 4 chiếc xe, Dason tắt máy ngồi chờ đợi. anh thực sự cũng cảm thấy rất hồi hộp nhưng anh biết, hôm nay anh nhất quyết ko thể để Ella đi cùng Chun! Ella luôn và chỉ là của 1 mình anh!

- em mệt ko? – Chun cầm lấy túi cho Ella và mở cửa xe cho Ella
- ko sao! – Ella nhón chân hôn nhẹ lên má anh – nhưng em hơi đói!
- Chúng ta đi ăn món nhật, ok? – Chun vừa nói vừa nhéo mũi Ella.
- Okie! – Ella thích thú cười nắc nẻ

Nhưng khi xe vừa khởi động thì đã có 1 người chắn trước đầu mũi xe làm Chun phải thắng gấp. khi anh ngẩng đầu lên, ko khỏi ngạc nhiên đó là ...Dason! Ánh mắt Dason tức giận và hấp tấp bước tới bên hông xe chỗ Ella ngồi, đập mạnh tay vào cửa xe

- mở cửa ra!

Chun ngạc nhiên nhưng anh vẫn ko mở cửa xe phía Ella và bước ra ngoài

- có chuyện gì vậy Dason? Anh điên à?
- Tôi ko muốn nói chuyện với anh! Tôi muốn gặp Ella! Ella, em ra đây!
- Nay! – Chun cau mày lại – anh đang làm gì thế?
- Anh muốn nói chuyện với em , Ella! đừng bắt anh phải làm những chuyện anh ko muốn! – giọng Dason đe dọa và giận dữ

Và Ella thực sự đã bị ảnh hưởng.... Dason xuất hiện 1 cách quá bất ngờ nhưng lúc này ko thể để cho Chun có chút gì nghi ngờ. cô vẫn chưa muốn kết thúc mối quan hệ với Chun 1 cách quá sớm như thế! Ella nhẹ nhàng mở cửa xe bước ra ngoài. Dason liền chộp lấy tay Ella siết mạnh kéo về phía anh

- đi với anh!

Nhưng Chun đã nhanh tay nắm chặt lấy cổ tay Dason

- bỏ tay cô ấy ra!
- cậu tránh ra, đây ko phải là việc của cậu! – Dason giận dữ
- dù anh là cấp trên của tôi thì tôi cũng cần bảo vệ bạn gái mình – Chun siết chặt tay Dason hơn nữa

Vào lúc này Ella đã vùng tay ra khỏi tay Dason, nhìn anh bắt ánh mắt lạnh lùng như chưa từng quen biết. giọng Ella khô khốc vang lên

- tôi tự có thể đi được!

Ella quay sang nhìn Chun dịu dàng

- anh cứ đi đến nhà hàng trước...em sẽ đến sau! Em hứa đó!

Và Ella im lặng bước lên xe Dason để lại cho Chun nỗi lo lắng và nhiều câu hỏi chưa có câu trả lời.....

-
- anh muốn gì?

Đó là câu hỏi đầu tiên Ella dành cho anh khi Dason ngừng xe ở 1 công viên vắng người. Họ bước ra khỏi xe và mỗi người đứng 1 bên. Dason vẫn nhìn chăm chăm vào Ella còn cô thì quay mặt nhìn sang chỗ khác

- xin em hãy chấm dứt với Chun!
- Tại sao? – Ella quay lại nhìn Dason – đây ko phải là việc của anh!
- Ko! Nó luôn là việc của anh – Dason gầm gừ bước sang chỗ của Ella – anh luôn yêu em, em biết mà
- Anh yêu tôi? Vậy ai là người đã phản bội và tặng cho tôi vết thương này? Ai là người đã làm cho tôi chết đi sống lại?

Dason nhìn Ella đau khổ, dang rộng 2 tay, anh kéo Ella vào lòng ôm chặt

- vì anh muốn có cơ hội cho 2 ta thôi. em chưa có tiền án, chỉ cần 1 thời gian rời khỏi “Sống còn”, anh và em lại có thể ở bên nhau nên anh mới làm thế, em phải hiểu cho anh! Anh thực sự vì tương lai của chúng mình

- nhưng bây giờ thì quá muộn rồi! anh có biết người vừa giết ông nghị sỹ Lin là ai ko?

Dason kinh ngạc buông Ella ra...nhìn vào mắt cô, anh khẽ lắc đầu ko tin đó là sự thật....anh đã từng hy vọng có thể cùng Ella kết nối lại...

- chính là tôi! – giọng Ella lạnh lùng vang lên đi kèm với nụ cười khinh bỉ - bây giờ anh có còn muốn yêu tôi ko?

- Nhưng nếu em làm thế...chính bản thân em và Chun cũng ko có đường quay về.

Ella nhún vai như thể hiện sự ko quan tâm. Cô muốn che giấu đi sự đau khổ khi nghĩ về Chun trước mặt Dason..... nở 1 nụ cười lạnh lùng nhất mà Ella có thể, nhìn thẳng vào mắt Dason, Ella nói rõ từng chữ

- nhưng lại có lợi cho tổ chức! nếu anh muốn yêu tôi? Ok! Anh hãy làm tay trong cho bọn tôi

Dason kinh ngạc nhìn Ella.... 1 lúc thật lâu trôi qua, giữa 2 người vẫn im lặng. anh đang cố thăm dò xem những điều Ella nói có phải là sự thật ko? Nhưng xem ra.... anh phải nản lòng thôi vì anh ko thấy tí nào là đùa giỡn trong mắt Ella. thở dài 1 tiếng, Dason ôm lấy Ella

- được rồi! Chỉ cần em ko yêu ai khác nữa là được...những chuyện còn lại anh ko quan tâm!

Và rồi tay Dason lần lên gò má Ella, mạnh mẽ áp chặt vào nó. Mọi thứ vẫn như xưa, da Ella vẫn mềm và mịm màng, cái cảm xúc êm ái khi chạm vào nó lại đang đập mạnh trong huyết quản của anh. Anh muốn hôn vào đôi môi này! Anh nhớ nó, nhớ da diết trong suốt những năm qua....nhưng khi anh vừa cuối đầu xuống thì

“bốp!”

Âm thanh lạnh lẽo vang lên trong công viên tĩnh mịch, 1 bên má Dason đang đỏ và rát dần lên. Ánh mắt Ella rực lửa nhìn anh oán hận, giọng cô rít qua kẽ răng

- anh đang làm gì thế đồ khốn? anh nghĩ rằng tôi còn có thể quay lại với anh hay tin anh sau tất cả à? Nếu anh thực sự là 1 con người thì tốt nhất anh hãy tránh xa tôi ra!

Ella ném cho Dason 1 cái nhìn chết chóc lần nữa và cô bước nhanh ra đường bắt lấy 1 chiếc taxi vừa chạy ngang. Dason đưa tay lên quệt vết máu nơi khoé môi và nhìn theo bóng Ella

- ngốc à, anh có nói anh là người tốt đâu? Anh ko thể cho ai bất cứ thứ gì mà anh muốn!

Dason thả ra những làn khói từ điều thuốc trên môi anh. Dĩ vãng đang trở về qua trí nhớ mông lung....ngày ấy anh tình cờ quen Ella trong 1 siêu thị và chính nụ cười hồn nhiên

và cả tiếng cười trong trẻo đã hút mất hồn anh. Anh biết anh yêu cô ngay từ lần gặp đầu tiên. Không 1 người con gái nào trên trái đất này có thể làm anh say mê như thế và anh đã từng thề nhất định phải có Ella trong cuộc đời này. Hạnh phúc và cả thần may mắn đã mỉm cười với anh, Ella chấp nhận làm bạn gái anh trong 1 chiều tuyết rơi. Cô đứng đó, như 1 thiên thần tuyết trong bộ váy trắng, tuyết rơi xung quanh Ella và cả những bông tuyết diệu kỳ đậu lên tóc mềm. Anh đã hạnh phúc biết bao khi run run nắm lấy bàn tay Ella và hôn vào ấy, nhìn vào gương mặt đang đỏ lên vì mắc cỡ...anh nhận ra rằng Ella đã chấp nhận anh.... Dason lần tay sờ vào mặt dây chuyền nơi cổ....nó chính là món quà Ella đã chọn cho anh vào ngày kỷ niệm 3 năm quen nhau. Nó cũng là ngày anh muốn cầu hôn cô...nhưng giá mà cô đừng cho anh biết cô là ai? Giá mà cô đừng là thành viên của “Sống còn” và giá mà anh không quá muốn leo lên địa vị cao này...có lẽ anh và Ella đã có 1 gia đình cho riêng họ, có những đứa bé khôn ngoan và xinh đẹp. anh sẽ cùng Ella chiều chiều đi dạo trong công viên, tay trong tay nhìn ngắm mọi thứ. Ella sẽ ngả đầu vào ngực anh để thưởng thức nắng chiều dần tắt. đêm về anh sẽ “yêu” cô thật cuồng nhiệt, vào sớm mai anh sẽ là người đầu tiên

Ella nhìn thấy và anh sẽ âu yếm hôn chúc Ella 1 ngày mới vui vẻ....bao nhiêu là viễn cảnh tươi đẹp hiện ra trong tâm trí Dason.....

“rầm!”

Tay anh vừa đập mạnh xuống bàn và tạo nên 1 đường nứt trên mặt kính. Vết thương từ tay anh đang rỉ máu vì những vết cắt của mặt kính nhưng nó lại không đau bằng việc anh nhận ra mình đang mất dần Ella...từ trong quá khứ cho tới hiện tại!

- không thể như thế được!

Giọng Dason giận dữ hét vang lên vang dội trong 4 bức tường phòng khách.....anh nhất định sẽ có cách mang Ella về dù chỉ là thể xác....ko có trái tim, không có tình yêu còn hơn là cả Ella anh cũng không có! Phải là thế! Đó mới chính là anh!

Chun muốn hỏi Ella những câu hỏi chần vờn trong tâm trí anh từ nãy giờ nhưng nhận ra mắt Ella tránh không nhìn anh...môi cô mím chặt...vậy là Ella đang buồn! anh phải là niềm an ủi cho Ella chứ không phải là kẻ truy hỏi.... khi nào Ella muốn sẽ nói cho anh biết. Chun nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh Ella, choàng tay qua vai và kéo bản thân Ella ngã về phía ngực mình. Tay anh day day nhẹ 1 bên vai Ella thể hiện sự an ủi và quan tâm, tay còn lại anh siết chặt lấy bàn tay nhỏ bé đang run rẩy

- anh không phải là em nên không thể gánh nỗi buồn cho em nhưng anh có thể là chỗ dựa cho em mỗi khi em muốn ngủ. Anh có thể lau nước mắt cho em mỗi khi em khóc và lắng nghe mỗi khi em muốn nói....hãy tin ở anh như thế!

Ella không nói 1 lời nào, cô chỉ gật gật đầu và trở người ôm lấy anh trong im lặng. Có tiếng nấc nhẹ của 1 ai đó vang lên trong căn phòng tối....rồi đây mọi chuyện sẽ đến đầu khi Ella bắt đầu cảm thấy nỗi sợ hãi vây lấy cô? Khi cô biết rồi cái ngày cô phải rời xa anh, rời xa vòng tay ấm áp này chẳng còn bao lâu? Sao Dason lại tìm ra cô nhanh thế? Sao ông trời không thể cho cô thêm 1 thời gian? 1 thời gian nữa thôi cô nhất định sẽ tự động tìm cách rời xa Chun.....sao lại là ngay lúc này? Khi mà cả cô và Chun vẫn chưa thể bộc lộ hết tình yêu của mình....những giọt pha lê thay phiên nhau lần lượt rời khỏi đôi mắt nâu đang nhạt nhòa thấm đẫm nước mắt trên ngực áo anh....

13. Chương 13

Selina mông lung ngồi nhìn ra cửa sổ nghĩ xem hôm nay mình nên dẫn Alan đi đâu chơi....

“cộc..cộc...”

- vào đi! – Selina quay ghế lại

1 chú thỏ bằng bông thò vào vẫy tay với Selina. Đáp trả bằng thái độ chẳng có chút gì là ngạc nhiên, Selina nhướn mắt

- Jiro à, anh có thể nào thôi các trò trẻ con này không?

- Thế mà anh tưởng là em thích mấy trò trẻ con ha..ha....– Jiro bước vào mỉm cười thật ngây thơ – em có muốn đi xem phim “the Mummy” không?

- Anh có vé à? – Selina chống cằm nhìn anh

- 2 vé! Phim hay lắm đó, không đi sẽ rất uổng... – Jiro hươ hươ vé trước mặt Selina

- Cảm ơn anh! – Selina cầm lấy mỉm cười – vậy em và Alan sẽ đi coi!

- Hả? – Jiro nhăn nhó – em đùa với anh à?

- Anh cần em trả tiền lại? hay anh hối hận vì đã cho em?

Jiro nhìn 2 chiếc vé tiếc rẻ...anh không thể nói là anh cần tiền mà Selina cũng đã mở lời là muốn đi cùng Alan.... Cô đúng là biết cách bóp nát trái tim anh mà! Nhưng càng khó khăn thì anh lại càng nhất định đeo

đuổi cho bằng được! anh yêu Selina vì cái cách cô cười lấy mất trái tim anh và cả sự khôn ngoan từ chối anh mà anh không làm gì được. Alan có phải là tên ngốc không nhỉ?! Nếu Alan ngốc sao lại biết cách nắm lấy Selina không buông ra? ngốc mà có thể làm cho Selina tự nguyện đắm chìm và dành suốt cả cuộc đời để chăm sóc???? Vậy anh cũng tình nguyện ngốc 1 lần với người ta!

- sao mà cái số con khổ thế nì hix...hix...? – Jiro đứng dựa lưng vào tường than thở

Từ sáng sớm đến giờ, Selina thấy Jiro cứ tránh mặt mình.... “có lẽ anh ta giận mình vụ 2 chiếc vé hôm trước...mình cũng không nên quá đáng như thế. Chỉ tiếc là mình đã đắm chìm với Alan rồi và cũng chẳng có cô em gái nào để giới thiệu cho anh ấy! người tốt thường chẳng bao giờ gặp may nhỉ?”. Nhoẻn miệng cười tiếc nuối, Selina cũng cảm thấy khó xử mỗi khi giáp mặt với Jiro. Anh quá tốt để mà yêu 1 người như cô. Selina nhún vai nhắc mình ra khỏi những cảm xúc nghĩ về anh. Thật là quá khó khăn cho cô! Bây giờ cô là ai? Là Selina Ren của “Sống còn”, là Selina Ren vợ của Alan, là Selina Ren nội gián trong sở cảnh sát! Bao nhiêu đó là đủ rồi, nếu cô còn nghĩ tới phần làm người yêu của Jiro nữa thì chắc cô chẳng còn sức để sống!

- có cuộc họp gấp! – Jiro thông báo mà chẳng hề nhìn lấy cô

- em biết rồi.... cảm ơn anh!

“có lẽ mình đã suy nghĩ quá nhiều...” Selina quay mặt cố lờ đi thái độ của Jiro đối với mình. Giờ bàn tay xinh xắn, Selina nhún số gọi về nhà.... 1 thói quen không biết là xấu hay tốt khi mà mỗi lần Selina gặp chuyện khó khăn, cô lại muốn tâm sự cùng Alan – người luôn có mặt những lúc Selina cần. Hôm nay cũng vẫn như ngày xưa, có khác chẳng là anh lại chẳng thể chia sẻ nhưng an ủi thay là anh vẫn còn sống và vẫn có thể lắng nghe những điều Selina muốn nói.... Thế cũng đủ rồi!

“tít...tít....”

Từng hồi chuông bên đầu dây bên kia vang lên, Selina không hiểu sao nước mắt mình lại chảy ra

- alo..... – có tiếng Alan bập bẹ đáp trả

- anh à.... – giọng Selina nghèn lại – em....hic...hic...em...phải làm sao đây? Em có cảm giác sức sống của mình cạn kiệt rồi hic..hic...em muốn được ở trong lòng anh, nghe anh an ủi hic..hic....

- chị à! Chị không sao chứ? – giọng Alan gần như khóc theo – sao chị khóc vậy? chị bị đau ở đâu hả? hic..hic....

- không! Em không sao.... – Selina bưng tỉnh khỏi cảm xúc yếu đuối – Alan, anh đừng khóc! Em không sao thật mà – Selina cười thật gượng – em đùa với anh thôi ha..ha... Alan có vui không?....

Selina tiếp tục những câu nói đùa mà nước mắt cứ chảy ra.... và có 1 kẻ bên ngoài cũng đang chảy nước mắt theo cô “Selina, anh phải làm sao để không thể nghĩ tới em nữa? càng nhìn em thế này anh lại càng yêu em hơn.... Anh điên vì em thật rồi!”

- hôm nay tôi có 1 vấn đề vô cùng cần mật cần bàn với mọi người – Tổng thanh tra Yang họp mọi người lại trong phòng kín – và nhớ đây là chuyện cơ mật không được tiết lộ ra ngoài.

Trong phòng im lặng phăng phắc tập trung vào màn hình đang chạy là bản đồ của 1 khu bệnh viện mật. Selina nhún mày nếu cô nhớ không lầm thì đây là bệnh viện quân sự, có chuyện gì liên quan tới chỗ này? Ông Tổng thanh tra Yang nhìn tất cả 1 lúc rồi lên tiếng

- tôi biết tất cả các bạn ở đây đều là những người nổi trội trong các người nổi trội và tôi muốn cho nhóm “Destroy Angel” thêm 1 cơ hội....

Dason và Chun vô tình giao ánh mắt vào nhau. Dason nhếch mép cười nhìn Chun 1 cách nham hiểm và Chun thì khó chịu nhìn sang chỗ khác. Anh chỉ muốn giữ bình tĩnh 1 tý nếu không anh sẽ bay ngay sang bên kia mà đâm vỡ mũi Dason! Lúc này Jiro cũng đang trầm lắng lợi dụng ánh sáng mờ mà nhìn Selina 1 cách kín đáo.... “sao em bình tĩnh đến thế hả? anh luôn tự hỏi mình có nên bước sâu vào cuộc đời em nữa

không?... Selina?” và bất ngờ Selina chợt nhìn lên... Ánh mắt họ giao nhau và ngay lập tức họ nhìn sang chỗ khác. Angela thấy hết tất cả thay đổi của mọi người nhưng mục tiêu của cô chỉ là Chun thôi.

- ngài nghị sỹ Lin vẫn chưa chết!

Tất cả mọi người ngẩng đầu lên ngạc nhiên nhìn ngài Tổng thanh tra Yang. Mỉm cười ông nói tiếp

- may mắn thay ông ta là người có trái tim bên phải! và hiện nay ông ta đang điều trị tại bệnh viện này và chúng ta sẽ bảo vệ ông ta. Đến nay hầu như tất cả mọi người đều tưởng ngài Lin đã chết nhưng tôi biết sớm muộn gì “Hell Angel” cũng phát hiện ra và kỳ này....nhất định phải tóm được chúng, RỒ CHƯA?

- Yes sir!

- Ok! Đây là kế hoạch.....

Selina vội nhắn tin cho Calvin và tập trung nhóm “Hell Angel” lại trong phòng họp

- không ngờ hần may mắn đến thế - Calvin nhú mày

- vậy là kỳ này em có cơ hội nướng chín con heo quay đó rồi ha...ha.....

Chỉ riêng Ella im lặng “vậy là mình không cần cảm thấy áy náy với anh ấy nữa....chuyện mình lợi dụng Chun để làm việc đó thật sự khiến mình lo lắng!nhưng như thế không có nghĩa là mình không phải đối đầu với anh ấy. đây là sự thật mình nên chấp nhận!”

- em đã lấy bản đồ khu bệnh viện mang về. mọi người hãy xem kỹ

Selina bật máy chiếu 3 chiều và chỉ vào từng khu vực đồng thời thuyết trình kế hoạch bảo vệ của bên cảnh sát

- cả tầng này sẽ do toàn đội Phi hổ canh giữ. Chỗ trực tầng là Angela.Ngay trước cửa sẽ là Jiro. Bên trong là Chun và Dason thay nhau túc trực.

- vậy em có kế hoạch gì cho đợt hành động này chưa? – Calvin nheo mắt nhìn Selina dò hỏi.

Cô ghéech mũi cười tự tin với Calvin, chỉ tay vào đầu mình rồi bật ngón tay cái lên biểu thị sự tự tin và khả năng tài giỏi của mình rồi quay sang nhìn Ella

- kỳ này cậu không cần làm gì hết.....

Ella nhướn mày ngạc nhiên như không tin vào lỗ tai mình

- Chỉ cần cậu phân tán sự chú ý của Chun và Dason....mà cách tốt nhất là làm cho cả 2 tranh cãi nhau he..he.... – Selina cười khở sở

- Ok! – Ella suy nghĩ 1 chút rồi gật đầu tỏ phào nhẹ nhõm - dù jì thì cũng còn hơn đi giết người

- Vậy tớ làm gì? – Hebe háo hức nhìn Selina

- Chiên xào nấu nướng kiểu nào tùy ý! – Selina le lưỡi trêu – nhưng cần nhanh gọn nhá...

Hebe gật gù thích thú khi nghĩ tới mình lại có dịp trả thù.... Ánh mắt Hebe hiện lên vẻ đắc ý như sư tử chuẩn bị vỗ mồi

- nghĩ ra cách gì thì tới tổ chức mà chuẩn bị thứ cậu cần, ok?

- Ok! He..he....đúng là ông trời cũng có mắt ha...ha.....

Calvin khẽ lắc đầu nhìn Hebe rồi đứng dậy bước ra ngoài trong im lặng. Thật tình thì anh không muốn làm Hebe cụt hứng nhưng mỗi khi thấy Hebe cười 1 cách đắc ý...để chuẩn bị giết ai đó anh lại cảm thấy khó chịu. Đúng là chính anh dạy dỗ cả 3 người thành sát thủ và chính mắt nhìn họ trưởng thành hơn trong từng ngày. Anh biết rõ cả 3 người như thế nào và anh thực sự xem Hebe như 1 cô em gái bé nhỏ. Anh biết cô luôn gặp ác mộng sau mỗi lần giết người nhưng có lẽ đó là trong tiềm thức...vì mỗi lần nghe nói được tự tay giết 1 ai đó, Hebe cười rất hạnh phúc. Anh cũng chưa biết làm cách nào khơi dậy tiềm thức này.... Có 1 lần anh đã

nhìn thấy nước mắt của Hebe. Giọt nước mắt quý giá sau khi giết người! Anh rất mừng nhưng rồi anh lại biết...đó chỉ là tự nhiên nó chảy ra chứ không phải là Hebe đau lòng hay lo sợ. Hebe vẫn là Hebe! Rất lạnh lùng và thích thú tàn sát 1 ai đó. Bây giờ anh lại nhìn thấy nụ cười đó 1 lần nữa, nó làm anh cảm thấy khó chịu. anh muốn đánh thức tiềm thức của Hebe....nhưng sao nó quá khó! Làm sao cho Hebe biết thế nào là 1 tình yêu?

Ella – tình yêu trong quá khứ của anh, bây giờ cô lại trở nên do dự. Có lẽ anh nên mừng vì cô lại biết cười và vui tươi với cuộc sống này. Nhưng còn tương lai? Liệu Ella sẽ làm gì khi mọi chuyện trở về đúng vị trí của nó? Còn tổ chức? thật không tưởng với ý nghĩ tổ chức sẽ để Ella sống 1 cuộc sống của 1 người bình thường bên cạnh chồng con...huống chi đó là Chun – cảnh sát và là kẻ thù của tổ chức. Anh có sai không khi từ bỏ tình yêu của mình và chấp nhận đứng bên lề cuộc đời của cô? Nhưng anh biết anh sẽ làm tất cả để giúp đỡ Ella.....

Suy cho cùng Selina là người chính chắn nhất trong 3 người nhưng đó là vì cô còn nợ tình nghĩa của tổ chức và còn có Alan. Nếu 1 ngày Selina mệt mỏi và muốn rời khỏi đây cùng Alan thì sao? Calvin biết điều đó trước sau gì cũng sẽ xảy ra vì trong mắt Selina đã nhuộm màu mệt mỏi. anh cũng biết Selina là mẫu người thông minh nhưng cô cũng thích yên ả với 1 gia đình như Ella.... anh nên làm gì để giúp đỡ tất cả đây? Nhưng làm thế cũng có nghĩa là anh phải phản bội lại tổ chức, phản bội là ba anh!

14. Chương 14

“The road is narrow and longwhen eyes meet eyes....số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được...”

Chun dẫn mạnh nắp máy điện thoại xuống, từ hôm qua đến giờ anh gọi cho Ella liên tục mà máy của Ella cứ báo hiệu là tắt máy khiến anh cảm thấy lo lắng không yên tâm. Anh thực sự không thể tập trung vào công việc. “Ella! em ở đâu vậy hả? thế này thì anh làm sao mà tập trung được?”.... Chun lại bật máy lên và gọi về nhà Ella 1 lần nữa nhưng đáp lại anh vẫn là “tít.....tít.....”. “trời ạ! Cô ấy vẫn chưa về nhà...chắc mình điên lên mất!”

- này! Cậu làm gì mà cứ ôm lấy cái điện thoại vậy? – Jiro vỗ vai Chun

- mình không liên lạc được với Ella – Chun thở dài chán nản – khi nào Dason tới, tớ sẽ chạy ngay tới nhà cô ấy xem sao.....

- cậu đi đi! Tớ sẽ canh thay cho cậu!

Lắc đầu từ chối, Chun không muốn làm phiền Jiro. Anh biết mấy ngày nay Jiro cũng không ngủ được. nhiệm vụ lần này quá quan trọng, mọi người không thể sơ suất 1 lần nữa. anh vươn vai ngáp dài, uể oải ngã đầu lên vai Jiro

- Không được! nếu muốn giúp mình, cậu chỉ cần cho mình dựa 1 tý là ok rồi!

Jiro nhún vai cười cười với cậu bạn thân. Không ngờ tên gốc cổ chấp này cuối cùng đã biết yêu trở lại! cả 2 đang ngồi lơ mơ thơ thẩn thì đột nhiên điện thoại Chun lại đổ chuông liên hồi. ngồi bật dậy khi thấy số máy của Ella, anh lập tức trả lời

- alo, em ở đâu vậy?

- em đang chờ anh trước cửa bệnh viện. mọi người không cho em vào...anh có thể ra đây không?

- Chờ đó! Anh sẽ xuống ngay!

Nói xong Chun lập tức quay sang nhìn Jiro

- được rồi không cần nói nhiều, mình sẽ canh thay cho. Cậu đi đi! Có lẽ Dason cũng sắp tới....

Chun cúi cảm ơn Jiro rồi lập tức cầm lấy áo khoác chạy ngay xuống cửa bệnh viện. Ella gấp máy và nhìn đồng hồ thừa biết là Dason sắp tới nên cô cố tình đứng hơi xa ở phía đầu cổng bệnh viện 1 tỷ. Và cô biết sắp tới mình sẽ phải làm gì....

Dason đang lái xe tiến vào cổng bệnh viện chợt anh thắng gấp khi nhìn thấy 1 bóng người. Anh vội lao xuống xe chạy về phía bóng đáng đó

- em làm gì ở đây vậy? – Dason nhìn Ella rồi liếc về phía bệnh viện nghi ngờ

- em... ách xì ...em....ách xì... - Ella xoa 2 tay vào nhau và đưa tay vào túi tìm khăn tay

Dason vội rút khăn tay mình ra đưa cho cô

- em chờ Chun à? Sao hán dám để em bị lạnh hả? – giọng Dason rít lên

- phải.... – Ella cầm lấy khăn tay Dason và “vô tình” **ng vào tay anh rồi cuối đầu thì thầm -anh ấy không chu đáo bằng anh....

- Ella.....

Dason nhìn cô thoáng chốc sững sờ nhưng Ella chỉ ngẩng lên nhìn anh rồi vội quay mặt đi chỗ khác. đưa khăn tay trả lại cho Dason, Ella lắc đầu

- tất cả là dĩ vãng rồi, em không nên nghĩ tới nó nữa....

- anh vẫn yêu em!

..... Dason có nằm mơ cũng không nghĩ bây giờ anh có thể nắm lấy tay Ella trong tay anh. Nhẹ nâng tay sờ vào gò má đang lạnh buốt của Ella, Dason thấy lòng bồi hồi. chợt Ella xô anh ra và lắc đầu

- em không thể để Chun hiểu lầm....

Dason nhìn cô thoáng chút thất vọng. anh vừa mới có Ella trong khoảnh khắc nhưng giờ lại trở về với thực tại. thực không cam lòng tí nào! Dason mím môi nén hơi thở bực bội của mình. anh siết chặt lấy Ella trong tay nhìn cô toé lửa gầm gừ

- lại là Chun! Em không thể nào bỏ hán sao?

Rồi anh hôn mạnh vào môi Ella. môi anh bắt lấy môi cô 1 cách ngẫu nhiên và mặc cho Ella chống cự.

“bóp!”

Có ai đó đã kéo anh ra và giáng 1 cú đấm vào mặt anh. Dason té xuống đất nhưng anh nhanh chóng lấy lại thăng bằng và đứng lên. Là Chun! Chính là anh! Kẻ đáng ghét chuyên phá bình trong mắt Dason.

- không ai có thể bắt Ella làm bất cứ chuyện gì cô ấy không thích! Anh nghe rõ chưa? – Chun rít lên

- im đi! – Dason nhào tới túm chặt lấy cổ áo Chun – mày có tư cách gì nói với tao? Ella là của tao! Là người yêu của tao

“bóp!”

Dason đã đấm vào 1 bên má Chun 1 cú đấm mạnh bằng tất cả sự giận dữ của mình. Nếu phải quyết đấu để có được Ella chắc anh cũng chẳng ngại ngừng gì mà không thử sức. Chun đưa tay chùi vết máu nơi khoé môi, quắc mắt giận điên người nhìn Dason rồi anh lại lao vào. 2 người quần lấy nhau như 2 con hổ say mùi máu và đang bị xâm chiếm lãnh thổ.

- tất cả ngừng lại hết đi! – Ella hét lên làm Chun và Dason giật mình – nếu 2 người thực sự vì em thì đừng làm như vậy nữa.

- Ella...anh chỉ muốn – Dason bước lại gần Ella

Nhưng Chun đã nắm lấy cổ áo Dason và thúc 1 cú vào bụng Dason rồi quăng anh sang 1 bên. Bước lại gần cởi áo khoác mặc vào cho Ella, Chun đưa cô vào xe rồi bỏ đi mặc cho Dason đang giận dữ hét lên bên đường.

Có 1 bóng đen nhẹ đu người xuống dọc theo bức tường của bệnh viện, bún người từng nấc nhỏ, Hebe trượt xuống tới cửa sổ phòng Nghị sỹ Lin. Lấy trong túi áo đồ nghề chiếc máy khoan kính nhỏ, Hebe nhẹ đặt nó áp vào cửa kính, xoay nhẹ 3 vòng và rút ra đi kèm với 1 mảnh kính tròn đã được khoan thủng. Luồn bàn tay khéo léo vào trong, Hebe bật chốt cửa sổ và kéo nó ra không 1 chút tiếng động. Cô uốn cong người để nhảy vào trong và đáp xuống đất trong im lặng, Hebe bước từng bước cẩn trọng tới gần con mồi, rút ra 1 ống kim cẩn thận tiêm nhẹ vào ống truyền dịch. Sau khi rút ống kim ra khỏi, Hebe cúi người xuống thì thắm vào tai ông nghị sỹ Lin đang say ngủ

- kỳ này thì tôi dành cho ông 1 loại thuốc thử mới – Hebe cười thật ác – hãy an tâm nó sẽ không để ông chết liền đâu!

Nghे tiếng nói bên tai, ông nghị sỹ giật mình mở mắt và bắt gặp ánh mắt đáng sợ của Hebe. Ông hoảng sợ tính kêu lên nhưng Hebe đã bịt chặt miệng của ông lại và lắc đầu nhìn ông

- ngoan nào – Hebe cười đắc ý – đừng có hoảng sợ như thế! Cứ từ từ thôi, 1 lát nữa ông sẽ không còn cơ hội để la đâu!

- Ừ...ừ.... – tên nghị sỹ sợ chết hoảng hồn quơ quào lia lịa, ánh mắt như van xin

Hebe chỉ nhếch mép cười khinh bỉ và giữ chặt lấy miệng hắn trong lúc hắn càng ngày càng chìm vào trong vô thức....

Jiro ngồi ngáp dài trong hành lang bệnh viện vắng ngắt. thật là chán nản khi chẳng có lấy 1 người ngồi đây nói chuyện với anh..... Jiro nhồm dậy và đi tới góc hành lang mua 1 ly café cho tỉnh táo hơn “không biết giờ này cô ấy đang làm gì?...” Jiro vừa cầm ly café vừa uống vừa suy nghĩ, anh tính ngồi xuống nhưng hình như anh nghe có tiếng động trong phòng... nhúm mày suy nghĩ. Anh cẩn thận bước tới bên cánh cửa, đặt tay lên nắm cửa.... Hebe cũng nghe có tiếng chân nên cô vội phóng ra khỏi giường, ép mình nép theo bức tường. Rút khẩu súng ra, cô nhẹ nhàng lên đạn và nín thở hồi hộp chờ Jiro bước vào... Jiro xoay nhẹ nắm cửa, đẩy nhẹ vào trong và đưa tay ra sau rút súng....

15. Chương 15

-Jiro! – có tiếng gọi anh

Jiro quay lại thì nhận ra Selina đang đứng đó với 1 túi đồ ăn trên tay. Cô mỉm cười thật tươi, giơ túi đồ ăn lên

-còn đứng đó làm gì mà không lại xách phụ tôi?

Ngần ngừng giây lát nhìn vào trong rồi anh đóng cửa lại và bước về phía Selina. “phù! May mà Selina xuất hiện kịp thời...nếu không chắc phải có cuộc đọ súng rồi!” Hebe thở phào nhẹ nhõm và tiến về phía cửa sổ để thoát ra ngoài.

Selina ngồi xuống bên cạnh Jiro, nhìn bâng quơ khắp hành lang

-Dason đâu mà anh ngồi đây 1 mình?

-...chưa bao giờ thấy cậu ấy đi trễ - Jiro nhìn đồng hồ thắc mắc – cái gì níu chân cậu ấy vậy nhỉ?

-Anh dùng đồ ăn đi – Selina lấy ra 1 chiếc bánh nóng mời anh – tôi phải đi về Bình Đông mới mua được món đặc sản này đó!

Jiro nhìn Selina ngạc nhiên không thốt nên lời. anh thật sự không thể hiểu nổi cô. Nếu không thích anh sao còn tốt với anh như thế? Còn nếu yêu anh...sao cô cứ lạnh lùng? Anh cầm lấy chiếc bánh cuối xuống thở dài. Selina nhíu mày khi thấy phản ứng của anh

-anh không thích món này?

-Không!

-Vậy sao anh thử dài?

-Selina.... – Jiro để chiếc bánh xuống – tôi không thể qua đường khi đèn chưa có tín hiệu nhưng nếu tôi đã đến giữa đường rồi mà xe lại chạy thì tôi sẽ chết mất.

-Vậy anh dừng sang bên kia đường – Selina nhìn sang chỗ khác – không ai có thể đứng ở 2 bên đường cùng 1 lúc và tôi cũng không muốn băng ra giữa đường...tôi sợ...

-Em sợ cái gì? – Jiro siết chặt vai Selina

-Sợ...người khác sẽ tổn thương vì mình... thật ra....

“reng...reng.....”

Tiếng điện thoại cắt ngang tâm trạng của 2 người. Selina vội bật máy lên

-alo

-chị Selina, bé Alan buồn ngủ quá! Sao chị chưa về ru bé Alan ngủ? – giọng Alan nhõng nhẽo

-em biết rồi – Selina cười trong điện thoại vỗ về Alan – em sẽ về ngay!

Selina cúp máy rồi đứng dậy mặc áo khoác vào. Cô bước đi vài bước rồi chợt quay lại nhìn Jiro

-em không thể sang bên kia đường vì bên này mới chính là nhà em! Tạm biệt anh!

Nói rồi cô vẫy tay với Jiro. Nhìn theo bóng Selina khuất hành lang, Jiro biết mình không thể đuổi theo mà giữ cô ấy lại. Selina nói đúng! Bên kia mới là nhà cô.... Anh mãi chỉ là kẻ bên này đường đứng nhìn theo mà thôi!

2 tuần sau

-các cậu làm việc như thế à? – giọng Tổng thanh tra Yang hét lên – cái gì mà người nổi trội hả? canh có 1 người cũng không xong! Các người xem bây giờ ngài Lin như thế nào hả? HẢ?

Ông Tổng thanh tra hét lớn và ném xấp hồ sơ xuống bàn. Bây giờ có làm gì thì cũng đã muộn mất rồi! ngài nghị sỹ Lin chỉ có thể ú ớ chứ chẳng nói được gì. Đầu óc ông ấy vẫn còn tỉnh táo nhưng thà là chết hay điên còn hơn! Vì sao à? Nếu các bạn thấy tình trạng của ông ấy lúc này thì các bạn sẽ biết thế nào là “sống không bằng chết”. Hebe đã “tặng” ông 1 liều thuốc hoá học có tác dụng làm con người câm không thể nói. Mỗi ngày các đốt ngón tay sẽ rụng dần theo thời gian và da thịt thì cắn ra, cách mạch máu phình lên thấy rõ chỉ chờ dịp sẽ nổ tung và máu sẽ chảy ra từ các kẽ móng tay móng chân. Vào buổi trưa và buổi tối ông sẽ cảm thấy đau đầu như búa bổ, 2 mắt cứ lồi ra, ông đau đớn nhưng cũng chẳng có tay để mà xoa dịu nó..... da thịt “con mồi” tróc lở ra từng ngày nhưng các bác sĩ đành bó tay vì không biết ông trúng độc gì

-“Sống còn” lợi hại đến thế sao? – ông Yang hét lớn – cả cái sở cảnh sát này chẳng thể làm gì được à? Dason, cậu nói xem!

-..... – Dason im lặng, anh không thể buộc tội Ella vì anh nghĩ định không phải là cô

-Chun! Cậu được huấn luyện bao lâu rồi mà vẫn không thể làm gì à? Tôi không cần biết đó là ca trực của ai, tôi chỉ muốn có bản báo cáo nộp ngay trưa nay!

Ông Thanh tra Yang tức giận bỏ đi ra ngoài và đóng mạnh cánh cửa lại. mọi người nhìn nhau trong im lặng mãi cho tới khi Dason lên tiếng

-cậu hãy tránh xa cô ấy ra!

-cậu mới là người cần phải tránh xa cô ấy! – Chun gần giọng

-muốn thách đấu không? – Dason khiêu khích

-ở đâu?

-Thôi ngay đi! – Jiro lên tiếng – bây giờ còn có tâm trí mà cãi việc này à? Chúng ta lại thua “Hell Angel” nữa rồi.

Dason vẫn không rời mắt khỏi Chun

-thách đấu là ai bắt được “Hell Angel” trước hay có manh mối của “Hell Angel” sẽ là người thắng cuộc và sẽ có Ella! – Dason cười khiêu khích

-ok!

“cốc..cốc....”

-vào đi! – Dason ngẩn đầu lên

Là Angela bước vào. Cô ngồi xuống chiếc ghế trước mặt anh, nhìn anh bằng ánh mắt khác thường

-cô cần gì? – giọng Dason có chút bực bội

-hợp tác cùng có lợi! – Angela cười gian trá – em biết là anh và Chun cùng thích 1 cô gái ha...ha...nếu bây giờ có thêm 1 người xuất hiện nữa có phải tốt hơn không?

Nhúu mày Dason nghĩ xem Angela có ý gì khi nói thế

-anh và Ella còn Chun là của em, ok?

Dason nhếch mép cười cười với Angela, bây giờ thì anh hiểu rồi. cô nàng Angela này muốn Chun, vậy cũng tốt thôi!

-em có kế hoạch gì giúp anh tìm được “Hell Angel” à?

-Vậy thì không! – Angela nhún vai – nhưng em có thể giúp anh tạo ra hiểu lầm và chia rẽ 2 người đó...anh nên tranh thủ thời gian đó mà làm việc và an ủi Ella của anh ha..ha.... – Angela vừa nói vừa xoa vào ngực anh

-Được! – Dason cười đắc ý, nắm lấy tay Angela kéo lại gần mình và nện vào cằm cô – hợp tác 2 bên cùng có lợi!

Hôm nay là cuối tuần, Selina đưa Alan đến công viên Disneyland chơi. Xem ra anh có vẻ vui thích lắm vì suốt từ sáng đến giờ anh chạy nhảy liên tục. tham gia hết các trò chơi thậm chí có trò anh còn chơi tới 2-3 lần, điển hình như là trò tàu lượn siêu tốc, nó làm Selina xây xẩm cả mặt mày vậy mà Alan lại thích thú la hét um sùm. Vừa đặt chân xuống đất, Selina đã vội tìm lấy 1 chỗ ngồi để ổn định trạng thái cân bằng. nghỉ ngơi 1 lúc, Selina ngẩn đầu lên

-anh có muốn.... Alan? Alan? – Selina không thấy Alan đâu, cô hốt hoảng kêu lên

đứng bật dậy khỏi chỗ ngồi, Selina đảo dác dòm xung quanh và kêu tên anh thật lớn tiếng

-Alan? Alan? Anh ở đâu vậy? Alan?

“trời ạ! Mình thật sơ ý quá! Mình không thể để mất anh ấy như vậy được!”

-hù! – có ai đó nhảy tới ôm lấy Selina từ sau lưng và bịt mắt cô lại

Selina giật mình tỉnh ra 1 đòn Judo vật ngã đối thủ nhưng cô sức nhận ra giọng quen thuộc này là của Alan. Cô vội nắm chặt tay anh gỡ ra và quay lại

-cho chị nè! – Alan đưa 1 chai nước lạnh áp vào má cô – chị uống vào 1 tý là đỡ ngay!

-Alan! Anh làm em sợ quá – Selina lau mồ hôi trên trán anh – anh muốn mua nước thì kêu em đi mua cho.
-Bé Alan làm chị sợ hả? vậy lần sau bé xin phép chị rồi mới đi nha – Alan cười về hối lỗi – xin lỗi chị Selina!
-Alan.....

Selina ngáp ngừng gọi tên anh rồi chợt cô ôm lấy anh thật chặt, mặt cô dụi vào ngực anh

-không cần xin lỗi em! Chỉ là em lo cho anh quá! Nếu anh có bề gì thì em thật có lỗi với anh và cả gia đình anh.... Alan, em mới chính là người có lỗi!

Alan đứng đó nghe mà không hiểu chị Selina đang nói gì. Phản ứng tự nhiên của “cậu bé” Alan là vuốt tóc và vỗ vỗ vào vai Selina

-chị Selina ngoan, chị Selina là người lớn nên chị Selina không được khóc nhé! Để pé Alan đi mua kem cho chị Selina ăn!

Selina phì cười, gật đầu đồng ý nhưng cô vẫn nắm lấy tay Alan và đi theo anh. Cô không thể rời mắt khỏi anh được, như thế không an toàn tí nào! Và cách đó không xa có 1 người đang đứng nhìn cả 2 người. Người đó mím môi 1 tý và quyết định thực hiện suy nghĩ của mình – băng qua đường dù là có tín hiệu hay không!

16. Chương 16

Alan 1 tay cầm que kem măm măm đến dính đầy ra quần áo còn 1 tay thì nắm lấy tay Selina lôi cô về phía khu vui chơi. Anh đang mê nheo đôi mắt chơi trò đu quay! Selina bây giờ đang chóng mặt, cô cố gắng lắm mới nở được nụ cười với anh, bây giờ còn phải đi đu quay nữa hả? chết mất thôi!

- Alan, hay là chúng mình đi ăn trưa được không? – Selina dỗ ngọt

- ừ chịu! Alan muốn chơi tiếp cơ! – Alan lắc đầu quây quây – chơi đu quay đi!

Selina nhăn nhó đang không biết làm sao thì có người bước tới với bông kẹo trên tay

- anh chơi với Alan nhá! Chị Selina mệt rồi để chị Selina nghỉ tý đi

- ji...Jiro! – Selina ngạc nhiên kêu lên – anh làm gì ở đây?

- Tự ý đi sang đường bất chấp hậu quả - Jiro cười nheo mắt với Selina rồi dẫn Alan lên đu quay chơi

“anh ta điên rồi! nếu anh ta thật sự cứ thế này chẳng phải mọi chuyện càng rối rắm hơn sao? 1 mình Ella dính vào cảnh sát là đủ lắm rồi, mình không muốn thế luôn đâu! Cần làm cho anh ta từ bỏ ý nghĩ điên rồ này mới được.” Selina rầu rĩ ngó theo bóng Alan và Jiro trên đu quay.

Ngồi nhắm mắt chờ đợi 1 tý, có ai đó vừa chạm tay vào gò má mình, Selina nghĩ đó là Alan nên cô nắm lấy tay anh dụi dụi má mình vào đó

- sao anh xuống nhanh thế?

- Anh không phải là Alan – giọng Jiro vang lên làm Selina giật mình mở mắt ra

Cô vội buông tay anh ra và đỏ bừng cả mặt. Jiro nhận thấy tất cả thái độ của Selina, anh phì cười vỗ vào vai cô

- an tâm! Anh không hiểu làm đâu, anh biết là em muốn hỏi Alan phải không?

Selina gật đầu, cô sực nhớ tới Alan nên lại ngẩn đầu lên

- anh ấy đâu?

- Chị Selina, em đây – Alan trôi lên từ đằng sau chiếc ghế, ôm lấy cổ Selina – tuần sau em mời anh Jiro tới dự sinh nhật em được không?

- - Selina nhìn Jiro ngụ ý muốn từ chối

- Em không muốn tiếp anh cũng phải cho Alan 1 người bạn chứ, ok?

- Ok! – Selina chán nản gật đầu, lý do vì Alan thì cô không thể từ chối.

Và kẻ còn lại thì đang mỉm cười thích thú “vậy là tiến 1 bước nữa gần em rồi nhé!”

Ella và Chun dạo quanh mấy khu mua đồ chơi cho con nít trong siêu thị. Ella nghĩ mãi mà cũng không biết nên mua gì cho Alan, cô nhíu mày trước 1 cửa hàng toàn đồ chơi

- em nên mua cái nào đây?

-

- Con trai các anh thường thích chơi cái gì?

-

Vẫn không có tiếng trả lời từ phía Chun. Ella ngẩn đầu lên bắt gặp cái nhíu mày suy nghĩ của anh. Cô bật cười và lấy tay vẫy vẫy trước mặt anh

- gì vậy? – Chun giật mình

- em đang xua đuổi bớt đám mây đen trong công việc của anh nè – Ella bông đùa – ngài Wu Chun siêng năng thế không sợ cô Ella Chen giận à?

- Ella – Chun cười, kéo cô vào trong tay mình – anh biết là em không như thế! Chỉ là dạo này anh có nhiều việc quá

- Anh có muốn chia sẻ cùng em không? – Ella mở to cặp mắt màu nâu chocolat nhìn anh yêu thương, quan tâm.

-được! – Chun không thể từ chối nó

2 người mua 1 món đồ chơi mới cho Alan và tìm 1 quán café ngồi xuống. nó nằm khuất trong 1 góc khá nhiều cây hoa cảnh, tạo cho anh cảm giác có chút riêng tư

- chuyện gì vậy anh? – Ella ngồi đối diện và nắm lấy 2 bàn tay Chun

- bọn anh đang đau đầu vì 1 nhóm tội phạm, nhóm này rất tinh vi và quỷ quyệt – Chun thở dài rút tay lại cầm lấy ly café – luôn gây án trước mũi bọn anh....nhóm đó tên là “Hell Angel”. Em đi đâu cũng cẩn thận đấy, bọn này giết người không biết thương xót đâu! Đây là bọn vô nhân tính và tàn ác!

Ella đang uống ly nước ngọt nghe anh nói như thế mém tý nữa cô đã phun nước ra ngoài. Ella đặt ly nước xuống nhìn anh

- chắc không ghê như thế chứ?

- Bọn nó là căn bã của xã hội! chuyên đi khủng bố và hại chết người dân vô tội. – Chun nghiêng răng giận dữ – chính bọn nó đã giết chết Ariel...anh nhất định sẽ bắt chúng đền tội! anh sẽ không để bọn chúng nhởn nhơ ngoài vòng pháp luật lâu nữa đâu! Anh sẽ yêu cầu quan toà đem tất cả ra xử bắn....

Ella nhìn anh, cô đang cảm thấy bị tổn thương và đau lòng. Nếu anh cứ hận thù như thế thì làm sao sau này anh có thể đối mặt với thân phận thật sự của cô? Ella cuối mặt xuống nén tiếng thở dài, cô nhìn băng qua cửa sổ....đến bao giờ thì mọi thứ mới trở về đúng chỗ của nó?!

Chun thở ra 1 hơi mạnh để cơn giận xả ra. anh nhìn qua Ella và nhận ra cô đang không vui. Anh vội nở nụ cười và nắm lấy tay cô

- được rồi, đừng nhắc tới chuyện này nữa! – Chun xoa tay Ella – anh thật có lỗi khi nói đến chuyện này làm em buồn!

Ella lắc đầu. Ella muốn bỏ qua và không nghĩ tới nhưng anh càng thể hiện tức giận bao nhiêu, muốn trả thù bao nhiêu thì chỉ càng làm Ella đau lòng hơn bấy nhiêu. Thôi thì anh nghĩ tới Ariel và đừng yêu cô nhiều... để sau này anh không hận cô nhiều thì càng tốt! Ella rút tay ra khỏi tay anh, cầm lấy cây muỗng khuấy khuấy trong ly

- em...giận anh? – Chun hỏi quan tâm

- không! – Ella lắc đầu

- vậy chúng mình nói vụ sinh nhật đi – Chun cố đổi đề tài – anh sẽ đi cùng em chứ? Anh chưa biết 1 người bạn nào của em!

- Không! – Ella đứng dậy cầm lấy túi xách và áo khoác – em sẽ tự đi 1 mình...em hơi bận 1 tý, em về trước đây!...à, anh đừng đến tìm em!

Ella xách túi đồ đi thẳng cố không cho anh nhận ra sự thay đổi trong nét mặt của cô. Chun ngạc nhiên không hiểu tại sao Ella lại như thế.... anh có làm gì sai sao?

Chun gọi điện thoại nhà cho Ella nhưng không ai bắt máy

- có chuyện gì với cô ấy vậy? – Chun lăm bầm khó chịu

ném gối mình xuống giường, Chun lăn tròn trên đó nghĩ tới việc ngày hôm nay. Anh đã làm gì cho Ella giận? Chun nhíu mày 1 tý rồi anh chợt đánh vào đầu mình

- ngốc quá! – Chun ôm lấy đầu rên rĩ – sao lại nhắc Ariel trước mặt Ella chứ! Nhất định là cô ấy nghĩ mình vẫn còn yêu Ariel nên không quan tâm tới cô ấy....

Chun ngồi bật dậy, chụp lấy cái điện thoại và gọi tới nhà Ella lần nữa. Đồng hồ đã điểm 11h đêm

“tít.....tít.....tôi là Ella! hiện không có nhà xin bạn vui lòng để lại tin nhắn sau tiếng bíp! Cảm ơn!”

Chun chắc lưỡi suy nghĩ 1 tý rồi quyết định lên tiếng

- là anh đây Ella! anh không mong là em giận và hiểu lầm ý anh... thực ra chuyện của Ariel đã là quá khứ, thật sự bây giờ anh chỉ nghĩ tới 1 mình em. Nhưng 1 ngày nào anh còn chưa trả thù được cho Ariel, anh sẽ luôn cảm thấy mắc nợ và có lỗi với cô ấy...em có hiểu ý anh không? Nếu em nhận được lời nhắn này hãy gọi lại cho anh! anh yêu em!

Chun cúp máy xuống rồi nằm xuống giường, úp gối vào mặt mình chờ đợi....

Trong lúc ấy, ở ngôi nhà bên kia, Ella đang bó gối ngồi bên cạnh chiếc điện thoại. cô đã nghe hết tất cả những lời của Chun nhưng cô không muốn bắt máy. Nếu anh cứ hiểu lầm cô ít kỷ và nhỏ nhen thì càng tốt....anh bớt yêu cô bao nhiêu thì anh sẽ càng đỡ đau khổ sau này bấy nhiêu. Ella lặng lẽ quệt ngang giọt nước mắt đang chảy dài trên gương mặt mình! bây giờ cô mới thấy xa anh thật là khó khăn!

- Chun! Sao uể oải vậy? – Jiro vỗ vào vai anh

- Đã 1 tuần nay Ella không gặp mình – Chun nằm dài trên mặt bàn – tới trường thì bảo vệ nói là cô ấy không đi làm. Đến nhà thì cô ấy không mở cửa. gọi điện thoại cô ấy cũng không nghe....sao lại như thế chứ?

- Thất tình đau khổ lắm đấy ha..ha..... – Jiro trêu anh – vậy tối nay cậu có muốn tới nhà Selina với mình không?

- Selina? Làm gì? – Chun trả lời khá là thờ ơ

- Mừng sinh nhật chồng cô ấy – Jiro ranh ma trả lời – và tiếp cận thêm 1 bước về phía Selina.

Chun ngẩn đầu nhìn sang Jiro.... “Tên này ngốc còn hơn mình! bao nhiêu cô trong sổ này chết vì hấn mà hấn lại đâm đầu vào ngõ cụt! tình yêu ơi là tình yêu...”

- đi không? – Jiro hỏi

- tình yêu làm kẻ khôn ngoan hoá thành con lừa và con lừa thành kẻ khôn ngoan! – Chun nhún vai đứng dậy mặc áo khoác bước ra ngoài cùng Jiro

all: mình hèm có nói là Jiro là người xấu nhá chỉ vì Jiro nghĩ là Selina sống đau khổ với 1 người chồng điên khùng thôi rồi 1 ngày anh sẽ biết là Selina ko hề đau khổ và mọi người sẽ thấy anh làm thế nào mình ko thích Jiro làm người xấu đau

17. Chương 17

Chun và Jiro dừng xe trước nhà Selina. Cả 2 người trầm trồ nhìn ngôi nhà...mà đúng ra phải gọi là biệt thự nhỏ thì đúng hơn. Jiro mạnh dạn bước tới nhấn chuông cửa trong lúc Chun đang chỉnh trang lại quần áo.

- mời vào! – Selina ra mở cửa vui vẻ

Jiro nhìn cô kinh ngạc. anh cứ nghĩ là hôm nay cô sẽ rất xinh đẹp nhưng xem ra không phải như anh nghĩ. Selina mặc quần jeans và áo thun 1 cách bình thường. tóc đuôi ngựa cột cao, mặt còn lấm lem bánh kem dính cả vào tóc.

- sếp! – Chun phì cười – trong nhà có đại chiến bánh kem à?

- Chun?! – Selina kinh ngạc kêu lên – sao anh lại tới đây?

- ??? sếp không hoan nghênh tôi à? – Chun ngạc nhiên hỏi lại – tôi không thể tới đây sao?

- Không phải.... – Selina ngắc ngứ - mà là....là vì.....

- Thôi được rồi! – Jiro cắt ngang – chúng ta vào thôi!

Selina nhích người sang 1 bên, mở rộng cửa cho cả 2 người vào và đi theo ngay sau họ “sao Chun tới mà không báo trước vậy? bây giờ có cả Hebe và Ella ở đây. Mình phải thật bình tĩnh không thể để bất cứ chuyện gì xảy ra trong tiệc sinh nhật Alan!” Selina bước nhanh tới phía trước vài bước và dẫn họ ra phía hồ bơi – nơi mọi người đang tập trung

quây phá. Chun kinh ngạc đến mức anh không tin vào mắt mình, đưa tay dụi mắt lần nữa...đúng là Ella rồi! chẳng lẽ...người cô ấy nói chính là chồng Selina?!

- Ella! – Chun bước tới sau lưng cô – trái đất này nhỏ quá!

- Anh... - Ella giật mình quay lại và bối rối – anh....sao anh lại ở đây?

- Em và Selina đúng là bạn bè – Chun cười nựng vào má Ella – hỏi câu hỏi cũng y chang nhau

Ella đỏ mặt cuối xuống nhưng hình như có sát khí đâu đây... Ella ngẩng lên bắt gặp ánh mắt phùng phùng lửa của Hebe. Cô khẽ nhúm mày nhìn sang Selina lo lắng nhưng Calvin đã ra hiệu không sao! Anh quay sang nắm lấy tay Hebe

- về thôi! anh còn nhiều công việc ở công ty vào ngày mai

- nhưng em chưa muốn về - Hebe gằn giọng

- anh nói là về! - Calvin nắm chặt tay Hebe kéo xuống

- anh.... – Hebe tức giận quay sang tính kháng cự với anh nhưng bắt gặp ánh mắt nghiêm khắc của Calvin. Anh nghiêng người thì thầm vào tai Hebe.

- em tính làm Selina buồn hả? hay muốn phá huỷ bữa tiệc sinh nhật của Alan? Hay là đánh nhau với Chun ở đây rồi làm cho Ella khó xử?

- em..... – Hebe thở dài

xét cho cùng thì Hebe cũng không thể ra tay giết chết Chun ngay tại đây. Cô biết Alan rất quan trọng với Selina nên cô đành nén giận đứng dậy theo Calvin ra về

- những người đó là ai vậy? – Jiro chỉ vào Calvin và Hebe – em chưa giới thiệu họ

- đây là..... – Selina ngập ngừng

- tôi là Calvin – bạn của Selina lúc ở nước ngoài – anh chỉ sang Hebe – còn đây là thư ký của tôi – Hebe

- tôi là Jiro – bạn đồng nghiệp của Selina – anh hất đầu về phía Chun – đó là Chun – bạn trai của cô gái xinh đẹp tên là Ella!

Hebe nhú mồm lại khi nghe Jiro giới thiệu như thế và cô quắc mắt nhìn Ella

- à...không phải! – Ella lên tiếng – Chun ...chỉ là bạn mình!

Chun đang nở nụ cười nhưng đã vội tắt ngúm! Ella vừa phủ nhận anh! mở to mắt nhìn Ella thật kinh ngạc nhưng cô đã tránh không nhìn anh. Còn Hebe thì lại mỉm cười hài lòng “ ít ra thì cũng phải thế! Ella không được thừa nhận có quan hệ với tên cảnh sát chết tiệt đó. Ella là của tổ chức “Sống còn”! Ella là của mình!”

Calvin nhận thấy bầu không khí có vẻ ngưng đọng quá nên đành lên tiếng phá tan

- thôi xin phép mọi người!

Và anh nắm tay Hebe kéo ra ngoài. Selina bước theo tiễn khách và chỉ còn lại Jiro ngồi chơi với Alan. Chun mím môi nén giận bước lại gần Ella

- vậy là sao?

Nhưng Ella đã phớt lờ, đứng lên và bước tới chỗ Jiro ngồi với Alan

- Alan, mình chơi trò khai quật quà nhé!

- Được đó! – Alan thích thú reo lên – em muốn xem quà!

Chun thở dài thất vọng “vậy là cô ấy vẫn chưa hết giận mình!”. Selina quay trở vào và bắt đầu thu dọn bãi chiến trường của Alan. Ella vội đứng dậy phụ cô bưng đồ vào trong để tránh mặt Chun

- tại sao cậu lại phủ nhận anh ấy? – Selina vừa gọt trái cây vừa hỏi – cậu ngại Hebe à?

- Không phải! – Ella gím nĩa vào – chỉ là mình không muốn anh ấy yêu mình nhiều quá...mình sợ sau này làm anh ấy đau khổ.....

Selina ngẩng đầu lên nhìn Ella lắc đầu không đồng ý

- cần gì tới sau này. Bây giờ cậu cũng đã làm anh ấy đau khổ rồi! – đặt tay lên vai Ella – nên quý trọng những gì đang có nếu không mai một cậu sẽ không còn cơ hội nữa đâu...giống như mình lúc này đây!

- Selina.... – Ella biết cô lại nhớ tới tai nạn của Alan

Selina đã phẩy tay ra hiệu cho Ella đừng nhắc nữa và bưng đĩa trái cây ra ngoài. Ngồi xuống bên cạnh Alan, cô rút khăn tay ra lau miệng cho anh

- chơi này giờ đủ rồi à. Đi tắm rồi thay đồ đi ngủ nhé!

- Không! Bé Alan còn muốn chơi với chị Ella! – Alan chu môi lắc đầu rồi chạy sang khoác tay Ella – mình chơi trốn tìm đi chị!

- Alan không ngoan anh Jiro sẽ mang chị Selina đi đó – Jiro nhìn Alan đe dọa

- ừ... - Alan chạy lại ôm chặt lấy Selina – không cho! Chị Selina không bỏ Alan đâu

- tại sao? – Selina nghiêng đầu nhìn anh

- vì Alan ngoan. Alan không làm chị Selina buồn.

Selina phì cười gỡ tay Alan ra, vỗ nhẹ vào tay anh

- vậy Alan phải đi tắm rồi đi ngủ nha!

Chợt Jiro đứng dậy, đút 2 tay vào túi quần

- mình về thôi! cũng khuya rồi....

- để tôi tiễn mọi người – Selina cười cảm ơn Jiro

đưa mọi người ra tới cửa, Selina chợt nhớ ra khi này cô quên không nhờ Calvin chở Ella về nhà. Bối rồi nhìn sang Ella

- xin lỗi cậu! hay đợi mình 1 tý, mình cho anh Alan ngủ rồi sẽ chở cậu về
- anh và Chun sẽ đưa cô ấy về.... em vào nhà nghỉ đi! – Jiro cắt ngang rồi nhìn Ella – cô không ngại chứ?
- Tôi...không sao! – Ella nhìn sang Selina – cậu mệt cả ngày nay rồi, vào nghỉ đi! Mình sẽ về với họ!
- Cám ơn anh... Jiro! – Selina ngáp ngừng nhìn anh – tôi làm phiền anh quá

Jiro chỉ lắc đầu mỉm cười an ủi Selina. Không lẽ anh lại nói cho cô biết là anh đang đau lòng tới mức nào sao? Đợi cho Selina đóng cửa lại, 3 người lững thững bước về phía xe Jiro.

- cậu về trước đi Jiro! – Chun lạnh lùng lên tiếng

anh bước lên nắm lấy tay Ella kéo xăm xăm đi về phía trước trước khi cả cô và Jiro kịp ngạc nhiên. Jiro nhìn theo 2 người anh khẽ nhún vai rồi leo lên xe mình “mình đã lạ lùng mà 2 người này còn lạ lùng hơn!”

Tới 1 góc quẹo, Ella vùng tay khỏi tay anh. Cô đứng lại xoa cổ tay đang đỏ au của mình nhìn anh tức giận

- anh làm gì thế?
- Cậu này anh hỏi em mới đúng – Chun hét lên và ép chặt Ella vào tường – tại sao em không thừa nhận anh là người yêu của em? Tại sao?
- Vì em chưa bao giờ nhận lời là bạn gái anh – Ella nhìn sang chỗ khác trả lời
- Hãy nhìn anh! – Chun xoay mặt Ella về phía mình – ít ra em cũng phải cho anh biết em giận anh vì chuyện gì chứ. Em có nhận được tin nhắn của anh không?

Ella im lặng nhìn anh. chưa bao giờ cô thấy anh giận dữ như thế.... Cô cúi mặt xuống thở dài rồi mím môi ngẩng lên nhìn anh.

- anh có thể đứng trước mộ Ariel mà nói là anh không còn yêu cô ấy không? Anh chỉ có 1 mình em trong tim anh không? anh yêu em hơn cả Ariel chứ?

Chun sững người nhìn Ella. chuyện này...chuyện này anh chưa bao giờ nghĩ tới....tình yêu của anh dành cho Ariel và Ella khác hẳn nhau làm sao mà anh so sánh được.

- anh không trả lời được phải không? – Ella gạt tay Chun ra – vậy anh đừng làm phiền em!

Ella nói rồi bỏ chạy trong nước mắt. thật là khó khăn khi phải diễn vai 1 cô gái ích kỷ và nhỏ nhen ganh tỵ với cả người đã khuất. cô muốn nói với anh thật là cô chẳng quan tâm nhưng...không được! Ella bỏ chạy thật nhanh, quệt vội những giọt nước mắt đang chảy xuống bờ mặt Chun đang đứng chết lặng ở đó

“phịch”

Chun vội vã chạy tới đỡ lấy Ella dậy - cô vừa vấp phải hòn đá. Để cô dựa vào lòng mình, Chun kiểm tra xem chân Ella có bị gì không? ổng quần cô rách 1 chỗ và máu chảy ra hơi nhiều 1 tý. Anh rút khăn ra lau cho cô và buộc vào vết thương. Ella đẩy anh ra, cố gắng đứng dậy 1 mình nhưng Chun đã níu cô lại. để tay Ella lên vai mình và công cô lên

- bỏ em xuống! – Ella hét lên *****
 - chân em bị chảy máu rồi! – Chun cứ bước về phía trước – em không đau lòng thì cũng nghĩ cho anh với!
 - không liên quan gì tới anh – Ella cựa quậy trên lưng anh – em có thể tự đi về nhà mình!
 - tự đi? – giọng Chun chế giễu – vậy ai vừa mới té? Nếu không liên quan tới anh tại sao em lại khóc hả?
- Ella im lặng trên lưng anh. vậy là anh đã nhìn thấy những giọt nước mắt của cô.... Chun xóc cô lại trên vai. Anh hơi ngoảnh mặt ra sau
- ôm chặt vào kéo té!
 - Không! – Ella buống bình

- Nếu em không nghe anh sẽ công em vào 1 khách sạn và cưỡng bức em! – Chun đe dọa
- Ha...ha.... – Ella bật cười rồi nhéo vào tai anh – đe dọa kiểu gì thế? Cảnh sát đe dọa phạm nhân bằng cách này à?

Chun mỉm cười an tâm “cuối cùng cô ấy cũng cừ lại”

- chỉ với tội phạm đặc biệt như em thôi!

Ella mỉm cười và vòng tay ôm chặt cổ anh. cô ngả đầu lên vai anh. thật ấm áp và êm quá! Vai anh to và nhấp nhô theo từng bước anh đi. Xoay nhẹ đầu, Ella ngửi lấy mùi hương trên cơ thể anh. Cô nhận ra mình nhớ nó da diết, nhớ nó đến cồn cào...không bao giờ là quá đủ những giây phút ở bên anh!

18. Chương 18

Jiro khó khăn đi qua đi lại trước cửa phòng làm việc của Selina. Anh...mà thật ra anh muốn xem cô có phản ứng như thế nào trước thái độ của anh trong những ngày gần đây. Nếu có còn 1 cơ hội, anh nhất định sẽ ko bỏ lỡ....

- Jiro? Anh làm gì ở đây?
- Anh muốn chờ em.... – Jiro cười thật tươi
- Có chuyện gì cần em tư vấn?
- À..... phải – Jiro nuốt nước miếng nhìn cô nói dối – anh...à mà ko là bạn anh....bạn anh ấy mà....nó có 1 chuyện nghĩ mãi mà ko thông nên anh tới đây nhờ em nghĩ giúp...chúng mình hẹn nhau ở quán café nào đó để nói được ko?

Selina nhìn anh có chút dò xét và nghi ngờ nhưng rồi Selina cũng gật đầu “dù sao mình cũng cần gặp anh ấy!”

- chiều nay em có cuộc họp lúc 3h....chúng ta có thể gặp nhau lúc 6h tại café Queen – Selina ngần ngừ trả lời rồi vội quay đi.

Jiro đảo muỗng café nhiều lần rồi hít 1 hơi thật sâu trước khi anh bắt đầu câu chuyện của mình

- bạn anh thích 1 cô gái...à mà ko, phải nói là yêu mới đúng ngay từ cái nhìn đầu tiên nhưng cô ấy lại có...chồng rồi. Bạn anh nhiều lần muốn từ bỏ tình yêu ko có hy vọng này nhưng mỗi lần thấy cô ấy khóc bạn anh lại ko thể...nhất là càng lúc hẳn càng nhận ra rằng hẳn ko phải yêu cô ấy chỉ vì cô ấy xinh đẹp mà là vì cái cách cô ấy sống, vì cái cách cô ấy cam chịu bên người chồng và hơn hết là dù cô ấy có từ chối hẳn cách nào thì hẳn cũng ko thể từ bỏ được....
- anh hãy nói bạn anh ngừng lại đi – Selina cắt ngang lời anh – vì nếu bạn anh yêu cô gái đó nhiều như anh ấy nghĩ thì hãy chấp nhận những gì cô ấy chọn và quên cô ấy đi!
- Tại sao? – Jiro hơi chồm người về phía trước
- Vậy bạn anh có chắc là cô ấy đau khổ đồng nghĩa với việc là cô ấy muốn thoát khỏi cuộc sống hiện tại ko? Hay là cô ấy ko hạnh phúc? Ko ai có thể trả lời thay cô ấy được...chỉ có người trong cuộc mới là rõ ràng và biết mình muốn gì.
- Nhưng anh...bạn anh đã thấy những giọt nước mắt của cô ấy – Jiro nhìn xoáy vào mắt Selina – nếu cô ấy hạnh phúc thì tại sao lại thế?
- Cô ấy hạnh phúc theo cái cách của riêng mình – Selina cũng nhìn thẳng vào mắt Jiro đáp trả

Anh quay mặt nhìn ra cửa sổ trong ánh mắt thất vọng tràn trề. Mưa bắt đầu rơi lất phất. Jiro nhìn từng giọt mưa rơi xuống đất, rơi vào lá cây, rơi vào mái hiên nhà vỡ tan và ngấm dần vào mặt đường. anh tự hỏi có phải chẳng tình yêu của anh rồi cũng thế? Dù anh có cố gắng cách nào thì cũng chỉ là hạt mưa thấm

hòa vào lòng đất?.....ko có chút gì đọng lại trên cành bông hoa Selina sao? Anh mạnh dạn 1 lần nữa nắm chặt lấy bàn tay Selina

- nhưng anh đã lỡ băng qua đường rồi. anh ko thể mà anh cũng ko muốn quay lại. nếu em thật sự chưa từng có cảm giác với anh sao em có lúc lạnh, có lúc lại nồng nàn? Anh là trò chơi hay là cái phao?

- Em đã nói bên này đường mới chính là nhà em....em ko thể chạy ra đường kéo anh vào khi bản thân anh muốn lao ra đó...sao anh cứ phải sang đây khi nhà và mục tiêu của anh là ở bên kia? – Selina không ý thức được những giọt nước mắt bắt đầu rơi mặc dù cô ko hề khóc.

- Vì bên kia mới chính là hạnh phúc anh tìm kiếm.... – anh áp lòng bàn tay đang run rẩy của Selina vào má anh và dịu dàng hôn vào nó

- Đứng... - Selina cố gắng rút tay nhưng chỉ làm anh nắm chặt nó hơn – anh ko biết anh đang làm gì đâu Jiro. Có 1 lúc anh biết em là con người như thế nào anh sẽ hối hận vì đã trao nhầm tình cảm, anh hiểu ko?

- Anh chỉ hỏi em 1 câu hỏi thôi Em thật sự yêu Alan bằng cả trái tim?

..... chỉ là sự im lặng đáp trả lại câu hỏi của Jiro. Anh thoáng nhận ra tim mình vừa nhảy lên 1 nhịp vui mừng khi bản thân Selina lại lưỡng lự ko có câu trả lời. Nhưng rồi Selina đứng lên nhìn vào Jiro 1 cách kiên quyết

- chuyện này ko quan trọng nhưng em chỉ mong anh hiểu là suốt cuộc đời này em phải ở bên cạnh Alan! Chuyện này kết thúc ở đây, mong anh sau này đừng đến làm phiền “vợ chồng” em. Cám ơn vì những gì anh đã làm cho Alan!

Selina cố tình nhấn mạnh 2 chữ “vợ chồng” cho Jiro nghe nhưng cũng là tự nhắc mình là ai. Selina bước ra khỏi café Queen và ngồi vào xe. Cô cố gắng lái thật nhanh về nhà. Dừng xe trước cửa, gục đầu vào volăng, Selina âm thầm rơi những giọt nước mắt

“mình yêu Alan? Hay chỉ là vì trách nhiệm? hay lòng thương hại? mình ở gần Alan từ nhỏ đến lớn, đã quen với việc có anh bên cạnh.....mình bao lâu nay sống chăm sóc anh Alan thế này.....nó chính là 1 thói quen! Ko..... Anh ấy đáng ra đã có 1 gia đình hạnh phúc, vợ đẹp, con thơ và 1 công việc rất tốt...tất cả chỉ là tại mình! Selina, mày có còn là con người nữa ko? Mày tính từ bỏ ân nhân để đi tìm hạnh phúc cho riêng mày sao? Hãy tỉnh lại và bước vào nhà đi, anh ấy đang chờ mày vào để chăm sóc! Nhanh lên nào!”

Selina lau khô những giọt nước mắt, nhìn vào gương tô lại chút son, nở 1 nụ cười thật tươi tắn, Selina bước xuống xe và vào nhà...tiếp tục vở kịch của riêng mình.....

Hôm nay Chun có hẹn đưa Ella đi ăn trưa và cô sẽ đợi anh trước cổng trường. anh hớn hờ thu xếp các tập hồ sơ trên mặt bàn thì có Angela đi vào

- anh đi đâu mà vui thế? – Angela ngạc nhiên

- đón tình yêu của anh đi ăn trưa – Chun huyết sáo

- thế à? Nhưng em...lại có chút việc cần làm nhưng xe em thì hư.... – Angela vờ tỏ vẻ khó xử

- em đi đâu? – Chun liếc nhanh vào đồng hồ - anh sẽ chở em 1 đoạn!

- làm phiền anh quá! – Angela cười với Chun – em ra trước đợi anh nhé!

Đóng cửa phòng Chun lại, Angela nham hiểm lấy điện thoại gọi cho Dason

- Chun sẽ tới trường đón Ella đi ăn, em sẽ cố gắng làm Chun trễ khoảng 15 phút. Anh biết mình nên làm gì không?

- Được rồi con chim non ha...ha.... – Dason cười to trong điện thoại

Ella nhìn từng dòng xe qua lại và nóng ruột nhìn vào đồng hồ. sao Chun lâu thế nhỉ? Anh luôn tới trước chờ cô..... hay anh bị tai nạn? không thể như thế được vì anh là người rất cẩn thận. nhất định là anh bận công việc! nhất định thế!

“kết.....”

1 chiếc xe màu trắng dừng lại trước mặt Ella và người bước ra là.... Dason. Ella khó chịu quay mặt nhìn ra chỗ khác không thèm đếm xỉa đến anh

- anh có chuyện muốn nói với em! – Dason đứng trước mặt cô cười đắc ý

- em không rảnh!

- Thế nếu chuyện liên quan tới “Hell Angel” thì sao?

Đến lúc này thì Ella không thể nào không quay lại. cô thận trọng dò xét xem chuyện anh vừa nói là thật hay là giả..... Dason cười thầm trong bụng “thế là cá đã cắn câu!”

- thế nào? em không muốn biết bọn anh đã mò ra chuyện gì trong vụ ông Lin à? – anh nhìn cô khiêu khích – đi với anh đi nếu em còn muốn chị em của em an toàn!

Ella mím môi suy nghĩ trong giây lát rồi thở dài lấy điện thoại ra gọi cho Chun

- alo

- Chun...em xin lỗi – Ella ngập ngừng – bạn đồng nghiệp muốn mời em đi ăn cùng...chúng ta có thể hẹn dịp khác không?

-bạn đồng nghiệp? – giọng Chun ngạc nhiên

- Uhm....phải!

- Được rồi! chúng ta gặp lại sau! Tạm biệt em!

Ella cúp máy và bước vào xe Dason mà không nhận ra rằng xe Chun chỉ cách xe Dason vài chiếc...đó là lý do vì sao anh lại ngạc nhiên đến thế khi nghe cô bảo là đi ăn cùng bạn đồng nghiệp. “tại sao Ella lại nói dối với mình? cô ấy đang bí mật gặp lại Dason?...ko mình không nên nghĩ như thế! Mình phải tin Ella!” Chun lắc đầu xua đi ý nghĩ không hay về Ella.

“I want to stand with you...”

- alo – Chun bật máy lên trả lời khi thấy số của Angela hiện lên

- em có làm phiền anh không?....

- có chuyện gì vậy?

- bạn em đi ra ngoài rồi...mà giờ này thì lại khó đón xe. Anh có thể ghé đón em 1 tý không?....khi nào anh ăn xong cũng được...

- không! anh sẽ đến giúp em ngay bây giờ

Angela cười nhếch mép “Ella! xem kỳ này cô và Chun làm sao gặp nhau ha...ha...muốn cướp Chun từ tay tôi? Ariel còn không thể thì cô cũng không có cửa đâu ha..ha....”

Để cảm ơn Chun, Angela ngỏ lời muốn mời anh đi ăn trưa khi biết anh đã hủy hẹn. Chun nhún vai chấp nhận lời mời của cô. Dù gì thì anh cũng không có gì để làm trưa nay. Anh và Angela bước vào 1 quán ăn khá là yên tĩnh và thanh lịch. Anh chọn 1 bàn ngay cửa sổ và vô tình....anh nhìn thấy Ella cùng Dason trong 1 góc khuất. anh mím môi tức giận. sao lại như thế, anh đã cố gắng tránh mà cũng vẫn gặp. nén giận, Chun ngồi xuống và quay lưng về phía họ, trong đầu anh lại vang lên “Chun, sao mày không bước tới xem họ làm gì? Quan mình chính đại thì ngồi ăn chung với họ đi! mày sợ à? Sợ cô ấy còn yêu tên Dason hả? mà cũng phải thôi, Ella từng nói mày không phải là người yêu của cô ấy mà!” Chun thở hắt ra 1 hơi thật khó chịu. anh quay mặt nhìn trừng trừng ra đường.

Ella đứng dậy đi ra ngoài rửa tay và khi cô quay vào...có 1 việc đã thu hút sự chú ý của cô. Là Angela và Chun! “anh ấy đang làm gì ở đây? Liệu anh ấy có thấy mình và Dason?” Ella vừa theo đuổi suy nghĩ của mình vừa nhìn về phía đó thì chợt thấy Angela gấp thức ăn vào chén Chun, nhìn anh cười dịu dàng như 1 người vợ hiền chăm sóc chồng. còn Chun...anh cũng đang cười nói rất vui vẻ với Angela. Lòng Ella như thất lại...vậy mà cô cứ lo trưa nay anh sẽ phải ăn cơm 1 mình...và cảm thấy có lỗi với anh....

Chun không thể nào cứ giữ bộ mặt đăm chiêu của mình khi thấy Angela cố gắng làm anh cười. Thôi thì anh đành dẹp bỏ mọi suy nghĩ sang 1 bên. Tối nay anh sẽ tới tìm Ella và nói chuyện với cô sau. Angela như 1 cô em gái trong suy nghĩ của Chun và anh luôn nghĩ như thế. Anh biết tình cảm của Angela và cảm thấy tội nghiệp cho cô nên anh luôn cố gắng làm cho cô vui lòng. Sau khi dùng cơm xong, Chun và Angela ra khỏi chỗ đó nhưng anh vẫn kín đáo liếc về phía chỗ Ella đang ngồi. máu anh đông cứng lại khi thấy tay Ella đang trong tay Dason. “chuyện quái gì đang xảy ra vậy hả? sao em không rút tay lại vậy?” Chun thực sự tức giận và bỏ đi về.

- Ella! – Dason nắm lấy tay cô – đừng rút tay lại! anh chỉ muốn 1 lần cảm nhận lại cảm giác xưa thôi...đúng là anh không tốt với em nhưng không lẽ em không thể cho anh nắm tay em 1 lần sao?

- Anh muốn nói gì thì nói mau đi!

- Anh và Chun đang cá cược nhau xem ai là người tìm ra “Hell Angel” trước....em nghĩ xem là anh hay là nên để Chun? – Dason nhếch mép cười cười

- Anh....

- Đừng ngắt lời anh Ella! – Dason suýt nhẹ Ella và ánh mắt thật gian ác – anh cũng không muốn làm tổn thương hấn đâu chỉ vì hấn cứ bám lấy em nên anh tính cho hấn 1 lần sáng mắt ra. anh đang nghĩ xem hấn sẽ đau khổ vì do anh tìm thấy “Hell Angel” trước hay tự hấn tìm ra được em là hơn ha..ha....em có biết phần thưởng là gì không?

Ella liếc nhìn Dason căm thù. Sao ngày xưa cô có thể yêu con người ích kỷ và thủ đoạn này?

- anh biết là em đang rất tức giận nhưng anh muốn nói cho em biết là anh yêu em nhiều như thế nào...nếu không có tên Chun đó thì có lẽ bây giờ chúng ta đã lại như xưa...

- không có chuyện đó đâu – Ella gằn giọng

- em không còn tý tình cảm nào với anh thật à? Nhưng anh thì có đó và anh sẽ nghĩ ra cách để có em. Em biết đó mới chính là con người anh mà!

- Đồ quái vật! – Ella rít lên và rút tay ra khỏi tay Dason, thuận tay cô tát vào má anh

- Hay lắm! – Dason xoa má mình – anh thích em như thế! Nó kích thích cuộc chơi hơn nhiều ha..ha....dù anh thắng hay anh thua thì Chun cũng không thể nào tiếp tục yêu em.... Vì phần thưởng của cuộc chơi chính là em!

Ella giận dữ tính tát cho Dason thêm vài cái nhưng anh đã chụp tay cô lại và kéo nó lại gần, anh hôn vào lòng bàn tay cô rồi nhìn cô 1 cách thêm thường

- nghĩ kỹ đi Ella, chỉ có anh biết em là ai và bây giờ anh vẫn có thể giúp em...

- được! vậy để tôi nói cho anh nghe – giọng Ella trở nên lạnh lùng – anh có biết tại sao nghị sỹ Lin chết không? nhờ có anh là đồng phạm! anh tưởng tự nhiên tôi đứng đó chờ anh xuất hiện sao? Anh nên quên đi! suốt cả cuộc đời này anh không bao giờ có thể bằng anh ấy.

Dason nhìn Ella trong giây lát rồi anh nhếch mép cười. anh đứng dậy bước qua phía Ella, vòng tay qua cổ Ella và kéo cô áp sát vào lòng anh

- không sao! Nhưng chỉ 1 lần đó anh mắc lừa em thôi nhé...lần sau chính tay anh sẽ bắt em và đem em về nhà. Anh sẽ từ từ mà thưởng thức em theo cái cách mà anh muốn honey à ha..ha....

Dason hôn nhẹ vào tóc Ella rồi buông cô ra. anh bước ra cửa sau khi vẫy tay tạm biệt Ella. cô ngồi lại đó 1 mình mà vẫn chưa khỏi rùng mình. Dason ngày xưa mà cô quen biết giờ đang hoá thành 1 con quỷ dữ và gian trá. Cô nhớ ngày xưa mình đã yêu và tin hấn như thế nào. cô đã từng dệt mộng đẹp về tương lai của

2 người ra sao....và thật may là cô đã không phạm sai lầm đó. Ella lặng lẽ chùi 1 giọt nước mắt vừa trào ra khỏi mắt, cô ưỡ ỏi đứng dậy xách túi bước về nhà. Đường về nhà thật sự quá xa xăm cũng như con đường muốn hướng tới sự bình yên!

19. Chương 19

Anh xoay xoay điện thoại trong tay, lưỡng lự không biết có nên gọi cho Ella không? chuyện sáng nay ở nhà hàng vẫn còn ám ảnh tâm trí anh. tình yêu anh dành cho Ella nhất định là không thua kém Dason.... Anh không biết là ngày xưa Ella và Dason đã yêu nhau như thế nào và giữa 2 người đã xảy ra chuyện gì mà tới mức mỗi lần gặp lại Ella vẫn cảm thấy đau lòng nhưng anh biết, Dason sẽ không từ bỏ Ella. anh giận không phải vì Ella đi với Dason mà là vì cô không thành thực với anh....và vì cô để cho Dason nắm tay. Chun chột giật mình rồi lại phì cười với chính mình. anh vừa nhận ra mình đang ghen! “ha..ha.... Chun ngốc! cuối cùng mày cũng đã nhận ra là mày ghen rồi à? Cái cảm giác đó có khó chịu không hả? mày ghen là chứng tỏ mày đã yêu cô ấy rất nhiều rồi...vậy mày có cần phải chờ thắng cuộc với Dason mới tỏ tình với cô ấy không? nếu như thế thì e rằng cô ấy đã thuộc về hắn mất rồi. mày nên ngỏ lời với cô ấy nhanh thôi!”

“The road is narrow and longwhen eyes meet eyes...”

- alo!

- Là anh đây – giọng nói ồm ập của Chun vang lên – em ngủ rồi à?

- Không....em chỉ đang thắc mắc tại sao anh không tới tìm em... - Ella lau nước mắt và cố tỏ ra giọng bình thường

- Sao hả? nhớ anh à? – Chun trêu cô - mới xa nhau 1 tý đã nhớ anh sao?

-

- Này em không trả lời anh sẽ nghĩ là anh đúng đấy....

- Anh đã đúng.... – giọng Ella lí nhí như gió thoảng qua nhưng cũng đủ làm Chun vui sướng

- Anh....anh... hát ru em ngủ nhé..... – Chun thích thú đề nghị

- Không...em chưa muốn ngủ - Ella từ chối – trưa nay anh đã làm gì?

- Anh đi ăn cùng Angela.

- Angela? Tại sao lại là cô ấy? – thực sự thì không có cô gái nào thích chàng trai của mình đi ăn cùng 1 cô gái dù đó là bạn bè huống chi Ella cảm nhận được cái nhìn của Angela dành cho Chun không phải là thế.

- Em ghen? – Chun lại trêu cô – anh thích như thế ha..ha....

Ella cảm thấy có 1 chút nhẹ nhõm vừa len lên trong lòng cô. Giọng cười và tiếng nói của anh ồm ập quá...chỉ cần biết có anh luôn bên cạnh... Ella sẽ cố gắng làm mọi chuyện vì anh....

- em muốn ngủ - Ella thì thào vào máy – sau khi em ngủ...nhớ hôn em nhé!

- ok! – và Chun bắt đầu 1 bài hát anh còn nhớ trong đầu về tuổi thơ

Ella nhẹ nhàng đặt đầu xuống gối, lim dim thưởng thức giọng hát của anh và đẩy lùi mọi nỗi lo về Dason.... Cô tin tưởng vào tình yêu anh dành cho cô!

Selina cố gắng tránh tiếp xúc với Jiro bằng mọi cách cô có thể. Không gặp, không nghe điện thoại và cả các cuộc họp mà cô phải đi ngang tầng lầu anh làm việc cô cũng từ chối. cô cũng không muốn tiếp anh mỗi khi anh lên tìm cô. Cho đến 1 ngày khi Selina đưa Alan đi ăn dùng bữa tối ở ngoài....

- Alan, anh ăn cái này tốt hơn – Selina chỉ vào món mực nướng

Nhưng Alan cứ lúc lắc đầu và đòi món cua cho bằng được. Selina thở dài chịu thua sự bướng bỉnh của anh.

- ok! – Selina đầu hàng – nhưng coi chừng rất lười nhé. Để em bóc thịt ra rồi mới được ăn, ok?

Alan vui vẻ gật đầu và chống cằm nhìn Selina vui sướng

- chị Selina, sau này em lớn, em sẽ cưới chị làm vợ

- – Selina ngẩn đầu lên nhìn anh kinh ngạc – anh vừa nói gì?

- Pé Alan sẽ cưới chị Selina làm vợ

- Alan..... – Selina xúc động nắm lấy tay anh – bây giờ em đã là vợ anh rồi, anh không nhớ gì sao?.....nhưng cũng không sao, em sẽ dành cả đời này để chăm sóc và chuộc lại mọi lỗi lầm...

- Em nghĩ rằng đó là 1 ý hay? – giọng Jiro vang lên sau lưng

- Anh Jiro! – Alan reo lên vẫy tay với Jiro

Jiro bước tới nhìn xoáy vào mắt Selina

- anh sẽ bước sang bên kia đường....cho tới khi anh chắc rằng cô ấy đang có hạnh phúc với những gì cô ấy đang có.....

Selina thở dài nhìn sang chỗ khác rồi mím môi đứng dậy kéo Alan ra về.

- chị Selina, Alan không muốn – Alan vùng vẫy khỏi tay Selina – em muốn gặp anh Jiro, em muốn anh Jiro.

- Vậy anh không cần em phải không? – cơn giận bùng phát mà Selina không kịp kiềm chế - anh cứ như thế này em sẽ bỏ mặc anh....

Alan hoảng sợ nhìn Selina...chưa bao giờ “cậu nhóc” Alan thấy chị Selina giận dữ đến như thế. Anh im thin thít và bước theo Selina lên xe. Cho xe vào gara, Selina im lặng đi vào phòng đóng cửa lại, cô thả mình lên giường và nhắm mắt lại.... hình ảnh và mọi lời nói của Jiro lại hiện ra trong tâm trí cô...thực sự lúc này cô rất muốn khóc...muốn có 1 bờ vai để tựa vào và an ủi. bao năm qua, cô luôn phải lo toan mọi thứ, có ai biết Selina nghĩ gì và cần gì không? dù thông minh và bản lĩnh tới đâu thì Selina cũng chỉ là 1 cô gái, cô có cảm giác như mình đang lạc vào 1 thế giới đầy sương mù... mỗi ngày Selina ngủ dậy ngồi trước gương và tự hỏi mình là người tốt hay kẻ xấu? cô đang là ai? Và đang làm gì?.....và rồi cô nhận ra....mình không biết gì hết! nước mắt cứ trào ra...tình yêu Jiro dành cho cô thực sự làm cô cảm động, nó thôi thúc và mãnh liệt. mỗi lần nhìn vào mắt anh, Selina lại mơ ước có thể ngã đầu vào ngực và khóc cho thoải mái....

- chị Selina.... – có tiếng Alan rụt rè ngoài cửa – em vào được không?

- có chuyện gì thế? – Selina nhồm dậy khi thấy Alan rụt rè bước vào ôm theo cả cái gối

- chị buồn hả? em ngủ chung với chị cho chị đỡ buồn nha....

Selina nhìn Alan trong phút chốc... dù anh ngớ ngẩn....dù anh không còn là Alan của lúc trước thì Selina biết anh vẫn luôn chăm sóc cô từ trong tiềm thức... vỗ vỗ vào chỗ trống bên cạnh, Selina nhích người sang 1 bên. Alan leo lên giường nằm bên cạnh cô, ôm lấy cô và vỗ về

- bé Selina ngoan và không khóc nhé. Anh Alan ru bé Selina ngủ nào...ngủ đi bé Selina ơi, anh Alan sẽ thức canh không cho ai lại làm phiền em.... – Alan hát bài hát khó hiểu của anh làm Selina phì cười

- anh đang hát cái gì vậy? – Selina ngẩn lên nhìn anh

- bài hát Alan mới sáng tác tặng cho bé Selina. – Alan cười 1 cách ngớ ngẩn

Selina mỉm cười rồi lại rúc đầu vào ngực anh.... hình như lâu rồi cô không ôm anh như thế này. Lâu rồi cô không cảm nhận được Alan theo cái cách riêng của mình.... mùi hương của anh quen thuộc quá nhưng sao tối nay cô lại thấy nó ấm áp và an toàn vô cùng. Vòng tay ra sau lưng Alan, cô kéo mình sát vào anh hơn nữa....1 giấc mơ đang xảy ra chăng? Nhưng dù là gì thì nó cũng quá tuyệt vời.....

Calvin gấp 1 con tôm cho vào chén Hebe trong khi cô nàng vẫn còn đang cau có tức giận. ngó lơ sang chỗ khác, Hebe không thèm đếm xỉa đến thái độ chăm sóc của Calvin

- nhóc con, ăn đi! – Calvin cười

- không ăn! – Hebe bĩu môi

- vậy à? – Calvin nhún vai bình thản – anh ăn 1 mình cũng không sao!

Calvin cuối xuống gấp thức ăn vào chén và xem như chẳng có gì xảy ra. anh ăn 1 cách vô tư mà còn bình phẩm thêm là món này ngon hay không ngon, mặn hay nhạt. anh với tay cầm lấy ly rượu lên nhắm nháp rồi nhìn sang Hebe

- ngon tuyệt! món này uống với rượu vang pháp là số 1 – anh lấy khăn lau miệng rồi đứng dậy bước lên phòng – từ từ thưởng thức nhé!

- AAAAAAAAAAAAA! – Hebe hét lên

- Sao thế tiểu thư Hebe? – Calvin đùa

- Anh làm thế mà coi được à? – Hebe tức giận – cái này gọi là anh chọc tức em thì có.... Anh là người xấu! anh Calvin không thương Hebe....

- Thế em muốn anh làm gì? – Calvin bước trở lại chỗ cũ, khoanh tay trước ngực nhìn cô – năn nỉ em? Anh không phải là người như thế!

- ừ!

Hebe mím môi bỏ đi lên lầu không thèm nhìn Calvin. Anh thực sự làm cô tức giận còn Calvin thì mỉm cười trước thái độ quá trẻ con của cô. Anh biết Hebe từ lúc bé với bản tính kiêu ngạo của cô, nếu anh càng nhân nhượng cô sẽ càng làm tới.... Calvin nhún vai ra hiệu cho người hầu dọn bàn ăn còn mình thì...đi vào bếp.

1 lúc sau “cốc...cốc...”

- đi đi! – Hebe hét lên kèm theo tiếng gối ném vào cánh cửa

nhưng cánh cửa vẫn mở ra và Calvin bước vào với 1 mâm thức ăn. Anh đặt chúng lên bàn rồi bước tới bên cửa sổ bật tung cánh cửa cho gió lùa vào phòng. Anh khoan khoái đút 2 tay vào túi quần rồi quay sang nhìn Hebe

- anh đã làm món mỳ em thích, mau ăn đi!

- không ăn – Hebe bắt đầu tám tít – anh đâu có quan tâm gì tới em...hix...anh chỉ nghĩ tới Ella thôi hix...hix....

Calvin nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh Hebe, rút khăn tay đưa cho cô và để đầu cô dựa vào vai anh, tay anh vỗ vào lên đầu Hebe

- anh biết là em vẫn nghĩ là mình yêu Ella nhưng em phải biết là thời gian hạnh phúc của Ella không biết còn bao lâu. Nếu có thể làm cho em ấy hạnh phúc trọn vẹn trong khoảng thời gian này sao chúng ta lại không làm? Em yêu Ella, ok! Anh chấp nhận nó nhưng em cứ giữ cho riêng mình bí mật đó...rồi 1 ngày em sẽ nhận ra...nó không như những gì em nghĩ.

- Tại sao anh không tiếp tục theo đuổi Ella? – Hebe khịt mũi vào khăn

- Vì anh thích làm anh trai em ấy hơn...vả lại anh còn phải dành thời gian chăm sóc cô bé ngốc nghếch này nữa – Calvin cười và nhéo vào mũi Hebe

- Ừ... - Hebe cười thích thú khoát chặt tay anh – em mà ngốc à? Anh có biết bao nhiêu người xin chết vì tình yêu của em không?

- Anh không quan tâm – Calvin đứng dậy bước đến bên bàn ăn – nhưng nếu em không ăn thì nhất định em sẽ chết.

Le lưỡi trêu Calvin nhưng Hebe cũng ngoan ngoãn ngồi vào bàn ăn thưởng thức tay nghề của Calvin. Trong khi đó Calvin chỉ ngồi nhìn Hebe mỉm cười, anh thấy những giây phút bình yên này thật hiếm hoi và không biết còn bao lâu...kể từ khi hôm qua ba anh đã gọi cho anh về tổ chức. anh không thể cho ai biết là anh đang lo lắng...nhất là Hebe. Tuy ngoài mặt cô lạnh lùng nhưng đó là đối với con môi và những người không quen biết....

20. Chương 20

- Ella....anh muốn hỏi em 1 chuyện – Chun ngập ngừng nhìn Ella
- Sao hả? – cô nheo mắt nghiêng đầu nhìn anh
- Chỉ là...chuyện của Dason....anh có nên hỏi em không?
- - Ella chợt tái mặt “hay là anh ấy đã biết chuyện gì?”, cô nhìn anh lo lắng – ý anh là sao?
-anh thực sự rất tò mò về chuyện của em và Dason lúc trước...nhưng anh lại không muốn làm em buồn nên anh đang tự hỏi có nên chờ cho tới khi em muốn nói không?
- Em sẽ nói khi nào thích hợp, anh tin em chứ?
- Ok!

Ella mỉm cười ngả đầu và ngực anh. cô mơ màng nghĩ tới tương lai nếu 2 người cũng được như thế này thì tốt quá.... Chợt Ella ngồi dậy nhìn Chun

- à phải rồi, hôm nay anh đưa em lên thăm mộ Ariel làm gì thế?
- Anh muốn...muốn.... – mặt Chun đỏ bừng và lúng túng – muốn.....

Ella ngạc nhiên nhìn Chun, chưa bao giờ anh có thái độ như vậy. cô ngẩn ngời ra tròn xoe mắt nhìn anh tò mò. Chun phì cười trước thái độ của Ella, anh kéo cô đứng dậy và đến bên mộ Ariel. tay anh siết chặt tay cô rồi nhìn chăm chú vào bia mộ

- hôm nay trước mộ Ariel – giọng Chun trở nên nghiêm túc – anh muốn nói với cô ấy là anh yêu em, Ella! anh không biết là tình yêu của anh dành cho em và Ariel khác nhau tới mức độ nào nhưng anh có thể chắc với em 1 điều... - Chun nhìn vào mắt Ella – trong lúc này, anh chỉ có mình em trong tim....hãy giúp anh để quá khứ ngủ yên ở nơi nó nên có. Em sẽ làm người yêu của anh chứ?

Ella sững người. Mọi hoạt động trí não của Ella dừng lại khi nghe tới chữ “em sẽ làm người yêu của anh chứ?”....anh...anh đang tỏ tình với cô? Ella biết tim mình đang đập mạnh đến nỗi nó muốn nhảy ra ngoài và khiêu vũ vì vui sướng. mắt cô rưng rưng nước mắt, miệng cô không thốt nên lời. tay Ella siết chặt vào trong tay Chun, cô chỉ nhìn anh cho tới lúc Chun kéo cô vào lòng và hôn vào mắt cô, anh dịu dàng thì thầm bên tai

- chỉ cần em gật đầu hay lắc đầu thôi

vẫn không có tiếng trả lời hay phản ứng gì từ Ella. Chun có cảm giác như Ella đã hoá đá “hay là Ella muốn từ chối mình? chúa ơi....con làm cho cô ấy khó xử?” Chun bối rối ôm lấy gương mặt Ella vào 2 bàn tay mình. anh nhìn vào mắt cô lo lắng

- anh làm em khó xử?

Ella lắc đầu, nước mắt rơi khỏi đôi mắt nâu xinh đẹp

- vậy...anh đã làm gì em không vui?

Ella cũng lắc đầu càng làm Chun lo lắng hơn

- chỉ là em vui mừng quá nên thốt không ra lời – Ella vừa cười vừa khóc – em muốn gật đầu nhưng không hiểu sao cả người em cứ cứng đờ ra....em...em muốn nói cho anh hiểu cảm giác của em nhưng miệng em lại không thể mở ra...em...em...

Ella đang cố giải thích cho Chun hiểu cái cảm giác hạnh phúc mà cô đang cảm nhận nhưng chợt Chun đặt tay lên môi cô ra hiệu cho cô im lặng. Tay anh lần xuống cầm Ella và nâng mặt cô lên, mặt anh cúi xuống và môi anh nhẹ nhàng chạm vào môi Ella. mắt 2 người vẫn tiếp tục nhìn nhau cho tới khi Ella nhắm mắt lại, Chun hiểu là cô đã chấp nhận nụ hôn của anh. môi anh áp chặt vào môi Ella hơn nữa và lưỡi anh trượt vào trong miệng Ella. lưỡi anh bắt lấy lưỡi Ella và ngậm chặt lấy nó 1 cách tham lam không muốn bỏ ra. tay anh siết chặt eo của Ella vào người mình hơn nữa. khi 2 người buông nhau ra, môi Chun vẫn còn náu giữ môi Ella thêm 1 lúc rồi anh mới chịu buông ra. anh nhìn cô tiếc rẻ

- anh thích hôn em lâu hơn 1 tý – giọng Chun có chút trêu đùa làm Ella đỏ mặt vì xấu hổ.

Ella cúi xuống tránh nhìn vào mắt anh. chân Ella dí dí xuống mặt đất còn 2 tay cô đang vẽ những vòng tròn vô nghĩa trên ngực anh. Chun thích thú nắm lấy 2 tay Ella vòng quanh cổ mình rồi anh lại cúi xuống nghiêng vào khuôn mặt Ella trong tay. Trong nắng chiều tà trên đỉnh núi, có 2 người yêu nhau lại tiếp tục trao nhau những nụ hôn tình yêu tuyệt vời.....ngay lúc này họ đều biết con tim mình đang muốn gì và họ để mặc cho cảm xúc của mình thể hiện ra ngoài. Sao phải che dấu khi ta yêu họ?

Calvin bước qua dãy hành lang tối mờ mờ nhờ có chút ánh sáng hiếm hoi rọi qua các khe cửa nhỏ. Đây là 1 nơi bí mật của tổ chức “Sống còn” được xây dựng dưới lòng đất. chỉ những ai có địa vị cao cấp và việc quan trọng mới được vào đây. Calvin thọc 2 tay vào túi quần, sải những bước lạnh lùng về phía cánh cửa gỗ nặng nề để gặp ngài Chủ tịch.

“cốc...cốc....”

- vào đi! – 1 giọng nói uy quyền vang lên

Calvin bước vào và cúi chào 1 cách cung kính trước người đàn ông đó

- hôm nay ta triệu con về vì gần đây ta nghe 1 số chuyện về “Hell Angel”. Đó không phải là sự thật chứ? – ông ấy nhướn mày nhìn Calvin

- thưa ngài Chủ tịch, tôi là người quản lý họ, tôi có thể bảo đảm là không.

- hừm.... – ngài Chủ tịch lãnh đạm rồi ném 1 túi hồ sơ về phía Calvin – vậy đây là cái gì? Con đừng nói là không biết gì nhé!

Calvin mở túi hồ sơ ra, trong đó là hình Selina và Jiro trong quán café, hình Chun cùng Ella. anh mím môi cảm thấy hơi tức giận

- sao ngài lại cho người theo dõi “Hell Angel”?

- ta không có quyền sao? – Chủ tịch liếc mắt về phía Calvin – bắt đầu từ khi nào con để cho thuộc hạ mình tự do yêu đương vậy?

- con xét thấy tới bây giờ “Hell Angel” vẫn làm tốt các nhiệm vụ được giao. – Calvin đặt lại xấp hồ sơ lên bàn – con người thì phải có tình yêu. “Hell Angel” cũng không ngoại lệ. Chỉ cần họ chưa phạm sai lầm gì thì chúng ta không có lý do gì ngăn cấm họ

- được lắm – Chủ tịch gật gù – Calvin Choi bây giờ đối đáp với ta rất bản lĩnh rồi.

- tôi không dám! – Calvin cúi đầu xuống

cả 2 người im lặng nhìn nhau. Có thể nói là họ đang dò xét suy nghĩ đối phương của nhau.

- được rồi – Chủ tịch lên tiếng – việc công ta chỉ muốn hỏi con thể thôi. ta luôn tin tưởng con và “Hell Angel”....nhưng nếu có gì sai sót, ta buộc lòng phải loại bỏ họ, con rõ chứ?

- Vâng! – Calvin lạnh lùng đáp

- Mẹ con nhấn con về thăm nhà – giọng ngài Chủ tịch chợt trở nên hiền lành – đã lâu rồi bà ấy không gặp con....

- Cuối tuần này con sẽ về! – Calvin quay lưng tính bước đi

- Khoan! – Chủ tịch ngăn lại – ta chưa nói hết. ta và mẹ con đã quyết định sẽ cưới vợ cho con trong năm nay, cuối tuần này các cô tiểu thư sẽ được mời đến và con hãy chọn lấy 1 người.

Calvin nhú mày khó chịu. anh quay lại nhìn ba anh nhưng đáp lại anh vẫn là ánh mắt sắc lạnh không phù hợp với giọng nói của 1 người cha tỵ nào.

- đừng làm trái những gì ta bảo! thể thôi! – ngài Chủ tịch ra hiệu cho anh ra ngoài

Calvin cuối chào ông 1 lần nữa và rút lui ra ngoài. Sự khó chịu hiện rõ trên mặt anh, tay anh siết chặt thành 1 nắm đấm. anh bước nhanh vào toilet, nhìn mình trong gương 1 lúc rồi chọt anh đấm thẳng vào tấm gương giải tỏa sự bức tức. Tấm gương vỡ tan thành từng mảnh dưới chân anh.....cùng với máu.

- tại sao lại là tôi? – Calvin rít lên đau khổ – tại sao tôi không phải là con của 1 người bình thường? tại sao? Tại sao?

Sau mỗi lần tại sao Calvin lại tự đấm bàn tay bị thương của anh vào tấm gương vỡ thêm 1 lần. Các vết cắt ứa máu ra thấm đẫm cả áo tay áo anh nhưng không làm anh đau và quan tâm hơn việc anh cảm thấy bị tổn thương như thế nào. Anh lạnh lùng bước vào xe và lái về nhà.

- Calvin! – Hebe hét lên – tay anh bị thương rồi, ai làm anh ra nông nỗi này?

Calvin lắc đầu và đi vào phòng mình đóng mạnh cửa. hiem khi Hebe nhìn thấy anh Calvin giận dữ đến như thế. Cô im lặng đi lấy hộp sơ cấp cứu và bước nhẹ nhàng vào phòng anh. trong phòng tối om vì đèn không mở, chỉ có thứ ánh sáng duy nhất là ánh trăng chiếu vào phòng Calvin mờ mờ qua lớp cửa kính. Hebe nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh anh. Nâng tay anh lên, Hebe lấy bông băng lau máu cho anh thật nhẹ và cẩn thận như chính cô bị thương. Lấy 1 ít thuốc sát trùng Hebe lưỡng lự khi rắc vào vết thương nhưng không có sự rên rỉ hay phản ứng gì từ Calvin. Anh đang gác tay lên trán và vì trong phòng đang tối nên Hebe không biết là anh đang thức hay đang ngủ. Hebe chỉ ngồi đó bên cạnh anh, áp bàn tay đã được băng bó kỹ lưỡng vào gò má mình, cọ cọ nhẹ vào đó như 1 chú mèo con dụi đầu vào bàn tay chủ. Vết thương của Calvin làm cho Hebe cảm thấy đau lòng nhưng còn lý do tại sao thì cô không biết...và cô lý giải nó bằng cách đó là cách anh em chăm sóc cho nhau!

21. Chương 21

Calvin lái chiếc BMW màu xám vào bãi đỗ xe nhà mình mà cảm thấy như đang đến 1 nơi xa lạ. Từ lâu lắm rồi, cái ngày anh bắt đầu gia nhập vào “Sống còn”, anh đã không còn muốn trở về ngôi nhà này. Thật sự bàng hoàng đến sững sốt khi anh phát hiện ra ba mình là ai? Không phải 1 nghị sỹ nổi tiếng với lòng từ tâm và yêu thương mọi người mà là 1 con quỷ, 1 người đứng đầu tổ chức “Sống còn” lớn nhất thế giới ngầm. Anh đau khổ khi nghĩ tới những điều tốt hằng ngày ông luôn tuyên truyền và bắt anh tuân thủ. Anh luôn cố gắng và cố gắng hơn nữa để trở thành 1 người con ngoan hiền, 1 thủ khoa trong trường và không bao giờ làm hoen ố danh tiếng ba mình....nhưng giờ đây những thứ anh biết được chính là ác mộng. Calvin đã không thể quên ngày anh vô tình phát hiện ra căn phòng bí mật....ba anh đang ra lệnh giết 1 ai đó. Calvin cố để không tin vào tai mình nhưng những lời nói đó cứ vang lên xoáy vào tai anh và bắt anh phải nhìn nhận sự thật. Sự thật quá tàn khốc! ba anh không phải là người tốt

- ba – Calvin đau đớn run người nài nỉ – xin ba hãy nói với con tất cả không phải là sự thật

- chẳng có gì là ngạc nhiên – ông thần nhiên – đàn ông muốn làm việc lớn thì phải thủ đoạn. Con đã biết thì ba cũng chẳng cần giấu con. Ba chính là người đứng đầu tổ chức “Sống còn”....

- Tin tốt lành quá! – giọng Calvin lạnh lùng, ánh mắt anh trở nên u tối – vậy bây giờ ba có cần thủ tiêu nhân chứng này không?

- Con điên à? – giọng ba Calvin rít lên – con là con của ba, tại sao ba lại giết con? Nhưng nếu con đã biết sự thật vậy con hãy vào tổ chức và giúp ba

- Ba muốn con làm gì?

- Cánh tay mặt đất lực nhất! – ba Calvin cười hài lòng

- 1 tập thể gia đình “tuyệt vời” – Calvin cười khô khốc và quay lưng bỏ ra ngoài.

Anh dọn ra khỏi nhà ngay sau đó khoảng 1 tuần. Anh trở nên lạnh lùng và xa cách với mọi người 1 cách lạ thường và người đau lòng nhất chính là mẹ anh. Bà đổ bệnh sau nửa năm chứng kiến anh thay đổi thành 1 con người khác nhanh chóng đến bất thường. dù Calvin có thay đổi thế nào thì có 1 việc vẫn không thay đổi. anh yêu mẹ anh! khi thấy bà bệnh đến mơ màng, Calvin khóc và hứa với bà sẽ sống như xưa, vẫn vui

về và sẽ về thăm bà nhưng anh đã không thể nào lại kêu người đàn ông ấy là ba. 1 danh từ mới thay cho cách gọi – ngài Chủ tịch.

Các cô tiểu thư đài các của cách nhà chính sách, của các đại gia giàu có, của các tập đoàn tài chính hùng mạnh lần lượt xuất hiện trong sân nhà Calvin. Tất cả bọn họ không thể phủ nhận 1 điều là rất xinh đẹp, thướt tha, đài cát và sang trọng. Có nằm mơ cũng không ngờ ngài Chủ tịch lại có thể móc nối và mời được rất nhiều cô gái tới cho anh chọn. “suy cho cùng thì...cũng chỉ là cưới và đẻ 1 đứa con....” Calvin nhép mép cười khinh bỉ lẫn cả đau khổ khi nhìn vào các cô gái này “truyền giống...sinh con...tất cả thật vô nghĩa và cô vợ tương lai của mình chỉ là 1 bình hoa di động kết hợp cái máy sinh sản ha..ha....”

- Calvin! – ngài Chủ tịch gọi 1 cách thân mật – đến đây nào con trai!

Calvin miễn cưỡng nở nụ cười thường nhật của anh và bước tới bên cạnh ba mẹ mình

- đây là tiểu thư Penny Lin, con gái của tập đoàn nữ trang Blue Sky.

Calvin cười và bắt tay với cô gái đó. Nhìn anh lúc này ai dám nói là anh đang đau khổ thì quả là 1 sai lầm. Có lẽ do anh diễn xuất quá giỏi nên trên gương mặt anh người ta chỉ có thể đọc được niềm hạnh phúc, sự vui vẻ và vẻ lịch lãm của anh. tuyệt nhiên không có chút phiền muộn trong ánh mắt. Cô gái Penny lập tức bị anh hút mắt hồn ngay từ nụ cười đầu tiên. Cô đỏ bừng mặt khi anh nắm lấy tay cô. Cô lên liếc nhìn anh và nhận ra tim mình đang chực chờ nhảy ra ngoài.

- tôi làm điều gì thất lễ với cô sao, cô Lin? – Calvin khách sáo

- không..... – Penny lí nhí đáp lại

ông Ken Choi – ba Calvin khá hài lòng với thái độ của Calvin và cô gái. Ông mong 2 người tiến triển tới mức mà ông muốn. nghiêng người đến gần Calvin

- ta muốn cô gái này là con dâu. Hãy chăm sóc nó – ba anh thì thầm

nhúm mày trong khoảnh khắc nhưng Calvin vẫn nở nụ cười và mời cô gái đó nhảy. bọn họ tay trong tay, ôm sát và khiêu vũ cùng nhau. “nếu đây là Ella thì tuyệt vời!” bất giác Calvin nghĩ tới Ella “mình ao ước 1 lần có thể cùng em ấy tay trong tay thế này....1 ước mơ quá xa vời khi mình chấp nhận vị trí anh trai Ella. em ấy là 1 cô gái tinh tế và mạnh mẽ. có thể đứng lên sau cơn đau gục ngã nhưng mình thì không. mình đã chấp nhận chọn con đường mà bản thân mình chẳng chút nào yêu thích....1 con cờ vẫn cũng chỉ là 1 con cờ.” mắt anh ánh lên sự đau khổ khi nghĩ tới những chữ cuối cùng.

- hãy cố gắng trong 3 tháng nữa tổ chức 1 đám cưới thật lớn với Penny – ông Ken nhấp 1 ngụm trà

- nếu là cần 1 cái máy đẻ thì cần gì phải là cô gái đó – Calvin châm biếm

- nhưng nó có giọng máu cao quý và trong sạch – ông Ken phớt lờ - và nhà nó cũng rất giàu. Cả 2 đều có lợi

- 1 món hời hả? – Calvin nhép mép cười

- Im ngay! – ông Ken rít lên – đừng có trả lời thế với ta. Con hãy mau hẹn Penny đi dùng cơm ngày mai còn việc đám cưới ta sẽ bàn với cha cô gái đó.

Calvin chột lườm nhìn mẹ anh

- nếu chỉ vì 1 đứa cháu, con sẽ ngủ với cô gái con chọn và sau đó con sẽ mang đứa bé đó về..... con không như ngài Chủ tịch có thể ngủ với bất kỳ cô gái nào!

“xoảng!”

Âm thanh chiếc tách trà va mạnh vào tường vỡ tan văng lên trong không gian im lặng tới kinh người. Không ai có thể đoán được cả 2 người sẽ làm gì khi cả 2 cứ thế ngồi nhìn nhau.

- con đã yêu? – cũng không hẳn là 1 câu hỏi từ phía ông Ken

- không! – Calvin phủ nhận – nhưng con không thích quan hệ với những cô gái con không muốn. phải có cảm giác mạnh mẽ lúc “yêu” nhau mới mau có con được.

Calvin lạnh lùng không chút cảm xúc nào ngược nhìn ông Ken. Ông thở dài, Calvin nói cũng đúng....chuyện này ông không thể bắt Calvin làm theo được.

- được! – ông cau có – nhưng vẫn phải cúi Penny

- không! – Calvin từ chối – hoặc lấy súng bắn chết con đi. Có cháu hoặc không có gì hết!

Calvin nhất quyết lần này anh không thể nhượng bộ ba anh. Anh không thể để 1 cô gái phải đau khổ trở thành 1 cái bóng như mẹ anh. Anh sẽ làm tất cả các điều ông muốn trừ việc này. Anh không thể đối mặt suốt đêm với 1 người vợ mà anh không yêu. Anh cũng chẳng thích “quan hệ” bừa bãi.

- 3 tháng và đổi 1 điều kiện – chốt ông Ken cườì ác ý

- chuyện gì?

- Hãy theo ta.

Ông Ken đưa Calvin tới phòng bí mật và giao cho anh 1 túi hồ sơ cần mật.

- đây là sơ đồ của kho bạc nhà nước. con và “Hell Angel” hãy đến đó lấy cấp thông tin về các mã số series cùng bản kèm in tiền. kỳ này chúng ta sẽ làm 1 vỏ lớn ha....ha....

Suy cho cùng ông Ken quả biết cách trao đổi. cúi con gái nhà Queen Sky cũng chưa chắc giàu bằng tạo ra tiền giả và tung ra thị trường trong khi nhà nước đang xuất hành.... 1 cuộc đổi chác quá lời cho ông. Calvin cầm lấy túi hồ sơ bỏ đi sau khi nhìn ông bằng ánh mắt lạnh nhất mà anh có thể.

Calvin ngồi trầm ngâm trong căn phòng mình. từ lúc bước vào cửa tới bây giờ, anh nhốt mình trong phòng. Anh đang lo lắng...không biết đi tìm cô gái đó ở đâu và làm cô có thai trong 3 tháng nữa?... Calvin cởi áo vest vứt sang 1 bên rồi ngã đầu lên chiếc ghế sofa thở dài.

“cộc..cộc...”

- vào đi!

- anh Calvin – Hebe ngồi xuống bên cạnh anh tò mò – hôm nay thế nào? con gái nhà nào được chọn thế?

Calvin lắc đầu nhắm mắt lại, 2 tay day day trên trán cố xua nỗi lo của mình đi

- sao? Anh kén chọn đến thế à? – Hebe kêu lên ngạc nhiên

- Hebe! – Calvin cầu nhàu – để anh yên được không? ngày mai chúng ta có nhiệm vụ mới...kỳ này rất khó khăn.

Hebe hơi phụng phịu môi nhưng khi nhìn sang gương mặt lo âu của anh, cô biết nhất định là có chuyện quan trọng. Hebe ngả đầu lên ngực anh, tay mân mê môi mình

- nhiệm vụ khó đến thế sao?

- Không...là chuyện khác! nhưng em đừng hỏi – Calvin ngồi dậy – về phòng ngủ đi! anh mệt rồi

Calvin đóng cánh cửa lại sau khi tiễn Hebe ra cửa và để cho Hebe 1 dấu hỏi thật to về sự tò mò. Cô nhún vai “nhất định phải tìm hiểu cho bằng được!”

22. Chương 22

Tắt đèn và bật máy chiếu, Calvin chỉ vào từng khu vực mà đêm qua anh đã thức nghiên cứu rất kỹ.

- chỗ này có rất nhiều cảnh sát canh chừng và luôn có người túc trực 24/24. Bản kèm in tiền rất quan trọng nên chắc chắn kỳ này sẽ gặp nhiều khó khăn. Selina, em sẽ thâm nhập vào hệ thống máy tính và sao chép tất cả dữ liệu, từ series tới cách họ làm tiền và cả thời gian khi nào họ sẽ xuất hành số tiền mang seri đó.

- kỳ này tổ chức làm 1 mẻ lớn – Hebe nghe rằng cưới thích thú

- em và Ella sẽ lo phần đi lấy bản kẽm – Calvin chau mày – cẩn thận đấy! có rất nhiều bẫy.

Ella nhìn Calvin ra dấu hiệu đứng lo lắng nhưng anh lại có linh cảm khá là không tốt. Calvin lắc đầu

- ngày mai Hebe sẽ đi cùng anh tới đó trước với danh nghĩa là tham quan và đầu tư...chúng ta không thể sơ suất.

Hebe nhún mày nhìn Calvin. từ lúc theo anh tới bây giờ, đây là lần đầu cô thấy anh lo lắng đến thế.

- có chuyện gì sao? – Hebe khoanh tay nhìn Calvin dò xét – từ tối qua đến giờ em thấy anh cứ là lạ....

- không! – Calvin phủ nhận – kho bạc nằm cách sở cảnh sát chỉ có 1 ngã tư. chỉ cần chuông báo động thì 5’ sau họ sẽ có mặt.... anh lo cho mấy em. nếu Dason và “Destroy angel” xuất hiện...anh e là tình hình sẽ khác.

- tụi em sẽ cẩn thận – Selina và Ella gật đầu

- kỳ này anh sẽ tham gia cùng các em – Calvin chợt thay đổi quyết định

cả 3 cô gái ngạc nhiên nhìn Calvin nhưng cũng không *****. anh là người mưu trí và rất bình tĩnh, làm nhiệm vụ kỳ này quan trọng, nếu có anh thì phần thắng sẽ nhiều hơn. chỉ riêng mình Hebe cứ cảm thấy anh còn cái gì đó chưa nói ra và cô khó chịu vì điều này.

Calvin thả đầu lên ghế và nhắm mắt lại. anh đang tập trung dồn sức cho kế hoạch kỳ này và muốn quên luôn chuyện còn lại. Calvin bật màn hình điện thoại và dò tên các cô gái trong danh sách. Anh ngao ngán nhìn lên rồi lại nhìn xuống...các cô gái này anh chẳng có cảm giác với 1 ai. Bực mình đến không thể kiềm nén cơn giận, Calvin ném mạnh chiếc điện thoại vào cửa làm nó vỡ tan tành. Anh thở hắt 1 hơi mạnh ra ngoài

- chết tiệt thật! – Calvin cáu bẳn

4 bóng đêm xuất hiện từ toà nhà bên cạnh và men theo con đường hầm vừa được đào xong cách đây mấy ngày. Hebe nâng khẽ viên gạch trên đầu mình, cẩn trọng nhìn chung quanh trước khi leo lên khỏi mặt đất. đẩy viên gạch sang 1 bên, Hebe ra hiệu cho Calvin nâng mình lên để cô búng mình ra khỏi chỗ đó. An toàn chạm chân xuống đất, Hebe đưa tay xuống kéo Selina và Ella lên, sau cùng là Calvin. anh ra hiệu chia làm 2 nhóm để làm nhiệm vụ. anh và Selina đi lên tầng 5 để lấy dữ liệu còn Ella và Hebe xuống tầng hầm để trộm bản kẽm. khi cả Hebe và Ella vừa quay lưng đi chợt Calvin nắm lấy khuỷu tay Ella, ánh mắt anh nhìn cô ngụ ý phải cẩn thận. Ella vỗ vỗ lên tay anh để bảo đảm là sẽ làm tốt mọi việc. anh gật đầu và ra dấu hiệu hẹn gặp lại 2 người tại chỗ này.

Selina và Calvin cắm 1 đầu dây điện vào lỗ điện và chạy máy tính. Trên màn hình hiện lên các hệ thống bảo an của toà nhà. Selina thâm nhập vào đó xóa đi các hình ảnh của bọn họ và cho chạy đoạn phim không người, mọi việc vẫn như thường. đưa ngón tay ra dấu ok, Selina gấp máy tính lại rồi 2 người rón rén theo thang bộ lên tầng 5. căn phòng chứa dữ liệu được khoá bằng mật mã nhận dạng vân tay, đồng tử mắt và mã số. Calvin mở túi lấy ra 1 cái hộp nho nhỏ. Trong đó là cặp tròng mắt nhân tạo, Calvin lấy ra cẩn thận và đeo vào. Selina gỡ nắp hộp mã số điện tử, rút 2 dây điện ra rồi dùng kẹp kẹp chúng lại nối với máy tính. Bật chương trình khởi động dò tìm mã số, các con số lần lượt nhảy lên như bị cuốn vào 1 guồng quay. Chờ khoảng 5’, các con số đầu tiên bắt đầu hiện ra trên màn hình, Selina gật đầu cười giúp Calvin đeo các vân tay giả đã được chuẩn bị cho phù hợp vào đầu ngón tay và áp tay vào vạch kiểm tra. Áp mắt vào máy quét, tia hồng ngoại quét qua 2 lần và đèn đỏ bật tín hiệu với dòng chữ “Accept”. Calvin lùi lại đeo găng tay vào, chờ đợi con số cuối cùng nhảy ra là hoàn tất. Selina thoăn thoắt nhấn các con số bằng bàn tay nhỏ nhắn của mình và cánh cửa từ từ mở ra. 2 người lách nhanh vào trong, căn phòng này Selina và Calvin đã nghiên cứu nhiều lần, đã nhận ra máy chủ nằm ở đâu. Calvin cho 1 chiếc đĩa CD vào máy tính, mở các chương trình search tìm dữ liệu và nhanh chóng load nó về ổ đĩa của mình trong khi Selina tìm vào phần bảo mật, bẻ khoá và đánh cắp series tiền.

Hebe và Ella nhanh nhẹn tới tầng hầm. nó được bảo vệ kiên cố bằng 1 cánh cửa sắt rất dày ít nhất cũng khoảng 50cm. Hebe đặt 1 trái bom nhỏ hẹn giờ vào ổ khoá, nhấn nút khởi động, 2 người lách vào 1 góc chờ

cho trái bom kích hoạt. sau 1 tiếng động nhỏ vang lên, có làn khói bốc ra từ cái lỗ nhỏ trên cánh cửa, Hebe tiến lại gần xoay tay nắm cửa to bằng cái bánh lái. Đẩy cánh cửa vào trong, Hebe đứng nép qua 1 bên trong khi Ella bỏ túi xuống, lấy 1 cái nón chụp tóc lại rồi đi vào bên trong. Đeo mắt kính dò tìm tia hồng ngoại, Ella thấy trong phòng toàn là tia hồng ngoại cảm ứng quét dưới đất, chỉ cần chạm nhẹ vào hệ thống báo động sẽ vang lên. Ella quay lại nhìn Hebe xua tay ra hiệu cho cô dừng vào, Ella lộn thân người theo từng nhịp để tiến lại gần bản kẽm. Tay vừa chạm xuống đất, Ella lại lấy đà búng lên để nhảy sang bước khác, cô lộn nhào người liên tục như 1 cô mèo nhanh nhẹn, cố hết sức để không bị sơ sẩy. nhưng khi đáp đến gần bản kẽm, Ella gặp 1 vấn đề khó khăn khác là nó được đặt trong 1 lồng kính và nó khoá bằng mật mã. Ella nhú mào ra hiệu cho Hebe đẩy máy khoan kính vào nhưng xem ra không khả thi vì lưới tia hồng ngoại nằm khá sát đất và có 2 tầng. Ella nhắm mắt tập trung tư tưởng nhớ xem còn cách nào khác thì chợt nhớ ra khi nãy lúc đi cô còn mang theo máy khoan có gắn mũi bằng kim cương. Ella giơ tay ra hiệu hình viên kim cương, Hebe ngẩng người nhìn cô 1 tý rồi vỗ vào đầu, Hebe gật đầu cúi mở túi tìm chiếc máy khoan. Vài động tác đơn giản, Hebe đã gỡ được mũi khoan và đẩy sát đất vào trong cho Ella. mím môi, Ella dùng sức cầm mũi khoan nhỏ ấn vào khung kính tạo ra âm thanh cọt cọt nghe đến rợn người. Ella canh cắt 1 ô vuông kính vừa với bản kẽm rồi nâng tấm kính đặt sang 1 bên. Thò tay vào trong Ella rút bản kẽm cho vào trong người, cài chặt lại bằng dây an toàn và nhanh chóng nhảy ngược trở ra như lúc đầu cô đi vào. ở lần lộn ngược cuối cùng, chiếc mũi khoan chợt rơi ra khỏi người Ella và....

“cách...cách...”

“eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee”

Mũi khoan vừa rút xuống sàn, chạm vào mảnh lưới điện thì tiếng còi báo động vang lên thật lớn. Ella nhìn Hebe hoảng hốt, bọn họ vội thu dọn đồ nghề và chạy nhanh về đường hầm.

- bọn họ gặp sự cố rồi! – giọng Calvin thì thào – còn bao lâu nữa thì mình xong?
- 15’ -Selina nhăn mặt lo lắng
- Bọn em cứ chạy trước – Calvin mím môi quyết định – khi nào xong anh sẽ chạy sau
- Không được! – Selina lắc đầu – anh nhất định sẽ bị bắt... để lần sau mình quay lại lấy tiếp đi anh!
- Không có cơ hội lần 2 đâu – Calvin rút máy bộ đàm ra – Ella, Hebe, 2 em nghe rõ không?
- Chuyện gì? – Ella trả lời
- Mau chóng rời khỏi toà nhà này, Selina sẽ đến ngay
- Còn anh? – Hebe giật máy bộ đàm xen ngang – anh thì sao?
- Anh sẽ ra sau – Calvin nén tiếng thở dài – tất cả hãy làm theo mệnh lệnh

Ella và Hebe nhìn nhau rồi tắt máy bộ đàm. 2 cô gái có chung 1 suy nghĩ như nhau “tất cả cùng rời khỏi đây!”

23. Chương 23

Khi Calvin thấy ánh đèn pha quét qua cửa sổ thì anh biết là cảnh sát đã bao vây toàn bộ ngôi nhà. Anh rút nhanh đĩa ra khỏi ổ và đưa cho Selina

- đi thôi!

2 người vừa mở cửa phòng ra thì gặp Hebe và Ella vừa bước tới.

- sao các em lại lên đây? – Calvin chau mày không hài lòng
- Tất cả chúng ta cùng đi – giọng Hebe cương quyết

Calvin lắc đầu không ý kiến. bọn họ nhanh chóng rời khỏi tầng 5 bằng đường thang bộ nhưng lại đụng với nhóm của Jiro ở cửa cầu thang

Một trận đấu súng ác liệt diễn ra giữa 2 bên và dĩ nhiên là thông tin này bên Chun và Dason cũng đã biết. Chun và nhóm của Dason lập tức lại tiếp ứng nhưng Dason thì không. Anh biết mình cần làm gì hơn! Hebe bực bội thò tay xuống thắt lưng rút ra 1 trái lựu đạn tính ném về phía Jiro nhưng Selina đã vội cản lại

- không được!

- cần phải nhanh chóng rời khỏi đây!

Ella lo lắng nhìn lên trên khi nhận ra bên Chun cũng đang tiến xuống, cô giắt lấy trái lựu đạn trên tay Hebe ném lên cầu thang phía trên làm sụp bức tường ở đó - 1 cách tạm thời ngăn Chun xuống trợ giúp cho Jiro. Hebe nhìn sang Selina nhíu mày nhưng cô đã tránh ánh mắt Hebe. Calvin vội ra hiệu cho cả nhóm vừa bắn vừa rút vào 1 phòng khác. Calvin bọc hậu phía sau bắn trả cho cả nhóm vào trong và đóng cửa lại. Anh nhìn xung quanh rồi nâng 1 cái ghế chọi vỡ toang cửa sổ.

- nhảy xuống! – Calvin ra lệnh

Anh lấy hết tất cả bom Hebe mang theo đặt lên tường và cửa phòng. Anh buộc dây thừng vào cánh cửa và ném đầu dây còn lại qua cửa sổ

- tất cả chỉ có 3' để nhảy từ đây xuống đất, nhanh lên! – anh nhìn đồng hồ

Selina đu dây nhảy xuống đầu tiên rồi tới Ella và sau cùng là Hebe. Trước khi cô nhảy xuống, cô nhìn Calvin lần nữa

- anh sẽ đi cùng tụi em phải không?

- anh hứa! – Calvin gật đầu

vừa lúc ấy cánh cửa mở tung.

- tất cả chạy không thoát đâu – Jiro nhìn Calvin

- vậy sao? – Calvin bật cười rồi đưa bộ công tắc kích hoạt bom lên cho Jiro thấy – bye bye!

- Tất cả lùi lại

Jiro hét lên nhưng đã trễ, Calvin vừa lộn người ra sau nhảy ra khỏi cửa sổ và ném luôn cả công tắc vào trong sau khi anh đã kích hoạt nó.

“bùm”

1 tiếng nổ thật to làm mọi thứ rung rinh, các mảnh kiếng còn lại trong phòng và mọi vật dụng bắn tung ra khỏi cửa sổ. Bên Jiro khá nhiều người bị sát thương vì chấn động của bom. Calvin lộn người nhảy ra khỏi cửa sổ và trong đà anh lao xuống, anh đưa tay nắm được sợi dây thừng rồi lộn người vào cửa sổ tầng 1 mà trước đó Selina đã phá để nhảy vào. Anh vừa chạm đất thì 3 người đã vây lấy anh

- anh không sao chứ? – Ella lo lắng nhìn anh

- không! Calvin lắc đầu

- anh chảy máu kìa – Hebe cắn môi chỉ vào vết thương nơi vai của anh

1 mảnh kiếng ghim chặt vào vai anh khi nó bị bắn tung ra khỏi cửa sổ tạo ra 1 vết thương sâu hoắm và đang ứa máu ra. Calvin ra hiệu không sao, anh tiến về phía cửa và cẩn thận quan sát chung quanh

- mau tới lối thoát!

Calvin đi đầu rồi tới Selina, Hebe và sau cùng là Ella. khi cả 4 người vừa qua cầu thang tầng 1 thì nhóm của Jiro lại xuất hiện. Jiro ra hiệu cho tất cả nổ súng ép buộc bên Calvin không thể lùi tiếp.

- không cho bọn chuột nhắt này 1 bài học chúng nó cứ cản đường – Hebe gầm lên giận dữ

bộ súng xuống, Hebe chụp ngay bình gaz to gần đó do mấy người thợ hàn đang sửa chữa để lại. Cô quắc mắt giận dữ nhìn lại phía sau

- mọi người đi trước đi, em cho bọn chuột này chết thui rồi sẽ tới ngay.

- Hebe.... – Selina lo lắng nhìn về phía Jiro

Nhưng Calvin và Ella đã lôi Selina vào trong căn phòng có đường hầm. Hebe đứng dậy khỏi chỗ nấp nắm bình ga lên nhìn về phía nhóm Jiro nhếch mép cười

- thưởng thức món mới xem nào – Hebe cười thích thú

rồi cô đưa súng lên bắn thủng 1 lỗ xuyên qua bình. Khí gaz xì ra ngoài nồng nặc mùi lao về phía cảnh sát, Jiro hoảng hốt lùi lại nhưng hơi trễ vì Hebe đã ném vào đó 1 ngọn lửa và....

“bùm”

Mọi thứ nổ tung tan tành, sức mạnh của gaz nổ làm tất cả bật tung lên. Mặt sàn nhà và cả bức tường gần đó tạo nên 1 lỗ trống hoác to lớn. sức ép làm 1 số người phải hộc cả máu ra. Jiro bị 1 mảnh của vỏ bình gaz ghim chặt vào đùi nhưng anh vẫn không thể lùi bước. nhìn lại thấy đồng đội của mình lớp chết, lớp bị thương, anh quyết tâm đuổi theo.

Hebe chạy vào căn phòng có đường hầm thì nhận ra tình hình có chút thay đổi. mọi người đang đứng yên bất động trong phòng và cô nhanh chóng nhận ra lý do vì sao, Calvin đang bị chĩa súng vào đầu

- anh muốn gì? – Ella cau mày

Dason chỉ nhìn cô nhếch mép cười nham hiểm và khi anh chuẩn bị trả lời thì Jiro chạy tới. Hebe lập tức quay người ra phía sau giơ chân đá vào vết thương của Jiro khiến anh phải khụy xuống. Hebe nhanh chóng gạt súng khỏi tay anh và chĩa súng vào đầu anh

- tránh ra! – Hebe lạnh lùng – nếu không tôi sẽ bắn chết hần

Dason cười khinh bỉ vừa nhún vai

- hy sinh vì nhiệm vụ là 1 vinh quang!

Hebe tức giận thật sự vì lo lắng cho Calvin khi thấy mặt anh càng ngày càng tái nhợt đi vì mất máu. Cô mím môi lên cò súng

- thế cũng tốt!

nhưng Selina đã bước ra sau và đập 1 cán súng vào gáy Jiro làm anh ngã lăn ra đất. Hebe quay lại nhìn Selina khó hiểu nhưng cô đã tránh ánh mắt Hebe 1 lần nữa.

- được rồi! – Ella lên tiếng – anh muốn gì nói luôn đi!

- em yêu! – Dason cười 1 cách thoả mãn - anh chỉ chờ có thể thôi! tối mai hãy tới nhà anh!

Ella quắc mắt nhìn Dason giận dữ. Nụ cười đều cáng xuất hiện trên môi anh lúc này thật đáng ghét. Hebe trừng mắt nhìn lại anh rồi hét lên

- không có chuyện đó đâu! Ella, đừng hứa với hần

- anh nghĩ là nhóm của Chun cũng sắp tới rồi... - Dason nhìn đồng hồ nhếch mép 1 cách xác lác

- được! – Ella gật đầu nhanh chóng

Dason mỉm cười rồi lùi ra xa nhưng súng vẫn chĩa về phía Calvin. Anh nhìn Ella như 1 con hổ săn mồi, anh hất đầu ra hiệu cho tất cả mọi người xuống hầm

- tại sao anh lại muốn tôi? – Ella cũng không rời mắt khỏi Dason

- anh nói rồi – Dason cười đều – anh sẽ có cách từ từ thưởng thức em, honey và anh vui vì tối mai anh sẽ có cơ hội đó...

- anh! – Ella nghiêng răng rít lên

- an tâm! – Dason cố tình trêu tức cô bằng cách phớt lờ thái độ của Ella – anh sẽ không cưỡng bức em đâu!

Và anh đẩy Calvin tới cửa hầm, anh nhanh người xoay qua ôm lấy eo Ella kéo về phía anh, hôn phớt lên má cô

- tối nay nhất định anh sẽ mất ngủ vì em.

Ella giận dữ xô Dason ra, chùi tay vào má mình 1 cách kinh tởm Ella nhảy xuống đường hầm và biến mất.

Jiro mơ màng nhưng anh biết anh vẫn nghe được những gì và anh tin là anh không nghe lầm....nhưng đây là 1 bí mật, anh muốn làm rõ nó trước khi công bố. anh tới phòng lưu trữ dữ liệu và điều tra mọi thông tin về Dason nhưng anh cũng gặp không ít khó khăn khi Dason lại nằm trong tập dữ liệu bảo mật. Jiro ngồi trầm ngâm bên máy tính, nhíu mày suy nghĩ về những lời Dason đã nói trước khi anh hoàn toàn rơi vào vô thức... rõ ràng là Dason quen với 1 trong 3 cô sát thủ đó.... Vậy cô gái đó là ai? Em yêu? Từ này không thể nào dành cho 1 cô bạn gái bình thường vậy chỉ có là mối quan hệ rất mật thiết.... Jiro bóp trán suy nghĩ cố nhớ xem Dason có cô bạn gái nào quan hệ gần đây không....nhưng hình như theo anh biết là từ lúc Dason từ Mỹ trở về không hề có bất kỳ mối quan hệ nào.... vậy là Dason đã quen trước đây hoặc là ở Mỹ. Viết ra giấy tất cả suy nghĩ của mình, Jiro cầm nó đọc đi đọc lại như đọc 1 cuốn sách, có mối liên hệ gì đó mà anh cảm thấy khá mơ hồ. Jiro nhìn chung quanh 1 lần nữa...trước khi anh thực sự sử dụng ngón nghề chính của mình mà đã lâu anh không xài tới... dân trên mạng gọi là hacker!

Thâm nhập mạng của sở cảnh sát cũng không phải dễ dàng gì nhưng cũng may Jiro là người trong ngành nên anh biết rất rõ anh cần tiến tới khu vực nào và thâm nhập ra sao.

“bíp...bíp.... Mật mã đã được chấp nhận!”

Dòng chữ hiện lên trên màn hình, Jiro cười 1 cách thích thú như lúc trước anh hay làm. Bàn tay anh thoăn thoắt gõ mã số truy cập của Dason và chỉ cần chờ trong 5’, anh đã có những thứ cần tìm. Down nhanh về máy, Jiro lẩn lặng rút đĩa và rời khỏi văn phòng.

Quảng áo khoác lên ghế, Jiro ném phịch người xuống giường cùng xấp tài liệu về Dason. Anh đọc thật kỹ và nhận ra thật kinh ngạc.... chỉ là 1 khoảng thời gian vào ngành chưa đầy 3 năm, Dason đã phá được 1 địa điểm bí mật của “Sống còn” và còn bắt được rất nhiều tay chân... quả là 1 kỳ tích! Và sau đó không ai hiểu tại sao Dason lại quyết định rời khỏi đây sang Mỹ học rồi lại bất ngờ quay về xin gia nhập vào việc phá “Hell Angel”. Jiro nhíu mày suy nghĩ 1 lát “anh ta thần thánh vậy sao? Hèn chi dám cá với Chun việc tìm ra “Hell Angel”...nhưng tại sao anh ta không nhân dịp đó xin lên làm thanh tra hay 1 viên chức cấp cao hơn mà lại sang Mỹ để huấn luyện thêm? Thật lạ....” vừa ngẫm nghĩ, Jiro vừa với tay lấy chai nước để trên bàn vô tình anh làm đổ nó. Giật mình, Jiro vội gom tài liệu để sang 1 bên, lau dọn chỗ nước chảy nhưng có 1 trang trong số đó làm anh dừng lại.... Jiro cầm tờ giấy lên....

Dason Tang – cảnh sát chống phần tử khủng bố

Gia đình có ba mẹ và 2 em trai.....

Năm 2001 có 1 người bạn gái

Năm 2004 phá được 1 địa điểm “Sống còn” bắt sống 15 người và chạy thoát 3 người.

Năm 2005 sang Mỹ học huấn luyện.....

.....

Jiro lẩm bẩm với chính mình “ 1 người bạn gái....vậy là rõ rồi, cô gái đó chính là người trong “Sống còn” và có thể chính là 1 trong các sát thủ của “Hell Angel” ngày nay...nhưng cô gái đó là ai? Hình như cô gái đó rất căm thù Dason....chỉ cần lần ra cô gái đó mình sẽ tìm ra “Hell Angel”....1 cô gái giữa đời thường sẽ như thế nào mới làm Dason yêu???”

24. Chương 24

Ella y hẹn tới tìm Dason. Cô mím môi nhẩn chuông và đứng chờ trong giây lát thì cánh cửa bật mở. Dason mặc 1 chiếc áo thun màu xanh đậm và chiếc quần jeans ngắn màu trắng. Anh hình như vừa tắm xong nên

vẫn còn vương mùi xà phòng rất thơm 1 cách mạnh mẽ dành cho phái nam. Dason mỉm cười lách người qua cho Ella bước vào. Anh vươn tay luồn qua tóc cô khi cô bước ngang anh và đưa lên mũi ngửi lấy mùi thơm quen thuộc của Ella.

- anh làm gì vậy? – Ella quắc mắt giận dữ nhìn anh

- không! – Dason nhún vai bước trước vài bước tới bên cạnh bàn – anh rất vui vì em đã tới.

- anh muốn gì?

- Dừng 1 bữa tối với anh đổi lấy mạng sống cho bạn em thì có là quá đáng lắm không? – Dason liếc mắt nhìn cô cười cười

Ella bặm môi tránh không trả lời Dason. Bước nhanh tới bàn ăn, cô tính ngồi xuống nhưng Dason đã nín tay Ella lại và hất đầu về phía bàn kính

- có chiếc áo đầm anh đã lựa cho em, hãy mặc vào.

- Không cần thiết! – Ella đẩy tay Dason ra khỏi người mình

- Anh muốn thế - ánh mắt Dason vừa ánh lên vẻ không hài lòng

Ella mím môi liếc Dason 1 cái sắc bén nhưng vẫn bước tới cầm lấy chiếc hộp và đi về phía phòng thay đồ theo hướng anh chỉ. Cô thật không hiểu tại sao anh lại bày nhiều trò như thế làm gì? Bây giờ tình cảm cô dành cho anh đã chết và cô chỉ có thể chấp nhận 1 mình Chun, sao anh còn làm cho cô thêm khó chịu? nhưng chỉ cần qua hết tối nay, cô sẽ không cần gặp Dason 1 lần nữa...suy cho cùng 1 bữa tối cũng chẳng có gì là quá khó! Ella mặc chiếc áo đầm vào cô mới nhận ra nó là 1 chiếc đầm ống màu đen, ôm sát thân hình cô 1 cách hoàn hảo, y như là đặt may cho riêng mình Ella.

Mở cửa bước ra, Ella thấy nhà đã tắt đèn thay vào đó là ánh nến, tiếng nhạc du dương vang lên từ chiếc máy hát đĩa gần đó. Dason mỉm cười cuối người chào Ella và đưa tay ra cho cô

- 1 bản được chứ quý cô?

Ella miễn cưỡng đưa tay ra cho anh và quàng 1 tay vào vai anh nhưng xem ra Dason không hài lòng. Anh mỉm cười lách đầu và kéo Ella ôm sát vào bản thân mình, để tay ôm chặt eo Ella, đầu ngả lên đầu cô, Dason vui sướng thả hồn lâng lâng theo điệu nhạc

- anh luôn nhớ những giây phút này – anh thì thầm vào tai cô – anh muốn ước cho mọi thứ quay lại như xưa, anh lại nâng niu em, dịu em trong từng bản nhạc rồi anh sẽ đưa em vào phòng anh....

Ella bật người ra khỏi người anh nhưng Dason đã giữ chặt lấy eo của cô, anh nhếch mép cười thật gian trá

- anh chưa nói xong, em đừng bỏ chạy....

tay Dason vừa nói vừa lần ngón tay lên cảm Ella rồi xuống cổ, xuống vai cô và vẽ nên những đường vô nghĩa trên ngực Ella. Dason ghì chặt eo cô bằng 1 tay, ánh mắt anh đánh lại

- anh hứa là không cưỡng bức em, hãy tin anh. anh yêu em....

Chợt Dason cười và trước khi Ella kịp phản ứng, anh đã cúi xuống nhanh như chớp cắn vào phần trên ngực Ella 1 vết thật sâu và nghiền chặt nó. Ella giận dữ xô Dason ra và xoay người cho anh 1 cái tát nhưng anh đã chụp lấy tay cô

- anh chỉ nói là không cưỡng bức em chứ có nói là không chia rẽ em và Chun.

Ella nhú mày nhìn Dason lo lắng và trước khi cô kịp phản ứng, chuông cửa nhà Dason đã vang lên. Dason cười 1 cách độc ác và buông Ella ra, anh hất đầu về phía đó và ra hiệu cho Ella ra mở cửa. Sợ hãi và run rẩy, Ella thầm mong đó không phải là như linh tính của cô, những dấu hiệu mà cô đọc được trong mắt Dason....nhưng Ella gần như té xỉu khi đó lại là sự thật.... Chun đang ở trước cửa!

Anh đứng đó trong ngạc nhiên và shock rõ trong mắt anh. thật không thể tin vào mắt mình, đúng là Ella đang ở đây! ở ngay trong nhà Dason. 1 nam 1 nữ trong nhà đang làm gì mà...trên ngực Ella có 1 vết cắn? Chun nhớ lại cuộc gọi của Angela khi cô bảo là vô tình nghe Dason hẹn Ella đến nhà ăn cơm chiều nay.

Anh không tin nhưng anh vẫn muốn đi đến chỉ vì anh lo lắng Dason sẽ gây bất lợi cho Ella...xem ra mọi việc không phải vậy!

- hình như tôi làm phiền 2 người... - Chun lạnh lùng nhìn Ella

- không phải vậy đâu Chun!

Ella lắc đầu tính phân giải với anh nhưng Dason đã từ trong nhà ló đầu ra vòng tay ôm lấy Ella vào mình và vờ ngạc nhiên

- ai vậy em? - Dason ngẩn đầu lên nhìn Chun cười - à...thì ra là cậu...

Chun mím chặt môi giận dữ nhìn cả 2 người. Lúc này đây anh có cảm giác mình như 1 tên ngốc...mà không chính ra là 1 con lừa! Jiro không phải là 1 con lừa mà anh mới là 1

con lừa! Chun quay chân bước nhanh ra khỏi chỗ đó, anh không muốn nhìn thấy bọn họ thêm 1 chút nào. sao Ella có thể trêu đùa tình cảm của anh như thế? Sao có thể làm anh đau khổ như vậy khi anh thật lòng dành tình cảm cho cô? Anh sai sao khi phải làm thế? Tay Chun bóp chặt đến nỗi hằn lên cả những đường gân xanh, anh đang cố cố đè nén nếu không anh đã quay lại đâm vào mặt Dason.

- Chun! Chờ em với! - tiếng của Ella đuổi theo sau anh.

Chun lắc đầu và cố bước nhanh hơn, anh không thể chấp nhận nổi. hình ảnh vết cắn trên ngực Ella còn hơn là cô dùng dao đâm chết anh. Ella đuổi theo Chun và ôm lấy anh từ sau lưng.

- xin anh, Chun! Hãy nghe em giải thích!

- Chuyện gì? - Chun gần giọng

- Em....mọi chuyện không phải vậy..

- Vậy là thế nào? - Chun rút lên quay lại nắm chặt vai Ella - tại sao em ở nhà Dason? Hả? tại sao?

Ella im lặng cắn môi nhìn anh. không thể nào nói vì...em là "Hell Angel"...Ella cố gắng nghĩ ra 1 lý do thật hợp lý nhưng sao cái đầu ngu ngốc của cô lúc này lại tê liệt, không hoạt động 1 chút nào. Ella cứ ậm ừ nhìn anh càng làm Chun nổi đóa lên, anh chỉ tay vào ngực Ella

- vậy còn cái này? Cái này là cái gì? Không phải em tính nói là cũng vô tình? Vô tình Dason ngã và đụng vào đây? Hay Dason cố tình dụ em tới đây rồi ép buộc em? nếu em thực sự muốn quay về với Dason sao em không nói? Anh chưa từng ép buộc em làm điều gì em không thích? Tại sao em lại làm thế với anh?

- Chun!- Ella nắm lấy 2 bàn tay Chun áp vào má cô - anh phải tin em! mọi chuyện không phải vậy...bây giờ em không thể nói cho anh nghe tại sao nhưng nhất định sẽ có lúc em kể với anh.

- Anh không thể - Chun lắc đầu - đã có quá nhiều lần anh tin là em yêu anh và cố lờ đi chuyện em và Dason nhưng lần này thì anh không thể!

Chun rút tay ra khỏi tay Ella và anh quay lưng bỏ đi. nước mắt Ella chảy ra thấm đẫm trên tay anh làm anh muốn vỗ về và ôm lấy cô nhưng ngay lúc này thì không được. anh không thể vượt qua chính mình. anh cần thời gian!

Chun lặng thinh cả buổi sáng không nói gì. Anh chẳng thể tập trung vào công việc nhưng cơn giận trong anh cứ âm ỉ và chực chờ có cơ hội là bùng phát. Anh nghiến răng nén giận và cố gắng nhắm mắt thư giãn trong khi bên cạnh đó là ánh mắt hài lòng và thỏa mãn của Angela. Thực tuyệt vời khi có thể tách họ ra. rồi cô sẽ còn cho Chun thấy Ella có rất nhiều điều xấu. cô biết điều Chun không thể chấp nhận nhất trên cuộc đời này là anh bị phản bội và ai đó lừa dối anh. Chun nhất định sẽ không bao giờ tha thứ cho họ. Angela mỉm cười 1 tý rồi vờ vô tình nhìn sang Jiro

- anh Jiro - Angela kêu lên ngạc nhiên - anh có biết không? đối với người phụ nữ, mỗi tình đầu rất quan trọng, nó không bao giờ tắt...

Jiro ngược mắt lên nhìn cô nhưng không thêm để ý. Anh chỉ muốn biết 1 điều duy nhất – ai là bạn gái cũ của Dason? Anh đã lục tung căn phòng Dason lên nhưng chẳng tìm thấy 1 bức ảnh nào.... biết người mình mong ai mới là người anh cần tìm?

- Họ sẽ không bao giờ quên dù là có 5 hay 10 năm nữa. chỉ tội nghiệp cho những ai là người đến sau và tưởng là mình đã có tình yêu...

- Đủ rồi! – Chun đập mạnh tay lên bàn – em ồn ào quá Angela!

- Sao vậy Chun? – Dason cười đắc thắng bước vào, tay xách theo 1 túi đồ để lên bàn Chun – sao anh lại giận dữ với cô bạn đồng nghiệp bé nhỏ Angela vậy?

Chun quắc mắt giận dữ nhìn Dason. Anh nhướn mày tự hỏi Dason muốn gì

- tôi có chút đồ muốn gửi cho Ella nhưng xem ra nên để anh tự đi thì hơn – Dason phui phui lên vai Chun – đừng tức giận như thế! Xét cho cùng anh là người đến sau, anh làm sao mà đấu lại tôi? Anh nên gặp Ella 1 lần cuối cùng và nói tạm biệt.

Chun đứng phắt dậy túm chặt cổ áo Dason. Mắt anh hằn lên những lần đỏ, anh muốn đâm thẳng vào gương mặt kinh tởm của Dason nhưng Dason đã nắm lấy tay Chun kéo ra

- tôi không trách anh vì tội vô lễ với cấp trên – Dason cười, bước lùi lại – nhưng lần sau thì không như thế nhé – Dason bước ra cửa và chợt quay lại chỉ vào ngực mình – nhớ! Cô ấy là của tôi và bằng chứng thì anh đã thấy!

Dason cười ha hả 1 cách thỏa mãn và rời khỏi chỗ đó. Chun tức giận cầm ngay cái ly đang để trên bàn chọi thẳng vào tường. anh không thể nào nén cơn giận này nổi...nhưng Dason nói cũng là sự thật! anh nhìn xuống túi đồ Dason để lại và nhận ra...đó là áo quần của Ella.....

25. Chương 25

Sau khi Chun tức giận bỏ đi còn Angela thì đuổi theo để an ủi anh. còn lại 1 mình Jiro ngồi lại trong phòng...anh không thể tin nổi với ý nghĩ... Ella là “Hell Angel”.... vì trong khoảnh khắc anh chợt nghĩ tới Selina. Có 1 cái gì đó chợt làm anh nhớ tới cô và anh hy vọng là anh đang suy nghĩ sai lầm. Jiro run tay cầm điện thoại gọi cho Chun, anh muốn xác định 1 lần nữa người con gái anh tìm có đúng là Ella không....

- Chun... - giọng Jiro run run – mình muốn hỏi cậu 1 câu duy nhất thôi...

- Chuyện gì? – Chun xăn giọng

- Ella có phải là người yêu cũ của Dason trước đây không?

- - Chun im lặng rồi đột nhiên anh phát cáu – cậu muốn gì?

- Trả lời đi – Jiro cũng bức bối không kém – phải hay không?

- Phải! cậu vừa lòng chưa? – Chun hét vào máy

Nhưng đầu dây phía bên kia im lặng đến không ngờ. Jiro biết sét vừa đánh ngang tai....nhưng anh tự hỏi bao nhiêu đây chưa đủ biết Selina có phải là trong “Hell Angel” không?...nhưng nếu không là cô sao mọi hành động của cảnh sát “Hell Angel” đều biết hết? và lần ở...ở bệnh viện, nếu Selina không xuất hiện...phải chăng anh đã cứu được ông nghị sỹ?...còn lần rồi ở kho bạc...có phải chính cô cũng đã cứu anh..... Jiro buông điện thoại rớt xuống đất lúc nào anh cũng không hay biết. anh đứng dậy như người mất hồn rời khỏi sở.

Selina về nhà thì lúc trời cũng đã tối. không hiểu sao hôm nay đèn 2 bên đường tự nhiên tắt tối thui, Selina bức bối ngoảnh quanh và cố gắng lái xe thật cẩn thận.

“bộp”

Có 1 bóng người vừa nhảy lên nóc xe làm Selina vội thắng gấp cho kẻ đó văng xuống đường nhưng kẻ đó lại đáp xuống 1 cách nhẹ nhàng. Trong tay hắn là thanh kiếm Nhật dài và sắc bóng. Selina khẽ rùn mình và

tự hỏi là do ai phải tới? cô bấm môi cho xe lùi lại nhưng hấn nhìn cô rồi phóng nhanh về phía nhà làm cô hoảng hốt phải đuổi theo.

Mở cửa xe Selina phóng ra khỏi xe và rút chiếc roi dài của mình vụt về kẻ bí ẩn. cây roi trong tay Selina như 1 con rắn ngoan ngoãn biết nghe lời chủ, nó vươn ra và quấn vào

chân kẻ bí ẩn nhưng hấn đã đứng lại cầm thanh kiếm chặt vào sợi dây. 2 thanh kim loại chạm vào nhau tóe cả lửa và tiếng rít kêu leng keng rợn ngời khi kẻ bí ẩn tiến nhanh về phía Selina với tốc độ kinh hồn. Selina rút roi lại rồi xoắn nhanh vào người hấn quật sang 1 bên nhưng kẻ đó đã tránh được ngọn roi của cô và ngã người về phía sau đồng thời dùng tay nắm chặt lấy ngọn roi giật mạnh về phía mình. Selina thuận theo đà bay tới và phóng thêm 1 cước về phía trước nhưng đã bị mũi kiếm làm cho lùi lại. Selina đứng yên nhìn kẻ đó dò xét

- người là ai? – Selina gần từng chữ

- ta được lệnh tới giết tất cả các người – kẻ bí ẩn cố ý nói cho giọng trầm xuống

- người? – Selina bật cười – 1 mình người mà muốn giết bọn ta sao? Người có biết bọn ta là ai không?

- “Hell Angel”.... – giọng nói đó lạnh lùng vang lên

Selina im lặng nhìn kẻ đó không phủ nhận cũng không đồng ý.

- dạo này các người làm việc bắt lực quá nên tổ chức phải thủ tiêu các người... kể cả kẻ gốc trong ngôi nhà đó – kẻ bí ẩn chỉ về phía nhà Selina

- nếu bọn ta có sơ xuất gì bọn ta sẽ tự về trình bày với ngài Chủ tịch – Selina giận dữ - không ai có thể giết bọn ta trừ Calvin.

kẻ bí ẩn đó không nói lời nào chỉ đứng yên nhìn Selina. Cô thật sự lo lắng và bây giờ chỉ muốn chạy vào nhà xem Alan thế nào.... cô nhủ mày khi tên đó đứng yên và tự hỏi hấn muốn gì? Cô nắm chặt tay nhìn hấn lưỡng lự... cho tới khi hấn gỡ bỏ khăn bịt mặt.

- ji... Jiro! – Selina kinh hoàng kêu lên – là..là anh...

phải! là Jiro! Anh đứng đó nhìn cô trong im lặng. anh không cần nói gì vì tất cả đã có trong ánh mắt anh. đau khổ và kinh ngạc hơn cả Selina. Anh chậm chậm lắc đầu và quay lưng bước đi. bây giờ thì anh đã biết tại sao Selina luôn tránh anh và không muốn cho anh bước vào cuộc đời cô... Selina chỉ đứng đó nhìn anh đau khổ bỏ đi, cô không thể níu anh lại khi anh đã biết sự thật và bây giờ là lúc anh nên chấp nhận nó... dù gì trước mặt anh, cô đã không còn cần giả bộ. cô có thể sống thực mình là ai!

Jiro đập mạnh vào cửa nhà Chun vừa lâu bầu hét lên

- mở cửa! mở cửa Wu Chun! Cậu ra đây! Ra đây mau!- giọng Jiro say bết nhè vang lên ngoài cửa – tại cậu! tại cậu mà tớ mới ra thế này...tại cậu!

Wu Chun bực bội mở cửa bước ra, lôi ngay Jiro vào nhà ném lên giường rồi anh chống tay vào hông nhìn cậu bạn thân đang say bí tỉ và lảm nhảm cái gì chẳng hiểu. Chun lắc đầu rồi đi vào nhà tắm lấy 1 cái khăn nóng đắp lên trán Jiro

- cái gì làm cậu say bí tỷ vậy Jiro? Selina hả? cậu gốc vừa vừa thôi chứ, cô ấy đã có chồng rồi....

- cậu im đi! – Jiro ngồi dậy ném cái khăn sang 1 bên rồi chỉ tay vào mặt Chun – cậu mới là gốc, hiểu chưa? Tại cậu, tại cậu mà tớ mới thế này...

- được rồi – Chun ngán ngẩm – là tại mình, ok? Mình cũng chẳng khá hơn gì cậu đâu...mình và Ella đang có vấn đề, cô ấy....

- cô ấy là “Hell Angel” chứ gì? – Jiro ôm lấy Chun, vỗ mạnh vào vai anh – mình hiểu mà, mình cũng bị shock như cậu vậy đó ha...ha...có ai ngờ được người phụ nữ tôi yêu là 1 trong 3 “Hell Angel” ha.h.a....hèn chi cô ấy cứ từ chối tôi ha...ha....

Chun há hốc mồm nhìn Jiro...anh vừa nghe cái gì đó từ miệng Jiro. Chụp nhanh 2 vai Jiro và lắc mạnh, Chun muốn nghe lại 1 lần nữa

- cậu nói gì? Nói gì hả?

- tớ nói cho cậu nghe điều này hic! – Jiro nắc lên – Ella và Selina đều là sát thủ trong “Hell Angel” hic! Cậu thấy có vui không?

- không thể nào.... – Chun lắc đầu, tay anh siết chặt vai Jiro hơn – cậu xin rồi phải không? cậu hãy nói là cậu đang nói lung tung đi

- tránh ra! – Jiro gạt tay Chun ra khỏi người anh rồi anh lại ôm lấy Chun và bắt đầu khóc – mình cũng muốn nó không phải là sự thật nhưng Selina đã thú nhận với tớ ha..ha... cậu có biết vì sao tớ biết không? vì tớ đã điều tra được người bạn gái cũ của Dason là sát thủ...và trong cái đêm ở kho bạc, tớ nhận ra cô gái đó là 1 trong 3 “Hell Angel”...cậu biết không? tớ không tin, tớ không muốn tin!

Chun bất động như 1 pho tượng. anh im lặng đến độ anh không muốn thở. Tất cả máu trong người anh đông cứng lại. không thể nào Ella của anh lại là 1 trong 3 “Hell Angel” không thể nào...cô ấy hiền lành và...và...từng cứu anh...phải rồi, anh luôn chưa bao giờ hỏi tại sao Ella lại xuất hiện ở đó và cứu anh kịp lúc?...chưa bao giờ anh tự hỏi tại sao mới lần đầu gặp mặt mà Ella đã tránh anh? chưa bao giờ tự hỏi tại sao anh luôn có cảm giác gì đó rất quen nơi Ella....và bây giờ anh mới biết anh có quá nhiều cái “chưa bao giờ tự hỏi”....

Jiro ngồi dậy lè nhè lấy trong người ra mớ giấy tờ tìm hiểu về Dason ném cho Chun

- đây! Tất cả ở đây ha...ha..... – không ai biết là Jiro đang cười hay đang khóc – mình phải làm sao đây? Làm sao đây Chun? Tổ cáo hay bắt cô ấy? ha...ha.....

phải rồi! anh phải làm sao với Ella? chạy tới nhà bắt cô ấy? hay là dấu nhem chuyện này đi..... chợt hình ảnh Ariel lại hiện lên trong tâm trí anh... 1 nỗi đau khác lạiứa ngang tim. Chun nắm lấy ngực áo mình xoắn mạnh như muốn rút trái tim mình ra ném sang chỗ khác. sự thật kinh khủng quá! Kể anh cho là đáng chết và suốt ngày truy đuổi lại luôn ở bên anh. anh hết lòng yêu thương và chăm sóc cô.... Ha...ha...bây giờ thì chính bản thân Chun cũng đang cười. Cười chính mình ngu ngốc từ lần này sang lần khác.... 1 loạt ký ức hiện về trong anh... tất cả và mọi thứ! Chun muốn đứng dậy chạy ngay tới nhà Ella và hỏi cô nhưng anh lại sợ câu trả lời là đúng thì anh sẽ làm sao? anh không thể chịu đựng thêm cú shock này nữa. chúa ơi, anh vừa nhận ra Ella và Dason có quan hệ mờ ám...vậy mà bây giờ Người lại còn cho anh biết Ella là “Hell Angel”, sao Người có thể đối xử bất công với anh đến thế? Sao trao cho anh hạnh phúc rồi lại lấy nó từ anh?..... có phải tất cả những gì cô dành cho anh là giả dối?..... chợt Chun nhớ đến lúc anh bắt gặp Ella ở nhà Dason, những giọt nước mắt của cô nhất định không thể là giả. Anh biết vì anh thấy nỗi đau không nói nên lời từ trong đáy mắt của Ella nhưng anh chỉ không hiểu tại sao Ella lại không thể nói ra. Bây giờ thì anh đã biết tại sao Ella không thể lý giải vì sao cô ở nhà Dason nhưng cô vẫn muốn anh tin cô không có gì với Dason. Vậy ra đây chính là nguyên do...vì Dason luôn biết cô là ai! Còn anh...anh đúng là 1 con lừa!

Selina run run tay rà tên trên đây list danh sách. Thanh menu dừng lại tại tên Ella

- alo! – Ella uể oải trả lời

- mình có chuyện muốn nói với cậu... - Selina cố gắng giữ giọng bình tĩnh

- cậu sao vậy Selina? Anh Alan có chuyện hả?

- không..... mà là anh Jiro vừa tới đây!

Ella im lặng chờ nghe tiếp câu chuyện của Selina, chưa bao giờ cô thấy giọng Selina run đến thế.... Cô nhúm mày

- anh ấy đã biết mình là ai..... “Hell Angel”!

..... không có câu trả lời từ Ella, những gì Selina vừa nói đã xoáy hết tâm trí Ella. chiếc điện thoại rơi từ tay Ella rớt xuống sàn vỡ tan tành thành từng mảnh như chính trái tim cô bây giờ....cuối cùng cái điều cô

lo sợ đã tới!

26. Chương 26

Đây là lần thứ 3 Ella ra mộ Ariel cùng với Chun. Lần đầu tiên, Chun đã kể cho cô nghe chuyện anh và Ariel và làm cho Ella nghĩ mãi về anh. Lần thứ 2 anh đã hỏi cô làm bạn gái anh ngay tại nơi này, trước mặt Ariel.....và bây giờ, anh lại đưa cô đến đây...cũng như 2 lần trước, anh lại ko nói 1 lời nào. Cảnh vật thật im lặng! chỉ có gió thổi và tiếng chân xào xạc của cả 2 người..... Ella chợt nhận ra anh ko nắm tay mình như mọi lần, ko dẫn cô trên con đường mòn. Dừng chân đứng lại trong chốc lát, Ella nhìn theo dáng Chun lầm lũi phía trước.....

- Chun!..... – Ella ngập ngừng kêu lên -em muốn quay về!

Chun quay lại nhìn cô trong chốc lát, chỉ trong chốc lát nhưng lại là 1 tia nhìn xoáy sâu vào tim Ella....Anh vẫn đưa tay ra nắm lấy tay cô nhưng là bàn tay lạnh ngắt, ko có sự yêu thương! 2 người lại tiếp tục im lặng bước về phía mộ Ariel.... Chun và Ella cùng thấp nhang cho Ariel rồi lại đứng yên đó nhìn nhau . mây đen xám xịt kéo tới báo hiệu cho 1 cơn giông bão, trời tối sầm và sầm chớp bắt đầu vang, gió rít lên từng chập từng chập như gào thét cho nỗi lòng của ai kia....

- Ariel chết đó là sự thật! – Chun nhìn vào mắt Ella – anh chỉ tự trách bản thân mình không làm gì được để thay đổi sự thật đó... anh đã tin em là 1 thiên thần khác mà Ariel gửi tới để chăm sóc anh....- giọng Chun át cả tiếng gió – nhưng anh đang tự hỏi có phải ông trời lại muốn cướp đi hạnh phúc của anh? – Chun siết chặt tay Ella - em là ai?

Ella đứng đây nhìn Chun trong nỗi đau...chỉ vài bước chân mà lại là cả 1 vòng trái đất!!! vậy là cuối cùng anh cũng đã hỏi cô cái điều mà cô luôn lo lắng. Nó có quá kinh khủng như cô tưởng tượng ko?tất cả chẳng có gì chỉ là 2 người im lặng đến không ngờ.....và chờ đợi!

- có nhất thiết phải biết câu trả lời từ em ko?

Là mưa hay nước mắt trên gương mặt người con gái trước mặt anh? Chun tự hỏi bản thân mình nên làm gì đây? Tình yêu của anh trong phút chốc hoá thành nỗi hận thù...kể suốt ngày anh tìm kiếm, kể suốt cuộc đời này anh nghĩ là sẽ giết chết cho bằng được lại đang ở đây, trước mắt anh trong 1 hình hài thiên thần, trong vóc dáng người yêu của anh.....

- ha..ha..... – Chun cười 1 cách điên dại – vì anh muốn biết là anh đang ở thiên đàng hay địa ngục? anh là kẻ điên hay tên ngốc? anh đang hạnh phúc hay bỗng chốc là kẻ trắng tay?

- Anh đã từng nói với em “Một hạt cát có thể bị cuốn trôi vì cơn sóng biển...Một hạt mưa có thể vỡ tan vì lòng đất...Một chiếc lá có thể rời cành vì cơn gió...Một ngôi sao có thể vụt tắt vì mây đen...Mọi thứ có thể đang bắt đầu và có thể sẽ kết thúc...”...vậy thì bây giờ chính là lúc kết thúc...mọi thứ đã hạ màn.... – giọng Ella bình thản đến ko ngờ - VỖ KỊCH RẤT HAY!

Chun đứng đó nhìn Ella bước đi ngang qua anh.... Cô ko hề phân giải hay khóc lóc như anh nghĩ, biểu hiện của cô quá bình thản như đã chuẩn bị trước càng làm anh đau hơn. Nắm chặt tay Ella , giật mạnh lấy và xoay người Ella lại, anh ấn mạnh môi vào môi cô....nụ hôn ngắn ngủi nhưng lại làm Ella bật khóc khi anh rời khỏi môi cô, nó quá nhiều nỗi đau và sự ly biệt...rồi đây nó sẽ là nụ hôn cuối cùng của cô và anh.....nó lắng đọng trong miệng cả 2 người.....

- nếu sau này gặp lại nhau...anh sẽ làm đúng trách nhiệm của mình....tất cả tới đây là hết! vở kịch tuyệt vời nhất mà anh biết! Cảm ơn em đã tham gia cùng với anh!

Tay anh buông khỏi bờ vai Ella và để cho cô đi nhưng ngay lúc này đây chân Ella lại ko thể nhấc lên nổi, nó cứ như rễ cây đã ăn sâu lâu năm dưới lòng đất. tâm trí thôi thúc Ella hãy bỏ chạy khỏi nơi này nhưng cơ thể cô lại ko thể làm thế, cô cứ đứng đó nhìn anh.....

Đôi mắt này làm anh cảm thấy đau lòng quá, sao cô ko bỏ đi? Anh đã cho cô 1 cơ hội là người rời bỏ anh trước, anh chấp nhận làm người ở lại nhìn cô ra đi, sao cô ko rời bỏ anh? Sao cô cứ đứng lặng đay mà nhìn anh? Ko! Anh thấy trong mắt cô là cả 1 sự trống vắng, là cả 1 bể đau khổ đến vô hồn, anh muốn đưa tay

ôm lấy cô vào lòng....tất cả chỉ đơn giản có thể nhưng cơ thể anh cũng chẳng thể nhích nhích được....và mưa càng lúc càng dữ dội hơn. Những giọt nước quất mạnh vào cả 2 người, cái lạnh còn hơn cắt da cắt thịt.... và Chun đã mím môi quay lưng bỏ đi khi anh nhận ra môi Ella đang tím lại vì lạnh. Anh ko thể nhìn việc này tiếp tục diễn ra!

- Ella! cậu ko sao chứ? Mở cửa ra đi, mình năn nỉ cậu đó! – giọng Selina vang lên thôi thúc – mở cửa ra nếu ko tớ sẽ phá cửa vào....

“cạch”

Cánh cửa mở ra 1 cách chậm chạp và trước mắt Selina..... 1 đôi mắt mà Selina chưa bao giờ quên...chính là nó! Khi Selina cứu Ella lần đầu tiên, những ngày cô tự giam mình trong phòng để tự chữa lành vết thương lòng với Dason....giờ đây nó lại xuất hiện! đôi mắt vô hồn đến kỳ lạ. Ella ngẩn nhìn Selina thật bình tĩnh

- Chẳng có gì nghiêm trọng! Ngay từ đầu mình đã biết sẽ có việc này xảy ra!

- đừng Ella! mình xin cậu, hãy khóc nếu cậu cần, hãy kể cho mình nghe nếu cậu ko thể chịu đựng và hãy làm bất cứ cái gì để cậu có thể cười.... cậu thế này thì lại càng ko ổn! – Selina nắm lấy bàn tay lạnh ngắt của Ella

chỉ là cái lắc đầu của Ella, 1 nụ cười nhẹ, cô xoay lưng bước vào phòng mình và ngồi xuống chiếc ghế bên cửa sổ. im lặng và im lặng! chỉ ngồi đó nhìn ra ngoài đường tiếp tục đung đưa chiếc ghế... sự thật có bình yên đến như thế không?....

- Chun! Cậu sao rồi? – Jiro đập vào cánh cửa – mở cửa ra và nói tớ nghe xem nào!

- HÃY ĐỂ MÌNH YÊN TĨNH! – giọng Chun hét vang lên đi kèm với tiếng “xoảng” của 1 chiếc ly vừa bay vào tường

- Chun! Em đây, mở cửa đi anh! – giọng Angela ỉ ôi ngoài cửa – hãy để em bên anh, hãy để em làm sự chọn lựa cuối cùng của anh! Em chưa bao giờ lừa dối anh...

- VỀ HẾT ĐI! AAAAAAAAAAAAA

- Chun..... – Angela chưa kịp nói hết câu thì Jiro đã lôi cô ra khỏi nhà Chun và đóng cửa lại

- Em về nhà đi. ở đây có anh lo cho Chun rồi! – giọng Jiro vang lên sau cánh cửa.

“Những lúc như thế này, có Angela ở đây chẳng giúp gì được cho Chun. Cô ta chỉ làm mọi việc thêm sai lầm” Jiro nhún vai với ý nghĩ của mình và xắn tay áo bước vào bếp nấu 1 ít đồ ăn cho Chun.

Đây là kết cục tất yếu cho tình yêu của mình sao? Đây có phải là tận cùng nỗi đau chưa? Hay vẫn còn cái gì chờ đợi mình phía trước? bao giờ thì mình mới có thể ngồi yên bên

anh, ngã đầu vào ngực anh cùng anh trải qua những ngày thanh bình...như cái kết của 1 bộ phim? Là anh ko thể vượt qua hay là bản thân mình ko thể làm gì cho tình yêu này? Là 1 kết thúc ko có hậu hay tình yêu của tôi và anh ko có chút sức mạnh nào?..... và rồi bây giờ đã tới lúc phải thức tỉnh....chấp nhận hiện thực là ko có anh... VỖ KỊCH ĐÃ HẠ MÀN.....

Sờ nhẹ tay lên môi, nụ hôn của anh vẫn còn đâu đây nhưng lại...đáng ghét.... Ella nở 1 nụ cười yếu ớt và bước ra khỏi cửa phòng với tất cả vết đau trong tim và...chấp nhận nó...Sau 2 tuần nhốt mình trong phòng, cô đã cho mình 1 cái kết như thế....nhưng sao...đầu óc cô bỗng quay cuồng và mọi thứ trở nên tối sầm trong tiếng kêu của Selina.... Ella thấy mình nhẹ tênh và mất dần cảm giác....đây đúng là cô đang giải thoát cho mình?

- Ella...Ella! tỉnh lại đi! Cậu sao vậy? Ella! Ella!.....

Những bước chân vô tình...vô tình lại đưa anh đến đây. Sút mạnh viên sỏi dưới mặt đường, anh tự trách bản thân mình sao lại đến đây? Sao lại cứ là nhà Ella??? anh có thực sự còn muốn trả thù cho Ariel ko? Anh có còn nhớ vì sao Ariel chết? mục tiêu của cả cuộc đời anh là gì??? Chun lắc đầu thở dài và anh ngẩn đầu nhìn lên nhà Ella 1 lần nữa....nhất định đây sẽ là lần cuối cùng anh đến đây

“Ella, em có khoẻ ko? Anh biết nhất định em sẽ đau lòng hơn anh....lẽ ra ngay từ đầu anh ko nên tìm kiếm em. kẻ đã bắt đầu tình yêu của mình là anh nhưng bây giờ chính anh lại làm cho em đau khổ...sao mọi chuyện lại trở nên thế này? Anh ko biết bao giờ thì anh có thể quên chuyện Ariel và quay lại tìm em....nỗi hận thù của anh...ko thể cho anh đến gần em....”

Anh tính quay lưng tính bước đi thì có bóng đèn xe taxi rơi vào mắt anh. Đưa tay che bớt ánh đèn, anh bước sang 1 bên nhìn theo chiếc xe và anh nhận ra là Ella....trông cô thật yếu ớt và mệt mỏi, Hebe đang dìu cô xuống xe. Ella gần như ko tự bản thân mình đứng lên nổi....cô gái hay cười và khoẻ mạnh của anh đã biến mất. trước mặt anh bây giờ là..... anh muốn chạy tới ôm lấy cô vào lòng, ẵm cô lên nhà nhưng...chân anh đã hoá đá, không thể nhúc nhích được. anh chỉ có thể đứng đó nhìn tình yêu của anh đau khổ đến mức nào....

- cậu thật sự ko sao chứ? – Hebe nhăn nhó – lẽ ra cậu nên ở lại bệnh viện thì vẫn hơn...

- mình muốn về nhà! – Ella cười – ko sao thật mà....rồi mọi việc lại như xưa thôi!

- cậu điên rồi! – Hebe hét lên – sao có thể vì 1 tình yêu như thế mà ra nông nổi này? Cậu hãy nhìn mình đây này...

Hebe ôm chặt lấy Ella và nhìn sâu vào mắt cô

- mình yêu cậu! mình nói thật đó Ella! ko phải là tình yêu như những người khác mà là mình yêu cậu như cậu yêu Chun...mình có thể chết vì cậu và làm tất cả cho cậu! xin cậu hãy cho mình 1 cơ hội.....

Hebe cuối xuống hôn vào môi Ella ngấu nghiến nhưng đáp trả thái độ điên cuồng của Hebe là trạng thái sững sốt đến không ngờ của Ella. mở to mắt vì không tin vào những lời mình vừa nghe, Ella xô Hebe ra nhìn cô lắc đầu

- cậu nói cái gì vậy Hebe? Mình và cậu là chị em tốt cậu nhớ không?

- Không! – Hebe bướng bỉnh ôm lấy Ella thật chặt – mình yêu cậu! mình không muốn làm chị em tốt gì hết! mình muốn làm người yêu cậu thôi!

- Cậu về đi! – Ella chán nản quay đầu bước lên nhà – mình xem như mình chưa nghe gì hết....

- Ella! mình....

- Cậu im đi! – Ella hét lên bịt chặt 2 lỗ tai lại – mình chỉ yêu 1 mình Chun thôi cậu hiểu chưa? Cậu không thấy mình đang khổ sở vì nó như thế nào sao?

Ella vùng chạy vào nhà trong làn nước mắt để lại 2 kẻ ngăn ngại đến khổ vì tình. 1 người muốn có tình yêu lại không được, 1 người được yêu lại không dám đến gần. sao tình yêu lại khổ sở đến thế? Hebe thở dài nhìn theo bóng dáng Ella, vậy là hết! tình yêu của cô y như lời Calvin nói.... Chỉ là niềm đau cho Ella! cô phải làm gì cho Ella đây? Hebe lau nhanh giọt nước mắt đang chảy dài trên gò má, nhưng cô chợt khựng người lại khi cô vừa quay người đi. Chun đang đứng trước mặt cô với anh mắt giận dữ

- tôi biết nhất định cô chính là kẻ đã đặt bom hại chết Ariel không phải là Ella – giọng Chun rít lên

- phải! – ánh mắt Hebe đanh lại – anh muốn bắt tôi phải không? Lại đây nào!

Hebe đá thẳng 1 cước vào mặt Chun nhưng anh đã nhanh tay nắm chặt lấy và chặt mạnh vào ống chân Hebe. Anh tức giận thật sự nhưng anh chỉ muốn làm cô bị thương và bắt lấy cô. Anh vẫn là 1 người cảnh sát, anh không thể ra tay sát hại Hebe để trả thù cho Ariel! anh xoay hông tung đấm thẳng vào đầu Hebe làm cô chao đảo. Chun phải vừa nhẹ nhàng vừa nhanh, đồng thời phải thích ứng với năng lực tung ra. Năng lực phát ra do xoay hông được truyền tới cột sống rồi đến các bắp thịt của ngực và vai, cuối cùng tới cánh tay và từ đó truyền đến bàn chân, đầu gối. anh búng nhẹ người khỏi những cú đá của Hebe và thực hiện cú “đá bay” của mình 1 cách hoàn hảo. Hebe bị đánh văng ra xa và gần như nằm sống xoài dưới đất. Chun

móc chiếc còng số 8 ra bước về phía cô và khi anh vừa nắm lấy tay cô để chuẩn bị tra còng vào thì có 1 bàn tay giữ lấy tay anh

- hãy để cho cô ấy đi em xin anh đấy – Ella nước mắt giàn giụa nhìn anh van xin

- không được! – Chun bần thần nhìn vào mắt Ella 1 lúc rồi lắc đầu – cô ấy là tội phạm nguy hiểm

- vậy hãy bắt em! – Ella cương quyết nhìn Chun rồi hất tay anh ra khỏi tay Hebe đồng thời quét chân đá vào chân anh

Chun nhảy ra nhìn Ella . anh không muốn đấu với cô lúc này, nhìn gương mặt trắng bệch không còn tí sức sống nào của Ella, anh không thể nào làm thế với cô. Ella nhận thấy sự chần chừ trong mắt anh, cô vội cúi xuống đỡ Hebe đứng dậy

- chạy đi Hebe! – Ella đẩy cô đi

Hebe thật sự không muốn để Ella lại 1 mình lúc này tí nào nhưng cô có ở đây cũng không thể làm gì được và cô biết Chun sẽ không thể làm hại Ella. mím môi Hebe quay lưng phóng vào màn đêm biển mất. Chun cau có vừa dợm người tính đuổi theo thì chợt anh nhìn thấy Ella lao đảo ngã xuống đất. anh vội chạy lại đỡ Ella dựa vào lòng mình

- Ella! em không sao chứ? – Chun lo lắng nhìn vào gương mặt cô – em có đau ở đâu không?

- Em không sao... - Ella cười yếu ớt – chỉ xin anh tha cho Hebe 1 lần này thôi

- Anh... - Chun nhìn theo bóng Hebe 1 cách bất lực

Ella cố gắng đứng dậy nhưng 2 bàn chân cô lúc này lại không nghe lời. nó cứ nhũn ra như không còn 1 tí sức sống nào và nó làm Ella chao đảo mém ngã xuống đất lần nữa nếu không có bàn tay Chun ôm lấy eo cô kịp lúc. Chun lẳng lặng cúi xuống luồn 1 tay qua đầu gối Ella, tay kia ôm qua vai Ella và ẵm cô lên.

- hãy để anh giúp em! – Chun đã bỏ hẳn ý định đuổi theo Hebe, với anh lúc này Ella mới quan trọng

- anh đừng làm thế! – Ella nhìn sang chỗ khác và khóc – chẳng phải chúng ta đã giải quyết hết mọi việc rồi sao?

Chun thở dài trong im lặng. anh thực sự đã thua cuộc! anh không muốn gặp lại Ella, anh không muốn có lỗi với chính bản thân mình và với Ariel nhưng ngay lúc này anh chỉ muốn thừa nhận là anh nhớ cô quá đỗi. Anh muốn được hôn vào môi cô và chăm sóc cô. Anh muốn ôm cô vào lòng và dỗ dành cho cô ngủ. anh sẽ nấu cháo cho cô để khi cô thức dậy sẽ được thưởng thức món ăn do anh nấu.

Chun chẳng trả lời Ella, anh cứ trầm lặng ẵm cô vào nhà. Đặt Ella vào giường, anh kéo mền đắp lên ngang ngực, cố hết sức nhưng không hiểu sao anh vẫn buông ra những lời lạnh lùng

- em ngủ đi! Khi nào tỉnh dậy chúng ta sẽ nói chuyện!

Chun bước ra ngoài và khép hờ cánh cửa phòng. Ella bật khóc và xoay người vào trong. Thà anh cứ để mặc cô ở đó và quay lưng bỏ đi, sao anh cứ phải tốt như thế? Bao nhiêu ngày qua Ella khó khăn lắm mới có thể cố gắng được như thế này sao anh lại xuất hiện và làm cô thêm đau lòng? Nước mắt cứ chảy mãi không thôi cho tới khi bản thân Ella mệt mỏi thiếp vào giấc ngủ mà không biết là vì bệnh hay vì có anh ở đây?...

27. Chương 27

Nấu xong 1 ít cháo bổ dưỡng, Chun lặng lẽ bước đến gần cánh cửa phòng Ella, nhìn vào trong. Ella đang nằm đó chìm sâu vào giấc ngủ, những giọt nước mắt vẫn chưa khô trên gương mặt Ella làm Chun thêm đau lòng. Cô xanh xao và tiêu tụy quá! Anh đẩy nhẹ cánh cửa và bước vào trong. Ngồi xuống bên cạnh giường, đưa bàn tay sờ vào trán Ella kiểm tra xem cô sốt sốt chưa. Cảm nhận được nhiệt độ đã hạ xuống, Chun thở phào nhẹ nhõm.... Trong giây phút đó tay anh tự tìm lấy tay Ella và áp nó vào má anh

- anh đang tự hỏi tại sao mình lại như thế này? Chẳng phải em đã biết ngay từ đầu rồi vậy sao em không tự chăm sóc bản thân mình? em đang trả thù anh bằng cách này à? Em đã thắng rồi! anh thật sự muốn giết chết bản thân mình nếu anh chính là người làm em ra nông nổi này... Ella! anh xin em...

Chun hôn nhẹ vào mu bàn tay Ella, đặt tay cô vào tấm chăn và anh dợm ngồi đứng dậy nhưng anh vừa bước mấy bước thì..... 1 vòng tay đã ôm chặt lấy eo anh từ phía sau, có tiếng khóc nghẹn ngào, nước mắt đang thấm vào lưng áo anh

- Chun!

Cả 2 đứng yên trong bóng tối và cả im lặng. chỉ có tiếng khóc của Ella vang lên trong đêm... Chun gỡ tay Ella ra 1 cách nhẹ nhàng và xoay người lại ôm lấy Ella trong lòng. Anh dụi mặt vào tóc Ella ngửi lấy mùi hương quen thuộc, anh thì thầm trong tóc cô

- chỉ tối nay thôi, anh sẽ quên đi mình là ai ... khi mặt trời thức giấc, mọi việc rồi sẽ lại như cũ....

Ella gật đầu trong ngực anh. Cả 2 người từ từ ngồi xuống, dựa vào nhau chỉ để lắng nghe nhịp đập của nỗi nhớ, của con tim yêu thương. Chun dựa lưng vào tường và vòng tay xung quanh Ella, kéo cô sát vào anh hơn nữa. Ella ngồi trong lòng Chun và ngã đầu vào ngực anh, 2 tay cô ôm chặt lấy 2 bàn tay anh. Bàn tay anh to và ấm quá. Từng ngón tay Ella đan chặt vào ngón tay anh, nâng nhẹ lên ngang tầm mắt Ella ngơ ngẩn hỏi

- tại sao tay anh to thế?

- Tay anh to để có thể nắm tay em chặt hơn – Chun cúi đầu xuống để cảm lên vai Ella

Ella mỉm cười buông tay anh ra. Trở người xoay lại đối diện với anh, tay Ella lần theo khuôn mặt, mũi, mắt, chân mày và môi anh.

- tại sao mắt anh to thế?

- Để anh luôn nhìn theo từng bước chân của em – anh ôm lấy gương mặt Ella trong lòng bàn tay kéo sát lại gần mình

- Vậy... còn môi anh? – mắt Ella nhìn vào môi anh và cảm nhận được gò má mình đang nóng bừng lên

Chun nhìn sâu vào mắt Ella và đầu anh nghiêng dần vào phía trong. Môi anh chạm nhẹ lên môi Ella rồi ngừng lại... anh khẽ rời ra 1 tí rồi lại cúi xuống và hôn cô nồng nàn hơn. Lưỡi anh mơn trớn trên môi Ella trong lúc cô đang mở miệng ra để đón chào anh. Lưỡi 2 người quấn lấy nhau không rời. hơi thở Ella trở nên khó khăn hơn, cô có cảm giác tim cô đang đập nhanh hơn, máu chảy nhanh hơn trong huyết quản và tay cô tự nhiên luồn ra sau ôm chặt lấy thân hình Chun. Tay anh lần xuống từng nút áo của Ella và bật nhẹ nút áo đầu tiên, rồi đến nút thứ 2 và cả nút thứ 3. anh trượt tay vào trong áo Ella, chạm vào ngực cô và nâng niu nó. Anh mút lấy núm Ella và ngậm chặt lấy cho tới khi cả anh và Ella cùng cảm thấy đã hết không khí anh mới dịu dàng buông cô ra nhưng vẫn giữ cô trong vòng tay.

- chúng ta nên ngừng lại... - Chun ngập ngừng – nếu không anh sẽ không biết mình sẽ làm gì em...

Ella cười mỉm với anh mà nghe lòng tan nát. Cô lơ đãng trái tim đang rỉ máu, xoa tay mình vào tay anh, Ella xoay người trở lại và dựa vào lòng anh. Chun lại tiếp tục để cảm mình lên vai cô, đu đưa nhẹ người Ella

- anh hát ru cho em ngủ nhé!

Ella gật đầu 1 cách miễn cưỡng vì thật ra cô không muốn ngủ nhưng đúng là ngay lúc này...mắt cô cứ díp lại cộng thêm người anh êm và ấm áp quá. Cái cảm giác an toàn và yên bình ở bên anh đang ru cô ngủ, giọng anh lại đều đều vang lên bên tai....

- nghỉ tý đi em!

Giọng Chun bên tai thúc dục càng làm cho Ella chìm vào giấc mơ lúc nào không hay...

Ella thấy mình càng đi càng lọt vào 1 con đường tối tăm và nhiều sương mờ mịt. Ella gọi khản cả cổ họng mà vẫn không thấy ai đáp trả nhưng chợt Ella nhận ra có 1 kẻ đang đuổi theo giết mình. kẻ bí ẩn cầm 1 con dao sắc bén chém vào vai Ella làm cô bị thương nhưng cô lại không thể đánh trả hấn. Ella vùng bỏ chạy, càng chạy con đường càng hẹp và khó đi hơn. có 1 cánh cửa nơi cuối con đường, Ella cố gắng xoay mở nó

nhưng càng cố gắng càng vô ích...kẻ thù càng lúc càng gần, hấn nhìn Ella cười 1 cách man rợ rồi tung dao chém vào cô

- Chun! – Ella hét lên bật dậy...nhận ra mình vẫn ở trong phòng mình, Ella thở phào – chỉ là 1 cơn ác mộng!

Ella lau mồ hôi trên trán, bước ra khỏi giường và đi ra ngoài tìm Chun nhưng tuyệt nhiên không thấy anh đâu. Ella chỉ nhìn thấy 1 tờ giấy trên bàn cùng với 1 phần thức ăn sáng

“Ella!

Khi ngày mới bắt đầu cũng là lúc anh nên trở về lại là 1 Wu Chun cảnh sát. Anh không biết là mình đang muốn làm gì vì anh nhận ra anh rất yêu em và cần em nhưng anh cũng không thể quên chuyện Ariel.... em hãy cho anh thời gian! Trong lúc này anh xin em hãy vì anh mà chăm sóc bản thân mình. nhất định có 1 ngày anh quay lại tìm em, anh xin em từ bây giờ đến lúc đó đừng tham gia thêm bất cứ 1 vụ án nào nữa. hãy vì anh!”

Những giọt pha lê tự động rời khỏi đôi mắt chocolate của Ella lăn dài xuống má, Ella cắn chặt môi cho cảm giác đau lòng này trôi qua nhưng chỉ là những cảm giác ngọt khổ. Anh đang đau đớn nhưng cô lại chẳng thể làm gì cho anh. tình yêu hạnh phúc ngày nào giờ đang làm cả 2 đau khổ.... Chun càng quan tâm chăm sóc cho Ella chỉ càng làm cô thấy mình thật khó đối mặt với anh. Ella đã chuẩn bị cho mình 1 tâm trạng thật bình thản để đối mặt với anh, cô luôn nghĩ là anh sẽ căm ghét mình...nhưng bây giờ lại là không phải như thế.

“The road is narrow and longwhen eyes meet eyes...”

- alo

- Ella, Calvin nói có chuyện cần gặp tại mình gấp, cậu đến ngay nhà mình nhé

- Ok!

Ella với tay lấy áo khoác mặc nhanh vào người rồi bước ra ngoài đến nhà Selina. Dù bây giờ có gì xảy ra đi nữa thì cũng chẳng thể làm Ella đau khổ hơn được nữa. bầu trời u ám, mây đen vần vũ trên đầu báo hiệu 1 cơn giông lớn sắp tới, Ella mỉm cười hiu hắt nhìn lên

- thế cũng tốt! tôi cũng đang muốn tắm mưa 1 tý đây! – Ella ngẩn đầu nhìn lên tự lẩm nhẩm 1 mình

- đây là vé máy bay! – Calvin đặt lên bàn 3 chiếc vé máy bay – bọn em sẽ ra nước ngoài 1 thời gian

- em không thể - Selina lên tiếng ***** – dù bây giờ em đã bị lộ nhưng nếu có đi em cũng phải đi cùng anh Alan.

- Em cũng không thể - Hebe chau mày – em sẽ không đi nếu thiếu 1 trong 3 người

- Còn em? – Calvin nhìn sang Ella

- Em có đi đâu thì cũng phải nhìn vào thực tại – Ella cười mà như khóc – nếu vậy hãy để em ở lại đây!

Calvin nhìn cả 3 người 1 lúc rồi anh đi ra ngoài. Khi anh quay vào mang theo cả 3 ly nước lạnh. Anh bước đến gần bên Selina, cầm ly nước thứ 1 trút thẳng từ trên đầu cô xuống

- em cần phải đi! – ánh mắt Calvin đánh lại - anh sẽ sắp xếp cho Alan. Em có chuyện gì thì ai sẽ lo cho Alan phần đời còn lại? bây giờ không phải chúng ta đi nghỉ mát nên em không thể mang Alan theo, em muốn Alan gặp nguy hiểm sao?

Calvin bước tới trước mặt Hebe và anh lặp lại hành động tương tự

- quy tắc đầu tiên của “Sống còn” là gì em quên rồi à? Trong lúc nguy hiểm nhất phải tự cứu lấy bản thân mình. em chết chung với mọi người thì em anh hùng lắm sao? Ai sẽ trả thù cho những người đó? – giọng anh không nén sự giận dữ

Calvin bước tới trước mặt Ella nhưng anh không cầm ly nước trút xuống mà tạt thẳng vào mặt cô

- em! em là kẻ điên nhất ở đây! Anh tin em nên mới để yên và ủng hộ cho em quen với Chun. Bây giờ em giống ai? Không có ý chí, sức sống cũng không còn. Mandy chết là vì ai? Em đã làm gì cho cô ấy chưa? Em đã phụ lòng tin của anh như thế nào em có biết không? đâu phải là em không biết ngày này sẽ tới....anh tự hỏi mình đang đào tạo ra những tay sát thủ hàng đầu thực thụ chứ?

Calvin thở dài bước ra ngoài không che dấu nỗi thất vọng của mình trên đôi mắt

- tới ngày đó anh sẽ đứng ở sân bay chờ các em!

Selina bước nhẹ nhàng tới cửa phòng Alan và nhìn vào trong. Thấy anh đã say ngủ, Selina ngồi xuống và đắp chăn lại cho anh. Alan ngủ như 1 thiên thần, anh vô ưu, vô lo...cuộc sống của anh là thế giới bình yên và riêng biệt không ai có thể làm phiền anh. Selina không rõ từ khi nào mình đang khóc. Cô áp má mình vào má Alan

- Alan, em sẽ đi 1 thời gian nhưng em nhất định sẽ quay về tìm anh. em không để bất cứ nguy hiểm gì xảy ra cho anh. em hứa đó!

Selina nhắm hờ mắt, lần ngón tay theo gương mặt Alan. Chưa bao giờ Selina thấy lòng mình trĩu nặng cảm giác đau khổ như lúc này, nó cứ như lúc cô thấy anh nằm đó bất động bên vũng máu còn cô chẳng thể làm gì....chỉ khóc và khóc! Selina hôn vào má anh rồi đứng dậy bước ra ngoài và khép cửa phòng lại.

Ella ngồi trong công viên nhìn mọi người qua lại, cô đang tự hỏi mình nên làm gì? Những lời Calvin nói không phải là không có lý.... Hình như cô đã quên mất mục tiêu mình trở thành “Hell Angel” là để làm gì từ khi cô yêu Chun. Tình yêu của anh làm trái tim cô trở nên mềm yếu và quên mất nỗi đau dài trăm trở. Hình ảnh Mandy chết lại hiện về trong ký ức Ella. “Ella! mày thật sự đã quên mất rồi...quên mất Mandy đã chết vì ai. Mày chẳng còn là Ella Chen của ngày nào.... nếu bây giờ mày từ bỏ làm sát thủ thì có nghĩa là mày sẽ vĩnh viễn xếp mỗi thù của Mandy vào 1 góc, mày có thể sao? Nhưng nếu mày tiếp tục giết người...mày nghĩ anh Chun có thể chấp nhận mày và tha thứ cho mày dù bất cứ lý do gì?....” Ella cời sợi dây chuyền trong ngực ra, nó là hình 1 viên đạn, đây là thứ Dason đã kết thúc cuộc đời Mandy mà cũng là kết thúc tình yêu của 2 người. Ella đã đeo nó bên mình để nhắc nhở mình đừng quên...nhưng cô đã quên. Ella ứa nước mắt và siết chặt viên đạn trong tay “em xin lỗi Chun! Anh còn có cả 1 tương lai dài phía trước, rồi anh sẽ gặp 1 người tốt và hoàn hảo với anh hơn. em không thể ngừng lại cho tới khi nào em trả thù cho Mandy! Có lẽ mọi chuyện của em và anh đã kết thúc từ tối hôm qua. Anh nói đúng, khi ngày mới bắt đầu là mọi chuyện lại trở về vị trí cũ...”

28. Chương 28

Có 3 cô gái ngồi trên bậc thềm 1 ngôi nhà gỗ bên bãi biển, họ là “Hell Angel”. Kể từ lúc đến đây đã được 1 tháng và họ đã bắt đầu quen dần cuộc sống. thật ra mà nói là không quen cũng không được vì đi cùng với họ là người thầy – người anh khó tính Calvin. anh đã đặt ra cho họ giờ giấc rất nghiêm ngặt và khó khăn. Sáng sớm tứ lúc 4h họ đã phải dậy chạy bộ quanh hòn đảo. sau đó trở về ăn sáng rồi tiếp tục tập luyện. buổi sáng luyện võ thì buổi trưa luyện bắn súng và phóng dao. Buổi tối anh dùng để tập luyện thêm kỹ năng riêng của mỗi người vì thế tới lúc lên giường ngủ, họ chẳng còn suy nghĩ được gì nhiều. hôm nay là 1 ngày đặc biệt vì Calvin có việc phải vào đất liền, 3 cô gái quyết định tự cho mình 1 không gian riêng để tập luyện theo cách của riêng mình

Selina chọn thác nước gần nhà và ngồi đó tĩnh tâm. Nhưng cô vừa gạt bỏ được mọi tạp âm chung quanh, hoà mình vào thác nước thì có 1 hình ảnh chợt hiện lên trong tâm trí cô. 1 hình ảnh mà lâu rồi cô cố gắng không nghĩ tới. Selina từ từ mở mắt ra thở dài lắc đầu “không biết giờ này anh Alan đang làm gì? Lâu quá không nghe giọng anh ấy mình cảm thấy lo lắng.... nếu có thể làm lại từ đầu...mình vẫn chọn con đường này phải không?” từng hình ảnh Selina và Alan lớn lên bên nhau, khi anh cứu cô bị thương rồi cả quãng

thời gian dài 2 người sống bên nhau cứ lần lượt hiện ra. Selina nhận ra mình đang nhớ Alan da diết, nụ cười trẻ thơ của anh

- mình yêu Alan? - Selina thẳng thốt kêu lên – không thể nào.....

Selina lắc đầu xua đi ý nghĩ và cố gắng tịnh tâm không nghĩ tới Alan nhưng lần này lại là... hình ảnh Jiro hiện ra. tình yêu của Jiro thật sự từng làm cho Selina cảm động, ban đầu cô cho rằng anh yêu cô chỉ vì vẻ bề ngoài nhưng rồi lâu dần theo ánh mắt của anh, Selina biết anh yêu mình bằng cả tấm chân tình. Nếu gặp anh sớm hơn 1 tý thì có lẽ cô đã chọn anh mất rồi.... trong ký ức của Selina, hình ảnh ngày ở sân bay....

—————[hồi tưởng]—————

- alo

- em là Selina đây.... – giọng Selina ngập ngừng trong điện thoại

- anh biết.....

- em chỉ gọi để nói câu tạm biệt với anh.... – Selina kềm nén tiếng khóc – em đã từng nói anh sẽ hối hận vì anh đã yêu em. Bây giờ thì anh biết em là ai rồi chứ?

- Selina.....

- Dừng! – Selina cắt ngang – anh hãy để em nói hết. em rất thực sự rất trân trọng và cảm ơn tình cảm của anh dành cho em trong thời gian qua. Em chỉ tiếc là em gặp anh quá trễ và cả 2 chúng ta vốn dĩ không chung đường. những khi em buồn và mệt mỏi, anh luôn là người quan tâm, an ủi em đầu tiên. Em cảm ơn anh! hy vọng sau này chúng ta đừng gặp lại nhau lần nào nữa.....

- Selina, anh muốn nói với em là....

Tít.....tít.....

Câu nói của Jiro chưa hoàn tất thì Selina đã cúp máy..... và cô nghĩ mọi thứ đã kết thúc với Jiro từ đây!

Ella ngồi trên 1 hòn đá ngoài bãi biển. hít thở không khí thật đều và tập trung là điều quan trọng với những người luyện yoga. Đầu óc Ella bây giờ hoàn toàn trống rỗng đến kinh người.... Thật ra là Ella đang cố gắng đè nén cơn tim mình, cô sợ nghe chính lòng mình bật khóc và đòi cô lại đi tìm Chun, nghĩ tới Chun. Hình ảnh của anh mỗi đêm giờ đây như 1 cơn ác mộng. Ella sợ mình lại quên mất mối thù của Mandy 1 lần nữa.... “mình tuyệt đối không thể!” Ella mở mắt ra nhìn lên trời tự lẩm bẩm với chính mình. Tay cô lần ra sau, rút nhanh khẩu súng dắt sau lưng

“đoàn”

Viên đạn bắn ra với tốc độ cực nhanh, xé cả gió bay lên trời ghim thẳng vào đàn chim đang bay ngang qua. Trong tích tắc đó, hình ảnh lá thư Ella gửi cho Chun lại hiện về

“Chun!

Khi mặt trời mọc là 1 ngày mới bắt đầu và chúng ta sẽ về với những gì vốn dĩ là nó. Em vẫn là em và anh vẫn là anh. Ella sát thủ không thể nào ngừng lại cho tới khi đạt được mục tiêu cuối cùng. Em chưa bao giờ kể cho anh nghe việc này.... kể từ khi em quen anh, em đã quên mất mục tiêu của mình...mục tiêu để em trở thành sát thủ chính là trả thù cho Mandy và kẻ giết cô ấy chính là sự ngu ngốc của em. em sẽ chấp nhận việc anh hận thù và truy bắt em nhưng khi nào em còn chưa giết được Dason, em sẽ không bao giờ ngừng tay. Em sẽ không bao giờ buông thả bản thân mình 1 lần nữa, em cần có sức để giết chết Dason. Em chưa từng yêu anh, em chỉ lợi dụng anh để hoàn thành các nhiệm vụ giết người. Anh là 1 kẻ ngốc, Wu Chun à! Chúng mình đừng bao giờ gặp lại nhau 1 lần nữa.”

Ella bình thần đến không ngờ rời khỏi chỗ ngồi của mình, bước từng bước xuống bãi biển. “nếu có kiếp sau, em muốn làm 1 hạt cát anh à....em sẽ ngày ngày xem mặt trời mọc rồi đêm về ngắm trăng sao trong yên bình. Sẽ thả thân mình theo từng cơn sóng cho thỏa thích....sẽ cố gắng sống 1 cuộc sống của 1 hạt cát bé nhỏ tầm thường mà kiếp này em chưa làm được. nếu có kiếp sau và gặp lại nhau, em sẽ quay mặt đi khi nhìn thấy anh, em sẽ tránh xa anh nếu em là kẻ làm anh đau khổ. Em là người xấu...chắc kiếp sau em sẽ không bao giờ được gặp người tốt như anh.... khi nào làm mọi việc xong, Mandy, mình sẽ đến đây và cầu nhất định đến đón mình nhé...mình yêu và nhớ cậu lắm....”

Angela cố tình mặc thật đẹp và gợi cảm đến sở cảnh sát. Cô biết là Ella đã bỏ đi và nhận ra đây chính là cơ hội ông trời cho mình lần nữa. Angela mang theo đồ ăn sáng mà cô đã chuẩn bị sẵn tiến tới bàn làm việc của Chun với nụ cười tươi nhất mà cô đã tập suốt đêm qua nhưng đáp lại cô là đôi mắt thâm quầng vì mất ngủ và tia nhìn căm thù của Chun

- Chun, em mang đồ ăn cho anh nè!

- Anh không muốn!

- ừ - Angela phụng phịu - em làm cho anh, anh ăn 1 tý đi!

Chun im lặng nhìn xuống xấp giấy tờ trên bàn

- anh Chun... - Angela dai dẳng bám theo anh

- em phiền quá Angela! - Chun đập mạnh xuống bàn hét lên - em không có việc gì làm sao?

- Chun..... - Angela nhìn anh sắp khóc - chưa bao giờ anh lớn tiếng với em...

- Anh xin lỗi - Chun dịu giọng - nhưng anh đang không được vui, em để anh yên 1 mình đi có được không?

- Vì sao? - nước mắt trào ra từ cặp mắt giận dữ của Angela - vì tên sát thủ đó à? Anh quên mất ai là người hại chết Ariel sao? Anh yêu nó ở chỗ nào? anh nói đi!

Chun khó chịu ngồi xuống nhìn ra chỗ khác nhưng Angela nhất quyết không chịu nhường lại

- anh từng thề sẽ bắt "Hell Angel" trả thù cho Ariel vậy mà bây giờ anh nhìn xem anh đang làm gì? Anh yêu thương và tiếc nuối cho con ả đó còn hơn cả lúc Ariel chết. anh có biết bây giờ em đang tức giận như thế nào không? em chỉ muốn kiếm ra con nhỏ đó và bắn chết nó! Em thề đó!

Chun tức giận bắt đầu trừng mắt nhìn Angela

- cẩn thận lời nói của mình đó Angela - Chun gằn giọng - hãy rút lại những lời khi nãy

- không! - Angela nghe mặt khiêu khích Chun - em yêu anh đến mức nào anh thừa biết mà. Em cứ tưởng rồi sẽ có ngày anh chấp nhận em sau cái chết của Ariel nhưng...không! anh đã chọn chính kẻ giết chết Ariel...vậy thì tại sao em lại còn phải cố gắng làm tốt mọi thứ khi mà em chẳng đạt được gì? Em nói cho anh biết mục tiêu của em bây giờ sẽ là giết chết Ella!

"bốp"

Những lời nói của Angela như lửa đổ thêm dầu trong tâm trạng khó chịu của Chun... và anh đã không thể kiềm được. anh vừa "tặng" cô 1 cái tát.

- tôi sẽ chẳng để ai đụng đến Ella! tôi thề! Dù người đó có là em!

anh đóng mạnh cánh cửa sau lưng bỏ lại Angela đứng đó bất động với những ám ức và nước mắt rơi lã chã. Tia nhìn độc ác lại hiện lên trong ánh mắt cũng như tâm trí của Angela. Cô đưa tay lau nước mắt

- là anh ép tôi - Angela nghiêng răng - tôi không có anh thì cũng chẳng ai có được!

Chun đã vậy mà người bạn thân của anh là Jiro cũng chẳng khá hơn tí nào. anh gần như đánh mất bản thân mình từ ngày nhận được cuộc điện thoại cuối cùng của Selina. Anh tìm cô khắp nơi nhưng không thấy...kể cả Alan cũng như biến mất khỏi cuộc đời này. Hiện tại bây giờ anh đang ngồi trong phòng làm việc của Selina, nhìn các vật dụng của cô và nâng niu nó mà thấy đau đớn vì bản thân anh chẳng làm được gì. "Selina, em ở đâu? Anh chỉ muốn gặp em 1 lần cũng không được sao? Chúa ơi, nếu ngài đã cho con gặp cô ấy thì hãy để cho con thêm 1 cơ hội nữa..." chợt Jiro mở mắt ra, anh vừa nhớ ra 1 việc. trong cuộc điện thoại hôm đó, anh có nghe tiếng thông báo ở sân bay...hình như là đi...Nhật Bản. Jiro lắc đầu cố gắng tập trung lần nữa để nhớ chính xác lại ngày hôm đó anh đã nghe thấy gì.... Anh nỡ 1 nụ cười, anh chắc chắn là mình không nghe lầm nhưng cần kiểm tra cho chính xác 1 lần nữa. Jiro bật nhanh khỏi chỗ ngồi cùng với áo khoác, anh lao ra ngoài "chờ đó Selina, anh sẽ tự tìm tới em!"

- kẻ ngốc! – Jiro đập vào vai Chun – cậu có muốn đi gặp Ella để nói rõ mọi chuyện không?

Chun ngược cặp mắt chán nản nhìn Jiro rồi lại lắc đầu. Không phải là anh không muốn tìm Ella mà anh lại chẳng biết phải làm gì khi đối diện với cô. Vậy là Ella vẫn quyết định chọn “Hell Angel” và giết Dason. Dù không thích Dason anh cũng không thể để Ella phạm tội. Nếu anh gặp cô...anh còn để cô phạm tội sao? Nhưng nếu anh ngăn chặn nhất định Ella sẽ không bao giờ tha thứ cho anh...còn tình yêu của 2 người...những lời Ella viết làm anh cảm thấy khó chịu. thật sự anh là kẻ ngốc? Ella chưa từng yêu anh thực sự? nhưng những nụ hôn và cảm giác mách bảo anh rằng đó không phải là sự thật...nhưng lỡ Ella vẫn từ chối anh? Chúa ơi, nghĩ tới lúc chính tai anh nghe Ella nói là chỉ lợi dụng anh cho mọi kế hoạch thì thà cả cuộc đời này anh không gặp lại cô còn hơn....

- này có đi không? – Jiro lay Chun – mình đã tìm được chỗ ở của họ... nhất định mình phải đuổi theo họ.

- tại sao? – Chun quay sang nhìn Jiro khó hiểu – chẳng phải Selina đã từ chối cậu...Selina là sát thủ của “Hell Angel” mà cậu vẫn yêu cô ấy? cậu hứa với mình là giúp mình trả thù cho Ariel... bản thân cậu bây giờ không thể làm được phải không? nhưng dù cậu có làm gì thì cô ấy cũng không chọn cậu...vậy còn theo đuổi điều đó làm gì?

- Vì mình yêu Selina! – Jiro cười thần nhiên – chỉ đơn giản là mình yêu cô ấy! mình sẽ tự ích kỷ 1 lần cho bản thân bằng cách đuổi theo cô ấy và nói cho cô ấy là mình không hề hối hận khi yêu cô ấy dẫu bây giờ cô ấy là “Hell Angel”...và nếu cậu muốn bắt Selina...xin lỗi cậu! mình đành làm kẻ thù của cậu vậy. mình sẽ bảo vệ cô ấy bằng mọi giá!...

- Nhưng cậu đang rủ mình đi chung.....cậu không nghĩ là mình sẽ bắt họ sao?

Jiro bật cười rồi kéo vai Chun lại gần, anh thì thầm vào tai Chun

- không đâu...vì ở đó có Ella nữa, mình biết cậu sẽ không làm gì để tổn thương cô ấy phải không?

- mình sẽ làm thế! – Chun nhăn mặt cố gắng nói cứng

- tùy cậu! – Jiro nhún vai rồi khỏi quầy rượu – ngày mốt mình sẽ bay, nếu cậu muốn đi cùng thì hẹn 9h sáng ở sân bay!

29. Chương 29

Còn khoảng 3 tuần nữa là tới ngày cưới, Ariel hạnh phúc khi nghĩ tới ngày mình chính thức trở thành vợ Chun, sẽ là bà Wu.... Đó là giấc mơ từ nhỏ, từ khi cô còn là cô bé. Nhìn cây kim dài của chiếc đồng hồ to gắn trên tường siêu thị HK gần điểm số 12, Ariel chắc lưỡi thở dài “anh ấy lại tới trễ.....ko lẽ ai làm vợ cảnh sát cũng phải chịu cảnh này? Thôi thì mình đành thông cảm cho anh ấy vậy...”

-Ariel! – 1 cô gái vừa xuất hiện sau lưng Ariel, ôm lấy cô – anh Chun bận việc và nhờ mình tới đi với cậu

-Hừm... - Ariel thở dài – lại làm phiền cậu nữa Angela, xin lỗi cậu!

-Không sao mà! – Angela khoác tay Ariel – đi mua đồ thôi, dù gì tớ cũng cần tặng 2 người 1 món quà cho ngôi nhà mới!

2 cô gái vui vẻ tay trong tay lướt qua các cửa hàng mà không biết rằng đâu đó thần chết đang chờ vờn chào đón họ. Angela nhìn Ariel riu rít xem các mẫu chén đĩa cho nhà mới mà lòng ghen tức vô hạn...nhưng cô có thể làm gì? Chun đã chọn Ariel và họ sắp làm đám cưới. Angela thở dài chán nản, rồi đây cô phải hằng ngày nhìn 2 người tay trong tay cười nói vui vẻ... cô lại còn phải làm dâu phụ trong ngày cưới. Không thể nào chấp nhận được! nhưng nếu từ chối.....cô lại không muốn! đây là cơ hội có thể nhìn Chun trong lễ phục chú rể, nhất định anh sẽ là chú rể đẹp trai nhất trên đời này.

-Angela, cậu thấy cái này ok ? – Ariel đưa cái đĩa sứ màu xanh lên – mình biết anh ấy thích màu xanh lắm nên mình sẽ chọn cái này

-Uhm – Angela miễn cưỡng nở 1 nụ cười

Chợt mặt đất rung rinh và còi báo cháy vang lên khắp nơi
“hiện đang có sự cố, xin mọi người mau chóng rời khỏi đây”

Ariel hoảng hốt quay sang nhìn Angela

-có chuyện gì vậy?

-mình không biết! mau rời khỏi đây!

Angela nói rồi lôi Ariel tới phía cầu thang nhưng ở đó đang bị kẹt cứng và có lắm người xô đẩy nhau bỏ chạy. các bóng đèn điện chờn vờn chớp tắt và có tiếng nổ ở các tầng trên.

-chạy về phía thang bộ! - Angela hét lên

2 cô gái dất nhau bỏ chạy về phía khác nhưng ở thang bộ cũng không khá hơn gì, rất nhiều khói và khói thổi ra từ các ống thông hơi. Rất nhiều người ngộp và xỉu ở cầu thang bộ, Ariel và Angela muốn chạy xuống tầng 4 nhưng vừa đẩy cửa vào thì

“bùm”

Lửa bắt vào máy lạnh nên nổ lớn làm mọi thứ bắt cháy 1 cách nhanh chóng. Tầng 4 là khu vực các cửa hàng quần áo nên cháy rất dữ.

-phải tìm đường thoát khỏi chỗ này mau lên Angela, khói nhiều quá không khéo chúng ta sẽ chết ngộp ở đây! – Ariel lo lắng nắm lấy tay Angela

nhưng chợt Angela đứng lại nhìn Ariel.... phải rồi! cô ấy vừa mới nói là...chết ngộp! 1 tai nạn mà không ai có thể tránh khỏi....

-cậu chạy trước đi – Angela đẩy Ariel về phía trước – mình vừa thấy có 1 người còn kẹt trong phòng đằng kia, mình phải cứu họ!

-mình sẽ đi với cậu – Ariel kiên quyết nắm lấy tay Angela

“ là do cô muốn chết thôi!” Angela cười thâm đắc ý. Mở cánh cửa phòng Angela chỉ, Ariel nhìn xung quanh nhưng chẳng thấy ai.

-vào trong thử xem có ai không? – Angela xúi bẩy

Ariel ngậy thơ bước vào mà không biết là cô bạn thân của mình đang đưa mình vào chỗ chết! căn phòng nhỏ hẹp và rất nhiều khói. Đây lại là phòng chứa quần áo, Angela nhìn Ariel cười nham hiểm trong khi tay cô lấy ra 1 cái hộp quẹt

-xin lỗi cậu – Angela nhếch mép cười

-gì vậy? – Ariel ngơ ngác nhìn Angela

-chỉ tại cậu mà anh Chun không bao giờ chú ý tới tớ và bây giờ thì cậu cứ an tâm lên thiên đàng, mình sẽ chăm sóc anh ấy!

-cậu...cậu nói gì vậy? – Ariel bật khóc

Angela không thèm trả lời Ariel, cô bước tới đánh cho Ariel bất tỉnh rồi châm lửa đốt kho quần áo. Cô bước ra ngoài khoá chặt cửa và cố tình xô đổ chiếc bàn gần đó để Ariel có tỉnh lại cũng không thể thoát ra. cô rút súng ra bắn vào ống thông hơi và ống dẫn ga cho nó mau bắt lửa và dẫn cháy toàn bộ tầng 4 này. Cô đắc ý mỉm cười

-chẳng bao lâu nữa chỗ này sẽ nổ tung và cháy... - Angela chép miệng – lính cứu hoả có tới cũng không kịp đâu. Bye nhé!

Angela nhớ lại ngày hôm ấy và mỉm cười

-Ariel không thể thì Ella cũng không thể! Tôi sẽ tự tay giết chết cô Ella!

Đưa súng lên ngay tầm ngắm và đích đến là bức hình của Ella. Angela cười thật ác và ánh mắt cô đầy thù hận. không ai có thể mang Chun đi, Chun sẽ mãi là của 1 mình cô!

Hebe ngồi nơi thềm cửa ngóng ra ngoài chờ Calvin về. chưa bao giờ thấy anh đi đâu mà lâu đến thế...hay là anh gặp tai nạn? Hebe bực bội lấy điện thoại gọi cho anh nhưng anh không chịu bắt máy. Tức giận Hebe đứng dậy đá viên sỏi dưới chân lẫn ra xa

-Calvin ghét! Tại sao giờ này chưa về nữa?

-Tại anh thấy ngày thường anh bắt các em tập dượt quá thì mấy em than nên hôm nay anh cố tình về trễ cho mọi người nghỉ ngơi – giọng Calvin vang lên sau lưng Hebe – không muốn à?

-Không! – Hebe bĩu môi không hài lòng – vậy thì anh cũng phải nói trước chứ! Anh đi đâu thế?

-Công việc! – Calvin đáp cụt ngắn rồi bước vào nhà

Trong nhà Ella và Selina cũng đang ngồi trên sofa chờ anh. cả 2 cũng lo lắng nhưng không tới mức phải ra bậc cửa ngồi chờ anh. Calvin trầm ngâm ngồi xuống chiếc ghế đối diện và rót 1 ly trà

-sao thế? – Calvin nhướn mày nhìn tất cả - sao mọi người chưa ngủ?

-em ngạc nhiên – Selina đáp – sao tự nhiên anh lại đưa bọn em đến đây...nếu chỉ tránh mặt 1 thời gian thì có cần ngày nào cũng phải tập luyện không?

-thậm chí tụi em còn không thể liên lạc về nhà. Điện thoại của tụi em cũng phải thay cả số mới... - Ella cắn môi – có chuyện gì phải không anh?

Calvin thở dài nhìn cả 3 người... anh quyết định nói cho họ biết sự thật

-ngài Chủ tịch đã ra lệnh thủ tiêu bọn em...và tất cả các thành viên sát thủ của “Sống còn” đều được tham gia. Ai có thể giết 3 bọn em sẽ được trở thành người dẫn đầu sát thủ và là cánh tay trái của ngài Chủ tịch

-tại sao? – Hebe bật người về phía trước – bọn em không phản bội tổ chức

-vì các em đã bị lộ... - Calvin nhìn Ella – và vì em quen với Chun. Ngài Chủ tịch sợ em sẽ lộ ra ngoài...

-còn Alan? – Selina lo lắng – nếu vậy sao anh không để em đem anh Alan theo?

-Đừng lo! – Calvin trấn an Selina – anh đã nhờ mẹ anh dấu Alan đi, không 1 ai trong tổ chức dám nghi ngờ bà ấy, cả ba anh cũng sẽ không nghĩ tới!

-Ba anh? – cả 3 cô gái ngạc nhiên nhìn anh kinh ngạc kêu lên

-..... – Calvin ngao ngán gật đầu – ba anh chính là ngài Chủ tịch.....

3 người im lặng nhìn nhau. Quen biết anh đã lâu rồi thế mà bây giờ mới biết thân phận thật sự của anh.....nhưng trong anh không có vẻ gì là vui vẻ. chắc hẳn sau anh là cả 1 câu chuyện và các cô biết là anh sẽ không bao giờ để các cô gặp nguy hiểm...vì anh là người tốt!

-hãy kể cho bọn em nghe chuyện gì đã xảy ra – Hebe lên tiếng phá vỡ im lặng

Calvin nhìn cả 3 người suy nghĩ 1 lúc rồi gật đầu...có lẽ cũng tới lúc nên mở lòng với cả 3 người... họ là những người thân duy nhất của anh ngoại trừ mẹ anh – các cô em gái nhỏ!

Hebe ngồi trong phòng Calvin im lặng suy nghĩ về câu chuyện của anh. cô không thể tin nổi, cô ở chung nhà với anh, gặp anh hằng ngày mà không hề phát hiện ra bí mật này...cô chỉ nghĩ anh là 1 người họ hàng hoặc là 1 cái gì đó thân thuộc hơn chứ không thể nào là con của ngài Chủ tịch.... Trông anh không có vẻ gì là tự cao hay quá xa cách, anh tốt bụng và dễ gần, có lúc hơi khó khăn nhưng không bao giờ làm hại các cô....

“I’m a lonely...”

Có tiếng điện thoại reo lên cắt ngang suy nghĩ của Hebe, nhú mồm nhìn vào điện thoại Calvin để trên bàn “ai gọi cho Calvin? chẳng phải khi đến đây là đã cắt đứt mọi liên lạc sao?” Hebe tò mò cầm điện thoại lên áp vào tai nghe

-cậu Calvin, tôi đã tìm được 1 cô gái phù hợp với những gì cậu đưa ra. ngày mai chúng ta có thể gặp nhau lúc 8h30 ở quán Boa được không? tôi nghĩ là cần phải bàn lại vài điều kiện từ phía cô gái đó....

Hebe mím môi nén giận “cô gái nào? cô gái nào mà tới tận nơi này anh Calvin cũng phải tìm?” cô lăm bằm rồi quyết định lưu lại số của cuộc gọi khi này và xóa luôn cả cuộc gọi đó trong máy. Ngày mai cô phải làm cho rõ chuyện này mới được, sao Calvin lại có thể có quá nhiều bí mật với cô?

Selina và Ella nhú mồm nhìn Hebe 1 cách chăm chú, gương mặt Hebe bây giờ thật sự rất khó coi. Tức giận cũng có mà tò mò cũng có...thêm cả 1 chút khó chịu và nôn nóng. Cả 2 người nhìn nhau và tự hỏi phải chăng chỉ có 1 nguyên nhân duy nhất cho tình trạng này.

-hắn ở đâu? – Hebe bực bội bấm số máy gọi cho người đàn ông hôm qua – anh đang ngồi ở đâu? Tôi là người do ông Calvin Choi phái tới bàn bạc với ông!

Đưa mắt dò tìm khắp quán, 3 người đã nhìn thấy người đàn ông hơi mập mạp 1 tý nhưng lùn đang ngồi ở góc quán. Hắn mặc cái áo chim cò đủ màu sắc làm Hebe bất giác bĩu môi nhưng vẫn xăm xăm đi về phía đó. Cô ngồi xuống trước mặt hắn và...cả khẩu súng

-nói đi! cô gái đó là ai?

-Cô là.... – người đàn ông đó rụt rè nhìn xuống khẩu súng

-Chúng tôi là em gái của anh Calvin – Selina lên tiếng trấn an – chúng tôi chỉ muốn biết có chuyện gì xảy ra với anh Calvin? và tại sao anh ấy lại tìm 1 cô gái?

Người đàn ông đắn đo 1 tý nhưng ánh mắt Hebe lạnh lùng và như đang muốn giết ông tới nơi...

-thật ra cậu Calvin nhờ tôi tìm giúp cậu ấy 1 cô gái không có thân thích, hiền lành và sống cách biệt với mọi người. Quan trọng là cô ấy phải trong sạch...

-để làm gì? – Hebe rít lên

-...giúp cậu ấy mang thai!

-Mang thai? – cả 3 hét lên rồi lại nhìn nhau

-Ông nói dối! – Hebe chìa khẩu súng vào trán người đàn ông – tôi sẽ bắn nát sọ ông ra!

Người đàn ông hoảng sợ òa khóa, lắc đầu lia lịa và thề là mình không nói dối. Ella nhú mồm kéo tay Hebe xuống rồi quay sang nhìn người đàn ông

-vậy điều kiện là gì?

-Dạ... cô ấy sẽ ở liên tục với ông Calvin 3 ngày trong ngôi nhà mà ông ấy đã sắp xếp đổi lấy 1 triệu USD. Và nếu sau này nếu cô ấy có thai, ông Calvin sẽ trả thêm 5 triệu để đem đứa bé về....

-Và? – Hebe mím môi nhấn giọng chờ đợi

-Dạ hết rồi! – người đàn ông sợ sệt nhìn cả 3 người – tôi chỉ có nhiệm vụ tìm giúp ông ấy thôi. tôi thật sự không biết gì mà...

Selina bất chợt liếc mắt 1 cách kín đáo nhìn qua Hebe và cô cười

-Tôi cho ông 500 ngàn USD đổi lại ông hãy làm cho tôi 1 việc hoặc lấy viên kẹo đồng từ cô ấy – Selina liếc nhìn về phía Hebe

-Dạ được. – người đàn ông gật đầu lia lịa

Selina kéo người đàn ông theo cô ra ngoài và thì thầm gì đó. Hebe bặm môi khó chịu khi thấy chốc chốc người đàn ông đó quay lại nhìn cô cười cười rồi lại gật đầu. sao Selina lại có việc phải nói với tên đó chứ?

Bây giờ Hebe chỉ muốn chạy ngay về nhà hỏi tại sao Calvin lại phải làm thế? Anh thêm đàn bà lắm hả? hay sợ chết? “gừ...gừ... Calvin chết tiệt! anh dám dấn tôi đi làm việc đồi bại này hả?!” Hebe tức giận đâm mạnh xuống bàn trong khi Ella ngồi nhìn cô bạn tủm tỉm cười.

30. Chương 30

-cậu nói gì với hần vậy? – Hebe trề đôi môi xinh biểu hiện không hài lòng

-nói là có kẻ đang ghen! – Selina cười khúc khích

-gì chứ? – Hebe hét toáng lên – ai ghen? Ai mà thêm ghen?

Cả Selina và Ella lại càng ôm bụng cười dữ hơn, đâu phải là cả 2 cô chưa từng yêu và không biết tâm lý của Hebe như thế nào. Ella gật gù khoác vai Selina thì thầm 1 chút rồi cả 2 lại quay sang Hebe

-thế này nhé – Selina hắng giọng – 10’ nữa sẽ là chuyến tàu cuối cùng về đảo của chúng ta. Và mình đã bảo người đàn ông đó gọi cho anh Calvin nói là chuyện đó sẽ được bắt đầu từ ngày mai...

-sao cậu... - Hebe đang tính nổi điên lên thì chợt cô dừng lại - ...vậy thì liên quan gì tới 10’ nữa tàu chạy? cậu muốn ngày mai tụi mình vào đó bắt quả tang tại trận hả?

-e hèm... - Ella cố giữ vẻ nghiêm túc – gì mà bắt tại trận? cậu đi đánh ghen sao? bộ anh Calvin là chồng cậu hay sao mà nghiêm túc quá vậy?

-ý mình là...là..... – Hebe đỏ mặt ngắc ngứ

Selina ôm lấy vai Hebe

-chỉ mình cậu thôi, cô ngốc! – cô nháy mắt với Ella

Hebe nhìn Selina và Ella 1 cách khó hiểu. thực ra thì bây giờ cô có nghĩ được gì nữa đâu, cơn giận che mắt hết lý trí rồi. có lẽ như Jiro hay nói “tình yêu làm con người hóa thành con lừa!”..... Selina biết nên cô đã kéo Hebe lại và nói rõ cho cô hiểu. bây giờ Selina và Ella sẽ lên tàu nếu Hebe cảm thấy mình thực sự không muốn sang sẽ Calvin cho ai thì hãy ở lại và đến ngôi nhà đó chờ Calvin, còn nếu suy nghĩ của Selina và Ella là sai thì Hebe cứ đi về và ngay sáng sớm ngày mai anh Calvin sẽ ra đây 1 mình. mọi việc sẽ kết thúc tại đây và xem như không liên quan gì tới cuộc đời của Hebe.

Hebe chần chừ nhìn đồng hồ, quyết định vậy là quá nhanh. Trong 10’ phải đưa ra quyết định cho 1 việc mà Hebe chưa bao giờ nghĩ tới cũng như đây sẽ là 1 bước mới trong cuộc đời mình. Hebe cắn môi lo lắng... tình yêu? Có bao giờ Hebe nghĩ mình đã yêu Calvin? hay vì cô đã quen nghĩ anh như 1 người anh trai mà quên mất con tim mình đang lên tiếng?... Hebe chợt thoáng đỏ mặt khi nghĩ tới những ngày sắp tới mình sẽ luôn ở bên cạnh Calvin....và mang thai đứa con của anh. ôi trời! cái hình ảnh mà Hebe không bao giờ tưởng tượng được.

-nhưng lỡ anh Calvin không yêu mình? – Hebe đắn đo

-thì làm anh ấy yêu cậu đi – Selina huých vai Hebe – cậu chuyên gia câu mấy anh chàng đẹp trai mà

-nhưng..... anh Calvin khác.....

-thôi nào! – Ella ghì chặt vai Hebe – cậu nhanh lên đi, tàu sắp chạy rồi không lẽ cậu muốn ngày mai cả 2 tụi mình cùng vào ngôi nhà đó với cậu?

-không được! – Hebe hét lên

Selina và Ella bật cười rồi đồng loạt hun vào má Hebe chúc cô may mắn rồi bọn họ lên tàu rời khỏi đất liền để lại Hebe với quyết định tương lai cho chính mình.

Calvin đứng tần ngần trước cửa phòng, anh đang nghĩ xem mình nên bước vào hay lập tức quay trở về? nếu bước vào...liệu anh có lường trước được hết những khó khăn sau này hay những phiền phức mà anh có thể gây ra cho cô gái kia.... Anh tuyệt ko phải là 1 người vô trách nhiệm. nhưng nếu anh quay về, anh cũng

không thể nào trao đổi điều kiện với ba anh... tình yêu là cái gì chứ? Sao anh không thể vô trách nhiệm 1 tý, cứ như 1 kẻ qua đường cho xong...dù gì cô gái đó cũng đã có tiền của anh và anh sẽ cho cô thêm nhiều thứ mà cả đời cô không thể mơ tới... vậy thì Calvin? Mày còn lo lắng và áy náy cái gì nữa hả?

Calvin lắc đầu xua đi ý nghĩ không hay về mình và anh mạnh dạn đẩy cửa bước vào. Trong nhà tối mờ mờ dù đây là ban ngày. Các tấm rèm cửa dày màu ô liu được buông xuống che gần như không có ánh sáng ban ngày nào có thể lọt vào. Calvin nhúm mày chờ trong giây lát cho mắt anh quen dần với bóng tối rồi anh bước thêm 1 bước. Anh đã sắp xếp căn nhà này ở 1 nơi khá yên tĩnh nếu không muốn nói là hẻo lánh và anh sẽ ở đây cùng cô gái xa lạ này trong 3 ngày...phải! chỉ trong 3 ngày thôi rồi anh sẽ không bao giờ lặp lại chuyện này 1 lần nào nữa! Calvin bước vào trong và thấy 1 cô gái đang ngồi xoay lưng lại với anh, cô ấy có mái tóc ngắn và đang mặc 1 chiếc áo ngủ hình như là màu hồng hay màu trắng gì đó, tối quá anh không thể định màu được. Calvin ngồi xuống 1 cái ghế, anh im lặng ngắm cô gái và anh thấy...sao giống Hebe thế? Calvin tự cười chính mình ngốc nghếch “Hebe mà ở đây thì chắc này giờ em ấy đã la lên và đánh mình không thương tiếc ha..h.a...cái đầu tròn mà cắt tóc ngắn chắc là để không mất công chải. cái miệng hung dữ, bản tính hơi lạnh lùng nhưng rất yêu tất cả người thân, phải chi mình có thể làm gì cho em ấy... nhất định mình sẽ làm thế trước khi mình bỏ đi. Tìm 1 tình yêu

cho em ấy và gửi gắm đến 1 nơi có thể cho em an bình cũng như sự yêu thương.... Mà sao ngay lúc này lại nghĩ tới Hebe hừm! mình lại phân tâm nữa rồi!”

-sao cô không kéo các tấm rèm lên? – Calvin nhìn sang cô gái đó

cô im lặng chỉ lắc đầu và ra dấu hiệu không thích.

-chắc là cô cảm thấy khó chịu lắm...tôi xin lỗi – Calvin ngập ngừng – tôi...không biết phải cảm ơn và làm gì để đền bù cho cô...thật ra tôi...

Cô gái lại ra hiệu cho anh ngừng lại và ngoắc anh lại gần nhưng Calvin lại lưỡng lự. anh không tiến lại vì...anh không biết nên bắt đầu thế nào

-thật ra....tôi không biết nên bắt đầu thế nào với cô... - Calvin sửa cổ áo – tôi chưa bao giờ làm việc này..tôi...

cô gái đứng dậy, bước vòng qua căn phòng khác và ra sau anh. Vòng tay ôm lấy cổ anh kéo vào ngực cô gái 1 cách không ngờong ngừng, cô để đầu áp sát vào đầu rồi lần tay xuống cởi từng nút áo của anh. Calvin bối rối chột anh vùng dậy khỏi cô gái. Anh lùi ra xa cô 1 tý, cô gái đó cảm giác được hình như anh không muốn làm việc đó với cô nên cô ngồi xuống chiếc ghế anh vừa ngồi và tự cởi áo mình ra. Calvin vội bước tới nắm chặt lấy tay cô gái để ngăn lại và khi anh nhìn lên....

-Hebe? – Calvin sững sốt kêu lên – sao em lại ở đây?

-Nếu trả cho cô gái đó 1triệu, anh chỉ cần trả em 500 – Hebe liếc mắt giận dữ nhìn anh

-Không được – Calvin quay mặt đi chỗ khác – em không biết mình đang làm cái gì đâu, ra khỏi đây ngay!

Calvin bước tới mở cửa cho Hebe và anh tính lấy điện thoại gọi cho người đàn ông đó thì Hebe đã ngăn anh lại, cô ném chiếc điện thoại của anh vào góc nhà làm nó vỡ tan tành.

-em làm gì vậy? – Calvin kinh ngạc

-em mới là người nói câu đó! – Hebe chống 2 tay lên hông nhìn anh – sao anh dám lên lút làm chuyện đó mà không nói với em? Em không đáng hơn cô gái đó hả?

-em... - Calvin quay sang chỗ khác thở hắt ra 1 hơi rồi quay lại nhìn cô – em không phải là vợ hay bạn gái anh, anh làm cái gì mà lên lút? Còn nữa, em rất đáng nhưng là cho người đàn ông em yêu chứ không phải anh, rõ chưa? Về nhà đi nhóc con!

Hebe bĩu môi không nghe lời rồi cứ ôm chặt lấy eo anh không buông ra

-không về! – Hebe bướng bỉnh – nếu anh muốn có 1 đứa con, em sẽ làm việc đó!

-Tại sao? – Calvin chau mày khó chịu trước sự cứng đầu của Hebe

-Vì em muốn làm thế. – Hebe mỉm cười ôm lấy cổ anh kéo xuống – người đàn ông em yêu chính là anh, hiểu chưa anh ngốc?

-Ai ngốc? anh là thầy của em đó – Calvin phì cười

-Trong tổ chức không quy định em không được yêu thầy he..he...- Hebe hôn vội vào môi anh – hơn nữa lần này em đã suy nghĩ rất kỹ chứ không có bốc đồng đâu, anh phải tin em lần này... - Hebe phụng phịu

-Ok! – Calvin giơ tay đầu hàng – vậy cô gái và người đàn ông đó đâu?

Hebe cười khúc khích, nắm lấy tay anh kéo lại gần giường. Nhấn anh ngồi xuống còn mình thì cô leo lên ngồi vào lòng anh, vòng tay ôm lấy cổ rồi ngả đầu lên ngực anh, cô thì thầm

-Selina đã giải quyết mọi việc, anh không cần lo đâu! Anh có biết em tức giận tới mức nào khi biết anh giấu em chuyện này không? Mém tý nữa em đã bắn vỡ sọ tên đó....

-Tội lỗi thật – Calvin trêu Hebe bằng cách vuốt vào mũi cô – vậy sao bây giờ không bắn kẻ gây nên tội lỗi đó?

Hebe le lưỡi trêu Calvin nhưng cô lại đưa tay sờ vào gương mặt anh 1 cách yêu thương và trìu mến.

-em đã không biết là anh rất quan trọng với em đến thế.... – Hebe hôn lên môi anh – cho đến ngày hôm qua. Calvin, anh có yêu em không?

-Anh không biết Hebe à – Calvin nhìn sâu vào mắt cô- nó xảy ra nhanh quá...nhưng anh có thể nói với em là khi anh bước vào đây anh đã nghĩ tới em.

Hebe cười thật thỏa mãn vì ít ra anh cũng nghĩ ngay đến cô. Hebe ôm lấy gương mặt Calvin trong bàn tay mềm mại và trao cho anh nụ hôn tình yêu thật sự. nó bắt đầu 1 cách dịu dàng có cả chút e ngại và thăm dò, sau đó nó trở nên cuồng nhiệt và nóng bỏng hơn khi cả tay Calvin ôm gọn lấy thân hình Hebe áp sát vào anh. Đáp trả những nụ hôn của Hebe, anh nghe tim mình nhảy lên những nhịp nhanh, khác thường, 1 cảm xúc trước đây anh chưa hề biết tới. Calvin rời khỏi môi Hebe 1 chút để xoay người đưa cô nằm lên giường và anh ở trên cô. Luồn tay xuống dưới váy ngủ của Hebe, anh vụt nhanh nó ra khỏi chỗ mà nó đang ở và thay vào đó bằng cơ thể anh. Chúa ơi! Anh đang áp ủ cơ thể cô bằng chính cơ thể mình.... Hebe thật sự choáng váng khi da cô chạm vào cơ thể anh 1 cách quá gần gũi. Ngực Hebe nhấp nhô lên xuống và gò má cô đỏ bừng, 1 cảm xúc mãnh liệt đang xảy ra trong tim Hebe. Cô chỉ muốn anh “yêu” cô ngay lúc này và cô cũng chưa bao giờ biết mình....khao khát có anh đến thế. Luống cuống nhưng vội vàng, Hebe cởi nút áo Calvin nhưng hình như...ngay lúc này nó lại không nghe lời cô...

-chết tiệt thật! – Hebe giựt mạnh nó trong sự cau có

Calvin phì cười trước sự háo hức và thiếu kinh nghiệm của Hebe, anh nắm lấy 2 tay cô đưa lên miệng và dịu dàng âu yếm nó. Anh hôn lên từng đốt ngón tay cô và nếm hương vị của nó bằng chính lưỡi của anh. Hebe thở hắt ra trong sự bức bối nhưng cô cũng mau chóng lấy lại cảm xúc vì cái cách Calvin “yêu” cô rất dịu dàng.

-từ từ nào nhóc con – Calvin cọ mũi vào mũi cô – anh là thầy của em!

Hebe bĩu môi không hài lòng nhưng khi môi cô gặp môi anh lần nữa thì cô hoàn toàn tan chảy. Calvin rời khỏi Hebe trong phút chốc để trút bỏ toàn bộ quần áo mình và trở lại trên cô cùng những hành động vút ve thân mật ở những vùng nhạy cảm. Hebe cong người rên rỉ trong tay anh và trượt tay quần chặt vào cổ anh khi anh bắt đầu đẩy nhanh vào trong cô.

31. Chương 31

Selina và Ella ngồi trong phòng ăn nhìn ra cửa sổ thẳng ra bãi biển, chưa bao giờ ngôi nhà im lặng đến thế. Selina đẩy tách trà nóng cho Ella

- có lẽ bây giờ anh Calvin và Hebe đang hạnh phúc...

- phải! mừng cho họ! – nụ cười thật hiền lành từ môi Ella – chỉ còn lại 2 chúng ta...

Selina gật đầu, co đầu gối lên ghế và cô vòng tay ôm lấy cơ thể mình. Thật cô đơn và nhớ Alan vô cùng! Nếu có anh ở đây, dẫu anh ngốc nghếch cô cũng vui vì vẫn có thể nhìn thấy nụ cười của anh, giọng nói anh như thức ăn tinh thần của cô, không có nó là không thể sống nổi. Nước mắt chực trào ra từ khóe mắt Selina làm Ella cảm thấy bản thân mình có 1 nỗi buồn gì đó xâm chiếm. nhòm ngó rồi khỏi ghế, Ella bước sang chỗ bên cạnh Selina ôm lấy cô vỗ về

- Đừng khóc! Cậu nhớ anh Alan hả?

Selina gật đầu thay cho câu trả lời và ôm lấy Ella. 2 cô gái tự an ủi nhau theo cái cách riêng của họ. tiếng sóng biển vỗ vào bờ rì rào như khóc thay nỗi lòng của cả 2 người cho tới lúc cả 2 bắt đầu thiếp đi.

Selina dụi mắt lần nữa như không tin nổi...chắc là chưa tỉnh ngủ nên mắt còn nhìn nhầm hoặc là cô đang...ngủ. có lẽ nào Jiro và Chun lại đang ngồi trước mắt cô??? Selina quay sang nhìn Ella thì thấy cô vẫn còn đang ngủ, dựa đầu lên vai cô 1 cách ngon lành. Selina hí hửng vai và thì thào

- Ella! Ella! Dậy mau!

Uhm...uhm.... Chỉ là câu trả lời vô nghĩa từ Ella, cô xoay đầu 1 tý rồi ôm chặt lấy tay Selina để ngủ tiếp. Selina vẫn đang kinh ngạc nhìn 2 người trước mặt mình trong khi 2 người lại đang nhìn cô cười thích thú. Cả 2 người đàn ông đó đều rời khỏi chỗ ngồi của mình và mỗi người 1 bên tiến lại gần 2 người. Người đàn ông ngồi xuống cạnh Selina chính là Jiro. Anh mỉm cười nắm lấy tay Selina hôn vào đó

- muốn trốn thoát khỏi anh đâu có dễ vậy!

Selina lấp bắp chỉ vào anh....

- ..anh...anh....sao anh tìm...tìm.... được em?

Jiro không trả lời Selina chỉ quay sang phía Chun trong lúc Chun đang cố gắng gỡ tay Ella khỏi tay Selina và để cô dựa vào lòng anh.

- tự mình ra ngoài 1 tý!

Chun gật đầu. Jiro đứng dậy và đem theo cả Selina. Còn lại Chun và Ella trong nhà, anh mỉm cười để đầu Ella trong lòng mình, anh trở người 1 tý để cơ thể cô lọt thõm vào trong anh. Chun hơi cười với sự say ngủ của Ella, dùng tay mình, anh hơi xoay mặt Ella sang 1 bên và anh dịu dàng đặt môi mình lên môi cô. Mềm mại và ngọt ngào! Chính là cảm giác anh vẫn luôn cảm nhận mỗi khi áp môi mình lên môi cô....

Selina khoanh tay ngồi trên 1 thân cây gãy ở gần bãi biển, bây giờ thì cô đã lấy lại được bình tĩnh và chắc chắn 1 điều là cô không mơ. Jiro ngồi bên cạnh cô, chơi với tóc cô bằng ngón tay của mình trong khi anh đang nở nụ cười cố hữu của mình – nụ cười trên cột ai đó. Selina khó chịu quay sang nhìn anh gắt gỏng

- anh làm gì vậy hả? em đã nói là không muốn gặp lại anh mà. Anh không biết em là ai sao?

Jiro nhún vai như chẳng quan tâm, anh tiếp tục nghịch tóc cô

- Jiro! – Selina hét lên

Jiro nhún mày nhìn cô 1 lúc rồi anh mới trở lại với thái độ nghiêm túc. Anh đứng dậy rời khỏi chỗ ngồi và đi qua đi lại trước mặt Selina

- anh biết em là ai – Jiro đút 2 tay vào túi quần – nhưng vậy thì sao? Anh nói rồi, anh sẽ sang bên kia đường cho tới khi nào anh chắc là em hạnh phúc...

- Jiro.... – Selina thở dài – em thật sự hạnh phúc.

- Em yêu Alan à? – Jiro ấn 2 tay lên vai Selina bắt buộc cô phải nhìn anh, anh muốn biết chắc câu trả lời là sự thật.

- Nếu là lúc trước em không thể nhìn vào mắt anh trả lời – Selina nghiêm nghị nhìn anh – nhưng hôm nay em có thể nói với anh là em chỉ yêu 1 mình Alan, trước đây và sau này vẫn là thế!

- Có thể là em cảm thấy mắc nợ Alan – Jiro lắc đầu búng bính 1 tý
- Không!
- Vậy là em thương hại anh ta – Jiro cố gắng – anh sẽ cùng em chăm sóc Alan.
- Không phải thế, Jiro! – Selina bình thản nhìn vào mắt anh – anh biết mà....

Jiro thở dài chán nản và thuận chân anh sút viên sỏi ra biển. không thể nào tin được Selina lại chọn Alan chứ không phải anh. Không thể nào tin được anh lại thua 1 tên ngốc! anh cũng yêu Selina như Alan và nếu anh gặp cô trước, anh cũng sẽ hy sinh vì Selina như thế....vậy tại sao ông trời lại bắt công với anh? Tại sao? Selina nhận ra vẻ khó chịu của Jiro nên cô đứng dậy nắm lấy tay anh

- anh nhất định sẽ gặp cô gái khác tốt hơn em...tình cảm của anh em rất trân trọng nhưng em không thể...
- em có từng yêu anh lần nào chưa Selina?
-em chỉ có thể cảm động vì tình yêu của anh dành cho em... - Selina ngập ngừng làm tổn thương anh.
- Anh không muốn cảm động, anh đuổi theo em tới đây vì anh hy vọng có thể cho em thấy tình yêu anh dành cho em nhiều tới mức nào....

Jiro nén những giọt nước mắt vào trong, anh không thể khóc! Nếu anh khóc anh sẽ làm cho người con gái anh yêu khó xử. anh không muốn như thế. Anh không thể khóc vì nếu anh khóc nghĩa là anh quá yếu đuối! anh không thể khóc vì nếu anh khóc anh sẽ làm cho Selina khóc theo. Anh chỉ muốn thấy cô cười và sẽ luôn là như thế! Jiro siết chặt tay Selina trong tay mình và khi anh quay lại, môi anh đang nở nụ cười

- vậy là em mắc nợ anh....

Selina nhìn anh 1 cách kinh ngạc và khó hiểu... cô nợ anh??? Nhìn cặp mắt ngơ ngác của Selina, Jiro bật cười và nhéo vào mũi cô

- nợ anh tình cảm ha..ha.... anh sẽ chúc phúc cho em và Alan với 1 điều kiện
- anh nói đi! – Selina hơi cười lại với anh
- những ngày anh ở đây...em có thể làm người yêu của anh không?

Không có câu trả lời nào từ phía Selina. Cô im lặng nhìn anh.... Jiro nhận ra mình lại làm Selina khó xử với yêu cầu của mình. Anh buông tay cô ra và đi về phía ngôi nhà

- anh xin lỗi nếu làm em khó xử... em đừng để ý nó! Chỉ là anh nói đùa thôi!
- Em sẽ làm thế!

Selina hét lên trả lời anh. Tiếng gió biển thổi át cả tiếng cô nhưng Jiro vẫn nghe. Bước chân anh dừng lại và ngừng yên ở đó cho tới khi...nào anh hoạt động trở lại giúp anh hiểu hết những lời Selina vừa nói. Anh gào lên âm ỉ và bắt đầu nhảy chung quanh Selina. Chưa bao giờ anh thấy hạnh phúc và vui vẻ như lúc này. Anh xoay người đến bên Selina và ẵm cô xoay vòng vòng trước khi chạy như bay về phía ngôi nhà..... anh cần nói cho toàn thể giới biết Selina đã chấp nhận yêu cầu của anh.

Ella cựa cựa mình 1 lúc rồi quay mặt vào trong.... êm và ấm quá! Ella tưởng như mình đang nằm trên giường và cô dụi dụi mặt vào gối – ngực Chun! Anh cười, cười cái cách cô ngủ trẻ thơ đến thế khiến anh không thể cầm lòng ôm cô vào lòng chặt hơn nữa.

- Selina, cậu ôm mình chặt quá... - Ella làu bàu

Chun cười anh cúi xuống hôn vào trán cô làm Ella nhúm mày và quyết định mở mắt ra... những biểu hiện trên mặt Selina đang được tái diễn 1 lần nữa trên gương mặt Ella lúc này. Cô ngơ ngác nhìn anh đến nỗi không tin vào mắt mình, đưa tay bẹo vào má mình 1 phát, Ella lấp bấp nhìn Chun

- anh....sao anh...sao anh ở đây?
- Theo đuổi tội phạm nguy hiểm – giọng Chun tỉnh bơ nhưng mắt anh lại ánh lên vẻ trêu chọc cô

Ella nhíu mày và xê dịch đầu mình ra xa khỏi người anh 1 tý để nhìn vào mắt anh. Hai người nhìn nhau trong im lặng để thăm dò đối phương....

- anh....

- Sao? – Chun nhún mày

- Muốn gì? – giọng Ella cảnh giác cao thấy rõ

Nhưng Chun không trả lời câu hỏi Ella mà anh chỉ cười rồi kéo đầu cô vào ngực anh

- ngủ thêm 1 tý đi, anh thấy mắt em mệt mỏi lắm – Chun xoa đầu cô

- đối xử với tội phạm thế này à? – Ella tự lẩm bầm 1 cách khó hiểu

- uhm...chỉ với mình em mà thôi. Mà sao em cứ làm trái ý anh? Tại sao em phải giết cho bằng được Dason vậy hả? em không thể vì anh ngừng tay sao?

Ella đột nhiên đứng bật dậy và xô anh ra, ánh mắt cô chột giận dữ hơn bình thường. Ella khoanh tay trước ngực

- nếu anh tìm em vì việc đó thì câu trả lời là không thể! Trừ khi anh giết em. – mắt Ella long lên nổi hận thù – bao lâu này em cứ bị tình cảm yếu đuối che mờ lý trí nhưng bây giờ thì không, anh hiểu chưa?

- Ella!

Chun bước lại gần cô và để tay lên vai cô nhưng Ella đã nhích người ra xa. Cô từ chối cử chỉ thân thiện của anh 1 cách lạnh lùng làm anh cảm thấy mình đã sai lầm. Ella bước lại gần cửa

- anh đi đi – giọng Ella trở nên khô khốc

làm sao đây? Làm sao cho cô thấy và hiểu được tình yêu của anh? Làm sao cho cô thấy anh quan tâm cô tới mức nào? Chun thở dài trước thái độ đề phòng của Ella, anh cố gắng xoa dịu tình hình, Chun bước lại gần Ella 1 lần nữa nhưng chỉ làm Ella bỏ chạy về phía phòng mình trong nước mắt.... anh đang làm gì vậy? anh tới để tìm cô và quyết định sống cùng cô nhưng có lẽ anh đang làm Ella hiểu lầm hơn về mọi thứ...cô lại chảy nước mắt vì anh nữa rồi, xin lỗi em Ella!

32. Chương 32

Selina và Jiro tay trong tay mở cửa vào nhà thì thấy Chun đang ngồi đó với 2 bàn tay đang vò nát đầu mình. Selina ngạc nhiên nhìn quanh thì không thấy Ella đâu hết... chuyện gì đã xảy ra ở đây vậy? Jiro cũng nhún mày nhìn Chun khó hiểu.

- Ella đâu? – Selina nhíu mày nhìn anh

- Cậu làm Ella giận rồi hả? – Jiro đập tay lên vai anh – không phải là sự thật chứ?

Chun im lặng gật đầu thay cho câu trả lời và chỉ tay về phía phòng Ella vừa chạy vào. Selina mỉm cười bước lại phòng Ella gõ cửa

- Ella, cậu sao rồi?

Im lặng và im lặng, không có câu trả lời từ phía trong phòng. Selina quay lại nhìn Chun nhún vai mỉm cười 1 cách khó khăn rồi cô bước lại ngồi gần anh

- kể xem có việc gì nào? Nếu anh đến để bảo Ella đừng giết Dason thì anh đang làm 1 việc sai lầm đấy?

Chun ngẩn đầu lên nhìn lại Selina, anh tò mò. Chuyện gì giữa 2 người đó mà tới mức Ella phải giết Dason thì mới có thể ngừng tay? Như hiểu được những gì trong ánh mắt Chun, Selina mỉm môi hít 1 hơi thật sâu rồi bắt đầu câu chuyện của Ella.....

Ông trời ơi, sao người lại chỉ đường cho anh ấy tới đây? Con đã và đang cố gắng quên đi thì sao ngay lúc này người lại còn trêu con? Con không muốn nghĩ tới anh vì như thế... người biết mà, mỗi lần thấy anh ấy con lại tiêu tan hết sức mạnh và ý chí. Chun, xin lỗi anh! Không phải em hờn giận gì anh, em chỉ muốn anh đi thật xa và tránh khỏi em. Em muốn anh gặp được người xứng đáng hơn em, 1 tương lai tốt hơn sẽ chờ anh.... Hãy tin là thế và quay về đi! Em nhất định sẽ không mềm lòng 1 lần nữa đâu dù có làm tổn thương anh. Em nhất định sẽ làm thế.

Cánh cửa phòng bật mở, Ella bước ra với vẻ mặt lạnh lùng nhất mà cô có thể. Nhìn quanh nhà nhận ra không có ai ở đó, Ella chau mày tự hỏi mọi người có thể đi đâu??? Hay là Chun đã bắt Selina? không thể nào, bình tĩnh lại nào Ella, nếu có đánh nhau sao cô lại không nghe thấy??? nhưng biết đâu anh ta đã bắt Selina trước khi cô tỉnh... “thật không thể nào tin được, Chun đuổi theo tới đây vậy sao anh ta không bắt mình đi? Sao anh ta còn chờ mình ngủ dậy làm gì?... không phải tất cả lại tái diễn 1 lần nữa chứ? không! mình không thể chấp nhận vết thương này thêm 1 lần nào... Selina, cậu không thể là Mandy thứ 2, mình không muốn...”

Trong lúc Ella đang suy nghĩ thì cánh cửa bật mở và Chun đang bước vào với túi đồ trên tay. Anh thấy Ella đứng đó quắc mắt nhìn anh giận dữ

- em...sao vậy? – Chun cười hòa giải

Ella chẳng nói chẳng rằng gì với anh đã vội chụp ngay chiếc bình trên bàn chơi về phía anh và đồng thời cũng nhảy tới đá thẳng vào ngực anh làm Chun phải buông túi đồ xuống để đưa tay gạt chân Ella ra.

- Selina đâu? – Ella rít lên

Chun đưa tay lên tính nắm lấy tay Ella thì cô đã vụt thêm 1 đòn vào mặt anh. Tay cô chém thẳng vào cổ anh 1 cách giận dữ nhưng anh đã chụp lấy tay cô và giật mạnh về phía trước cho cô ngã vào anh. Ella đưa chân đá vào bụng Chun đồng thời lấy đà nhảy ra và xoay người đá móc chân lên đá vào lưng anh làm Chun ngã về phía trước. Không phải Chun không thể khuất phục Ella mà chỉ vì anh không muốn làm cô bị thương. Thấy thái độ Ella giận dữ đến thế anh biết ngay là cô hiểu lầm anh. Chun nhảy sang bên kia bàn, xua tay

- ngừng lại Ella, em hiểu....

- AAAAAAAAAA

Ella hét lên rồi cô nhảy lên ghế lấy độ nhún bật người về phía anh. Trong lúc cô lộn người đã đưa tay ra sau rút khẩu súng ngắn và khi cô vừa chạm đất trước mặt Chun, cô chĩa súng thẳng vào mặt anh

- Selina đâu? – Ella gằn giọng

- Em sẽ vì Selina giết anh? – Chun nhún mày

- Em hỏi lại, Selina đâu? – tay Ella vừa lên cò súng – bất cứ ai làm hại chị em của em, em cũng sẽ không tha cho kẻ đó...

- Kể cả anh? – Chun nhún mày

Ella mím môi không trả lời anh. Trong trí óc Ella lúc này hình ảnh ngày nào Mandy chết trước mặt cô đang tái hiện lại. nước mắt Ella chột trào ra, cô đau khổ và vết thương nơi vai trái lại giật mạnh liên hồi. Ella lắc đầu nhìn Chun... cô không muốn anh là Dason, cô không muốn mình lại nhảy từ tầng 10 xuống để giết chết Ella ngu ngốc đó 1 lần nữa, cô không thể nào sống lại thêm 1 lần nữa theo cách này.... Tay trái Ella vô thức đặt lên vết

thương và siết chặt nó. Trái tim cô đang muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. mọi ký ức cứ hiện lên làm tâm trí Ella quay cuồng, cô cảm thấy chóng mặt muốn xỉu. Ngón tay Ella run run từ từ kéo cò súng vào trong, viên đạn đã được lên nòng...

- 2 người đang làm gì vậy? – Selina bước vào cửa ngạc nhiên nhìn cả 2 người

- Chơi trò đánh nhau à? – Jiro đứng sau lưng Selina thò đầu vào trong – trời, 2 người làm đồ ăn hư hết rồi.

Ella nghe tiếng Selina cô liền lập tức quay lại, chạy nhanh về phía cô và ôm chặt lấy Selina. Cô khóc trên vai Selina! Thật mừng là giấc mơ đã không tái diễn! Thật mừng là đã không có Mandy! Thật mừng là Selina vẫn an toàn... Ella khóc và khóc. Bóng ma trong lòng Ella vẫn còn đó và thậm chí còn lớn hơn từ ngày cô biết mình yêu Chun. Cô lo sợ và lo sợ.... anh sẽ hại những người Ella yêu quý và cô sẽ phải giết chết anh....

- Selina, mình..... – Ella nghẹn ngào – mình.....

Nhưng Ella chưa kịp nói hết câu đã thấy trời đất trước mặt mình quay cuồng và tối sầm. mọi thứ như nhẹ đi, Selina nhìn cô hốt hoảng gọi tên cô liên tục nhưng Ella lại không thể trả lời. có ai đó đang vòng lấy eo cô và đỡ cô vào lòng...đó là Chun. Ella khó nhọc nỡ 1 nụ cười rồi cô chẳng còn biết gì nữa.....

Ella mở mắt ra lần nữa, cô muốn ngồi dậy nhưng đầu óc cô nặng trĩu mà tay chân thì lại không nghe lời. cựa mình cố gắng lấy sức, Ella chống tay xuống giường lấy đà ngồi dậy nhưng Selina đã xuất hiện bên cạnh cô và đỡ cô ngồi dậy

- cậu không sao chứ? – Selina lấy ly nước đưa cô – tự nhiên cậu xỉu làm mọi người lo quá.

- Mình cứ tưởng... - Ella bắt đầu khóc - ...tưởng..anh ấy đã bắt cậu đi....mình....

Ella gục đầu vào vai Selina, cô nức nở. hơn bao giờ hết, Ella bắt đầu trở nên yếu đuối và hoảng loạn, cô cảm thấy mình bắt đầu không thể điều khiển được mình nữa...

- Ella! – Selina vỗ nhẹ lên vai Ella – mình không sao! Mình biết tại sao cậu khóc và mình rất vui vì điều đó. Mình đã không biết là cậu yêu mình đến thế.

- Selina, mình... - Ella ngồi dậy lắc đầu – cậu không hiểu đâu. Lúc này mình thấy chuyện của Mandy tái diễn và tìm mình muốn ngừng lại. mình không muốn, mình không muốn Chun là 1 Dason khác.. mình....

Ella nắc nheo giữa câu nói và cô khóc như 1 đứa trẻ lạc mất mẹ. tiếng khóc Ella thật thương tâm và nó đang nức nở vang lên. Selina thở dài, cô không nghĩ là chuyện này lại nghiêm trọng tới mức đó. Cô nghĩ là mọi chuyện đã qua và nó đã xếp lại trong tâm trí Ella nhưng hôm nay.... Selina đặt Ella nằm xuống và đắp mền lại cho cô

- ngủ 1 tý đi Ella, cậu phải tin vào tình yêu của Chun chứ. Mình nghĩ anh ấy khác Dason nhiều... hãy an tâm!

Ella mím môi yếu ớt, mí mắt Ella lại nặng trĩu và đầu óc cô dần chìm vào trong giấc mơ...

Ella lại thấy mình đứng đó, nơi tầng lầu ngày cũ lại hiện ra và.. cô thấy tất cả mọi việc nhưng cô lại không thể làm gì. Phát súng từ Dason xuyên thẳng qua tim Mandy và ghim vào vai Ella ngày cũ nhưng cô cũng cảm nhận được nỗi đau đó. Cô thấy mình đang ôm vai nhìn Dason trào nước mắt, bước lùi lại về phía lan can.... Ella đang khóc trong mơ, nước mắt cô thấm ướt cả gối và cô muốn bung mình ra khỏi giấc mơ nhưng lại không thể. Ella muốn chạy tới kéo bản thân mình khỏi ban công đó, muốn đỡ lấy viên đạn cho Mandy, muốn bắn chết Dason nhưng....có 1 ai đó đang níu chặt tay Ella và khi cô quay lại... là Chun! Chính là anh và anh nhìn cô thật đáng sợ

- hãy trả mạng Ariel lại cho tôi – Chun giận dữ siết chặt tay Ella – nếu không tôi sẽ bắn chết cô gái đó.

Ella nhìn theo phía tay Chun chỉ, cô thấy Selina và Hebe đang bị cột vào 1 góc. Chun đã lên đạn và đang chĩa súng về phía đó. Viên đạn đầu tiên đã rời khỏi hòng súng, nó cứ vô tình xẹt qua vai Ella bay về phía Hebe....

- không!

Ella hét lên, ngồi bật dậy tung chăn ra ngoài. Cô co đầu gối lại và ôm chặt lấy bản thân mình, cô bắt đầu khóc.... Có tiếng cánh cửa bật mạnh, 1 ai đó vừa chạy vào phòng ôm chặt lấy cô, để cô dựa vào ngực và vỗ về

- không sao đâu Ella, có anh ở đây, anh sẽ bảo vệ em!

Ella ngẩn đầu lên. Trước mặt cô là Chun, đúng là anh! Anh đang nhìn cô trùu mến và quan tâm. Lưng bàn tay Chun đang lau mồ hôi lạnh ướt đầm trán Ella.

- Chun.... - nước mắt Ella lại trào ra - xin anh hãy hứa sẽ không bao giờ làm tổn thương bất kỳ ai chung quanh em... xin anh!

- Anh hứa! - Chun kéo cô lại vào lòng - anh yêu em, Ella! Anh sẽ làm tất cả để giữ em bên cạnh....

Ella bầu chặt tay vào ngực anh và cô gục đầu vào đó khóc. Chỉ cần những lời hứa đó của Chun thốt ra, cô biết anh sẽ không lừa dối mình. Cô đã có thể an tâm.... Ella gặt đầu trong ngực anh. Chun hơi đẩy Ella ra và ôm lấy gương mặt cô trong tay anh

- anh đã không biết là mình đau lòng nhiều thế nào cho tới khi em để lại bức thư cho anh. Ý nghĩ em biết mất trên cõi đời này và chết ở 1 nơi nào đó làm anh không thể chịu nổi... em vẫn không hiểu sao Ella? Anh chỉ cần em cho anh thời gian chấp nhận em là ai chứ không phải anh muốn chia tay em...

- nhưng anh còn có cả 1 tương lai phía trước - Ella lắc đầu - em sẽ là vật cản...

- anh chẳng cần - Chun nhúu mày - nếu không có em thì anh ngồi vào mấy cái ghế đó làm gì? Anh là loại người như thế sao?

Ella cắn môi, phải rồi! cô đã quên mất anh là ai... Chun hun nhẹ vào trán Ella rồi lần xuống mắt cô, mũi cô và gò má đầm nước mắt Ella. Anh trượt môi mình tới bên tai cô thì thầm

- anh nhất định sẽ không để em tổn thương thêm 1 lần nào nữa. anh đã nghe mọi chuyện... anh xin lỗi vì anh đã làm cho em sợ đến thế!

- Chun... - Ella siết chặt tay quanh eo anh - là lỗi của em...em...

Nhưng môi Chun đã áp vào môi Ella ngăn lời nói của Ella. Kéo Ella ép chặt ngực vào bản thân anh, tay anh mân mê tóc Ella trong khi lưỡi anh đang chờn vờn trong miệng cô.... Tình yêu 2 người dành cho nhau lớn và nhiều hơn những gì 2 người tưởng. Ella đã nghĩ mình có thể lìa xa anh nhưng thật ra bản thân cô không thể. Tự trong 1 góc trái tim, những ý nghĩ về anh vẫn luôn nung nấu và bây giờ là lúc nó bộc phát ra ngoài. Chun đã shock khi biết Ella là ai nhưng anh thật sự cũng không thể mất cô, tình yêu anh dành cho cô đã xoa dịu vết thương về Ariel. cả 2 người chưa học được bài học tình yêu đáng giá như thế nào nên bây giờ họ đang ném trái những gì mà người ta nói là “tha thứ và tin tưởng vào nhau.”

33. Chương 33

[R - con nít xem đừng nghĩ nhiều quá]Ella kéo áo khoác chặt vào mình hơn nữa, cổ cô rút vào trong áo. Gió biển sáng sớm tinh khiết nhưng rất lạnh. Gió đang thổi bạt mái tóc ngắn của Ella ra sau và quất từng cơn gió lạnh vào mặt cô. Ella hít đầy 1 hơi gió biển rồi chậm chậm thở ra 1 cách khoan khoái. Biển chưa bao giờ thôi ngừng mê hoặc cô.

Nó bao la và bí ẩn. Ella đi dạo dọc trên bãi biển 1 mình vì sáng nay khi cô thức dậy, Chun vẫn còn đang nằm ngủ trên sofa, có lẽ đêm qua anh đã thức rất khuya để chăm sóc cô. Bỏ đôi dép đang mang trong chân, Ella cho đôi chân trần bước theo mép nước và thả đầu óc nghĩ thơ thần... “mình càng tránh xa anh chỉ càng làm mình và anh thêm đau khổ. Đã đến tận nơi này mà cũng có thể gặp lại anh... là ý trời!” Ella bồi hồi nhớ tới vòng tay anh siết chặt cô đêm qua và cả những lời anh thì thầm cùng cô. Bất giác Ella đưa tay lên môi, nụ hôn nồng nàn vẫn còn vương trên môi, cô khẽ mỉm cười. Nó là thuốc cho nỗi nhớ nhung, nó là sức mạnh cho cô tiếp bước trong cuộc sống...

-có người đang nhớ tới anh - 1 vòng tay choàng qua eo Ella

Ella mỉm cười nhưng cô không quay lại vì giọng nói này quá quen thuộc. cô dịu dàng đưa 2 tay mình lên nắm chặt tay anh đang để trước bụng mình, ngả đầu ra sau để nó chạm vào ngực anh, Ella nhắm mắt lìm đim tận hưởng cảm giác có anh thật gần. Chun im lặng nghiêng đầu mình sang 1 bên để má anh có thể áp vào đầu Ella, anh thích cái cách cô hiền lành và dịu dàng thế này. Chun mỉm cười hài lòng

-2 người ngưng ngay đi - có tiếng Selina chép miệng thở dài vang lên sau lưng

Chun và Ella giật mình quay lại thì thấy Selina và Jiro đang đứng nhìn 2 người cười trêu chọc. Ella xấu hổ đỏ bừng 2 gò má, cô nhích ra khỏi Chun nhưng anh nắm chặt cô lại không chịu buông ra, sao anh lại phải mắc cỡ khi anh và Ella yêu nhau thực lòng?

-gì vậy? – Chun hất hàm về phía Jiro

-à, tụi mình tính hôm nay làm 1 bữa ăn tối ngoài trời, cậu và Ella nghĩ sao? – Jiro nhún vai

Chun nghiêng mặt nhìn sang Ella, anh muốn để cô quyết định. Ella mỉm cười gật đầu, dù gì cũng nên vui vẻ 1 tý.

-vậy mình và anh Jiro sẽ đi mua đồ ăn, hôm qua cậu và anh Chun đã làm hư hết rồi. cậu ở nhà dọn dẹp và chuẩn bị củi nhé.

-Ok!

Ella tán thành quay lại nheo mắt với Chun. Gương mặt anh đang sáng bừng với nụ cười hạnh phúc. Anh cúi xuống hôn nhanh vào má Ella rồi nắm tay cô bước vào nhà.

4 người quây quần bên ánh lửa cời đùa vui vẻ. tuy thiếu vắng Hebe nhưng Selina và Ella biết Hebe cũng đang hạnh phúc với Calvin nên họ cũng không lo lắng nhiều. cuộc nói chuyện thật rôm rả, chủ yếu là họ trêu chọc nhau và kể về mơ ước của mình. Jiro ngồi đó, bên cạnh Selina, chăm chú nghe cô vẽ cảnh tương lai cùng Alan nhưng anh lại không muốn cảm thấy buồn. vì anh biết, đây là giới hạn cuối cùng của anh, đã tới lúc anh quay về đúng chỗ của mình. Anh đưa tay âm thầm sang nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Selina. Selina hơi giật mình nhưng khi cô nhìn vào mắt Jiro cô đã mỉm cười. Cô thấy trong mắt anh tất cả những điều cô cần biết. Selina siết chặt lại tay anh và gật đầu mỉm cười. Thế này là tốt rồi!

Trong lúc 2 người kia âm thầm trao đổi bằng ánh mắt thì Chun và Ella lại đang âm thầm nhìn họ. Chun liếc sang phía Ella cười cười. anh vươn vai giả vờ buồn ngủ rồi quay sang ôm lấy eo Ella. Anh rên rỉ và than vãn đòi Ella đưa anh về phòng. Cô bật cười, cô biết anh muốn cho Jiro và Selina tự nhiên hơn thôi. Ella đứng dậy khoác tay vào tay anh rồi tạm biệt 2 người bạn của họ.

-em thật là dễ thương – Chun thì thầm vào tai Ella

-em chỉ tội nghiệp cho Jiro – Ella hơi tiếc rẻ

Chun phì cười ôm chặt lấy cô trong tay bước vào nhà.

Jiro nhìn thấy Chun và Ella đã tự động rút lui, anh nhích người sát về phía Selina, vòng tay qua vai kéo đầu cô ngã vào ngực anh. Selina hơi cười, cô đánh mạnh vào ngực anh nhưng cô lại không *****

-ngày mai anh Calvin về... không biết mọi việc sẽ thế nào – Selina thì thầm

-chắc là anh bị đuổi về mất – Jiro vờ rên rỉ - hay là đêm nay mình làm gì có ý nghĩa hơn đi...anh xa em chắc anh chết mất

-này! – Selina ngồi dậy bĩu môi – anh lại thế nữa rồi!

-ok! Ok! – Jiro cười giãn hòa – anh đùa thôi mà!

Selina liếc anh 1 cái thật ngọt ngào rồi cô trở lại vào lòng anh.

-Jiro... nếu có kiếp sau, anh đừng gặp em. Em chỉ mang đau khổ cho anh thôi...

-Tại sao?

-Vì em muốn kiếp sau vẫn gặp lại Alan.... – Selina nhìn và đồng lửa

Jiro chẳng nói gì, câu trả lời của Selina anh đã đoán trước nhưng nó vẫn bóp nghẹt tim anh 1 phần. anh dựa cằm lên đầu Selina và choàng tay qua ôm lấy cô thật chặt

-được, kiếp sau anh sẽ làm anh trai em!

Anh cũng không biết được là anh có đang khóc hay không? nhưng sao anh nghe những lời mình vừa nói ra... nó quá xa lạ với những gì anh nghĩ. Anh từng mơ có Selina trong tay, mơ hôn lên môi cô, mơ cùng cô xây dựng 1 mái nhà hạnh phúc... và bây giờ anh đã thức giấc. giấc mơ tuyệt vời nhất nhưng có quá nhiều đau khổ khi tỉnh dậy! Jiro vừa nhận ra nước mắt anh chảy vào trong!

Chun đứng ở ngoài lan can, anh nhìn ra phía biển xa xa với đốm lửa chập chờn chỗ Jiro, bỗng nhiên anh thấy nó cô đơn và đau đớn. Ella bước đến sau lưng và vòng tay qua eo anh, ngả đầu lên tấm lưng rộng vững chãi của anh

-gì vậy anh? – giọng Ella hòa vào cơn gió

-anh nghĩ đến Jiro.... Cậu ấy là 1 người tốt!

-phải! nhưng Selina chỉ có 1 và cô ấy chọn Alan – Ella hôn vào lưng anh – rồi Jiro sẽ gặp được người tốt hơn.

Chun xoay người lại ôm lấy gương mặt Ella trong tay anh, hơi mỉm cười

-anh biết, như anh đã gặp em – anh cọ mũi vào mũi Ella

Ella bật cười ngả người vào trong lòng anh, tay cô vô thức đưa lên vẽ những vòng tròn vô nghĩa trên ngực anh. Hình như...bản năng đàn ông trong Chun đang được đánh thức. anh nắm chặt lấy tay Ella kéo ra và anh cúi xuống cho nụ hôn đầu tiên. Tay anh từ từ buông tay Ella ra và nắm lấy eo cô kéo chặt về phía mình cho tới khi cơ thể Ella hoàn toàn dựa vào anh. Lưỡi anh trong miệng cô treu đùa và khêu khích. anh gần như muốn nuốt trọn lưỡi của Ella khi anh bắt lấy nó và giữ quá lâu trong miệng anh. Anh xốc Ella trong tay anh và ẩm cô vào trong phòng. Đôi môi anh vẫn giữ chặt lấy lưỡi Ella. Anh dựa cô vào tường và họ hôn nhau trong vội vã. Tay anh lăn vào trong áo Ella, ôi chúa ơi, da thịt cô mềm mại và mát lạnh. Mỗi ngón tay anh như 1 kẻ đi thám hiểm và muốn tiến vào sâu hơn nữa. anh vuốt ve khắp cơ thể cô dưới lớp áo và 1 lúc sau thì anh ngừng lại. anh nhìn sâu vào mắt Ella và nhận ra cô cũng đang có cảm giác như anh. Yêu và yêu!

-anh ko thể ngừng lại – Chun hôn vào mắt Ella

uhm...uhm.... Những câu trả lời vô nghĩa từ phía Ella chỉ là tiếng kêu của cô khi anh tiếp tục quấn lấy và mút lưỡi cô. Anh cởi nhanh áo mình và quăng nó sang 1 bên. Gò má Ella từ từ chuyển sang màu cà chua khi nhìn lên cơ thể anh. Cô đang gần anh quá mức! Ella cúi xuống để che dấu sự xấu hổ của mình nhưng tay Chun đã nâng cằm cô lên. Chun

nhìn cô với ánh mắt thích thú và say mê. Anh lại hôn vào tai cô, vào mũi cô, vào miệng cô và trượt dần xuống ngực Ella

-hôm nay anh sẽ đánh dấu em 1 cách chính thức... - Chun thì thầm trên da Ella khi anh đang mút cho nó đỏ lên

-tại sao? – Ella cố gắng trả lời khi đang cố thở thật bình thường

-vì chỗ này là của anh không phải Dason – dứt lời Chun đã in dấu mình vào đó

Ella kêu khê khi anh cắn vào ngực mình. Tay cô siết chặt tóc anh, cô thực sự bị anh làm cho mê mẩn mất cả lý trí. Anh kéo áo cô ra khỏi người cô và mắt anh dừng lại khi gặp cơ thể trắng ngần và chỉ có 2 mảnh nhỏ trên người Ella... Chun khê cười say mê nhưng Ella vẫn thấy ngượng ngập. cô đưa tay lên che lấy cơ thể nhưng Chun đã nắm tay cô lại dựa vào tường, anh tiếp tục bữa tiệc của mình.

Miệng Chun bắt đầu thăm dò trên ngực Ella và anh ngậm lấy nó. Lưỡi anh trượt vào bên trong áo lót

-nó vươn vúi quá

Chun rên rỉ trước khi xé nó ra. Tay anh chộp lấy 1 bên ngực Ella và miệng anh chơi với bên còn lại. ngực Ella đang căng cứng sau tất cả những hành động của Chun và cô kéo anh đến gần cô hơn. Chun cúi xuống cho nụ hôn tiếp theo và Ella đang sẵn sàng đáp trả anh. Bất ngờ anh đẩy vào trong cô làm Ella gần như ngất xỉu vì choáng váng. Ella bầu chặt vào lưng Chun khi anh đến lần đầu tiên trong cơ thể cô....

Chun uể oải mở mắt ra và vòng tay ôm chặt lấy cơ thể Ella hơn nữa. anh dịu dàng hôn lên tóc cô, lên cổ cô. Bây giờ Ella đã thuộc về anh, là của anh. Anh sẽ không để cô rời xa anh hay cho phép bất cứ ai làm tổn thương cô. Anh trầm lặng nhìn dáng Ella ngủ yên bình trong lòng anh. 1 viễn cảnh tương lai vừa hiện ra trong tâm trí anh... họ sẽ trải qua những ngày như thế trong tương lai... trên giường và họ sẽ có những đứa con đáng yêu. Anh sẽ cùng cô trải qua tuổi già và anh nhất định sẽ chăm sóc cho cô. Tay anh mân mê trên làn da mỏng manh ở vai của Ella làm cô mở mắt. nhún mày nhìn Chun, Ella nở 1 nụ cười thật tươi

-chào anh! – Ella rướn người lên trước hôn vào môi anh

nhưng Chun đã không cho Ella cơ hội rút người lại, anh chộp lấy hông Ella và đẩy cô lên cao hơn. Anh muốn nhiều hơn 1 nụ hôn buổi sáng và anh nghe được tiếng trái tim Ella đập thình thịch. Anh cười trên môi cô

-sau chuyện tối qua em còn xấu hổ sao? – anh vờn lên môi cô lần nữa

Ella bĩu môi nhìn anh rồi đẩy anh ra, cô đang xấu hổ nhưng anh lại trêu chọc cô và cô quyết định đứng dậy rời khỏi giường. Chun nắm tay Ella và kéo cô trở về lại bên anh, leo lên trên người cô để cô không thể bỏ đi. Chun nắm lấy 2 tay Ella đưa lên miệng mình và hôn nó

-anh xin lỗi! – lưng bàn tay anh chạm vào má Ella – anh yêu em....

Ella mỉm cười dùng tay mình vuốt ve gương mặt thân quen của anh và khi cô ngẩng đầu lên để môi mình đến gần môi anh hơn. Cô muốn anh “yêu” cô thêm lần nữa... thì cánh cửa bật mở...

-Ella, mình về.....r...rồ...

Hebe ngừng bật câu nói của mình... cô đưa tay dụi mắt trong khi Chun và Ella cũng đang kinh ngạc nhìn lại cô trong tư thế Chun ở trên Ella vừa lúc đó Calvin cũng đưa đầu vào trong và....

-tất cả ra ngoài! – giọng anh hét lên muốn bể nhà....

34. Chương 34

Selina và Jiro dựa vào nhau ngủ suốt đêm ngoài bãi biển. những tia nắng sớm mai và tiếng sóng biển đánh thức họ trong khung cảnh vô cùng lãng mạn nhưng đầu biết là... ở nhà đang chờ họ đón họ bằng khung cảnh... mất mạng. Selina và Jiro tay trong tay mở cửa vào nhà và ngay lập tức cảm nhận được không khí không bình thường. cô nhìn vào trong và nhận ra...vấn đề là anh Calvin đang ngồi trên ghế giặt dũ nhìn cô

-vào đây! – bây giờ anh không còn là anh Calvin mà là thầy Calvin.

Selina im lặng bước vào trong và ngồi xuống bên cạnh Ella trong khi Jiro ngồi xuống bên cạnh Chun. Mỗi người ngồi 1 bên. Calvin lia mắt về phía các chàng trai rồi quay sang phía Selina

-anh không có ở nhà và các em thế này? – Calvin cao giọng – nói xem tối qua em ở đâu?

Selina cắn môi không thể trả lời

-còn em! – Calvin nhìn sang Ella – em đang làm cái gì vậy? không phải em đã nói với anh là em đã quên cậu ta sao? Cậu ta làm gì ở đây? Trong phòng em.

-Em... đã nói dối anh – Ella ngẩng đầu lên – em không thể thôi nghĩ về anh ấy

-Tự chúng tôi tìm tới đây – Jiro lên tiếng biện minh cho Selina

-Tôi không hỏi anh – Calvin giặt dũ hét vào mặt Jiro – im đi!

Selina nhìn sang Hebe và thấy tuy Calvin đang giặt dũ hét lên nhưng... tay anh đang nắm chặt tay Hebe. “ồ...vậy ra họ thực sự đã.... 1 viện binh tuyệt vời!” Selina hơi cười và bĩu môi phụng phịu về phía Hebe nhưng cô lại lắc đầu. Selina nhún mày còn Hebe lại le lưỡi, cô cũng đầu dám trêu vào Calvin khi anh đang nổi giận. và bây giờ thì cả Ella cũng quay lại nhìn Hebe bĩu môi giận dữ. Hebe đành quay sang nhìn Calvin hít 1 hơi thật sâu.

-để tôi đi lấy nước cho mọi người

Hebe rời khỏi chỗ và chỉ đi được mấy bước, Hebe đã té ra đất bất tỉnh. Calvin lập tức ngừng lại và chạy lại ẵm lấy Hebe về phòng. Sau lưng anh, Selina và Ella đang mỉm cười... thế mới hay! Anh hùng khó qua ải mỹ nhân!

-anh biết em giả vờ thôi – Calvin đặt Hebe xuống giường – mở mắt ra đi!

Anh ngồi xoay lưng lại với Hebe. Giọng anh hơi cau có

-em tiếp tay cho 2 người đó... anh đang nói chuyện nghiêm túc chứ không phải đùa giỡn...

Calvin đang la Hebe nhưng cô đã bật người ngồi dậy và... dùng tuyệt chiêu “môi áp môi” để ngăn cơn giận của anh.

-em hư như thế này bắt đầu từ khi nào hả? – Calvin lườm bầu nhưng anh...cũng hôn đáp trả cô

Hebe cười khúc khích giữa những nụ hôn của họ. chưa bao giờ Hebe biết là hôn Calvin lại có thể làm cô thích thú và say mê đến thế, cái cách cô ở trong lòng anh và được anh nâng niu, ôm ấp còn tuyệt vời hơn lúc cô hạ thủ 1 con mồi. tay cô vòng quanh chặt cổ anh kéo anh vào sâu trong miệng mình hơn nữa. 1 lúc sau Calvin hơi đẩy Hebe ra, anh liếm môi nhìn cô

-honey – Hebe nhõng nhẽo – anh phải...

-được rồi – Calvin cắt ngang – em muốn nói cho Ella và Selina chứ gì.... Anh chỉ lo cho tình trạng của mấy em bây giờ thôi...nên anh không muốn có thêm phiền phức gì.

-Nhưng nếu có thể sống bên nhau hạnh phúc thì dù chỉ 1 ngày em cũng đánh đổi, lẽ ra anh phải hiểu điều này chứ?

-Hebe à.... – Calvin thở dài – em không hiểu ba anh đâu... anh thực sự còn không biết ông ấy là con người như thế nào.. nếu có thể anh chỉ e là anh chỉ có thể cứu em...

Hebe nhìn Calvin ngạc nhiên. Mắt cô mở to chớp chớp chờ đợi câu trả lời từ anh.

-nếu em là vợ anh, ông ấy sẽ không thể làm gì... nhưng Selina và Ella thì khác... nhưng em an tâm, anh sẽ không để chuyện gì xảy ra...

Hebe thấy Calvin trầm ngâm như vậy cô cũng rất buồn.. chợt cô vòng tay qua cổ anh, để cằm lên vai anh

-mặc kệ đi anh, còn bao nhiêu ngày vui thì mình cứ hưởng, em không quan tâm. Làm sát thủ tụi em cũng biết là có thể chết bất cứ lúc nào, anh đừng lo..

Calvin im lặng gật đầu. nhưng anh làm sao nỡ để các cô em gái và Hebe chết được, họ như những người thân thực sự của anh...anh vỗ vỗ vào tay Hebe rồi cũng tự trấn an mình. Hebe nói cũng đúng, chưa chắc anh có thể làm gì ba anh...vậy có lẽ anh nên để cho Ella và Selina sống hạnh phúc như những gì 2 người ấy muốn.

Calvin im lặng chẳng nói gì trong suốt buổi ăn, anh cũng cố gắng làm cho không khí vui vẻ nhưng anh lại không thể thốt nên lời nào. Hebe biết sở trường của Calvin là đóng băng cảm xúc... nên cô mở đầu

-ngày mai tụi mình làm 1 buổi tiệc được không?

Ella và Selina ngẩn đầu lên nhìn Hebe. Calvin cũng cau mày nhìn qua, không biết cái đầu tinh quái Hebe lại nghĩ ra trò gì nữa

-anh có muốn làm đám cưới với em không? – Hebe mỉm cười nhìn Calvin

-em...đúng là Hebe Tain – Calvin bật cười – việc này phải để anh hỏi chứ?

-Vậy bây giờ anh hỏi đi – Hebe bĩu môi xinh

Calvin chỉ nhìn cô mỉm cười rồi vuốt nhẹ vào mũi cô. Anh im lặng phớt lờ yêu cầu đó.

Hebe bức bối ném mạnh vỏ sò về phía trước. có lý do gì mà Calvin không cầu hôn cô chứ? Không lẽ anh chưa hiểu rõ tình cảm của cô? Hay anh không yêu cô sau tất cả những việc đó??? “chúa ơi, nếu thế thật mình phải làm sao đây? Mình... mình chưa nghĩ tới tình huống này...nếu lỡ 1 ngày anh Calvin thật sự vẫn không thể yêu mình...mình...không được! Hebe Tain không thể ngồi yên chờ vận mệnh tới, mình phải hỏi anh ấy cho ra lẽ.” Hebe vừa xoay lưng lại đã va phải 1 vòm ngực rắn chắc ngay trước mặt. Hebe nhăn nhó nhìn lên và bắt gặp ngay ánh mắt chế diễu của Calvin đang nhìn cô. Hebe hứ anh 1 cái rồi nhích thân mình ra xa khỏi anh. Khoanh tay trước ngực 1 cách giận dỗi, Hebe bắt đầu hờn giận anh

-có chuyện gì vậy?

-.... Anh đang tự hỏi mình đã làm gì cho cô Tain giận...

-Anh có yêu em không?

-Có quan trọng không? – Calvin nheo mắt cười cười

-Anh.... – Hebe dậm mạnh chân – nếu anh không yêu em sao anh cứ trêu đùa em? nếu anh không yêu em sao anh còn quan tâm em làm gì?

-ồ..thì ra là vậy – Calvin gật gù ra vẻ đã hiểu – nhưng anh cũng đùa với Selina và Ella, anh cũng quan tâm tới họ.... không lẽ anh cũng phải yêu họ?

-anh... - tới lúc này thì Hebe không nhịn được nữa, cô quay phắt lại – Calvin Choi, anh muốn làm em tức giận phải không? được! nếu anh đã nói thế, Hebe Tain cũng hiểu anh muốn gì.

Hebe quay ngoắc lưng bỏ đi, cô mím chặt môi cố không cho nước mắt trào ra. Tuy đã nghĩ tới anh từ chối yêu cô nhưng sao đau lòng quá. Muốn khóc nhưng với bản tính kiêu căng, nước mắt lại không thể chảy ra. Sao phải khóc vì anh khi còn quá nhiều cơ hội chờ cô phía trước? Sao phải khóc vì anh khi anh không yêu cô? Sao phải khóc vì anh khi... anh chẳng nhận ra tất cả những gì cô đã cố gắng.... Hebe bóp chặt tay đến nỗi những lần gân xanh hằn lên dưới làn da trắng mịn chợt có 1 bàn tay nhẹ nhàng nắm chặt lấy nó và kéo Hebe ngược về sau. Tới lúc này thì đúng là ầm ỨC không chịu nổi, Hebe bật khóc và đánh mạnh vào ngực Calvin.... Calvin phì cười, ai nói Hebe của anh không con nít?

-ngoan nào nhóc con – Calvin vỗ về cơn giận Hebe

-không cần! – Hebe vùng vẫy trong vòng tay anh – không có anh Hebe Tain chưa từng nghĩ mình không sống được.

-ai da... ai mà dám dành vợ với Calvin Choi vậy nhỉ?

-Ai hả? có chứ.... – Hebe ngừng lại khi những dòng chữ cuối cùng chạy qua đầu cô - vợ à?... anh nói lại lần nữa đi.

Calvin mỉm cười rồi ôm lấy gương mặt của Hebe trong lòng bàn tay, như có 1 luồng điện chạy ngang tâm trí, Hebe cảm thấy mỗi lần nhìn vào mắt Calvin, cô lại càng yêu anh hơn. Anh khó đoán, anh không chiều chuộng cô nhưng cô biết là anh có 1 vị trí rất đặc biệt mà suốt cả cuộc đời này cô không thể tìm người thay thế...

-nhìn vậy đủ rồi, chú rể Calvin có tính làm đám cưới không vậy? – Jiro từ đằng sau thò đầu lên cắt ngang giết mình Hebe đẩy Calvin ra. Bây giờ cô mới nhận ra sau lưng Calvin còn có cả Chun, Ella, Jiro và Selina. Họ đang cười thầm với nhau.

-mình và Chun đã chuẩn bị - Ella khoác tay Chun bước tới trước mặt 2 người với 2 chiếc hộp trên tay

-bạn anh sẽ là cô dâu và chú rể phụ cho em – Chun cười – chúc mừng em!

-bạn mình là người chứng hôn đây! – Selina háy mắt với Hebe

-Calvin..... – Hebe xúc động đến sắp sửa trào nước mắt, cô ngẩng lên nhìn anh – anh.....

-Hebe Tain, em sẽ lấy anh chứ? – Calvin dịu dàng hôn vào trán cô

-Yes! – Hebe gật đầu không chút chần chừ

-Chờ chút! Chúng ta còn 1 vị khách mời – Calvin ra vẻ bí mật

Mọi người ngạc nhiên, ai lại được mời tới dự tiệc cưới bí mật này? Và trong lúc mọi người suy nghĩ, Calvin đã lấy điện thoại bấm số

-Alo, mẹ! hôm nay con sẽ đám cưới với người phụ nữ con yêu. Con mong mẹ cũng có thể nghe được giờ phút con và cô ấy thành hôn với nhau....

-Mẹ ơi, con chào mẹ! con là Hebe đây ạ - Hebe hét vào điện thoại trong lúc 1 tay cô vòng sang ôm chặt lấy Calvin, hạnh phúc quá đổi!

Cuối cùng thì ước mơ cũng thành sự thật, chưa bao giờ trong “Hell Angel” lại nghĩ Hebe là người lấy chồng đầu tiên và lại càng không nghĩ chú rể là Calvin.... Bây giờ thì Hebe đã có thể an tâm bên cạnh anh – 1 cuộc sống rồi sẽ bình yên. Khi Calvin đẩy chiếc nhẫn vào ngón tay Hebe, anh đã tự nhủ “Hebe, em hãy tin anh! Không cần biết có bao nhiêu khó khăn phía trước, anh cũng sẽ vì em làm hết tất cả. chúng mình sẽ cùng nhau xây dựng 1 mái nhà thật hạnh phúc em nhé!”

Hebe nhìn anh âu yếm rưng rưng nước mắt khi anh lồng nhẫn vào tay cô “chúa ơi! Con thật không ngờ chồng con chính là Calvin...nó cứ như 1 giấc mơ không có thật. cuộc đời mình đã trải qua nhiều giấc mơ mà giấc mơ này là đẹp nhất..xin người đừng bao giờ cho con tỉnh giấc. con sẽ là người vợ hiền của anh ấy!”

Họ trao nhẫn cho nhau, trao cả trái tim và niềm tin.... có thể tình yêu của họ không bắt đầu bình thường như người khác, có thể tình yêu của họ đến quá bất ngờ nhưng họ biết, chỉ có người này mới chính người thích hợp dành cho họ - 1 nửa họ luôn tìm kiếm và nó thật hoàn hảo khi ráp vào nhau.

35. Chương 35

Calvin đi qua đi lại trên bãi biển, anh nhăn mặt khi gọi điện thoại về nhà cho mẹ không được. Trong lúc đó, vợ anh – Hebe đang đứng dựa cửa nhìn chồng mình đi qua đi lại mà không hiểu vì sao? Đã mấy ngày nay cô nhận ra anh hình như không thoải mái cho lắm, từ lúc đám cưới đến bây giờ đã hơn 1 tháng và đây là lần đầu cô thấy anh dăm chiêu.

- chuyện gì vậy? – Selina đặt tay lên vai Hebe từ phía sau

- mình không biết... mình cảm thấy lo – Hebe ngóanh đầu lại cười với Selina

vỗ vỗ lên vai Hebe để trấn an cô. Selina quyết định đi về phía Calvin để hỏi rõ mọi việc.

Buổi tối hôm đó, trong lúc mọi người đang dùng bữa với nhau thì đột ngột Calvin nhận được 1 cuộc điện thoại và anh quay trở lại với gương mặt tức giận

- ngày mai hãy thu xếp mọi thứ, anh sẽ đặt vé máy bay để quay về Đài Loan trong thời gian sớm nhất

- tại sao? – Hebe ngạc nhiên nhìn anh

- có chuyện rồi – Calvin mím môi nhìn Selina và nói với giọng khó khăn – Dason đã bắt mẹ và Alan.....

Hôm nay khá đẹp trời, bà Mary – mẹ Calvin quyết định đưa Alan đi công viên chơi. Kể từ ngày bà nhận lời Calvin đưa anh về ngôi nhà riêng của bà để chăm sóc thay cho Selina thì cậu nhóc chẳng cười chẳng nói 1 tiếng nào hết, suốt ngày Alan chỉ ngồi bên cửa sổ và khóc đòi “chị” Selina.

- Alan, hôm nay chúng mình đi công viên chơi nhé! – bà Mary xoa đầu Alan khi anh đang ngồi dầm dề đĩa mỳ của mình

- Alan không muốn! – cậu nhóc Alan phụng phịu – Alan muốn chị Selina...hix! Có phải chị Selina bỏ Alan rồi không?

Bà Mary bật cười, cái cách trẻ con sắp khóc dỗi hờn làm bà thấy tội nghiệp anh hơn. Bà biết Selina cũng khá lâu và thật cảm phục cái cách cô chịu đựng cũng như cố gắng chăm sóc anh. “quả là 1 cô gái kiên cường!” bà Mary lấy áo khoác cho Alan và mặc vào cho anh

- Alan không vui thì chị Selina cũng không vui phải không nào? Hôm nay cô Mary đưa Alan đi chơi, Alan mua thật nhiều quà cho chị Selina để khi Selina về, Alan tặng cho Selina có được không?

- ...vậy cũng được! – cậu bé Alan nghiêng đầu nghĩ ngợi

Bà Mary mỉm cười hài lòng, cuối cùng cũng thấy nụ cười hiếm hoi trên mặt Alan. Đưa Alan ra xe thì bà mới sực nhớ mình để quên giỏ trái cây trong nhà. bà Mary vội quay vào nhà để lấy và lúc bà quay ra thì có 1 cánh tay túm chặt lấy bà đẩy vào trong xe cùng với Alan đang bị trói chặt trong xe.

- Angela, chúng ta làm thế này là bất ngờ trái phép đó – Dason cau mày nhìn Alan đang ngồi khóc trong lồng sắt treo trên trần nhà.

- Đây là cách duy nhất bắt bọn họ phải quay về! – Angela nhếch mép cười thật ác độc. đối với cô chỉ cần có thể mang Chun về trước mắt cô và có cơ hội giết chết Ella thì cô không từ bất cứ thủ đoạn nào.

Không phải vô tình mà Dason bắt được Alan và bà Mary, tất cả là nhờ thông tin của Angela và đây cũng là kế hoạch do cô vạch ra. Kể từ ngày phát hiện ra “Hell Angel” cô vui mừng vì đây là lý do chính đáng bắt Chun phải chia tay Ella và Angela đã nghĩ là Chun sẽ hận Ella....nhưng cô biết mình đã lầm. Nước mắt cô trào ra, ánh mắt muốn tóe lửa và ao ước mình có thể tự tay giết chết Ella khi tận mắt cô đi theo sau lưng Chun, thấy anh đến nhà Ella rồi còn ẵm Ella lên nhà. Thái độ Chun lo lắng và đau lòng khi nhận ra Ella bị bệnh thì cô đã biết... Chun sẽ không thể nào hận Ella! nhưng cô vẫn nuôi cho mình 1 cơ hội khi biết Ella đã bỏ đi.... Và niềm vui chỉ tồn tại trong 1 tháng, Chun cũng biến mất cùng Ella. Angela đau đớn vô cùng khi nhận ra Chun đã đi tìm Ella.... không lẽ suốt cả cuộc đời này cô thật sự không thể có anh? “không! nếu Angela này thật sự không thể có Chun thì tự tay mình sẽ giết hết bất kỳ ai đến gần anh! Chun, là anh ép em! sao anh có thể vô tình với em đến thế? Em không hạnh phúc thì em cũng không thể cho ai cười trên nỗi đau của em!” Angela đã mím chặt môi thế như thế.

Angela điên cuồng lao vào nhà Ella tìm kiếm nhưng thật sự không thể có chút manh mối nào giúp cô phát hiện ra Ella đã đi đâu. Trong lúc khó khăn cô chợt nhớ ra còn có Selina, phải rồi! Selina còn có Alan, nhất định cô không thể mang Alan theo....và cô đã cho người điều tra. May mắn! có phải là ông trời cũng giúp cô? tốn nhiều tuần liên tiếp cô đi tìm bọn tay chân trong giới xã hội đen, cho người tìm kiếm hình ảnh Alan liên tục và cô đã mò ra.... cơ hội cô chần chẫn sẽ mang Chun và Ella về.

- anh không muốn gặp lại Ella phải không? – Angela liếc mắt sang Dason – hay anh muốn chờ ngày Ella và Chun về mang theo cả đứa con của bọn họ?

- không được – Dason bức bối phản bác – anh sẽ không để cho chuyện đó xảy ra. Ella nhất định chỉ thuộc về 1 mình anh.

- Vậy được rồi, anh cứ ở đây canh chừng họ - Angela đưa chiếc điện thoại lên – còn em, em sẽ làm cho bọn họ phải xuất hiện ở đây 1 cách nhanh nhất.

Calvin vừa về tới nhà đã thấy vợ túi xách lên sofa rồi phóng nhanh lên lầu. anh bật mở hết tất cả cánh cửa phòng nhưng tuyệt nhiên không có chút dấu vết nào là mẹ anh và Alan có ở đây. Chiếc bàn trong phòng khách cũng đóng 1 lớp bụi mờ mờ chứng tỏ cũng khoảng gần 1 tháng rồi không có ai ở và dọn dẹp.

- AAAAAAAAAAAAA!

Calvin bức bối hét lên và đá vào cánh cửa. ánh mắt Calvin long lên sòng sọc, tất cả mọi người ở dưới nhà nhìn anh trong im lặng, họ biết, mẹ anh quan trọng với anh như thế nào và tình yêu anh dành cho bà ra sao. Hebe nhẹ nhàng bước lên các bậc cầu thang dẫn về phía anh, ôm lấy anh vào lòng

- không sao đâu anh! Mục tiêu của Angela là Ella....nhất định mẹ sẽ không sao!

- Anh sẽ giết chết nó nếu nó dám động vào 1 sợi tóc của mẹ! anh thề!

Hebe gật đầu và ôm anh chặt hơn nữa, cố hết sức để kèm chế bớt cơn giận dữ của Calvin. Ella khẽ thở dài quay mặt nhìn sang chỗ khác, chưa bao giờ cô cảm thấy hận mình như thế này...vì cô mà bà Mary gặp nguy hiểm, vì cô mà Alan cũng phải bị liên lụy...

- là tại em! – Ella thì thầm

- không phải! – Chun lắc đầu

- là do cô ấy không cam tâm và không biết vị trí của mình – Selina lạnh lùng lên tiếng – chính cô ta muốn bắt đầu việc này trước thì không thể trách ai.

Jiro và Chun ngẩn đầu lên nhìn Selina nhưng chỉ nhận được ánh mắt lạnh lùng và cái cườm nhếch mép đến vô hồn của Selina, cô xách đồ đứng dậy và bước lên lầu. có lẽ suốt cả cuộc đời này, Jiro sẽ không bao giờ nhìn thấy ánh mắt lạnh lẽo đó nhưng tận sâu trong cùng là sự lo lắng đó dành cho mình...chưa bao giờ anh nhận ra tình yêu Selina dành cho Alan lại to lớn đến thế.

“Ko mất đi thì có lẽ ko biết nó quan trọng với mình như thế nào”, cuộc sống Selina đã nghĩ mình là hoàn hảo, là thấu đáo nhưng tới bây giờ cô mới thấm thía vì nó. Cuộc sống trôi qua 1 cách quá vô tình như chính bản thân cô. Có bao giờ...à mà không chính xác là chưa bao giờ có 1 lần Selina ngồi lại và bình tâm ngắm nghĩ kỹ tình cảm của mình. Cô quá mệt mỏi vì công việc, vì cuộc sống, vì nhiệm vụ, vì Jiro...và còn vì nhiều thứ nhưng chưa bao giờ, chưa bao giờ vì bản thân mình và Alan 1 lần ngồi lại suy nghĩ xem mình thực sự yêu Alan hay là vì chỉ muốn đền ơn anh... mãi tới khi phải xa anh Selina mới thẳng thốt nhận ra mình nhớ anh, mình cần anh như thế nào. Selina luôn sợ, sợ 1 ngày cô nhìn thật lòng mình rồi cô sẽ yếu đuối, sẽ bỏ tất cả lại sau lưng mà đưa Alan bỏ trốn...nhưng hôm nay, ngay hôm nay đây Selina biết mình đã sai lầm. nếu sớm nhận ra mọi thứ về Alan và cùng anh rời bỏ thì...có lẽ anh đã không nguy hiểm. chỉ cần tưởng tượng ra khuôn mặt Alan sợ hãi thút thít khóc trong 1 nơi xa lạ là Selina thấy như có ai đó đang siết chặt trái tim cô, giết chết cô bằng nỗi sợ hãi khiếp người. Dù trong hoàn cảnh đáng sợ như thế nào, Selina chưa 1 lần cảm thấy run rẩy và tuyệt vọng như lúc này...nếu thật sự lần này Alan không thể quay về bên cô, có phải là mọi việc đã trở nên quá muộn? Selina bần thần ngồi xuống chiếc bàn cạnh cửa sổ, trên bàn là khung hình Selina và Alan chụp trong ngày sinh nhật anh mà Alan đã mang theo khi dọn đến đây ở...còn có cả 1 xấp giấy vẽ mà trên đó là những bức vẽ nguệch ngoạc kiểu trẻ con của Alan.... Selina cố không khóc, cố nén nước mắt vào trong, lần gỡ từng bức tranh mà Selina thấy lòng đau quá...chỉ toàn những bức vẽ về anh và Selina đi công viên chơi... Alan luôn nghĩ về cô dù trong tìm thức...nhưng còn cô? Ôm lấy khung hình Alan vào lòng, Selina cắn chặt môi cho nước mắt không chảy ra, nhắm mắt lại Selina ao ước “Alan, em có thể bay đến bên cạnh anh ngay bây giờ không? Anh có cảm nhận được hơi ấm của em không? Hãy tha thứ và cho em thêm 1 cơ hội. chờ em nhé!”

- chị Selina!

nhóc Alan đang ngủ chọt ngồi dậy gào lên làm bà Mary giật mình. Bà vội ôm lấy Alan vỗ về và quan tâm hỏi thăm

- sao vậy Alan?

- Alan vừa thấy chị Selina kêu tên Alan...đi tìm! Alan muốn tìm chị Selina!

Alan bấu đôi môi ra đi kèm vẻ mặt xụ xuống tím tím muốn khóc làm bà Mary fải dỗ dành cậu. hình như trong tiềm thức của Alan chẳng có chút cảm giác nào là sợ hãi trong hoàn cảnh này, anh chỉ nghĩ tới mỗi mình Selina. bà Mary hơi phì cười 1 chút trước cảm giác Alan dành cho Selina...phải chi ông Ken – ba Calvin cũng 1 lần nghĩ tới bà như thế... nhưng ông chưa bao giờ! Ông không khắt khe hay khó khăn với bà nhưng ông cũng không nồng nhiệt, cái thứ cảm giác ông dành cho bà...như 1 người bạn thân chứ không phải là tình yêu...và bà đồng ý với vai trò đầy đủ bà yêu ông và con trai rất nhiều. lâu dần bà có cảm giác mình trở thành 1 cái bóng trong ngôi nhà giàu có...không ai có thể hiểu nỗi đau của bà khi ngoài đời mọi người đều khen ngợi nghị sỹ Choi và bà rất hạnh phúc. Nó quá xa với phải không? Bà Mary quay sang nhìn Alan,

mới lúc này cậu khóc đòi tìm chị Selina bây giờ lại lẳng ra ngủ...cậu quá vô tư. Nếu không là 1 người mất trí, nếu không vì tai nạn thì có lẽ... Alan đã là 1 người chồng tốt vì anh yêu Selina thật sự, anh sẽ chăm sóc Selina cẩn thận, bà Mary tin như thế.

36. Chương 36

Cuối cùng thì Calvin cũng nhận được điện thoại của Angela và cuộc hẹn gặp mặt. anh nôn nóng nhưng vẫn không biết nên làm gì. Anh muốn cứu mẹ nhưng nhất định Ella sẽ gặp nguy hiểm. anh khê liếc sang Ella đang ngồi trong lòng Chun. Cô vừa tìm được hạnh phúc...lẽ nào anh lại tức mắt nó? Anh tuyệt đối không thể làm thế.

Calvin cố nén 1 tiếng thở dài nhưng nỗi lo lắng vẫn hiện rõ trên nét nhú mày của anh. Nó quá khó khăn cho 1 quyết định! Hebe ngồi xuống bên cạnh anh, đưa 2 tay ra 2 bên thái dương anh dịu dàng xoa xoa làm anh thư giãn bớt. Hebe muốn làm gì đó cho anh nhưng thực sự cô cũng không biết nên làm gì...vả lại gần đây sức khỏe của cô không được tốt lắm. cô thường chóng mặt và khó chịu, nhiều lúc cảm thấy rất nóng tính muốn đánh ai đó nhưng vì Calvin cô đang cố gắng thay đổi dần. cô biết anh có quá nhiều việc để lo nên cô không thể để anh phải lo lắng cho mình.

- ngày mai mọi chuyện sẽ ổn! – Hebe để cằm lên vai anh thì thầm

Calvin khê gật đầu cố đồng ý với Hebe nhưng anh vẫn lo cho Ella. Anh muốn đề nghị Ella ở nhà nhưng có lẽ việc này Ella sẽ không bao giờ chấp nhận....chỉ còn cách duy nhất là ngày mai anh phải luôn chú ý sự an toàn cho Ella.

Có lẽ Calvin đã không biết rằng... Hebe có 1 bí mật rất bất ngờ dành cho anh...

Ella im lặng du đưa trong lòng Chun, các ngón tay cô nghịch nghịch ngón tay anh muốn làm anh thư giãn hơn... Ella mém tý nữa đã phì cười vì thái độ của anh. Nhiều lần Ella suýt chết khi thi hành nhiệm vụ Ella còn không sợ, sao anh lại lo lắng? Ella nghiêng đầu hơi ngoái ra sau nhìn anh mỉm cười, rướn người lên Ella đặt vào môi anh 1 nụ hôn nhưng anh hơi...thờ ơ đáp lại

- sao vậy anh?

- Anh ...rất lo cho em! – Chun không che dấu tiếng thở dài của mình

- Em sẽ không sao! Em hứa đó

Ella vừa nói vừa xoay người lại vòng tay quanh cổ anh, mũi cô cọ cọ vào mũi anh cố tình trêu anh. Chun cau mày nhưng vẫn cười khi thấy cô làm thế, anh nhận ra Ella đang cố gắng xoa dịu tình hình lúc này. Anh siết chặt cô vào anh

- ngày mai anh sẽ giữ chặt em thế này để tránh Dason mang em đi mất

- còn Angela?

- Anh chẳng quan tâm, em dư sức đối phó với cô ấy...nhưng em đừng giết chết Angela...cô ấy như 1 cô em gái của anh.

Ella lè lưỡi ra trêu lại anh và hơi bĩu môi làm vẻ giận dỗi anh

- vậy Angela giết em thì được?

- Ngốc! – Chun cắn vào môi cô – anh có thể để chuyện đó xảy ra sao? Mà nếu Angela có muốn cũng không thể...

- Tại sao?

Ella chớp mắt nhìn anh trong khi cô hơi ngả đầu ra sau để nhìn vào mắt anh, 1 tay cô vẫn vòng lấy cổ Chun, 1 tay Ella mân mê viền theo môi Chun

- vì em bị xích chặt vào anh rồi, muốn giết em trừ khi giết chết anh trước...

Ella cười hài lòng vì câu trả lời của Chun, cô nghiêng người lại về phía trước và hôn vào môi anh 1 nụ hôn nhẹ nhưng Chun đã không cho cô cơ hội rút lui 1 lần nữa, anh giữ chặt lấy môi cô trong miệng mình. Ella khẽ cầu nhàu những tiếng khó hiểu trong cổ họng và tay cô đánh nhẹ vào vai anh làm Chun cười khúc khích và buông cô ra. Anh liếc môi nhìn cô như muốn nói chính Ella trên anh trước....và bây giờ anh muốn nhiều hơn nữa. miệng Chun cong thành 1 nụ cười hạnh phúc cổ hữu khi ôm lấy Ella vào lòng, chưa bao giờ cả anh và Ella cảm thấy hài lòng như khoảng thời gian này. Họ sống không có bí mật nào cần che giấu, có thể hạnh phúc bên nhau. Điều quan trọng hơn cả là cuối mỗi ngày, họ có thể bên nhau, ôm nhau ngủ và mỗi sớm mai có thể thấy người yêu dấu trước mắt mình. Chun yêu những giây phút thanh bình này mà anh từng tưởng là sẽ không bao giờ còn có được. Ella quàng chặt tay sau cổ Chun, ngả đầu lên 1 bên ngực anh dùng đưa nhẹ người, mũi cô dụi vào ngực Chun để hít lấy mùi hương quen thuộc của anh, trong 1 khoảnh khắc, Ella nghe thấy lòng mình đang ấm lại.

- Ella... – giọng Chun thì thầm bên tai trong khi tay anh đang vuốt ve lưng thon thả của Ella

- Hử?

- Hãy hứa với anh 1 chuyện...dù sau này em có làm bất cứ việc gì...xin em hãy nghĩ tới anh đầu tiên...được không?

Ella chần chừ trong chốc lát nhưng rồi cô cũng gật đầu. cuộc sống của Ella bây giờ đâu còn của riêng 1 mình cô, khi đã chấp nhận anh nghĩa là cô cũng phải sống cho cả anh... Ella biết, tất cả những gì Chun làm chỉ là vì mình, sao Ella lại không thể vì anh? Ella mỉm cười với quyết định của mình và cô siết chặt tay mình quanh eo Chun hơn nữa, rúc đầu về phía cổ Chun, Ella ngáp 1 cái rồi cô lằm bằm

- Chun, em buồn ngủ...

Chun cười vì cái cách Ella nói với anh...nó giống em bé làm sao! Ella ngày đầu anh quen là 1 cô gái kỳ lạ, thấy anh là lại cau có lạnh lùng. Rồi lại 1 Ella phớt lờ lạnh lùng, ăn chơi trong quán bar, rồi lại tới 1 Ella dịu dàng, ánh mắt buồn đến nao lòng nhìn anh ngày anh đưa cô lần đầu đến mộ Ariel....rồi còn có cả 1 Ella vui tươi cười tươi trong nắng mai, tung tăng chạy trước anh để rồi thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn anh... à, đó là anh chưa kể tới 1 Ella lạnh lùng sát thủ lúc cô tưởng lầm là anh bắt Selina...bây giờ là 1 Ella lười nhác và đang cuộn mình vào lòng anh thiu thiu ngủ.... Chun vòng tay xuống ôm Ella ẵm cô bằng 1 tay, 1 tay ôm lấy lưng Ella dựa chặt vào mình rồi anh bước vào phòng đặt Ella xuống giường. Để đầu Ella trên cánh tay, Chun kéo chăn lên đắp cho Ella, anh tự hỏi, liệu còn 1 Ella nào khác mà anh chưa thấy? Ella còn bao nhiêu cái bất ngờ dành cho anh? Nhưng dù là cái nào...anh cũng yêu cũng thích vì tất cả đều là Ella Chen! Nếu cuộc sống này chỉ tồn tại vì 1 người thì anh biết đó chính là vì Ella! Ella Chen, ANH YÊU EM! những ý nghĩ thầm vang lên trong tâm trí Chun khi anh hôn vào trán Ella chúc ngủ ngon.

Trong thăm lặng, Chun lấy từ trong túi quần của mình 1 vật nhỏ mà anh đã chuẩn bị mấy ngày nay, anh muốn chính thức trao cho Ella như 1 lời cầu hôn nhưng xem ra...anh đã không thể. Chun mỉm cười lần tay xuống từng ngón tay Ella và lồng vào đó... 1 chiếc nhẫn cưới.

- Ella, hãy cho phép anh cùng em đi suốt quãng đời còn lại...hãy để anh chăm sóc em...

Tới đây thì Chun ngắc ngứ, anh cảm thấy mình còn muốn nói thêm nữa nhưng anh tự hỏi... mình có đường đột quá không? nhưng rồi anh cũng cuối xuống thì thầm tiếp

-và con!

Anh chợt gãi đầu vì thái độ ngốc nghếch của mình. Chính bản thân anh cũng không thể ngờ anh lại thay đổi đến thế. 1 Wu Chun lạnh lùng và nghiêm chỉnh đây sao? Có bao giờ Wu Chun tự hỏi mình sẽ cầu hôn 1 cô gái khi cô ấy đang ngủ? còn mình thì lằm bằm như...1 tên ngốc?

- anh đếm đến 3 mà em vẫn không trả lời thì anh xem như là em đồng ý nhé! 1..2....3! em không trả lời vậy là em đã đồng ý ha..ha...! 1 nụ hôn thể nào cô dâu yêu dấu!

nói rồi Chun cúi xuống hôn lên môi Ella. vậy là từ đây anh đã có Ella trong đời...

Điểm hẹn là 1 nơi khá hẻo lánh – 1 xưởng nhà máy chế tạo sắt đã bị bỏ hoang từ lâu. Xe của Chun và Calvin vừa dừng trước cửa thì ngay lập tức có 1 nhóm người túa ra bao vây họ, thật không khó khăn gì để Selina, Hebe và Ella nhận ra đó là tay chân của ai, Angela thật khôn khéo khi nghĩ ra tìm vạy cánh thêm cho mình. Với khoảng thời gian dài làm sát thủ, “Hell Angel” đã ra tay sát hại không biết bao nhiêu thủ lĩnh của các băng nhóm chống đối, chỉ cần Angela tung tin hôm nay “Hell Angel” xuất hiện tại đây...thì có lẽ “Hell Angel” có đi mà khó lòng có về. Hebe mím môi tức giận nhìn ra cửa xe

- chết tiệt! bọn nó thật là biết lợi dụng thời cơ

Calvin đặt 1 tay lên tay Hebe bóp chặt nó nhưng mắt anh vẫn nhìn ra phía trước

- chỉ cần lát nữa em cứu được mẹ thì lập tức đưa Ella rời khỏi đây, rõ chưa?

- anh...không được! Nếu anh không đi thì em cũng không đi – Hebe tức giận nhìn anh

- anh là thầy em! là người ra lệnh – Calvin quắc mắt kiên quyết nhìn sang Hebe – rõ chưa Hebe Tain?

Hebe im lặng nhìn anh. Ngay giờ phút này mà anh lấy danh nghĩa cấp trên ra lệnh cho cô sao? Anh thật sự nghĩ rằng nếu chỉ còn 1 mình cô sống trên cuộc đời này có ý nghĩa à? Anh đã lắm khi nghĩ rằng cô không yêu anh nhiều...hơn nữa....hơn nữa.... Hebe chợt vô thức đặt tay lên bụng mình và cô nhìn anh.... “Calvin! Em và con cần có anh....”đó là những gì chạy qua trong tâm trí của Hebe nhưng cô lại không thể thốt nên lời.

Tất cả mọi người bước xuống xe và bình tĩnh như chẳng có chuyện gì xảy ra, họ bước vào trong khu nhà xưởng. Khi họ vừa bước qua cánh cổng thì ngay lập tức có 2 tên mặc áo đen lực lưỡng xuất hiện từ 2 bên kéo cánh cổng sắt nặng chịch đóng lại sau lưng họ. ở bên ngoài, 1 đám đàn em lâu la đang đứng bao vây trước cửa để không cho 1 ai thoát ra. Trong nhà xưởng ánh sáng lơ mờ do ánh nắng chiếu qua các khung cửa sổ kiếng vỡ, Calvin đưa mắt nhìn xem mẹ anh và Alan ở đâu nhưng chỉ thấy Angela mỉm cười đứng trên lầu nhìn xuống chỗ mọi người

- lâu lắm chúng ta mới gặp lại!

- mẹ tôi đâu? – Calvin giận dữ nhìn Angela

- từ từ nào! – Angela nhếch mép liếc anh rồi lia mắt sang Chun – bọn họ có ngày hôm nay là do anh, anh biết không Chun? sao anh có thể đối xử với tôi như thế?

- Hãy thả họ ra Angela! – Chun cố nói với Angela

Nhưng đáp lại anh chỉ là nụ cười độc ác. Cô cười hất đầu về phía sau mình

- hãy hỏi họ!

lần lượt bước ra khỏi bóng tối bao trùm trên lầu là các ông trùm của các băng ***** xã hội đen khác có thể lực rất lớn trong thế giới ngầm. trong bọn họ, có người trả thù cho đại ca,

cho anh em, cho cha mẹ, cho người thân nhưng...tự chung cũng là muốn đòi nợ máu trả bằng máu. Tất cả món nợ sẽ được thanh toán chỉ trong ngày hôm nay....

37. Chương 37

Từ trên lầu nhảy xuống 20 tên mặc áo đen lực lưỡng với nhiều loại vũ khí trên tay từ từ tiến về phía nhóm Calvin. Calvin cau mày khẽ lầm bầm

- Selina và Hebe lo lên cứu mọi người, bọn anh sẽ mở đường!

Calvin vừa dứt lời thì bọn người đó lập tức nhảy về phía họ hỗn chiến. Ella nghiêng người tránh nhát dao vừa xả vào mình, thuận theo đà nắm chặt tay kẻ vừa tạo ra nhát dao đó, kéo về phía trước đồng thời chặt nhanh 1 cú thật mạnh vào cổ của tên áo đen đó. Chun chợt quay sang nhìn Ella...ngay lúc này đây anh đang lưỡng lự có nên giết người không hay chỉ đánh cho họ bị thương...dù gì anh vẫn là 1 cảnh sát. Anh vừa đánh vừa đỡ nhưng tuyệt nhiên chẳng gây tổn thương 1 ai, mà thực ra ngay từ đầu bọn đàn em đã nhận được chỉ thị là tập trung tiêu diệt “Hell Angel” cùng Calvin nên cứ nhắm vào họ mà liều chết.

Calvin cuối người xuống để thanh mã tấu trượt trên người anh, 1 chân anh đá móc từ dưới lên trên vào đầu 1 tên đồng thời lộn người lên trên nắm lấy tay tên đó vung con dao chém vào những tên khác. Anh xoay cổ tay của kẻ địch như điều khiển chính bàn tay anh theo ý anh rồi Calvin choàng tay ra sau nắm lấy thất lưng kẻ đó nâng lên ném về phía bọn người kia. Anh nhảy ra xa 1 chút và rút từ trong người ra thanh kiếm mà anh đã cố gắng tránh không dùng tới. 1 thanh kiếm mỏng như lá liễu và có thể uốn cong theo ý mình muốn. anh luôn dắt nó trong người nhưng anh không muốn có thêm 1 giọt máu nào dính lên lưỡi kiếm.

Ella đang đấu với 1 kẻ tấn công cô bằng gậy, lấy đà búng người lên không trung và đập mạnh vào bức tường, Ella bật người trở lại và đá thẳng vào mặt tên đó, đồng thời phóng tới theo và vòng tay ôm sát cổ hất bẻ mạnh. 1 âm thanh nho nhỏ vang lên trong cuộc chiến.... Ella vừa buông tay ra đã vội nghiêng người né sang trái và dùng tay nắm chặt lấy cổ tay kẻ thứ 2 bẻ quặt xuống rồi đẩy mạnh ra sau. Con dao thuận theo đà cắm mạnh vào bụng kẻ phía sau. Ngay lúc đó có 1 kẻ khác từ trên cao nhảy xuống, ném móc câu cắm sâu vào 1 bên vai của Ella trong lúc cô không để ý. Móc câu là 1 loại dụng cụ dùng để đánh và giết người rất lợi hại, nó cắm sâu vào da thịt như lưỡi câu và siết chặt hơn nếu ta càng giãy giụa. kẻ đó kéo mạnh dây phía sau làm cho lưỡi câu càng bấu chặt vào vai Ella, máu bắt đầu ứa ra từ vết thương. Chun đang đánh nhau với 1 kẻ khác, thấy vậy anh đá vội 1 phát rồi nhảy về phía Ella, chụp lấy con dao gần đó chém mạnh đứt sợi dây. Anh ôm lấy Ella và cố gắng giúp cô gỡ móc câu ra

- em không sao chứ?

Ella lắc đầu nở nụ cười trấn an anh

- có bao giờ anh nghĩ sẽ chiến đấu bảo vệ "Hell Angel" chưa?

- Ella! – Chun cau có, anh đang lo muốn chết vậy mà cô vẫn còn đùa

- Nếu muốn bảo vệ em thì anh không thể bảo vệ những kẻ đó được

Ella vừa nói vừa xoay người vòng ra sau lưng Chun để đá 1 kẻ khác

- nhân từ với kẻ địch là giết chết mình. Đó là những gì em học được!

Ella vừa nói vừa búng người lên tay Chun lấy đà phóng lên bức tường gần đó rồi lại búng người bật ra xa hơn khỏi vòng đấu. Ella đáp xuống chỗ tên áo đen khi này đóng cửa và nhanh chóng bửa 1 dao vào thẳng ngay giữa mặt. Ella cuối xuống rút ngay khẩu súng giắt bên hông kẻ đó và xoay người sang bên trái. Vung thẳng tay, Ella đã ban cho 1 tên còn lại 1 phát súng không chút do dự.

- tất cả tránh ra!

vừa nghe tiếng Ella hét lên thì Chun và Calvin lập tức nhảy ra khỏi chỗ đó, nép mình vào 2 cái thùng thiết lớn trong khi Ella nhắm về phía mục tiêu. Bật mạnh cánh tay sang trái Ella bắn liên tục ra 3 viên đạn. Viên thứ nhất bay ra khỏi nòng súng ghim thẳng vào tên đầu tiên và chưa dừng lại ở đó, theo đường đạn xuyên thẳng qua kẻ thứ 2 nhưng khi nó vừa ghim vào thì viên đạn thứ 2 đã bắn tới thúc nó xuyên luôn qua kẻ thứ 3 đồng thời cũng là lúc viên đạn thứ 3 bật mạnh vào bức tường gần đó xuyên thẳng qua hai tên đứng cách hai kẻ vừa ngã xuống kg xa. Cứ thế Ella bật mạnh tay sang phía còn lại, tiếp tục là một loạt đường đạn hoàn hảo đến khó tin khi lần lượt từng tên một ngã xuống, ngay khi đó ở phía sau thùng thiết lớn Calvin quay sang vừa mỉm cười vừa lắc đầu với Chun ý như nói Ella quả kg hổ danh là tay thiện xạ số một trong tổ chức của anh...

Selina rút trong người ra sợi roi sắt vút nhanh lên trên không cho nó quấn chặt vào lan can trên lầu, 1 tay cô ôm chặt lấy eo Hebe đu theo sợi dây nhảy lên trên. Vừa thu sợi roi Selina vừa quất nó vào mấy tên áo đen đang cản đường họ. Ngọn roi trong tay Selina vung lên trong gió vùn vụt như tiếng rần kêu. Mà thực ra ngọn roi trong tay cô uyển chuyển không khác gì 1 con rắn. nó quấn chặt vào cổ 1 tên trên lầu và khi Selina tung sợi roi lên cao, cô nhảy qua 1 thanh xà ngang và đáp xuống đất, chụp lấy ngọn roi kéo mạnh treo cổ tên đó lên. Trong lúc đó chân cô cũng vung lên đá vào cái bàn gần đó cho nó bay thẳng về phía trước.

Hebe cuối người xuống tránh con dao găm vừa xượt qua vai cô. Quắc mắt giận dữ về phía tên vừa phóng dao, Hebe hét một tiếng lớn rồi nhảy xổ về phía đó. Nhanh như chớp, một tay nắm lấy đầu của hắn, một

tay Hebe đã chặt vào giữa cổ làm hắn chết liền ngay lập tức. Nhảy sang bên phải, Hebe chụp lấy tay kẻ tiếp theo giật mạnh về phía trước đồng thời chặt mạnh xuống làm gãy xương tay đối phương. Nắm luôn tay còn lại, Hebe quất ngược nó ra sau và bẻ gấp ngược lên khiến hắn chỉ có thể nằm bất động vĩnh viễn. Hebe quay đầu ra sau nhảy nhanh 3 bước tiến về phía cầu thang, tung một cú踢 đá vào thùng phi sắt đựng gần đó làm nó lăn xuống cầu thang, ủa lên tất cả những tên lâu la đang chạy lên. Lộn nhào người trở lại, Hebe đập mạnh một chân lên bàn tung thẳng chân đá mạnh vào cánh cửa trước mặt khiến nó bật mạnh vào trong thủng một lỗ. trong phòng trống không chứng tỏ họ được giam giữ ở một chỗ khác. Nhanh chân chạy dọc theo hành lang, Hebe đá tung từng cánh cửa phòng để tìm mẹ và Alan.

Calvin xoay thanh kiếm trong tay vun vút sang trái phải. thanh kiếm trong tay anh như một dải lụa sáng bóng thoăn thoắt trong không trung nhưng tính sát thương lại rất cao. Lưỡi gươm quán vào tay thì nhẹ nhưng khi rút ra thì cũng đã làm cho đối thủ ít nhất là đứt gân. Calvin nhảy nhanh lên các bậc thang cùng Ella và Chun để tiến về phía Hebe và Selina, anh ra hiệu chia làm 2 nhóm để đi dọc theo 2 bên hành lang. xường Thép thì không có nhiều tầng nhưng nó là một căn nhà kéo dài và sâu hun hút, bóng tối đồng lõa với nguy hiểm. Calvin và Hebe đi về phía bên trái còn Chun, Ella và Selina đi về bên phải.

Di chuyển qua từng căn phòng, trong mỗi căn phòng lại có một cửa thông ra một chỗ khác. Sau một lúc, bọn họ đã tách nhau ra, 5 người 5 ngã.

Selina đẩy nhẹ một cánh cửa và ghé mắt dòm vào trong. Căn phòng này nằm ở một góc khuất nên nó khá tối tăm và ẩm thấp. trong bóng tối mờ mờ, Selina càng cảnh giác cao độ. Gần như nín thở tới mức có thể nghe thấy tiếng chuột chạy lạo xạo dưới chân, Selina lần theo mép tường nhìn khắp căn phòng cho rõ và thấy một cánh cửa, đưa tay đẩy nó bật ra. một ánh sáng tràn vào phòng thì ra nó là cánh cửa mở ra lan can, nheo mắt một lúc cho quen với ánh sáng, Selina hoảng hốt nhận ra ai đó đang bị cột ở cuối hành lang – mẹ Calvin. Bức nhanh về phía trước, Selina vội chạy tới cởi trói cho mẹ Calvin mà không kịp để ý có 1 bóng đen vừa lao ra sau lưng cô. Bóng đen nhảy tới đá vào lưng Selina làm cô loạng choạng té về phía trước. Định thần nhìn kỹ người trước mặt mình, thì ra là Angela. Selina đứng bật dậy nhếch mép cười

- thì ra là mày!

Nhưng Angela không thèm đáp lại chỉ móc ra con dao nhỏ phóng về phía mẹ Calvin. Nhanh như cắt, Selina đưa tay ra chụp ngay con dao mà không kịp suy nghĩ nên nó đã cắm vào lòng bàn tay cô.

“A”

1 tiếng kêu nhỏ vừa thoát ra khỏi miệng Selina khi con dao xuyên qua lòng bàn tay. Bấm môi nén đau, Selina định rút con dao ra thì Angela đã nhảy tới đá vào ngực cô đồng thời xoay chân đá bồi thêm 1 cú vào đầu làm Selina té xuống đất. dậm 1 chân lên ngực Selina, Angela bây giờ mới lên tiếng

- cách hay nhất để hạ thủ đối thủ mạnh hơn mình là ra tay với người thân. Cái này cô không biết sao? Ha..ha.....

Selina cắn chặt răng giận dữ, nhanh như chớp cô rút con dao trong lòng bàn tay cắt xướt ngang qua chân Angela khiến ả phải rút chân ra khỏi ngực cô và nhảy ra xa. Đạp chân xuống đất cách xa chỗ Selina 1 tỷ, Angela lại mỉm cười

- vẫn còn vùng vẫy được? Tốt! nhưng cô sẽ không gượng được bao lâu đâu

nói rồi Angela lập tức rút thêm 1 con dao phóng về phía mẹ Calvin đang vùng vẫy trên không nhưng không phải là nhắm vào mục tiêu mà là cắt đứt sợi dây. Selina vội nhào người ra ngoài nắm chặt lấy tay mẹ Calvin níu bà lại.

Angela lúc bấy giờ khoan thai cười bước về phía Selina, 1 tay nắm lấy tóc Selina giật về phía sau còn tay kia thì cầm con dao vờn vờn trước mặt cô

- buông ra đi, nếu không thì cô cũng sẽ phải chết!

- đừng hòng! – Selina quắc mắt giận dữ

Angela nhếch mép cười 1 cách độc ác rồi bất chợt lấy con dao cứa ngay 1 phát vào vai Selina

“A”

Máu tuôn ra thành dòng cộng thêm vết máu ở tay đang tứa ra, mắt Selina bắt đầu mờ đi. vì cố giữ bà Mary mà vết thương ở tay Selina lại càng chảy máu nhiều hơn, sắc mặt cô nhợt nhạt dần. còn Angela thì loại khoái chí khi nghĩ tới cảnh Ella sẽ như thế nào khi thấy từng người, từng người chết vì mình

- vĩnh biệt nhé!

Angela thì thâm vào tai Selina rồi đâm mạnh con dao vào bụng Selina đồng thời nhấc cả người cô lên ném về phía trước

- KHÔNGGGGGG!

có tiếng hét thất thanh từ phía cửa và ở phía dưới đất vọng lên. Ella vừa xuất hiện kịp lúc quăng nhanh ngọn roi của Selina về phía đó và cuốn chặt cô nhưng lúc này Selina gần như chẳng còn biết gì nữa, cô thều thào ngước lên nhìn Ella

- hãy cứu mẹ anh Calvin trước....

Nhưng lúc này bà Mary đang lắc đầu nguầy nguậy, nức mắt tuôn ra đầm đìa. Thấy cảnh Selina bị hành hạ như vậy, sao bà có thể không khóc

- đừng! – bà van xin Selina – cố lên con!

Angela biết Ella bị vướng cả 2 tay vào sợi roi để giữ chặt cả 2 người nên không thể nào đánh với cô càng làm cô thích thú hơn nữa. như con hổ say mùi máu, Angela ngửa mặt lên trời cười ghê rợn

- ha...ha.... ý trời cũng bảo hôm nay là ngày chết của cô rồi Ella à!

Vừa nói Angela vừa bước lại phía Ella và thẳng tay tẩn vào mặt cô. Gương mặt Ella bật sang 1 bên sưng đỏ lên, máu chảy ra từ khoe miệng cô.

- cô chỉ muốn đối phó với tôi – Ella nghiêng răng – hãy tha cho họ!

- câm ngay!

Angela vừa nói là tẩn thêm 1 cái vào mặt Ella, bước qua Ella vài bước chợt Angela xoay người lại đá thẳng vào bụng Ella làm cô té về phía trước. Sợi dây lại chùng xuống 1 tý

- buông tay ra đi Ella – giọng Angela vang lên bên tai Ella – hay tôi cắt dây dùm cô nhé!

Ella quắc mắt nhìn Angela, cô chỉ ước sao lúc này có thể mọc ra thêm 2 cánh tay để giết chết Angela. Biết được suy nghĩ của Ella, Angela càng cười giữ trọn hơn và cô lao vào đánh đấm túi bụi vào thân hình Ella đang nằm dưới đất

- -chết này! Chết này! Mày dám dành anh Chun với tao à? – vừa đánh vừa rít lên – mày nghĩ mày là ai? Mày dám đối đầu với tao sao?

Cuối người xuống, Angela ngồi trước mặt Ella đồng thời nắm lấy tóc cô kéo lên

- mày có biết Ariel là do ai giết không? Hôm nay tao sẽ đưa mày đi đoàn tụ với nó nhưng trước khi làm thế, tao phải trả cho mày những nỗi đau mày đã gây cho tao

vừa nói Angela vừa cầm dao rọc dọc theo tay cô, không đâm cho sâu nhưng đủ làm cho máu chảy rỉ ra từ từ. cộng với việc tay Ella đang phải chịu 1 sức nặng giữ 2 người kia càng làm máu tứa ra nhanh hơn. Angela thích thú cười lên khùng khục rồi bất chợt cúi xuống đâm thật mạnh vào vai Ella rồi ả rút dao ra, lấy ngón tay chọc vào vết thương Ella càng khiến cô đau hơn

- ha....ha..... – Angela cười 1 cách điên dại – thế nào?

Vừa nói ả vừa ngoáy ngón tay mạnh hơn vào vết thương trên vai Ella.

- vẫn chưa buông tay hả? vậy có trò này hay hơn nè

Angela lấy trong túi ra 1 chiếc bật lửa, bật nó lên rồi vờn vờn trước mặt Ella. Kinh hoàng Ella nhìn Angela, Ella lắc đầu van xin Angela

- dừng! cô làm thế sẽ giết chết họ

- tao đâu có giết, mà là mày!

Angela vừa nói vừa hơ ngọn lửa....vào bàn tay Ella. Da thịt con người làm sao có thể chịu nổi ngọn lửa? da Ella bắt đầu đỏ lên và càng lúc càng có mùi khét. Cắn chặt môi đến bật máu để ráng chịu cơn đau, Ella tự nhủ “phải cố lên! Cố lên” trong lúc đó Angela càng khòai chí, cô quyết định cuộc chơi càng kéo dài càng hay. Ngọn lửa có lúc cô đưa sát vào tay Ella có lúc lại kéo ra xa, làm cho da Ella vừa ngứa 1 tý lại bùng đỏ lên vì sức nóng.

38. Chương 38

Bà Mary lắc đầu đau lòng trước cảnh này, hôm nay cả 2 cô gái này đã vì bà mà chịu thua trước 1 đối thủ vốn không mạnh hơn họ, hơn nữa kẻ này lại có lòng muốn giết chết họ 1

cách đau đớn. Những giọt nước mắt lăn trên má bà, trong phút ấy bà đã có quyết định cho riêng mình

- ta có sống cuộc đời này vốn cũng chẳng có ý nghĩa.....

Vừa nói bà Mary vừa cố hết sức gạt tay Selina ra khỏi tay mình. Buông mình rơi từ trên không rớt xuống, trong khoảnh khắc đó bà chợt nhìn thấy thời gian như quay trở lại: khoảng thời gian bà hạnh phúc lần đầu gặp ông Ken và cả lần đầu bà biết mình có mang Calvin.... Mọi ký ức trở về trong tích tắc nhưng bà lại có cảm giác đó chính là thiên đường....

- ME!

“phịch”

“A”

1 tiếng kêu nhỏ vừa thoát lên....phía dưới chỗ treo bà Mary, Angela đã cố tình sắp đặt rất nhiều cọc sắt nhọn để xô Ella xuống dưới...nhưng không ngờ người nằm đó giờ là 1 người khác.

Có bóng người vừa lao vào bay thẳng tới đá 1 cước vào mặt Angela và bóng đen đó xoay người đá bồi thêm 1 cú vào đầu Angela rồi lao tới bên lan can.

- Hebe! – giọng Selina thều thào

Đó chính là Hebe, cô chẳng nói lời nào chỉ im lặng dùng 1 tay nắm sợi dây rơi trên tay Ella dùng hết sức mình giật mạnh về phía sau. Cô siết sợi rơi vào tay mình 2 vòng cho chắc, liếc mắt về phía Angela đang đứng dậy, cô lao tới quần sợi rơi vào hông Angela rồi nhảy ra xa, siết mạnh sợi dây thắt lại

- A!

Bây giờ thì tới Angela cất tiếng rên do 1 đầu sợi dây thì bị Selina trì xuống, 1 đầu thì Hebe lại đang siết chặt về hướng cô nên Angela chỉ còn cách cố gắng nương theo đà của Hebe kéo Selina lên giảm bớt sức nặng 1 đầu dây. Ella cố gắng lom cồm bò dậy về phía Selina, đưa 2 bàn tay đỡ bưng vì phồng nặng của mình, cô đỡ lấy thân hình Selina vào trong. Ella òa khóc khi thấy gương mặt Selina chẳng còn chút máu, hơi thở lại yếu ớt, sinh mạng Selina lúc này như chỉ mảnh treo chuông

- Selina! cố lên nào!

Ella cắn răng cởi áo khoác mình ra đắp vào vết thương ở bụng Selina, cố gắng nâng cô dậy trong lúc đó Hebe buông sợi rơi ra lao về phía họ giúp Ella mau chóng đưa Selina tới bệnh viện. Angela lúc này cũng đã cởi được sợi rơi ra khỏi người và đã thấy khá hơn, ả nhất quyết không để Ella rời khỏi đây nên liều chết xông vào. Chụp lấy thanh sắt gần đó, Angela dùng hết sức giáng xuống Ella nhưng đã bị Hebe chặn lại. Cặp mắt căm thù của Hebe quắc lên, nắm 1 đầu cây, Hebe thọc mạnh ngược lại về phía Angela rồi xoay người đá vào đầu ả. Lộn người về phía trước, Hebe nắm lấy thân hình Angela trong tay quăng mạnh vào đồng thùng phỉ gần đó.

- Hebe! Lo cứu Selina trước đã.

Hebe đang tính nhào tới giết chết Angela nhưng nghe tiếng kêu của Ella làm cô chùng chân. Nén giận, Hebe cuối xuống ẵm Selina lên rồi dìu Ella xuống lầu

Chun đẩy mạnh 1 cánh cửa và bước vào trong, ở đó anh nhìn thấy 1 cầu thang khác dẫn xuống tầng hầm. Chẳng chút ngần ngại, anh bước nhẹ từng bước cẩn thận xuống cầu thang, qua 1 ngã rẽ, anh nhác thấy 1 bóng người nhưng trong bóng tối anh lại không rõ là ai. Nhanh nhẹn nép người vào trong chờ cho người ấy tiến lại gần, anh lập tức nhảy khỏi chỗ nấp tung 1 đòn karate quật ngã đối thủ nhưng người ấy cũng chẳng phải là loại yếu đuối gì, nhanh chóng lách người qua, kẻ ấy nắm lấy tay Chun giật mạnh về phía mình. Lúc 2 người giáp mặt nhau, Chun định thần nhìn kỹ rồi anh buông tay ra, thì ra là Calvin.

- không biết bọn họ giấu mẹ tôi và Alan ở đâu? – Calvin dăm chiêu nói

- nhất định sẽ không sao! Chúng ta tiến về phía trước thôi – Chun vừa trả lời vừa vỗ mạnh lên vai Calvin để cổ vũ anh.

- Chun...thật sự anh không hối hận vì từ bỏ tất cả theo Ella chứ?

Chun đang bước về phía trước cùng Calvin, chợt nghe anh nói thế, Chun quay đầu sang phía anh mỉm cười

- vậy sao anh không tiếp tục giữ vỏ bọc của mình? Như anh không phải sung sướng hơn tôi sao? Tiền, địa vị và cả gái đẹp.

Calvin mỉm cười trước câu trả lời mà cũng như câu hỏi của Chun. Anh biết là Ella đã không chọn làm người, Chun là người duy nhất có thể chấp nhận thân phận thật sự của Ella cũng như có thể bảo vệ cô. Hai người dừng lại trước cánh cửa duy nhất cuối con đường, nhìn nhau gật đầu 1 cái, Chun đá mạnh vào cánh cửa. nó bật vào trong và Calvin nhảy vào. Bên trong là 1 căn phòng rất rộng và tối, có lẽ trước đây là nhà kho hoặc nơi chứa sắt dự trữ. Có 1 bóng người ngồi đó, Chun cau mày nhìn kỹ là Danson. Anh nhìn lên trên thì nhận ra Alan đang bị nhốt trong đó

- Danson, thả Alan ra đi!

- Ella đâu? – Danson dò hỏi

- Nếu anh muốn Ella bình yên sao anh còn thông báo cho tội sát thủ trong các bang hội khác? – Calvin lên tiếng cười gằn

- Bang hội khác? – Danson ngạc nhiên – không phải là chỉ là cuộc hẹn gặp sao?

- Anh là đồ khốn kiếp!

Chun rút lên rồi nhào tới túm lấy cổ áo Danson kéo mạnh về phía mình. Anh thực sự chỉ muốn đấm 1 phát vào mặt Danson khi nghe anh nói 1 cách vô tư như thế

- anh có biết ngoài kia bao nhiêu kẻ muốn giết chúng tôi không? Nhưng không phải là tôi mà là “Hell Angel”.

– Chun gằn mạnh từng tiếng

- Angela...cô ấy nói chỉ muốn gặp mọi người và bắt anh chia tay Ella thôi.... Không thể nào như vậy được!
“bụp”

1 cú đấm mạnh vừa phát ra từ Chun vào ngay bên má Danson. Anh không thể ngờ được Danson lại ngốc nghếch như thế, có thể Chun nhìn lầm Angela nhưng là do anh ở gần Angela đã lâu và bị cô lừa bằng vỏ bọc hiền lành. Còn Danson chỉ mới tiếp xúc đây, sao anh lại có thể nói là không biết gì? Hơn nữa kế hoạch là của 2 người, có liên quan tới Ella, sao Danson có thể sơ suất đến thế. Trong lúc 2 gã đàn ông còn đang tranh cãi với nhau thì Calvin đã cắt dây thả Alan xuống, anh bước tới giữa 2 người

- ngừng tranh cãi kiểu con nít đi! Lo kiếm họ còn hay hơn!

Chun buông Danson ra nhưng anh thực vẫn còn tức giận lắm. Từ lúc tách ra với Ella tới giờ, anh cứ cảm thấy thấp thỏm lo âu vì cô không trong tầm mắt của anh. Anh tự hỏi không biết giờ này Ella có an toàn không? Lỡ kẻ thù nhiều quá, không có anh bên cạnh, có ai cứu cô không?... chúa ơi! Lẽ ra khi này anh nên bám sát theo cô không rời nửa bước.

- mẹ tôi ở đâu?

- Hình như là trên lầu!

Danson trả lời vừa dứt, Calvin đã nắm lấy tay Alan chạy ngược trở lên mặt đất, về phía cầu thang. Vừa lên hết tầng hầm, họ đã bắt gặp nhóm của Hebe đang xuống cầu thang từ phía trên lầu.

- Ella! - cả Chun và Danson cùng la lên và lao về phía cô

Ôm lấy Ella trong tay, Chun đỡ Ella dựa vào anh, 1 tay anh tính kiểm tra các vết thương của Ella vì anh nhận ra áo Ella đang đỏ thẫm máu

- em bị thương ở đâu vậy hả? - Danson lo lắng

- không phải của em - Ella yếu ớt lắc đầu - mau đưa Selina tới bệnh viện đi, là máu của cô ấy....

lúc này Alan đang òa khóc bên cạnh Selina, anh giựt Selina từ tay Hebe rồi bán sống bán chết cầm đầu cầm cổ chạy về phía cửa. đá mạnh vào cánh cửa sắt, Alan vừa khóc vừa hét lên

- mở cửa ra! Mở cửa! tôi phải đưa chị Selina vô bệnh viện, mở cửa ra...

Hebe và Calvin vội chạy tới nâng thanh sắt để kéo cánh cổng ra nhưng ngay lúc ấy

“đoàn!”

1 tiếng đạn nổ vừa vang lên, viên đạn cắm ngay trên thanh sắt. tất cả đồng loạt quay lại từ nơi phát ra phát súng vừa rồi

- Angela! - Danson rít lên - sao cô nói chỉ là 1 cuộc gặp gỡ trao đổi? vậy là sao?

- im đi! Nó là kẻ thù của tôi, làm sao tôi có thể cho nó sống được?

Alan mặc kệ Angela đang đe dọa, anh cứ đá vào cánh cửa, cuống cả lên. Lúc này trong tâm trí Alan chỉ biết mỗi việc cứu Selina. anh gào lên um sùm át cả tiếng Angela

- mở cửa! mở cửa!

- câm ngay! - Angela hét lên rồi cô chìa súng về phía Ella - lẽ ra tôi và anh đã có thể hạnh phúc rồi Chun, tôi yêu anh trước mà!

- Cô có tư cách nói câu này sao? - Hebe lên tiếng - nếu cô yêu Chun cô phải mong anh ấy hạnh phúc mới đúng chứ. Sao cô lại lần lượt giết những người anh ấy yêu?

- Giết những người tôi yêu? - Chun lặp lại 1 lần nữa rồi chột anh ngẩn phất lên nhìn Angela - em...em...

- Không có bằng chứng nào buộc tội tôi giết Ariel - Angela ngửa mặt lên trời cười ha hả - cái đó gọi là ý trời! nếu hôm đó anh không để tôi đi thay anh thì có lẽ....chỉ trách anh cũng tiếp tay cho tôi giết cô ta.

- Angela! - Chun rít lên

- Anh an tâm! Bây giờ tôi sẽ cho anh tận mắt chứng kiến tôi tiễn con nhỏ này đi như thế nào.

Vừa nói Angela vừa lên cò đạn hướng về phía Ella. 1 nụ cười độc ác che mờ cả lý trí của Angela, lúc này cô chỉ biết có giết và giết, nhưng ngay lúc đó cô chột thay đổi suy nghĩ 1 tít, cô lia súng về phía Selina

- không! Nên để cô thấy từng người ra đi vì cô mới vui hơn!

Lúc này Alan đã đặt Selina xuống, anh bậm môi dùng hết sức lực của mình nâng thanh sắt chắn cửa lên sang 1 bên. Mồ hôi thay phiên nhau đổ ra mà xem ra thanh sắt không xê dịch được bao nhiêu nhưng nhìn sang Selina đang nằm đó, Alan càng cố gắng hơn nữa, anh kê vai vào cửa và nâng nó lên cuối cùng sau nhiều nỗ lực anh cũng nhấc nó được lên 1 bên và cho nó trượt về phía còn lại.

- tôi sẽ giúp cô tiễn Selina đi trước rồi tới Hebe, cô thấy sao Ella?

- Cô điên rồi!

Angela cúi trước câu trả lời của Ella. Thật ra lúc này đây, cô cũng đang muốn điên đây, điên để quên hết tất cả những gì đang xảy ra, điên để quên mất Chun...nhưng không thể! Cô chỉ biết mỗi cách giết chết người anh yêu nhất để anh mãi cô đơn như cô. Liếc mắt về phía Selina, Angela lên đạn và

“bùm”

Viên đạn vô tình thoát ra khỏi nòng súng và lao về phía Selina. Alan vừa mở được cánh cửa, tính quay sang ẵm Selina thì thấy phát súng của Angela, anh lập tức nhào vào ôm lấy Selina hứng trọn viên đạn. Đầu anh đập mạnh vào đầu Selina làm cô mơ màng tỉnh dậy, Alan đang nhìn cô cúi

- Selina.....

Những lời cuối cùng trước khi Alan ngã xuống trên ngực cô, viên đạn ghim vào đầu anh làm máu chảy tuôn ra thấm ướt cả bàn tay yếu ớt của Selina. Nước mắt cô chảy ra khi cô muốn ôm lấy anh nhưng cả thân hình cô quá yếu ớt không thể cử động. Angela cúi lần nữa và lần này cô quay sang Hebe

- người tiếp theo là cô nhé?

“rầm”

Ngay lúc đó cánh cửa chợt bật mở và có 1 nhóm người từ trên nóc nhà trở mái nhảy xuống. 1 bóng người bịt mặt tung 1 cước đá vào mặt Angela, xoay người bóng đen đá bồi thêm mấy cước làm Angela văng vào tường bất tỉnh.

- đưa tất cả đi!

39. Chương 39

Càng đi càng nhận ra mình lạc trong 1 không gian bất tận trắng xóa không 1 bóng người, Selina hoảng hốt gọi to

- Ella? Hebe?

Chỉ có tiếng cô vọng lại đáp trả, Selina mạnh dạn bước thêm vài bước về phía trước

- Alan? Anh có đây không?

Vẫn chỉ có mỗi mình cô nơi này, nhủu mảy suy nghĩ thầm tự hỏi mình đang ở đâu, Selina ngồi xuống bên cạnh 1 góc cột thì chợt bên tai văng vẳng giọng Alan

- Selina, quay về đi em!

- Alan? Phải anh không?

- Về nhà đi em....

Vẫn giọng Alan nhưng cô tuyệt nhiên không thấy bóng ai quanh mình, Selina đứng bật dậy khỏi chỗ cô đã ngồi dõi mắt tìm xung quanh. Trước mặt cô từ từ hiện ra 1 đốm sáng, càng lúc càng to và rõ, cuối cùng tạo thành 1 hình người có đôi cánh màu trắng. Che mắt vì ánh sáng chói lòa, Selina nhận ra đó là Alan. Mỉm cười, Selina vội chạy tới bên cạnh nắm lấy tay anh

- Alan! Cuối cùng chúng ta cũng gặp lại nhau!

- Về nhà đi em! – Alan nhìn cô dịu dàng – bây giờ thì em đã có thể làm lại từ đầu.... chúng ta sẽ không còn vướng bận gì nữa.

Selina nở 1 nụ cười thật hạnh phúc với những lời Alan đã nói. Bây giờ họ chẳng còn gì vướng bận... Selina đưa tay chạm vào gương mặt anh 1 cách âu yếm

- chúng mình sẽ bỏ đi thật xa, sẽ làm lại từ đầu. em sẽ là vợ hiền, chăm sóc anh và con...

- anh đã làm phiền em suốt khoảng thời gian dài và bây giờ anh muốn nói cho em biết em đã được tự do.... Hãy tìm hạnh phúc cho riêng mình....

Sững sờ buông tay nhìn Alan. Gần như không tin vào tai mình, cô nhéo mạnh vào má mình hy vọng chỉ là mơ nhưng không...cô cảm nhận được mình đau. Lắc đầu, Selina ***** những lời của Alan, cô bắt đầu khóc

- anh nói gì vậy? có phải anh chưa tỉnh không? Hay..hay anh còn giận em? Đúng là trước đây em không tốt, em không chịu nhìn rõ tình yêu của mình nhưng bây giờ...

- đừng Selina! Nếu đã có cơ hội làm lại từ đầu cho cả 2 thì đừng bao giờ bỏ qua. Anh là 1 gánh nặng cho em, em cần có 1 người đàn ông tốt, yêu thương em, chăm sóc em.... – Alan xoa nhẹ lên má Selina – mà anh thì không thể...

- có phải anh chán ghét em? Hay anh đã tỉnh lại nên bây giờ anh không cần em? – Selina cắn chặt môi nói những lời chua chát – anh là ai mà dám nói em phải làm thế này hay thế khác? Anh có biết em đã nhớ anh thế nào khi ở Nhật không? Em cần anh!

Alan lắc đầu trước những lời nói bướng bỉnh của Selina. Thật sự anh muốn cho cô 1 sự giải thoát, không là gánh nặng cho cô sao cô không hiểu? Alan mỉm cười dịu dàng lần nữa với Selina và anh từ từ tan biến trước mắt cô

- nếu không có anh thì em đã là 1 Selina bình thường có mái ấm hạnh phúc, có 1 người chồng yêu thương em. Nếu không có anh thì sẽ vĩnh viễn không có Selina của “Hell Angel”, không có Selina đau khổ và sẽ không có cả những tháng ngày mệt mỏi vừa qua...

lời Alan thoang thoảng bên tai Selina trong khi anh cũng dần tan đi trước mắt cô. Giờ đây, 1 lần nữa Selina lại bất lực nhìn Alan từ từ biến mất mà cô lại chẳng thể làm gì, những giọt nước mắt của “thiên sứ” đang từ từ rơi xuống, Selina tự hỏi liệu ông trời có khóc cho “thiên sứ” chăng?

- em chỉ muốn cùng anh làm lại từ đầu lại khó đến thế sao? Em không ân hận vì mình là “Hell Angel”, em không ân hận việc mình là vợ anh, anh hiểu không?

Đưa tay níu giữ chút hình ảnh còn sót lại của anh nhưng những hình ảnh của Alan xuyên qua kẽ tay cô, tan vào trong không khí. Selina hét lên

- đây là cách anh yêu và bảo vệ em sao? Nếu vậy em sẽ chết theo anh để anh vĩnh viễn không thể lìa xa em.

Những lời nói đó của Selina quả nhiên có tác động đến Alan, anh chợt hiện ra lại nhìn cô. Anh nín tiếng thở dài, nhìn vào mắt Selina chỉ để rồi anh biết là Selina sẽ làm như những gì cô nói.

- sao lại phải thế hả Selina? Còn rất nhiều người tốt dành cho em.

- Nhưng em chỉ muốn 1 Alan chồng em thôi!

Selina bấu môi và chuỗi người vào trong vòng tay anh. Ngả đầu lên ngực anh, cô khóc 1 cách ngon lành, Alan xoa nhẹ tay lên vai cô 1 cách dỗ dành

- vậy sao em lại khóc?

- Vì anh chưa nói là anh sẽ ở lại với em hic...

- Ok! Anh luôn và sẽ luôn thua em!

Ngấn đầu lên nhìn vào mắt Alan để nhận ra anh đang nói thật, Selina bật cười hạnh phúc và cố lau những giọt nước mắt của mình. Nhón người lên cao đặt 1 nụ hôn vội vào môi Alan, Selina cười khúc khích nhưng có pha cả chút mắc cỡ, lần đầu cô hôn chồng mình thực sự. Đây sẽ là lần cuối cùng cô khóc, kể từ nay cô đã có Alan, 1 tương lai mới đang chờ cô, sẽ không có nước mắt mà chỉ có nụ cười.

Gõ nhẹ vào cánh cửa, Calvin khá là căng thẳng chờ tiếng đáp trả từ phía trong

- vào đi!

Xoay nắm cửa bằng gỗ, Calvin đẩy cửa bước vào. Trong phòng là 1 người đàn ông bệ vệ đang ngồi trên bàn làm việc với điều xi- gà trong tay. Người đàn ông ngẩng lên nhìn Calvin 1 lúc rồi ra hiệu cho anh ngồi xuống chiếc ghế trước mặt ông. Calvin khẽ lắc đầu nhưng anh vẫn bước về phía người đàn ông đó

- ngài Chủ tịch.... – giọng Calvin ngập ngừng – có lẽ hôm nay sẽ là lần cuối cùng con ở lại đây, con sẽ gọi người là ba. Xin ba hãy tha cho “Hell Angel”

- chỉ có thể tha cho Hebe. – ông Choi lạnh lùng đáp trả

- không có Selina và Ella, Hebe không thể sống... hơn nữa, họ như em gái của con. Con sẽ đưa Hebe đến 1 nơi không ai quen biết và 2 tội con sẽ sống như những người bình thường khác. Cả “Hell Angel” cũng sẽ biến mất vĩnh viễn....

- con chắc không? Bọn cảnh sát đang lần theo dấu vết của họ...

- con sẽ làm được. chưa bao giờ con xin ba 1 việc nào, xin ba hãy cho con 01 ân huệ và đây cũng là lần cuối cùng con cầu xin ba....

Im lặng, ông Choi đưa điều thuốc lên tay, ông lặng lẽ quan sát, nhìn thẳng vào đôi mắt Calvin. Ông biết rất rõ con trai mình như thế nào....và ông đã có quyết định

- hãy đi đi trước khi ta đổi ý. Nhưng bất cứ khi nào ta còn nghe về “Hell Angel” thì xem như giao ước này đã bị phá bỏ.

- cảm ơn ba. – Calvin cuối đầu cảm ơn ông.

Nhưng ông Choi chẳng có thái độ nào dành cho Calvin, ông chỉ phẩy tay ra hiệu cho anh ra ngoài. Calvin mỉm cười cuối chào ông lần nữa, anh là bản sao của ba anh nên anh biết đây là cách thể hiện tình cảm tốt nhất mà ông có thể dành cho quyết định này. Ra tới cửa, chợt Calvin xoay lại nhìn ba anh

- còn việc của mẹ...con muốn làm xong việc đó mới đi!

- Không! – ba Calvin liếc mắt nhìn anh – hãy đi đi!

Calvin ngần ngừ nhìn ông, anh đang tự hỏi liệu ông sẽ làm gì? Nhưng rồi anh chợt nhận ra Sena – 1 sát thủ khác đang bước đến trước cửa. Cô kính cẩn cuối chào anh và anh cũng đáp lại

- thưa ngài Chủ tịch, tôi đã tới!

- vào đi!

Sena bước ngang anh với xấp hồ sơ trên tay, không khó khăn gì Calvin đã nhận ra đó là hồ sơ về Angela. Anh mỉm cười bước ra ngoài, đóng lại cánh cửa sau lưng mình trong khi ba anh nhận bộ hồ sơ đó, ông dụi điều thuốc vào gạt tàn

- Không 1 ai có thể đụng vào người của Ken Choi này mà còn có thể sống bình yên.

Ella xoay mình nhức nhối vì vết thương trên vai và cả 2 bàn tay. Muốn đưa tay dụi mắt nhưng lại không thể, Ella đâm ra bực bội, cô bấu đôi môi xinh trong khi Chun đang lột cam cho cô. Đút 1 múi cam vào miệng Ella, anh nheo mắt nhìn cô

- không biết khi em về già anh có cần phải chăm sóc thế này không?

- Vậy anh đi đi – Ella liếc nhìn anh nguy hiểm

- Tiếc là... - Chun lấp lửng

- Sao? - Ella lại bấu môi ra – bây giờ em không còn là tội phạm nghiêm trọng nữa, anh cũng không phải là cảnh sát.

- Nhưng anh lại bị trói chặt với em rồi, có muốn đi cũng không kịp nữa.. – Chun ra vẻ thờ dãi tiếc nuối

- Ai trói anh? – Ella ngạc nhiên nhìn anh – mà hồi nào?

Mỉm cười trên Ella, Chun đưa bàn tay có chiếc nhẫn cưới của anh lên.

- đây này!

- O....ai mà thềm lấy anh chứ Wu Chun! – Ella mắc cỡ quay sang chỗ khác

- Vậy bây giờ em lột nhẫn ra đi vẫn còn kịp đó – Chun tỉnh bơ trả lời – anh cho em 10' để làm nếu không được thì chính là em muốn cưới anh đó.

- Anh....

Ella bắt lực đưa 2 bàn tay bị băng trắng xóa của cô - không có cách gì để tháo băng trong vòng 10'. Ella liếc Chun 1 cái sắc như dao trong khi anh lại đang cười hả hê. Anh ngồi lên giường bên cạnh Ella và kéo cô vào lòng

- thấy chưa? Em có muốn bỏ anh cũng không được ha...ha.....

Ella húc nhẹ đầu vào ngực anh rồi để yên đầu mình ở vị trí đó

- anh mới là kẻ nguy hiểm nhất mà em gặp!

Chun mỉm cười vòng tay ra trước nắm lấy 2 bàn tay bị băng của Ella, anh xoa nhẹ ngón tay cái lên đó, để cảm mình lên vai Ella

- chỉ tháng sau thôi, vợ chồng mình đã có thể nắm tay nhau sống cuộc sống mà mình mong muốn. anh thật sự mong sao thời gian có thể trôi qua thật nhanh...

- phải! – Ella dịu dàng gật đầu, ánh mắt cô xa xăm – so với thời gian chúng ta vừa trải qua...1 tháng nữa cũng chẳng là gì...

Selina đã tỉnh lại và cô nhận ra không có Alan bên cạnh. Xoa xoa nhẹ vào đầu để tỉnh táo hơn, cô nhận ra Hebe đang ngồi bên cạnh mình.

- anh Alan đâu?

Hebe đỡ Selina ngồi dậy dựa vào thành giường rồi cô ngồi xuống trước mặt Selina, nắm lấy 2 tay cô

- trước khi cậu ngất, anh Alan đã đỡ cho cậu 1 viên đạn, cậu nhớ không?

- Phải...nhưng mình vừa gặp anh ấy mà....

- Cậu nói gì vậy Selina? Cậu và anh Alan đã hôn mê suốt... - Hebe kinh ngạc nhìn Selina...

Bây giờ thì đến lượt Selina kinh ngạc nhìn Hebe, cô không thể nào tin vào những gì Hebe vừa nói. Cô yếu ớt bóp chặt tay Hebe, lắc đầu không tin

- rõ ràng anh ấy vừa hứa..... vậy anh ấy đâu?

- Phòng bên cạnh...nhưng bác sĩ nói anh Alan không thể....

Chỉ nghe tới đó, Selina đã vội rời khỏi giường nhưng mớ dây nhợ nối vào người đang cản trở ý định của cô. Selina bực bội giật các sợi dây khỏi cơ thể trong sự ngăn cản của Hebe.

- cậu làm gì vậy Selina? Cậu vừa tỉnh lại mà.

- Mình phải nhìn thấy anh Alan! – Selina đứng dậy gạt tay Hebe ra khỏi người cô

- Selina! – Hebe khẩn khoản

- Mình phải gặp anh ấy – Selina hét lên

Cô cố gắng bước ra khỏi giường và sang phòng bên cạnh. Đẩy mạnh cánh cửa, Selina nhận ra có 1 người đang nằm trên đó. Mắt anh ấy nhắm nghiền không chút sức lực, nhìn anh như 1 người đang ngủ say.... Selina bước đến gần anh trong khi những giọt nước mắt thi nhau rơi xuống, cô lắc đầu

- bác sĩ nói là anh Alan có thể sẽ không tỉnh lại... – Hebe cố gắng giải thích cho Selina hiểu nhưng Selina đã đưa tay ngăn cản cô

- anh ấy đang chờ mình đánh thức anh ấy đấy!

Selina thì thầm và ngồi xuống bên cạnh giường Alan. vén mấy sợi tóc lòa xòa trước trán qua vành tai Alan, Selina hôn nhẹ vào má anh, cô nắm lấy tay anh ép chặt lên ngực mình rồi sau đó hôn vào tay anh

- dậy đi Alan, chúng mình còn nhiều việc phải làm lắm. anh đã hứa với em...

Nhưng không có chút tín hiệu nào từ phía Alan đáp trả lời kêu gọi của Selina nhưng Selina không bỏ cuộc, cô đặt đầu mình lên ngực anh

- em đã nói gì với anh? “đây là cách anh yêu và bảo vệ em sao? Nếu vậy em sẽ chết theo anh để anh vĩnh viễn không thể lìa xa em.”...anh muốn em làm thế nào?

Có 1 bàn tay đặt lên vai Selina, vỗ nhẹ vào đó

- anh luôn và sẽ luôn thua em...nhưng em nặng quá – giọng Alan yếu ớt đáp trả cô

Selina ngẩng đầu ngồi dậy nhìn anh mỉm cười rồi cô quay lại nhìn Hebe. Hebe đang nhìn cả 2 người há hốc ngạc nhiên, bác sĩ đã nói Alan gần như không có cơ hội tỉnh lại vậy mà.... Đúng là phép màu! Selina nắm lấy tay Alan đặt lên ngực mình 1 lần nữa để anh cảm nhận những nhịp đập hạnh phúc của trái tim cô trong khi Selina cúi xuống hôn vào môi anh say đắm.

40. Chương 40 - End

Trong căn phòng tối tăm không có 1 chút ánh sáng, chỉ có 1 bóng người ăn mặc xốc xếch và đang ngồi nốc từng hớp rượu cay nồng, xung quanh đó là đồng hồ chai ngổn ngang. Tuy việc làm của Danson không bị cảnh sát truy tố, nhưng đối lại anh vĩnh viễn kg còn là 01 sĩ quan cảnh sát cao cấp, thêm vào đó mặc cảm tội lỗi đang dày vò anh. Mỗi đêm khi nhắm mắt lại, anh lại nghĩ tới cái chết của bà Mary và cả những vết thương cho Ella. Anh đau khổ và ân hận. anh tự hành hạ bản thân mình bằng những cơn say triền miên và không biết đến bao giờ sẽ dứt. ngày hôm qua thanh tra Yang đã hỏi anh có phải anh đã biết “Hell Angel” là ai? Nhưng anh tuyệt không trả lời, anh biết chỉ cần anh nói ra anh sẽ có thể trở lại công việc và cũng có cơ hội leo lên những vị trí cao hơn...nhưng điều đó đồng nghĩa làm tổn hại đến Ella thêm lần nữa. Danson ném chai rượu vào tường khiến nó vỡ tan tành thành nhiều mảnh, rượu bắn tung tóe lên tường. Danson vừa cười vừa lẩm nhẩm

-Ella! Anh phải làm sao đây? Làm sao để có em mà không làm tổn thương em? Sao anh không thể làm lại từ đầu hả?

-Vì anh không cho bản thân mình 1 cơ hội!

Có tiếng Ella đáp trả lời anh làm Danson ngẩng đầu lên nhìn. Đúng là Ella rồi! người anh luôn mong nhớ đang xuất hiện trước mặt anh. Ella ngồi xuống bên cạnh anh, cầm lấy chai rượu bên cạnh

-Ella! – Danson say sưa nắm lấy bàn tay Ella – cho anh 1 cơ hội nữa đi em

-Em đã từng giận anh, hận anh thậm chí muốn giết anh... Danson – Ella để tay lên tay anh – nhưng bây giờ thì em có thể nói với anh là em đã tha thứ cho anh.

-Vậy có phải là em cho anh 1 cơ hội?

Ella lắc đầu và đưa bàn tay mình lên cho Danson xem

-em sẽ cùng Chun đi xây dựng hạnh phúc. Em muốn xóa hết quá khứ không vui vì thế...em tới tìm anh để nói cho anh biết là anh không cần ân hận vì bất cứ chuyện gì đã xảy ra. Chúng ta sẽ khép nó lại và sống hạnh phúc...

-không được Ella! – Danson òa khóc trong tay cô – anh không muốn mất em – Danson lắc đầu đau khổ - em phải hiểu là anh làm tất cả chỉ vì tương lai của 2 chúng ta. Nếu cuối cùng anh cũng vẫn chẳng có gì....vậy anh sống làm gì nữa?

Ella lau nước mắt trên gương mặt đau khổ của Danson. Cô biết anh đau lòng, nhìn anh thế này Ella cũng cảm thấy chua xót. Tình yêu 1 thời của cô nay hóa thành thế này.... Ella khẽ thở dài, cô vuốt tóc anh

-Danson nghe em này, không có chuyện không có ai thì sống không nổi đâu. Nếu anh thấy có lỗi với em thì anh hãy sống tốt hơn đi. Tìm 1 cô gái tốt hơn và làm lại từ đầu. em đến tạm biệt anh lần cuối cùng...

Ella đứng dậy dìu Danson lên giường, kéo mền đắp lại cho anh rồi cô tắt đèn và bước ra cửa. Chun đang đứng ngoài đó chờ cô

-Ella – Danson ngồi bật dậy nhìn cả 2 người – có phải em vẫn xem anh là bạn?

-Chúng ta luôn là bạn tốt – Ella gật đầu cười với anh

-Tôi sẽ chăm sóc Ella thật tốt. hãy tin tôi!– Chun chào Danson và nắm thật chặt tay Ella.

Cánh cửa khép lại trong lúc Danson cũng từ từ chìm vào giấc ngủ. Và anh đã mơ.... Sau buổi tối đó không ai biết anh mơ thấy gì cũng như anh làm gì, 1 Danson Tang đã biến mất như chưa từng xuất hiện. Tất cả hồ sơ về “Hell Angel” cũng hoàn toàn biến mất theo anh....mọi việc lại rơi vào như lúc ban đầu không dấu vết, kg dấu mới! “Hell Angel” vĩnh viễn là 1 ẩn số lớn đối với cảnh sát!

Tất cả mọi người tề tựu ở bến tàu kể cả Jiro. Anh biết là mình không nên đến đây nhưng có lẽ...chính xác đây đúng là lần cuối cùng anh còn nhìn thấy tình yêu của mình. Anh sẽ không bao giờ đi tìm cô nữa vì anh biết chắc, Selina đã hạnh phúc! Anh nhìn mọi người lên tàu đi đến nơi có cuộc sống yên vui cho riêng họ, anh cố cười nói nhưng sao tim anh cứ muốn trào ra nước mắt. đứng trên bờ nhìn con tàu dần xa, mang theo người bạn thân của anh, tình yêu của anh.... Jiro thầm hỏi “rồi mình sẽ ra sao? Tình yêu của mình ở đâu trên trái đất này?”

-Selina! – Jiro tự lẩm bẩm với chính mình – anh sẽ không quên em vì em là ký ức đẹp nhất của anh. anh sẽ yêu người khác nhưng không bao giờ ngừng nhớ về em.... Hãy hạnh phúc với Alan!

Jiro lấy trong túi ra chiếc nhẫn mà anh đã đặt làm trước ngày anh đi Nhật tìm Selina, anh hy vọng mình có thể trao cho cô...nhưng đã không thể. Mím chặt môi, Jiro tính ném xuống biển để kết thúc mọi thứ nhưng không hiểu sao tay anh lại không thể làm theo suy nghĩ của mình. Chiếc nhẫn vẫn nằm đó và anh cứ nhìn vào nó chăm chăm... có 1 ai đó vừa va vào anh...làm chiếc nhẫn rơi xuống đất lăn nhiều vòng. Hoảng hốt, Jiro vội chạy theo nó nhưng chiếc nhẫn của anh đã yên vị dưới chân 1 cô gái. Người con gái đó có mái tóc dài mái tóc phía trước được cắt hơi ngắn. Cô không xinh đẹp quyến rũ như Selina nhưng trông cô toát lên vẻ ngây thơ, dễ gần và mũm mĩm. Cô cúi xuống nhặt chiếc nhẫn lên nhìn nó 1 chút và ngạc nhiên mỉm cười với Jiro

-chiếc nhẫn này của anh? – cô đã hỏi thế khi trao vào tay anh

-vâng... - Jiro mỉm cười với giọng nói trẻ con của cô gái trước mặt

-thật trùng hợp....

cô gái khẽ thì thầm và cô từ từ xoay mặt bàn tay lên. Jiro nhìn vào đó kinh ngạc, anh đã cố để không thốt lên 1 tiếng nào... anh nhìn chăm chăm vào vật thể trên tay cô gái và rồi lại nhìn người con gái đó. Cô gái mỉm cười 1 lần nữa

-em là Rainnie Yang!

-Anh là Jiro Wang....

Trên bến tàu tấp nập có 2 người đứng yên nhìn nhau mỉm cười. Có phải là trùng hợp của số phận không, khi anh lại gặp cô ở đây lúc vừa tiễn Selina? Có trùng hợp không khi chiếc nhẫn lăn đi và cô là người nhặt nó dùm anh???...và hơn hết là chiếc nhẫn trên tay cô...nó giống y hệt chiếc nhẫn anh đã đặt làm! 1 sự trùng hợp hoàn toàn kỳ lạ....

Angela đang mở cửa bước vào ngôi nhà của mình thì chợt có 1 bóng đen nhảy ra tấn công cô. Bóng đen đó nhanh nhạy không kém gì “Hell Angel” nhưng có phần ra tay độc ác hơn nhiều và nhanh chóng hạ gục Angela bằng 1 cú đá vòng.

Đầu đau như búa bổ khi Angela từ từ mở mắt, cô nhận ra mình đang ở trong 1 căn phòng mờ mờ sáng, 4 bức tường làm bằng thép dày và nó hoàn toàn yên lặng đến kinh người....

-thưa ngài Chủ tịch, tôi đã đưa người ngài muốn về - sát thủ Sena kính cẩn cúi xuống thông báo

-tốt! – ngài Chủ tịch im lặng rít 1 hơi thuốc.

-ngài muốn tôi xử trí cô ta thế nào? Nhốt vào phòng ngục để chết từ từ hay xẻo từng miếng thịt? cắt gân tay gân chân và để kiến ăn từ từ?

Ngài Chủ tịch đứng dậy bước tới bên cửa sổ, ông nhìn băng quơ xuống đường và đưa tay sửa cavat nơi cổ áo. Chợt ông quay lại nhìn Sena, gương mặt vẫn lạnh lùng không chút cảm xúc

-ta không muốn nó chết!

-dạ vâng!

-Ta muốn nó có miệng mà không thể la, có tay chân mà không thể chạy. đầu óc vẫn luôn tỉnh táo để trả giá những việc nó đã làm.

Sena kính cẩn cúi người xuống chào ngài Chủ tịch lần nữa rồi lui ra ngoài khép cửa phòng. Kéo hộc tủ dưới bàn, ngài Ken lấy ra 1 khung hình trong đó là cả nhà ông

-tôi sẽ làm cho kẻ giết bà biết thế nào là địa ngục trần gian!

2 năm sau.....

Mọi việc dần trôi vào quên lãng và hình như chẳng còn ai nghe nhắc tới tổ chức sát thủ “Hell Angel” lừng danh 1 thời. hồ sơ của họ trong sở cảnh sát cũng biến mất 1 cách khó hiểu và không còn có ai có thể tìm ra họ.... không ai có thể ngờ “Hell Angel” ngày nào giờ đã thay đổi đến mức..... bình thường!

Sau bao nhiêu lần đổi chỗ ở, cuối cùng 6 người bọn họ đã tìm thấy 1 nơi rất thích hợp với họ : Bắc cực! các bạn đừng cười, thật sự nơi này rất yên tĩnh và không ai lại nghĩ họ dọn lên đây ở ha..ha... 1 nơi trú ẩn quá tuyệt vời. Hebe ngày nào giờ đã là 1 bác sĩ và là mẹ của 1 cậu nhóc gần 2 tuổi. Selina thì sắp sinh còn Ella đang ở tháng thứ 7. Và bây giờ chúng ta sẽ cùng xem quang cảnh 3 người chồng của 3 người phụ nữ mạnh mẽ này sống như thế nào....

-Alan! Em ngồi xuống được không? Chóng mặt quá!

Chàng trai ngồi trước mặt Alan đang nhăn nhó là Calvin. Anh biết là Alan lo lắng cũng đúng nhưng cứ cuống quýt thì có giải quyết được gì đâu?

-vậy lúc Hebe sinh, ai cứ la hét um sùm lên vậy?

Alan quay lại nhìn Calvin trả đũa. Selina đã chuyển dạ từ 1h trước nhưng vẫn chưa sinh, nghe tiếng kêu của vợ yêu làm sao Alan không xót ruột cho được.

-em không sao chứ vợ yêu? – Alan đấm vào cánh cửa hét vô

-..... AAAAAAAAAA!

Không có ai trả lời Alan ngoại trừ tiếng la của Selina càng làm Alan cuống lên. Anh đi qua đi lại, miệng thì lẩm bẩm tụng kinh như người điên. Chun ngồi gần đó nhún vai nói với Calvin

-em sẽ không bao giờ thế này!

-chắc không? – Calvin nhìn Chun nghi ngờ

-em rất bình tĩnh, chuyện nhỏ thôi mà! Ella mà la lối kiêu đó em sẽ đánh vào mông cô ấy!

Chun ngẩn cao mặt tự hào nói. Alan dừng lại nhìn Chun 1 lát rồi anh lại tập trung nhìn vào căn phòng nơi Selina đang cố hết sức để tặng anh 01 thiên thần nhỏ. Alan không thèm chấp Chun, có ai ở đây mà không biết Chun “sợ vợ” nổi tiếng. chợt cánh cửa phòng Selina bật mở, Hebe bước ra với vẻ lo lắng

-Alan – cô nhìn anh, hết sức thông cảm

-Đừng nói là mẹ con cô ấy có việc gì... - Alan khẩn khoản van xin

Hebe gật đầu 1 lúc rồi nhìn anh

-Selina sinh khó.... Anh chỉ có thể chọn mẹ hoặc con....

-Hãy cứu Selina!

Tất cả ngẩn đầu lên nhìn Alan, không ai có thể ngờ anh lại quyết định nhanh như thế. Chẳng chút chần chừ anh đã có câu trả lời. Hebe nhìn anh nhíu mày

-anh có cần suy nghĩ lại không?

-Cứu Selina đi! – Alan lập lại lần nữa từng chữ - anh chỉ cần cô ấy thôi!

Calvin gật gù bước lại gần khoác tay lên vai Alan

-phải! nếu lần này không được thì để lần sau....

-Nhưng có lẽ Selina không sinh được nữa...sức khỏe cô ấy rất yếu – Hebe ái ngại nhìn Alan chờ anh quyết định lại

-Anh nói em nghe không rõ à? Cứu Selina liền đi! - Alan hét lên – anh chỉ muốn 1 mình cô ấy!

Hebe nhìn Alan lần nữa rồi cô bật cười. cô thật không ngờ anh ngốc Alan lại yêu vợ đến thế...thật không uống công Selina chọn anh

-đùa thôi mà! – Hebe le lưỡi trên Alan – mẹ con Selina rất khỏe he..h.e...chỉ muốn thử anh thôi!

-Trời!

Alan chỉ kịp kêu lên 1 tiếng rồi đẩy Hebe về phía Calvin và lao ngay vào phòng với tốc độ nhanh nhất mà anh có thể.

Ngồi xuống bên cạnh Selina, Alan nhẹ nhàng lau mồ hôi trên trán và âu yếm nhìn gương mặt mệt mỏi của vợ mình. Selina nhìn anh mỉm cười dù đang rất muốn ngủ 1 tý nhưng khi nghe được những lời nói của anh, Selina cảm thấy rất vui. Ánh mắt Selina nhìn anh lấp lánh hạnh phúc. Họ nhìn nhau trong im lặng điều đó thay thế cho hơn cả ngàn câu nói hay nhất mà người ta có thể dành cho nhau trong những lúc như thế này. Thì trong lúc ấy, Ella liếc về phía Chun rồi tiến lại gần anh. thúc tay vào ngực anh

-anh nói gì?

Nhận ra giọng nói giận dữ của vợ, Chun lập tức xuống nước

-đâu có nói gì he..h.e...em biết là anh yêu em nhất mà!

Bĩu đôi môi xinh ra, Ella có vẻ không tin anh. Chun vội ôm lấy vợ vào lòng đồng thời xoa lên bụng to lồ lộ của Ella. Anh thì thầm

-anh yêu cả 2 mẹ con em nhưng nếu đúng như Hebe nói thì anh cũng sẽ chọn em mà không cần suy nghĩ...con tha lỗi cho ba chứ thiên thần?

Ella mỉm cười đánh vào tay anh. mắc cỡ đỏ cả mặt, Ella quay sang chỗ khác thì bắt gặp 4 người còn lại đang nhìn mình và Chun

-đi chỗ khác chơi đi – Alan xua tay – làm phiền vợ chồng tui quá!

-Thiệt là hết nói nổi – Calvin lắc đầu – không biết từ khi nào Chun oai nghiêm hóa thành Chun nịnh vợ thế không biết....

Chun nhún vai mỉm cười, anh vòng tay ôm chặt vợ mình hơn nữa. chợt Ella hơi khụy người xuống ôm lấy bụng, mặt cô nhăn nhó làm Chun hoảng hồn

-Ella! Em không sao chứ?

-Em cảm thấy đau bụng...

Ella bấu chặt vào tay anh trong khi càng lúc càng khụy người xuống, nhăn mặt vì đau đớn. mồ hôi bắt đầu tuôn ra trên trán cô. 1 tay Ella níu chặt Chun, 1 tay ôm lấy bụng bầu của mình ngồi bệch xuống sàn

**_* SĨ! *_*_* SĨ!

Chun gào lên muốn bế cả nhà. Anh ẵm lấy Ella bằng cả 2 tay, cuống cuồng chạy xuống lầu.

**_* SĨ ĐÂU? GỌI *_*_* SĨ NHANH LÊN! CHÌA KHÓA XE ĐÂU? CẤP CỨU SỐ MẤY? SỐ MẤY VẬY? GỌI TRỰC THĂNG ĐI!

Calvin và mọi người nhìn nhau 1 lúc rồi cùng phá lên cười. Calvin bước tới đặt tay lên vai Chun

-Hebe không phải bác sĩ à? Bình tĩnh đi, Ella chưa sinh bây giờ đâu...

-HEBE!

Chun lại gào lên rồi ẵm vợ chạy ngược lên lầu mặc cho những lời Calvin vừa nói. Chỉ cần thấy Ella hơi nhăn mặt là cũng đủ làm anh cuống quýt lên rồi.....

Các bạn biết ko , về sau thì Jiro và Rai cũng đến bắt cực sống với họ nữa . Thế roài cuộc sống của họ cứ trôi wa 1 cách nhẹ nhàng , yên bình và hạnh phúc đến cuối cuộc đời cùng với những người con của họ . Đó là một đại gia đình mà ai cũng phải mơ ước ^^ .

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thien-su-dia-nguc-hell-angel-nguoi-tot-hay-ke-xau>